68

176

UML.BHSC

UVA.BHSC

R. 100

El autor de esta obra es el
Vicecanciller de Aragon Dn Cristobal
Crespi de Valdaura.

Saturnino Rivera

[illegible]

135

UVA.BHSC

UVA.BHSC

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] familiam Tom. 1. advertencia 1.

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advertencia 2.

De solutione [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 3.

De Pensione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 4.

De Sepultura ecclesiastica conferenda [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 5.

De Pensionis reservatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 6.

De Poena conventionali exigenda Tom. 1. advert. 7.

De Cautione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. [illegible]

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 12.

De [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 1[illegible]

De Dominio [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 1[illegible]

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 16

De [illegible] [illegible] Tom. 1. advert. 17

[illegible] advert. 18

[illegible] Tom. 1. advert. 19

UVA.BHSC

UVA.BHSC

248 fojas

De fideicomisso Graduali et Prohibitione alienandi extra familiam Tom. 1. aduersario 1.

De Summissione proprii forique renuntiatione Tom. 1. aduersario 2.

De sodomiae Pena in minori Etate Tom. 1. aduers. 3.

De Pensionis nullitate ob non factam mensionem Canonicam Laicatis Tom. 1. aduers. 4.

De Sepultura Ecclesiastica Conferenda obcumbenti in duelo cum signis Contritionis Tom. 1. aduers. 5.

De Pensionis Reseruatione non facta mentione eius quam antea reseruatarius obtinebat Tom. 1 aduers. 6.

De Pena Conuentionali Exigenda Tom. 1. aduers. 7

De Cautione Tabule depositorum pusenii vrbis Tom. 1. aduers. 8.

De Marito religionem ingrediente vxore eius quinquagenaria infirma[?] castitatem habente vouente Tom. 1. aduers. 11.

De alimentis Monacis prestandis Tom. 1. aduers. 12

De Domino litis procuratore effecto Tom. 1. aduers. 13

De distributionibus quotidianis Canonici Carcerati Tom. 1. aduers. 16

De Beneficio Çacerdotali Tom. 1. aduers. 17

De Ratihabitione Tom. 1. aduers. 18

De facultate disponendi Tom. 1. aduers. 19

De Monacis a monasterio egressis vt subueniat pa

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ DE VALLADOLID

UVA.BHSC

venti inopi Tom 1. advers. 20
De Presentia Patroni presentantis Tom 1. advers. 21
De Juramento Supletorio Tom 1. advers. 22
De Educatione Pupilli apud matrem que secundo nupsit Tom 1. advers. 23
De delegato papa reprimendo ab ordinario Tom 1. adversario 27
De committantibus beneficia ecclesiastica quorum unus idoneus non est. Tom. 1 advers. 29
De Poena osculantis mulierem invitam virginem aut nuptam in via publica Tom. 1. advers. 30
De licentia concionandi religiosis adempta Tom 1. advers. 31
De clericis defferentibus arma prohibita Tom 1. advers. 32
De inhibitionibus per quadraginta dies a nuntio sanctissimi Judicibus delegatis factis. ibidem.
De Sententiis Provisionalibus Tom. 1. adversario 33.
De Revocatione mandati ad resignandum Tom 1. advers. 34
De Morte compromittantis ante executam gratiam Tom 1. advers. 35.
De puero septeni ad Beneficium presentato Tom 1. advers. 36
De errore in nomine diocesis Tom 1. advers. 37
De exeptione Juris tertio competenti Tom 1 advers. 40

UVA.BHSC

2

De Pensionibus non exactis a pensionario et eorum Rata Tom 1. aduers. 41

De Episcopo immutante conditiones apositas in fundatione beneficij de consensu Patroni Tom 1. aduers. 43. et obs. 108.

De Tempore conductionis et reconductionis Tom 1 aduers. 47

De electione seu nominatione ad Episcopum et Capitulum pertinente Tom. 1. aduersario 46

De clerico ad compromissum adigendo ex vi legis secularis Tom 1. aduers. 66.

De Presidentia Parrochi ad cuius ecclesiam corpus humandum defertur Tom 1. aduers. 67

De hipoteca pro male consumptis agrauata de restituenda hereditate Tom. aduers. 66.

Tom. 2.

69 De Sucessione Militum Hierosolymitanorum vulgo de S.t Joan in fideicomiss. et Maioritatibus Tom 2

70 De fideicomisso ad quod vocati descendentes Masculi per lineam Masculinam Tom 2

71 De Correis debendi in censuali vel vitalitio ex quo nullus eorum sensit comodum Tom 2

72 De Dimissoriis ad Primam Tonsuram a Capitulo sede vacante intra annum concessis Tom 2

73 De Tempore quo prescribitur specialis obligatio censualis Tom 2

74. De Judice nullitatis Pensionis Apostolice Tom 2

75 De cautione seu fideiussione restituendi ad omne

UVA.BHSC

Curie mandatum ut Tollantur Cumpare et se
questras Tom 2

76 De Poena Corporali in locum pecuniarie a consilio
Civitatis imposita et clerico imponenda Tom 2

77 De desertione appellationis interpositae a sententia
notorie Injusta Tom 2

78 De Prelatione Crediti Funerarij, et ex causa impen
sa ultimae Infirmitatis Tom 2

79 De interruptione prescriptionis Tom 2

80 De ~~Comissario~~ Commissario seu executore qui post
factam executionem male tamen iterum exequi
vult Tom 2

81 De fidei professione accurato non emissa. Tom. 2

82 De Vidua non adigenda ad compromissum fiscale
Tom 2.

83 De rescripto per inde valere Tom 2

84 De filia dotata Tom 2

85 De filia dotata an habeat beneficium Leg. hac edic
tali C, de secundis nupt. Tom 2

86 De Femina agnata nupta agnato remotiori Tom.
2.

87 De Minore adversus aditam hereditatem restituen
do. Tom. 2

88 De subrogatione collitigantis Tom. 2

De Simonia ob Remotionem impedimenti ad conse
89 quendum data pecunia Tom. 2

90 De legato adulterae relicto Tom 2.

UVA.BHSC

3

91 De Presentatione facta ab uno ex patronis Tantum Tom. 2

92 De laudimio debito ex renuntiatione hereditatis fideicomissariæ in quem resideret emphiteutica ria in favorem proxime successuri Tom. 2.

93 De variis questiunculis Tom 2

94 De evocatione ad Regiam Audientiam Causarum Gubernationis, habentis aut uxoriæ in prima instantia pretextu viduitatis aut miserabilitatis Tom. 2.

+ 95 De Satellitum et apparitorum depositione Tom 2

96 De Testibus ad comitantiam Instrumenti. Tom. 2

97 De expansione non necessaria nominibus debitorum Tom 2

97 De electione per sorte Tom 2

98 De Remissione et Gratia delicti nulla ex deffectu potestatis Tom 2

99 De Sepultura denegatione Tom. 2

100 De solutione facta apparitori Tom 2

101 De sententia Injusti Assessoris Iniuranda Judicii seu Magistratu Tom. 2

102 De sententia notorie iniusta quia ex aliis non justificatur Tom. 2

103 De Muliere creditrice ex causa dotis valente gratificari aliis creditoribus bonorum liberorum et efficere ut dos ex bonis fideicomissi restituatur Tom 2

UVA.BHSC

104 De Locatore fundi praeferendo in eius fructibus caeteris creditoribus
105 De Colaudatore vulgo Testimoni de sufficiencia
106 De Testium nulliter datorum reproductione
107 De sequestro sup.us fructibus beneficii pensionarii
109 De solutione partis debiti, pro quo intervenit fideiussor pro parte
110. De modo solutionis faciendae, q.do valor monetae est mutatus.
post. 110. De prohibitione armorum facta a Barone omne imperium habente,
111 De testibus recipiendis ad probandam exceptionem dilatoriam
112 De onere alimentorum usufructuario iniuncto.
113 De fideiussore iudicii, et fideiussore contractus
114. De Advocato qui revelat secreta clientis.
115. De Dilatione quinquenali concessa uni ex correis, an alteri prosit.
116. De iure accrescendi, et fideicommisso non agnito transmittendo.
117. De testibus no recipiendis in processu executivo.
118. De fideiussoribus personae.
119. De mercede Domus hereditariae inhabitatae ab uno ex coheredibus.
120. De mandato conveniendi in unum procuratorem.
121. De interesse dotis promissae, et no solutae die adveniente ab herede promissoris no interpellato, interim oneribus matrimonii supportatis.
122. De famulo pro suo salario, caeteris creditoribus, etiam hypothecariis et anterioribus praeferendo
123. De expensis litis recuperandis a victis pro rata.
124. De cognitione delicti non militaris a milite commissi.
125. De remissione delicti a parte concessa.
126. De Dote promissa a matre iure viri concensu
127. De restitutione in integrum no concedenda minori, post dicta publicata ad testes producendos in iudicio possessorio retinendae
128. De sententia nulla quia lata die feriato reformanda vel ne.
129. De Seculari post atrox delictum facto monacho novitio adhuc manente per quem iudicem puniendo.
130. De privilegio leg. unic. Cod. quando imperator int.r viduas et pupillos.
131. De carceris constructione ad quem pertineat.
132 De alimentis praestandis immediato successori in fideicommisso.
133. De Donatione usufructus facta monacho eius vita durante, postea revocata seu limitata cum consensu monachi.
134. De facultate alicui concessa distribuendi bona int.r plures an possit uni omnia relinquere.
135. De concensu praestito in curiis generalibus, per brachium ecclesiasticum.
136. De restitutione in integrum impetrata a minore herede maioris de gestis cum maiore
137. De Tertio veniente ad causam reis deffensuro an possit testes producere super novis articulis.
138. De restitutione in integrum adversus regiam sententiam implorata una cum remedio nullitatum, interposita supplicatione.
139. De petitione restitutionis in integrum, resultante implorata ex clausula omni meliori modo &c.
140. De Confessario solicitante in confessione, vel in actu proximo, puniendo per Inquisitores

UVA.BHSC

4

140. De onere probandi nomina debitorum descripta in inventario fuisse soluenda vel non.
141. De nominib. debitorum n. descriptis, quia n. aderant instrumenta.
142. De correo debendi ad quem pecunia non pervenit conveniendo vel non ante illum ad quem pecunia pervenit.
143. De fructib. ex bonis paternis, seu maternis, an redeant ad radicem unde bona pervenerunt. ux. foros.
144. De alimentis provisionalib. seu por bistrecha praestitis filio, seu alijs litiganti impu tandis, vel ne si obtineat actor.
145. De auctore furti, incendij, aut grasationis poena ordinaria puniendo.
146. De fideiussore laico de repraesentando clericu coram iudice layco, qui n. amisit fori privilegiu.
147. De compromisso an possit valere pro una parte et pro alia n., ex compromitentib.
148. De iudice apud quem tractari debeat de impedimentis ad prosequendam appellationem introdelctas apud iudicem ad quem.
149. De Nepote ex filia dotata praemortua concurrente ad successionem intestatam avi dotantis.
150. De quindenijs soluendis, vel ad ex bonis majoratus suppositis.
151. De transactione a litigantib. beneficiu, praesentatis a diversis patronis facta, cu pacto q. vni soluant.r, seu remittantur expensa, an sit simoniaca.
152. De locatione Baronis facta a Possessore ad instantiam creditoru cu decreto, an obliget successorem.
153. De sindico Monasterij emente merces necessarias Monachis, convertente eas in proprios usus, an obliget monasteriu.
154. De apoca, seu confessione debiti pro residuo, seu ad complementum
155. De aedificatione Monasterij.
156. De Procuratore fiscali aliquando in expensis condemnando.
157. De censu seu alio contractu a Patre, et filia minore auctore patre contracto.
158. De assistentia Parrochi et testiu, ad validitatem matrimonij.
159. De rebus maioratus alienandis, pro conservatione rerum in illo recadentium contra extraneum litigantem.
160. De insaculatis minorib. 25 ad officia iuratorum. majorib. tamen tempore extractionis.
161. De iudice competente in causa iurisdictionis fundatur.
162. De expensis litis, quas haeres cu beneff.o inventarij retinet
163. De restitutione adversus lapsum fatalius, curatori haereditatis iacentis danda vel ne
164. Pater quinque liberorum, an excusset.r vel ne ab officio Clavarij alicuius collegij, vel universitatis.
165. De donatione facta uxori filij spurij.
166. An Mater filio instituto, si ei Patrem curatorem dedit teneat.r Patre usufructu privare
167. De legato facto fratris filiab. contemplatione matrimonij, an complectatur natas post testamentum

168. De attentatorum revocatione, ante omnia quandoq. nō facienda

169 De tertio qui se opponit utrumq. litigantem excluruso

170. De fideiussore de representando reo defuncto

Aqui ay hojas blancas, y passa al n. 180.

180. De causa attingente summam mile librar. an possit in gradu supplicationis cognosci in eâ Aula virtute prorrogata iurisdictionis

181. De immunitate Ecclesiae duae quaestiones.

182. De fructib. fideicommissariis hereditatis nō imputandis in debita, et legata soluta

183. De successione intestata fratris spurii.

184. De exceptione ne continentia causae diuidat. opponenda ante litis contestationem,

185. De donatione iurispatronatus, seu presentandi aprobata post mortem donantis et postquam beneficium vacauit

186. De commissario regio in terra Baronis delinquente.

187. De Clerico beneficiato delicta enormia committente, an possit puniri a Iudice seculari.

188. De unica reccognitione Dominii directi, quos effectus habeat.

189. De religioso qui sibimetipsi in electione votum dedit

190. De legato quantitatis annui redditus, dum nō fuerit solutio.

191. De professione in religione nulla, nec ne, ob omicidium voluntarium profitentis.

192. An Pragmatica prohibens retinere arma comprehendat inutilia

193. An reciproca inter grules, si unus moriat. cū filiis et alter sinē illis, filiis predifuncti excludant causam piam, substitutam ultimo morienti.

194. An pena delationis sclopetorum confundatur cū pena homicidii

195. Ius accusandi, seu remittendi quib. competat, et an si propinquior et remotior accusiant, ab utroq. habenda sit pars.

196. Quando causae evocatae ad Reg. Aud. redeant ad ordinarios, ob absentiam Proregis

197. An Regia Aud.a possit exequi sententiam capitalem a Barone prolatam

198. An remisso a regno Castellae, nō petente se admitt. ad defensas, supersedendū sit in executione sententiae

199. Testes recepti in processu informatiuo, nō sunt repetendi, reo admisso ad deffensiones

200. A sententia lata per Aduocatum fiscalem Iudicem competentiae inter officiales Regios, admittitur appellatio.

201. De cedula codicili, seu testamenti, manu tertii facta, a testatore, et testib. subscripta.

202. An sup.r exceptionib. peremtoriis, in vim dilatoriarū oppositis, testes produci possint.

203. Quando restitutio in integrum, suspendat executionem regiae sententiae.

204. Admissio sororis dotatae ab intestato in patris successionem, non preiudicat fratribus

205. An contractus, et alienationes factae, a reo cui bona confiscata fuerunt subsistant

206. Super hipotheca fauore piae causae : Prosigue n. 231

UVA.BHSC

237. Diminutio annui redditus ex edicto Principis an cedat in damnum creditoris seu debitoris

238. Legatarius cui mutuanda est pecunia, ex voluntate Testatoris non debet prestare cautionem

239. Sent.a lata cum Procuratore Domino litis, quando sit valida

240. De duob. litigantib. sup.r possessione, titulum habentib. a defuncto, quis praeferatur in articulo interim

241. Tertius veniens ad causam Reus defensurus an fruat.r beneficio restitutionis in integrum ex iure speciali.

242. Appell.e rei principalis, prodest fideiussori, qui non appellavit.

243. Schedula manu Patris scripta, valet inter filios in vim testamenti.

244. Cessio actionum quando fieri possit ex intervallo, et post solutionem

245. De ~~iurisdictione~~ Potestate secularis in ecclesiasticos ob crimina excepta. to et de Potestate economica

246. De extinctione census, per successionem ~~Debitoris~~ in hereditate creditoris.

246. De extinctione census per successionem Debitoris in hereditate Creditoris.

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

1. De fide Communi [illegible] et [illegible] alternandi [illegible] familiari

C[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fide [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] familiari [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fidei communi [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fidei [illegible]

UVA.BHSC

UVA.BHSC

1. De fide Commisso graduali et Prohibitione alienandi extra familiam

Ex facto queritur an si Titius testator instituto primo fidei commisso perpetuo graduali absoluto et restitutorio in casum mortis adiderit deinde prohibitionem alienandi extra familiam appositos causa quia bona vult conservari in sua familia forma superius dicta possit possessor ad mortem deveniens nominare et eligere remotiorem de familia an que ea electio valeat teneatque et possit se compati cum natura fidei commissi perpetui –

Rdi. nominationem prefatam in preiudicium proximioris non tenere hoc mihi apertissimum fit et clari ius decisionibus &c. quas hec est natura fidei commissi graduali et perpetui ut secuto casu mortis gradatim a testatore substituti intelligantur vocati, quapropter nec inter vivos nec in ultima voluntate potest eligi remotior etiam si sit ex substitutis in preiudicium proximioris ut post alios docent eleganter Rolandus cons. 71

UVA.BHSC

n. 30. 31. lib. 2. Menoch. latissime cons. 2
a n. 25. vol. 3. Petr. Surdo. Petra de fidei com
missis q. 7. n. 2. Pereg. cons. 63. n. 2. robora
ipsum allegat in tr. de fidei comis. art. 1
n. 7. latius et elegantius in cons. 73. in eadem
causa reddito lib. 4. ubi in nostris met t
minis fidei commissi graduatis et subsecu
prohibitionis alienandi extra familiam
docens remotiorem non posse eligi in pre
judicium proximioris qui ex vi fidei comm
graduatis simplicis et absoluti expresam
habet vocationem ideoq ait proximior
a remotiore bona potest vindicare ita
ille elegantissime n. 3. cum seqq ubi n.
6. optime Rt. cons. 96. n. 24. 23. Surd.
vol. 1. quod ego ante lectum Peregrinum
legerem et admiratus fueram non tradit
doctrinam meo videri nouam et falsam
nempe non repugnare ut inducatur sim-
plex et absolutum graduale quam fidei
commissum et nihilominus possit gra-
vatus valide eligere remotiorem de
familia quod etiam Prate Pereg. consu-
luit id ipsum docet, idem Pereg. decis 23.
a n. 11. ubi disputat huic similem questio-
nem et n. 14. resolvit adhibita verissima

UVA.BHSC

9

distinctione nempe aut testator tantum prohibet alienari bona extra familiam et tunc intra eligere potest remotiorem gravatus et praeferre proximiori l. unum ex familia §. 1. cum aliis de leg. 2. aut agnatos vel illos de familia testator simpliciter vocavit aliter ve simplex perpetuum absolutumque fidei commissum constituit et dubio procul nominato huiusmodi non valebit l. cum ita §. in fidei commisso d. de leg. 2. quam etiam distinctionem amplexa est Rota apud seraphi. desi. 814. p. 1. quam vide quia casum de facto idem desi. 477. n. 9. p. 1. adde allegatos a Montes de Incees porzori edito pro libertate bonorum don Ludovici Pons n. 8.

2 Sed rursus hoc supposito quaesitum est an prohibitio illa alienandi intelligitur expressa nedum si in extraneum heredibus alienare tur verum ut in currenti casu in remotiorem proximiori expresso quod magni est momenti propter differentiam inter expressam et tacitam prohibitionem ex in functo fidei commisso resultantem nam quando prohibitio est expressa proximior alienationi consentiens cadit a iure suo et sequenti in gradu

UVA.BHSC

deferbur successio ex Rota (tit. expresos in c. cum pater n. alias 19. §. liberti d. de lega. 2.) apud Seraphinum desi. 321. n. 14. et desi. 23. vol. 1. noui et tradibis a Mol. lib. 1. c. 6. n. 45. et c. 16. n. 32. et lib. 4 c. n. 12. vbi tradit eodem ordine quo defertur succesio deferri etiam jus reuocandi alienationis contra expressam testatoris prohibitionem facta et certe licet verba a testatore adiecta en la forma desusdita relatiua videantur ad fidei commissum absolutum antea institutum et ex consequenti prohibitionem videri expressam et eam respectu eorum qui sunt de familia remotiorem tamen ex regulis vulgatis nihilominus tamen verius puto tacitam intelligi quantum attinet ad eos qui sunt de familia tanquam remotiores quoniam ista verba forma superius dicta ad proximiora debent referri hoc est ad prohibitionem alienandi extra familiam nam post eam prohibitionem scriptam addet testator comma intensión sia que los bens meus se conseruen en la mequa familia y agnaçio en la forma desusdita, hoc est non alienandi eam extra familiam vt proxime dixerat testator si ergo damus predicta verba non referri

cc
de quo postea maxime dubitaui propter ea que in his fere terminis tradit g. A. Thesau. q. foren. lib. 1. c. 34. quem omnino videas nam loquitur eo in caso quo similis clausula hoc est vt supra adiecta erat prohibitioni de alienando.

ad fidei commissi perpetui perscriptis antea gradus sequitur ut et maneat duplex prohibitio alia tacita resultans ex fidei commissi graduati præsumptione l. ult. § si autem C. com. de leg. alia expressa respectu extraneorum ex prohibitione alienandi et ita sentit Peregr. d. cons. 74. n. 10. lib. 4. ergo si proximior consentiat huiusmodi nominationi remotioris non cadet a jure suo et dum ipse vivet sequens in gradu non poterit a nominato quamquam remotiore avocare fidei commissariam hereditatem —

De jure tertii vide s.a q. 40. 3. ubi ex repetita prælectione tota heres examinationi discutitur.

Sed et 3. In hac eadem causa ex facto fuit quæsitum an extraneus in quem alienatum fuerat huiusmodi fidei commissum et a quo defunctus jure fidei commissariæ substitutionis illud vindicarat et obtinuerat possint hunc nominatum de familia remotiorem petentem executionem sententiæ contra extraneum possessorem latæ repellere exceptione ista quod extantibus aliis proximioribus agnatis non potuit eligi et nominari et ex consequenti neck virtute prædictæ nominationis adversus eum agere videbatur posse quia de jure tertii potest excipi quando est exclusum juris agenti ipso jure ut post

alios resolvit Cancer. lib. 1. var. c. 18. n.
et lib. 2. var. c. vlt. n. 116. atqui excep
tio ista non potuisti eligi et electio tibi
ius vllum tribuere non potuit est exclu
siua iuris agentis ipso iure ergo sed nihil
ominus nihil fere nostris terminis contra
rium Rss. videtur Pereg. cons. 49. n. 7.
lib. 4. earatione quia quamdiu tacet
proximior electio et nominatio remotio
ris non est invalida et per consequens
de iure tertij qui tacet exceptio facta
vim habere non potest sed adhuc insis
tari potest ex eo quod videamus posse exci
pi adversus vindicatam totam vindi
catam totam hereditatem et iure coheren
dium qui partem in ea habent l. 2. d. si
pars here. pet ex Pereg. eodem art. 48.
n. 70. quem et alios allegat Cancer d. c.
vlt. n. 116. si ergo potest allegare possessor
alios esse pares gradu adhoc vt totam he
reditatem vindicare nequeat sed partem
eque poterit allegare esse proximiores
gradu ad omnino excludendam petionem
fidei commissi sed R. Pereg. cum loco ali
isq. DD. loqui quando pares gradu acceptarunt
hereditatem quo casu desiit actio in partibus

coheredum nos vero jncapue quo d[illegible] proximior
Caut sublimetur electio sive nominatio sed hec
solutio non quadrat ex expresso. jnd. l. 2. d. si
pars heredi. —

2 De clausula submissionis proprij que
fori renuntiationis censualium jnstru-
mentis jnseri solitos.

1. Dubitari contigit an sancti officij familia-
riu heres debitoris censuali qui ut mos est
renuntiauit proprio foro et cuius alij se sub-
misit possit pro diversis pentionibus jtem q.
pro assignando alia speciali obligatione ut
vulgo loquimur jnttra terminum a foro per
scriptum conveniri et exeuti apud aliud
tribunal quam sancti officij jnquisitionis
et hac dere jnterrogatus Rⁱ posse ratio est
quia obligatio defuncti non mutat naturam
et qualitatem ex persona heredis l. 2. §. et
harum vers ex his d. de v. o. l. nam et ser-
uius 21. §. qui negotia d. de negot. gest. l. 3. §.
si creditori d. de jure fisci et jdeo eo modo quo
erat apud defunctum ad heres transmititur
active et passive Joseph ludo. decis. Perus. 15.
a n. 12. ubi docet heredem non posse opponere

UVA.BHSC

vide Capiz decis. 174. n. 11. 12. 15. grammat decis. 76. n. 21. Guido Pape q. 414. et 223. n. 3. et 140. n. 5. et 224. n. 3. et 288. et 443. —

exceptionem compensationis adversus creditorem hereditarium virtute jurati instrumenti quia licet obligatio juramenti non transeat quoad reatum perjurij quia hoc est personalissimum transit tamen quoad observantiam contractus qui easdem qualitates habet in persona heredis quas in persona testatoris consonat Surdus decis. 149. n. 11. June. n. 24. —

2 Hinc tradit Jaso in §. fuerat 29. n. 60. 61 de actio. quod licet instrumentum non faciat mentionem heredis eodem nihilominus modo executioni mandabitur contra heredem quo adversus defunctum posset ex l. si pactum cum ibi notatis C. de pact. unde transfert quo ut defunctus poterat incarcerari pro debito civili privilegiario ita et heres l. postulante 44. in principio ff. ad Trebel. Jos. ad stipulatio eo tamen non citato Surd. decis. 315. n. 23. —

3 Inde quoque idem Surd. decis. 297. n. 7. scribit per tx. in l. heres absens 19. de judic quod heres qui tanquam heres defuncti convenitur non potest uti proprio foro suo et proprius ~~...~~ fit q. accedens Jafredus Sanfrancus Balbus decis 69. tradit quod ex

submissione defuncti ad omnes curias cum denuntiatione proprii fori potest et heres vbi iuis curiarum conueniri et tandem in nostris met terminis ad ipsum non solidum in herede sed etiam in 3. rei specialiter cerqu... ali hypothecate desi. Milanen. lib. 2 desi. 5. n. 31. et seqq. quam videas [c] desi. 7. n. 30. 33. 31. desi. 11. n. 13. desi. 13. a n. 11. et obseruationes etiam R. A. Cathalonie apud ferrer 2. par. c. 38. idem quoque docuit Cancer de tertio possessore loculus to. 2 var. c. 2. de iurisd. om. iudi. n. 270. cum seqq. to. 3. c. 15. de denuntiat. n. 247. 248. alios allegans vide etiam quid simile Gadal Menno. de Arbitra. c. 66. n. 18. in noua impressione que additiones habet interpersas —

et ita fuit iudicatum per R. A. vato de 25. maij anni 1601. sente. publica per D. Joan. daza / auditore sola — vide de hac re consi. Baptiste Polo pro D. Petro Julia contra Petrum de Salinas in to. cons. 1617. cui hanc obseruationem communicaui —

3. De poena Sodomie in minori

1 Poena pro crimine Sodomie ante atione minoris etatis minuatur aut omnino non infligatur ex facto quesitum est et R.[di] duas esse opiniones aliam Bombini cons. 65. qui negat minui posse aliam Apostille ad Angelum 8. Item lex Julia de adulterijs v.o Sodomita Jns de pub. Jud. ibi: puero autem pro iuuentute

...ficultas precipua est in omnibus 25. ...uel 20. anno p.[tr] nostros foros) maioribus ...tiam 14. in qua videtur receptius ratione minoris etatis minui poenam licet atten... qualitate persone delinquentis atroci... in ...te delicti et alijs circunstantijs ...ius possit arbitrium extendi vsque ad ...enam ordinariam mortis et ita constat

UVA.BHSC

et Joseph. Ludovi. decis. Luzen. 121. ad fine v.º 4º casus et Beltro caballo centu. 2. resto. cri. cas. 134. ubi late haidere et Ita colliges ex vincentio de franch decis. 230. Tapia in constitu. tio. annorum jura. n. 30. ex quibus constat minorem anno. 20. ab parricidium attentis quibusdam circumstantiis poena ultimi supplicij affectum et ex gramma: decis. 23. referente alium minorem ab omicidium quia adherant circumstantie atrocitatem delicti lenientes fuisse ad triremes per decenium condemnatum vide Baptistam del Thoro in compen. decis. verb. minor an succurratur ver. minor 18. annis ver. minor in delictis et ver. minor regulariter.

fuit reservata vita cui opinioni accedunt Cla seu Boyardus ll adeum § sodomia n. 13. et Men cas. 286. n. 19. ubi refert constitutionem grecam contra quam minor annis 12. hoc in casu a poena eximitur Antho. Gomez var. to. 3. c. n. 60. in fin. socius de puero 11. annorum quem ob hanc causam tenerioris etatis liberavit licet cum cane semen miscuisset sosin Riminal Ludovi. Rol. quos refert et sequitur farinac. to. 3. tt. de poenis temperandis q. 92 n. 84. 85. 86. to. 4. tt. de delictis carnis q. 148 n. 76. 77. ex quibus constat aut dubie communem esse etiam in hoc crimine minorem etatem prebere excusationem quam opinionem probat G. A. Thesau. in additio ad patiem decis. 161. saltem in his que non attingunt 20. an.

2 Et quidem si sit infans minor septenio non dubitatur omnino ob hanc causam a poena liberari ut resolvit Clar. d. § fi. q. 60. in pri.º et in nostris terminis et Sforlia oddo farina d. q. 92. n. 83. in maioribus septenio maior est dificultas et Gomez d. n. 60. in fine omnino eos a poena facit inmunes eis accedit Placa in epito. delicto c. 32. n. 8. in fine ver. a priori sententia Clar. vero d. q. 60. n. 1. ver. sed omnem casum non audet probare Gomez opinionem et refert poena fustigationis pluries

se vidisse plerosque pueros quod se passi fuerint carnaliter cognosci et huius opinionis videl. esse farina alios referens d. q. 92. n. 84. 85. et n. 94. ubi apertius tenet opinionem reprobat docens ex socino et aliis ratione teneri obtestati poenam extraordinariam minui sed non tolli.

3. Ergo in casu mihi proposito omnino absolvendum fore puerulum censerem 1°. quia vix 11. annum attingebat. Secundo quia natura simplex et vix doli capax. Tertio quia a proprio preceptore deceptus et corruptus cui scilicet tamquam magistro fidebat quem tamquam patrem reverebatur accedebat. Quarto quia vix ex alio quam puerili confessione crimen sodomiticum probatum manebat cum non deponeret de immissione membri intra anum quod ad imponendum poenam ordinariam in maioribus requiritur et post hec scripta evenit casus in quodam minore anno. 20. maiorem tamen 14. quem satis concludenter probatur esse anno 17. et constabat proprio ipsius confesione et depositione unius testis hic assensum habuisse carnalem ad asinam quandam dubitabatur an posset condemnari ad poenam ordinariam

UVA.BHSC

combustionis ┼.ª fo. 63. et decrim et quidem d.or Christoforus Cardona judex ad hoc delegatus ador phelipo Boil domino Baroniæ de Man in 1. instantia sententiam ordinariam combustionis ineum dixit aqua appellauit et causa appellationis commissa est d.or don Balthasar Sanz qui adhuc dubius erat quia licet delictum sit atrocissimum attamen ex facilitate confitendi delictum ex simplicitate delinquentis aliquibus testibus probata et fere euidenti alijsq. circumstantijs videtur nesesario consequi poenam ordinariam esse immutandam ┼.ª trad.ª a Vicen de franch, Josepho ludouico, Petro caballo et fere omnibus supra et ita videtur etiam deprehendi ex hijs que late disputat Petrus follerii ad Marantam in specu. aur. 4. p. tt. ansit judicium ciuile vel criminale n. 85. (et nouissime hoc anno 1625. secuti inquisitores hereticæ prauitatis ex deliberatione supremæ inquisitionis) secundum hec tandem pronuntiauit don Balthasar loco poene ordinariæ combustionis poenam fustigationis et damnationis ad perpetuas trirenes delinquentem inuenem ad dicens que sententia publicata fuit die Jouis 30. mensis Junij an. 1616. eamq. una mecum probarunt don Melchior Sisternes Regij fisci Aduocatus Michael Joan. Lamir et Baptista

Polo coniaduocati et condiscipuli reanientibus tamen et ipsius opinione tenaciter persistentibus Cardona et etiam Joanne Baptista Guardiola Regia in Audientia in Ciuilibus consiliario quoad rem communicauit Cardona, vide de hac eadem questione Runginet practica qq. c. 35. per totum percipue n. 64. ubi de minore sodomita et Carosium de minore excusando q. 37. et Carolum Galonguer decem. 40. n. 83. 84. qui minorem ratione minoris etatis a poena ordinaria excusari desidit in crimine sodomie vide etiam Generaliter de materia de se decis. 97.

4 De nullitate pensionis ob non factam Patronatus laicalis mentionem

Cum duo permutassent Ecclesiastica beneficia quorum alterum simplex alterum curatum, seruata pencione super curato in fauorem unius compermutantium nullaque facta mentio fuisset Juris patronatus laicalis cui beneficium curatum erat obnoxium et qui parrochialem hac via obtinuerat pensione oneratam post modum decessisset et patronus laicus presentasset nondum clericum ipse examinatus probatus et adeptus tandem possessionem quesiuisset an pensionem predictam

UVA.BHSC

nullam dicere posset quod nulla facta fuerit
Juris patronatus mentio in reservatione pentionis
R.di posse etenim licet certi Juris sit valere reser
vationem pentionis absq. patroni consensu ex
Rota apud Seraphi decis. 1264. n. 1. p. 2. alti
mer certi quoque Juris est ut in ea questione
an valeat pentionis reservatio super beneficio
patronato Juris patronatus non facta mentione
Ita distinguatur cum Gigante de pentio. q. 24.
nempe aut Jus patronatus est laicale aut eccle
siasticum, si laicale necessaria est mentio
quando ex dotatione vel fundatione competit
si ecclesiasticus necessaria non est. Ita ille cui
adheret Zecchus de pentione c. 11. n. 7. ver. 2
si beneficium et ex relato subscribit Azor.
Instibut. mor. p.o 2. lib. 8. c. 8. q. 3. adsentitur
Lesius de Insti. et Ju. lib. 2. c. 34. de beneficijs
dub. 38. n. 301 ubi generaliter definit in per
mutationibus et resignationibus in favorem
vel in unionibus faciendam esse mentionem
in literis pentionum Juris patronatus si sit laico
rum non tamen si ecclesiasticorum &. Cu
rie stillum cuius locupletissimum testis Gi
gas d. q. 24.

Idipsum antea scripserat Covar. in practi. c.
36. n. 10. et post Garcia de Beneficijs to. 1. p. 1.
c. 5. § 2. n. 361. vide decisionem 689. n. 1 et

UVA.BHSC

902. farinacij In qua declaratur hec doctrina quarum decissionum mentionem reperij post eas visas In auditionibus ad hunc n. 361. ubi allegat Bursatum et verallum atq rotam In novissimis Igitur nullam poterit dicere successor Iste pentionem quod facta non fuerit Juris patronatus mentio.

2 Sed Idem sese ofert nova dificultas nam ob eadem Causam reddetur nulla permutatio et compermutans vivens ad suum beneficium reddebit et alterum quod Iste nunc possidet tanquam vacans providebitur ab eo cui provisio competet ex.a decissionem Rote apud Garz. [illegible] 2. p. 11. C. 3. n. 17. ex qua dicimus resignationem In alterius favorem beneficij Juris patronatus laicorum sine eius mentione esse nullam et Jus non abdicare a resignante At huius modi compermutatio est resiproca In favorem alterius resignatio ergo — Sed facilis est solutio nam cum resignatio sive permutatio ex predicta Causa non est Ipso Jure nulla sed venit anullanda patrono Intra tempus legitimum reclamante ut post alios resolvit Idem Garz. d. p. 11. c. 3. n. 19. Hic non reclamat nec reclamavit patronus 2.o ut reclamaret Patronus Intra tempus datum ad

UVA.BHSC

presentandum a die notitiæ permutationis computandum ista demum permutans redire possat ad beneficium cum nova collatione ex Rota apud eundem Garsiam d. n. 19 ver. et ea recita si ex adverso non probetur eum habuisse notitiam Juris patronatus laicalis quod relinquit ex eadem Rota dessis. in contrarium allegata ver quitura autem resolvit idem Garzia d. c. 3. a n. 29. At in casu proposito supponitur compermutantem habuisse notitiam Juris patronatus quia ad presentationem patroni beneficium resignatum habuerat—

3 Sed iterum occurrit alia dificultas nam cum beneficium resignatur in favorem alterius reservata pentione quia gratia est conditionalis si pentio fuerit valida efficitur ut si postmodum succesor resignatarij dixerit pentionem nullam ob aliquam justam causam poterit resignans agere de spolio et reddire ad suum beneficium resignatum noster casus est x.ª decissionem Rotæ apud Garz to. p. 1. c. 9. n. 914. ver. est tamen verum et to. 2. p. 11. c. 3. n. 41. sed expedita etiam est solutio nam predicta Rotæ resolutio tunc obtinet quando resignans non fuerit in culpa ut ipsamet Rota deci. ver. neck obstat sentit

UVA.BHSC

et aduertit Idem Garcia d. c. 3. n. 43. et constat ex Rotæ decisione apud eundem Ibidem n. 30. —

cc De tota hac re gratia. co3. dicep. 9. foren. c. 410. vbi ad finem refert sacram congrationem conci. de mense octobris 1611. censuisse ocumbentibus Jnduello denegandam ecclesiasticam sepulturam cui declarationi necessario erit subcumbendum —

De sepultura ecclesiastica ocumbentis Jnduello cc cum signis contritionis

Ex facto quesitum est apud concilium domini archiepiscopi valen. an qui In conflictus duelli decessit confesus tamen et absolutus tradi possit ecclesiasticæ sepulturæ etenim non dubitatur Inter alias poenas aduersus duellantes Iure proditas hanc vnam esse vt qui In conflictu occubuerit Insepultus jaceat Ita In sudo torneamentorum ex quibus omisidia sequuntur ex In. c. 1. et 2. de torneamen. et Induello conc. triden. ses. 25. c. 19. de reformatione bullæ Gregorij 13. et Clemen. 8. apud guarantam v.o duellum quod Igitur queritur est an si confesus vel signis editis contritionis decesserit possit In loco sacro sepelliri et videbatur non posse quia Ita In torneamentis Illicitis que ad duelli naturam proxime accedunt statutum est In d. c. 1. et. 2. Iura ad hoc refert Nauarro cons. 1. ad fin. tt. de torneamen. —

UVA.BHSC

lib. 9. locutus de torneamentis et ea ore quam duello ut et DD conuiniter qui ante conc. Triden. nullo alio fundamento mouebantur ad denegandam ecclesiasticam sepulturam occiso in duello quam d. c. 1. 2. ut constat ex Petro follerio in pract. Crim. Canon. c. 27. n. 4. Conrado in tt. de duello et pace interserto lib. 1 c. 1. § 3. templi iudicium impressal. n. 2. Accedit his opinio Luce Flori qui nouissime scripsit de duelo et pace ad constitutionem Clem. 8. c. 9. n. 20. qui ait occumbentem in duello licet signa contritionis dederit post Conc. Triden. sepelliri non posse cui opinioni fauet Gutier. Cano. qq c ubi resoluit in iuris rigore verius ut licet qui se ipsum occiderit signa dederit contritionis non donetur tamen ecclesiastica sepultura quia huiusmodi poena ad terrorem imponitur ex in l. c hi quibus 13. q. 2. considerabatur etiam Conc. generaliter loqui pariter et Clem. 8. in sua nouella de duello unde cum non distinguant inter confessum et non confessum nec non distinguere debemus l. de precio de pub. in remait et in hanc partem hisce nisi argumenti inclinabant fere omnes consultores cum domino officiali.

UVA BHSC

2. Sed ego contrarium adserui constanter p.º quia cum privatio seu denegatio ecclesiasticæ sepulturæ poene quidem sit et gravissimo ut tradit alios allegans Genedo collecta 40 ad decreta n. 2. temere imponenda non est nisi nominatim expriматur ex doctrinis vulgatis. Secundo considerabam opinionem Gutier. iure non probari et oppositum frequenter add. admitti adserentibus sepulturam ei non denegari qui licet se ipsum letaliter volens prudens que vulneraverit attamen postea vel est confessus vel signa dedit contritionis ut docet Rodrig. qq. regular. to. 3. q. 63. ar. 1. n. 1 allegans Palud. in 4. d. 20. q. 1. concl. 26. et Navar. in c. 1. de poenit. d. 3. n. 3. sed Navar. de excomunicato loquitur quem ait post mortem absolvendum si signa dederit contritionis c. a nobis et 2. de sen. ex. sed addet. Spino in specu. testam. gl. 2. n. 19. qui n. 29. v.º quod autem in simili casu eius qui decedit sibi taurorum ineorum agita. hanc partem secure probat magis favet doctrina Jacob. de Grassis 2. p. decis. aur. cas. consci. lib. 3. c. 18. n. 13. ubi generaliter scribit quemcumque

decedentem ex facinoroso actu si tamen in puncto mortis ostendedit contritionem non esse priuandum ecclesiastica sepultura. Tertio expendebam per locum ab speciali tex. in d. c. 1. et 2. de torneamen et in et super eo 2 de raptor in his enim iuribus speciale est ut occumbens tametsi signa dederit contritionis vel fuerit confessus non seppelliatur ergo cum his casibus id fuerit necesarium exprimere in alijs aliud erit. Hinc etiam consistiebatur solutio ad tex. in d. c. 1. et 2. nam cum loquantur in torneamen ad duella extendenda non sunt quia in poenalibus ex paritate imo nech ex maioritate rationis non fit extentio ex doc. tr. gl. v.° Italia in c. 1. de tempor. ordi. lib. 6. in clem. vn. ver. eos qui ec ver. contrahere de consang. et affinitat. Preterea non eadem videbatur militare ratio in duellis que in torneamentis nam cum torneamenta magno equitorum conflictu exercerentur ut ex vivaldo docet Rodriguez d. to. 3. q. 60. ar. 1. v.° decimo magna adhibenda erat cautela in eorum cohercitione quia ex illis maxima sequi solebat hominum strages preterea quo magis videbantur licite et sub specie ludorum iuveniles animos nobilium allicebant acrioris acerbiorisque poene terrore erant

et terminando lineamenta etsi eorum alacres animi exhibendi

Deinde addiciebam pro mea sententia auctoritatem emen. de sacr. sepultura aphor. 3. ubi casus enumerans quibus jure quis ecclesiastica careat sepultura exceptionem premisit generalem nisi in morte det signa contritionis et etiam apertius testimonium Jacobi de Graffis in praxi. quinque casuum c. 7. de provocantibus et pugnantibus in duello n. 19. quod est verum ubi tamen ita loquitur ut videatur parum rem hanc percipisse poenam excomunicationis cum poena interdictionis ecclesiasticae sepulturae confunderis quare huius rei magis illustrandae cum non nemo ex consultoribus quae tibi eam poenam interdictionis sepulturae occumbentes in duello impossita esset consecutiva excomunicationis p.o c. sacris de sepulturis ... vero separata et de per se distincta R.di ... me si separata non esset sed dependeret ab excomunicatione quam duellantes incurrunt omnem prorsus exemptum scrupulum ... ex comunicatus etiam in mortis articulo absolutus sepelliri eccle potest

c. fin. de sepult. cuius desitionem obtinet etiam in eo qui in foro poenitentiae fuit absolutus, licet cap. Chofos decis. 368. defendit Ugoll. de censu. tab. 2. c. 3. § 5. n. 3. et ante eum Navar. cons. 4. n. 2. tt. de sepultu. lib. 3. si non absolutus obiit sed signis tantum editis contritionis non poterit ecclesiastica frui sepultura quousque absolvatur. l.º ex. in Canobis de sent. ex. sed certe poena ista interdictionis ecclesiasticae sepulturae tanquam distincta a poena excomunicationis proponitur a conc. Triden. d. ses. 25. c. 9. et a bulla Grego. et Clem. 8. et ita videntur DD. sentire inde que est orta prejens difficultas in qua ego ut dixi patrem aientem constanter defendi et quinto animadvertebam falli Lucam florenum de foraro in d. tt. de duello c. 5. n. 20. dum ait non esse hodie locum opinioni Sabiend. et Ss. mille asserentium mortuum seu occissum in duello sepelliri si signa dederit contritionis quia eorum fundamentum cessat eo enim inquit ipse moventur quod poena statuta in d. c. 1. et 2. de torneamen. non poterat extendi ad duello at qui tt. die jam inveniatur extensa d. ces. 25. c. 9. ergo sed certe adhuc

non reperitur ex lege, imo ex eo quod sim-
pliciter dicatur in conci. et bulla Clem. 8. occum-
bentem in conflictu duelli privari ecclesiastica
sepultura, nec additur ut in d. c. 1. et 2. et etiam
si confessus aut exhibitis contritionis signis occubue-
rit, arg. tunc solum ei denegari sepulturam
quando signa non praebuerit contritionis.

Verum adhuc illud non modicam videbatur
inducere difficultatem, quod 2°. hanc quam
adseriem sententiam otiosa et super vacanea
remanere videretur poena ecclesiasticae sepultu-
privationis conc.° et bulla Cle. 8. expressa, gene-
raliter enim verum est eum qui in mortali
peccato notorie decedit non esse mancipan-
dum sepulturae ecclesiasticae 2°. gl. in c. 2.
de sta. monach. nisi signa tamen dederit con-
tritionis ut resolvit Rodrigo d. to. 3. q. 61.
art. 1. in principio, unde cum obeunti in duello
non editis signis contritionis jam communi jure
sit deneganda ecclesiastica sepultura, unde-
tur eo in casu loqui concil. ne ex superva-
cuo poena ab eo instituta esse videatur, quo
alios posset sepelliri, hoc est quo praebuerit
contritionis signa, alias enim cui bono, cui
effectui praedicta poena sit non videtur, quo
argum genere in similibus utitur gratior d. q. can. n.

Sed Rdi. alicuius effectus esse prædictam poena

non etsi quis decedat in peccato notorio non ideo

continuo sequitur ut licet non probetur signa co

tritioni exhibuisse humandus non sit in loco sac

sed adhuc oportet probare eum ita in peccato

nullis editis signis contritionis decessisse ut cer

tum sit moraliter loquendo infernitar

tareis constringi vinculis puniriq. poenis

unde tradunt DD. quod si quis in puteum

se demerserit et si non constet signa con

tritionis ostendere si ex contrario ea non

constet ea non dedisse potest in loco sacro

sepelliri ita videtur docere Rodrig. d. q. 61

art. 3. ver. ii. licet non satis explicite et

adhunc censum Dno. quem dicimus occubu

in conflictu duelli iure communi si habu

spacium habendæ contritionis et non prob

tur contritio[redacted] non habuisse ut si signa

desperationis non dedisset humari poterat

post conci. non item at vero signis editis

contritionis et ante poterat et nunch potes

ita tradatum in concil. domini Archiepisco

pi et ame defensum sed res mansit indecisa

et postea corpus traditum fuit ecclesiastico

sepulturæ quia non plene probatum duellum

2

et preterea non satis probatur in loco ipso et confestim de illis defunctum occurisse —

6. De reservatione pentionis non facta mentione eiusquam iam antea reservatarius obtinebat —

Interrogatus aliquando an valida sit pentionis reservatio non facta mentione alterius pentionis quam reservatarius obtinebat R.di distinguendum esse an pentio reservetur ex causa lucrativa an ex honerosa, et si ex illa reservata fuerit valoris sit nullius non facta alterius mentione, si ex ista valeat q.o in reservatione pentionis ex causa resignationis quia honerosa existimatur mentio obtentis non erit necessaria, et habet jus communem non erit necessaria ut habet suis stillum — cuius testis Garsia de beneficiis to. 1. p. 1. c. 5. an. 84.

7. De poena conventionali exigenda

Quesitum ex facto apud me fuit an poena conventionali exigi posset R.di non solere exigi apud supremo tribunalia nisi quatenus interesset ut docent post alios ff. Afflict. deci. 135 ubi visit. Garsia de expensis c. 9. n. 63. quos refert et sequitur Cancer. to. 3.

UVA.BHSC

var. c. 12 n. 163. addens ~~[illegible]~~ nech de equi-
tate canonica exigi ut per canonistas in c. di-
lecti de arbitr. Corne. cons. 28. visis petitioni
et cons. 69. de duobus Insti. 2. p. quibus adde
dd. in c. suam poenis Jason. lib. 3. selecti c. 6.
et alios allegatos Cenedo collect. 1. ad decret.
n. 4. 6. attingit Roma cons. 143. licet va-
rie et cons. 510. a n. 9. contestatur Richardi
in § non solum 9. n. 9. de spolitionibus ubi
ait in praxi numquam fieri condemna-
tionem nisi quatenus interest et non
obstat allegat Avendaño in repertor. v°.
poena conventional. Gutier. de contract. jura-
p. 1. c. 36. n. 10. accedit Galganetus de conditio-
et idem p. 2. c. 4. q. 18. et q. 24. ubi docet
secundum opinionem quam glossa amplec-
titur catenus poenae conventionali locum
esse quatenus interest coronat Roto apud
Seraphin p. 1. decis. 519. n. 8. et tamen
Jurid. decis. 260. n. 22. tradit etiam si nihil
interesit poenam conventionalem deberi
hec utrumque maturiori non facta discussi-
one —

Cevallos com. con. commu. to. 1. q. 687. n. 6. nisi interveniat juramentum ut idem Cevallos ex con et aliis addit

quem videas canoni. qq. lib. 2. c. 20. ubi de poena conventionali late et acurate — vide etiam Caballum a. to. cons. 212. —

§ De Cautione Tabulae depositorum presentis Civitatis —

Ex facto quesitum est et adducis pendet

in decisa an cautio tabule depositorum civi-
tatis sufficiens sit cautio interminis Auth.
que supp. c. de prec. imp. offer. et reperio
cancer. lib. 3. var. c. 17. de senten. et earum
executio n. 248. ubi disputans an iurato-
ria cautio sit satis ei qui fide iussoriam non
potest invenire attestatur in cathalonia
receptum ut admittendas impugnationes
fide iussoriarum cautionum loco cautionis
assignetur tabula predicte civitatis in
qua deponatur pecunia exequenda reperi-
o etiam fontanellam de pact. nup. p.
4. clau. 4. gl. 18. a n. 70. ubi eam hanc
tractat satis et hanc practicam que apud
nos videtur invaluisse impugnat et in
parte ab ea receptum in catalonia affir-
mat sane si debitum pecuniarium est
foeneraticium quod scilicet pareat legiti-
mum interesse non erit sufficiens cau-
tio tabula predicta quia per eam forsitan
tum principali inductum est non interesse
quid ergo si ut in occurrenti causa senten-
tia exequenda erat de quadam Baro-
nia que non indiget securitate et cautio
tantum modo prestanda est ratione

fructuum que ex ea colligentur In hoc casu
quotidie fieri videmus et securitati ergo assig-
netur tabula presentis Civitatis apud quam
deponatur pretium fructuum istorum
et tamen videtur non omnino cautum
quoniam aiebat adversaria pars rei licet
fructibus satis sit cautum non tamen
alijs legitimis accesionibus rei quarum
etiam non sine cautio prestari jubetur in
d. Auth. que supplicatio Inter quas compu-
tabat fructuum usuras quasi actor qui vic-
tat sed in causa supplicationis sucumbe-
ret teneretur rem restituere cum istis
legitimis ~~titulis~~ augmentis hoc est cum
legitimis in-
fructibus perceptis et eorum legitimo in-
teresse quod certe novum puto et inaudi-
tum cum fructus debeantur ex tempore
more, et moram nullam commitere
possit qui auctore pretore et ex sententia
fructus colligit qui ergo tenebitur eorum
solvere usuras melius allegasset predicta
tabule cautione non satis prospectum
dilationi sarcinde siquam forte durante
causa supplicationis dederit actor hec Inspecta
manu rapsim adnotavi.

9. De exceptione rei Judicate ad rerum

UVA BHSC

finem apposita et reiecta an ad
alium hoc est ad impediendam
litis decisionem possit iterum
opponi—

Vide Jassi. sansi. decis. 324. Signorol. cons.
21. Tusch. practi. conclu. lo. 3. ver. exceptio
conclu. 383. et iuris allegationes pro dono
Raphaele Sanz et de Alboy—

10. de Causa requisitionis ad infringen-
dam condemnationem in Aud.a
verbali factam et iuvem iudica-
tam Garsaubam—

Vide pr.dictas iuris allegationes—

11. An vir volente uxore quinqua-
genaria et valetudinaria et casti-
tate vovente non tamen reli-
gionem ingrediente possit reli-
giosus fieri—

Quesitum ex facto vide iuris allegationes
don christofori Montes de in propria causa
elaboratas et ex novioribus Ayor lib. 12. c. 1.
q. 6. lo. 1. Rebellum de obligatio. iust.e p. 2. lib.
3. de matrimo. imped. q. 4. sect. 2. n. 16. et

UVA.BHSC

Segg. Sanchez de matrimo. lib. 1. disp. 32. n.

12. De alimentis monacho prestandis

Monacho tenetur alimenta ex vi receptionis et professionis monasterium aquo receptus ut ex Castren. Bero. Tiraq. et aliis docet optime Jurid. de alimen. tt. 1. q. 74. et ult. q. 27. et Rodrig. to. 2. q. 48. ar. 7. qua ratione art. 7. sed quesitum est an hanc actionem proponere possit monialis religionis mendicantis apud ordinarium loci Rdi. posse xa eaque tradit Rodrig. to. 2. q. 61. ar. 9. vo. quod vero attinet sed loquitur interminis juris communis seclusa ex compilatione et ideo videtur dicendum potius non posse ita ex tempore fere tractatum

adde Jacobum Juttes lib. 2 quest. q. 52. —

13. De procuratore sibi domino effecto

Vid. infra n. 239

Quesitum est an procurator dominus sibi effectus mortuo principali possit causam continuare, quid si principalis sit administrator aut curator alicuius cuius heres non succedat in cura vel administratione poterit ne procurator dominus sibi effectus eo defuncto proseguire litem. videtur posse ex tex. per locum ab speciali in clement. fin. de procuratore quam ad alios casus non esse extendendam sed dum

Capat procedere in beneficiario ecclesiastico docet cancer lib. 2. var. cap. 14. n. 40. 41. 42. et ita sentit procuratores aliorum dominus factorum si sibi domini fuerint effecti posse eam prosequi et casus nunc est in practica in curatore ad lites minoris quo defuncto dubitatur ac acta cum procuratore domino sibi effecto valeant anz teneatur procurator reliquum iudicium insitire vide Maresco lib. 2. var. c. 62. et R.di posse ex decisionibus peris claris et so 17. tit. 8. de proc lib. 2. et Rota apud seraphi deci 1189. n. 2. p. 2

Sed rursus quesitum fuit quod si prima instantia sit finita et vellit prosequi secundam aut tertiam et R.di posse quia licet dominus sibi in prima instantia dicatur dominus instantie quam cause et ideo non possit prosequi causam apellationis domino defuncto ex Rota apud Achillem decis 13. tit. de procura n. 44. et segg. hoc tamen non procedit ubi adest clausula releuans ex rota apud seraphi decis 1180. p. 2 et decis. 824. n. 2. 3. par. 1. que tamen clausula instrumentis mandati apud nos non solet inseri sed et eadem Rota dicis locis apud

Seraphi videtur sentire idem iuris esse quando
datus ad lites large hoc est ad omnes instan-
tias quid tamen si procurator dominus litis
effectus in prima instantia succubuit et
supplicavit ad supremum Senatum non ipse
sed alius procurator causam supplicationis
et prosecutus in qua revocata prior sen-
tentia et remissa executio iudicii agnescen-
tia Rego vale et interim mortuo
principali prior procurator petit hanc
executionem qua sibi ut dominus effec-
tus et ad omnes instantias datus petit ne
iure? res est dubia sed videtur posse
ex vi supradictae clausulae ad lites large

14. De laudimio ex venditione iudiciali
non facto deposito emisso tamen de-
creto de vendendo cuinam videli-
cet debeatur conductori iurium
dominicalium tempori decreti an
tempore depositi

Acutissime de his quesitum in iuris allega-
tionibus pro parte

15. De probatione iuris patronatus in
quo non adest presumptio usurpationis

Vide pro[illegible] allegationes cum pro Cetina tunc
proquodam collega collegij domini Archiepis-
copi Don Thome a Vilanova

Cap. 26. De distributionibus quotidianis Canonici Carcerati.

Vide March. de commis 1. p. In com.
1. p. § 1. n. 189. 198. et ibi desitionem
46. fol. 550. –

Apud omnes convenit canonico juste carce-
rato non deberi distributiones, deberi tamen
injuste carcerato Ita Navarro cons. 10. 11.
lib. 3. to. 3. de cler. non resid. qui injuste car-
ceratum cum ait intelligi qui post modum
per sententiam est absolutus quod late tractat
Marius Anto. Maserat. lib. vari. resolu. 102.
lib. 2. Idipsum censuit S. C. concilij Inter-
pres ad Trid. ss. 24. c. 12. de reformatione
vers. distributiones vero et apud farina-
4. p. novissima desis. 124. Interim [illegible] dum
non absolvitur aut condemnatur lucra-
bitur nedistributiones Ita tamen ut post
modum absolutus retineat condemnatus res-
tituat ? an potius sequestrandæ erunt quod

magis putarem sed neutrum fieri video nescio
an iure.

17. De beneficio sacerdotali

Ex facto quesitum et apud concilium domini
archiepiscopi sale et exacte discussum an cum
ex prescripto fundatoris presentari debet sacer-
dos possit patronus presentare eum qui actu sa-
cerdos non est promoueri tamen intra annum
ad presbiteratus ordinem valet qui sane arti-
culus valde est disputabilis et accuratissime
a me fuit exagitatus ad decissionem huius causae
varias dd. opiniones colliges ex traditis a Hyero-
nimo Gonzalez ad reg. 8. cancellariae gl. 5. a n.
100. Sara. de annuesa. et Capellan. lib. 2. c. 5. a
n. 16. nouissime garcia de beneficiis to. 2. p. 7.
c. 1. a n. 48.

Igitur hac in re I. sententia est negans nempe
ut qui non sit actu sacerdos tempore presenta-
tionis presentari nequeat ad huiusmodi benefi-
cium sacerdotale quae sententia tribuitur Ab-
ficulo Barbatiae cons. 33. lib. 2. quem refert
et sequitur Lamber lib. 2. p. 1. q. 7. art. 29. sed
certe Lamber loqui videatur eo in casu quo
ex lege fundationis requiritur ut presentandus
sit actu presbiter ista Lamber. ibi n. 2 vº. cum

35

q.º licet aliis in locis videatur aut dubie lo-
qui promiscue de utroque casu tribuitur quo-
que secundo hec eadem sententia a Garci.
d. 2. to. p. 7. c. 1. n. 18. pluribus quos sigillatim
recensemus et examinabimus Panorm.
in c. cum in cunctis § inferiora n. 10. de electio.
et in eclem ut hic qui n. 1. de statu. et qualit.
sed certe Panorm. d. n. 10. loquitur in eo casu
quo requiritur non conferatur nisi actuali-
ter constituto in sacerdotio et ita si recte eius
perpendatur mens potius in contrarium in-
clinat sententiam ut clarius sensit in d. clem.
ut hic qui n. 12. (nam in n. 10. nihil de
ac re) v.º quando que expresse ahil quod
si ista fiat annexio ut benefitium obtinens
debet esse sacerdos sufficit si intra annum
promoveri possit male q.º Abbatem allegat
Garc. secutus forte decium in d. § inferiora
n. ult. ubi in eodem errore versatur et
allegat Barbo. d. cons. 33. lib. 2. quare meliore
censue citat idem decius cons. 129. n. 9. eundem
Abbatem licet ipse utroque in loco citato
huic prime neganti opinioni subscribat Pari-
sio cons. 9. a n. 13. 4. p. ubi nihil de hac re
reperi Ripa in l. ex facto n. 31. d. de vulgo.
qui et pro hac opinione adducit Barbo. d. cons

UVA.BHSC

33. lib. 2. Rochum in praxi tit. de requisitis ad bonam collationem n. 35. (ubi predicta allegatione domini in c. si eo tempore de rescript. lib. 6 Card. cons. 69. casus talis) et in repet. c. extirpandę § qui vero 2. notab. vers. successive ubi Gadis theoriam Abbatis et aliorum ad dignos contrum a tempore presentationis aut promotionis debeat quis esse actu sacerdos nempe ut si requiritur in beneficio aliquis ordo actualiter puta si dicatur non conferatur beneficium nisi presbitero necessarius sit ordo sacerdotalis tempore promotionis c. nemo de preceps. de electio lib. 6. et citat domin et Zabar. ut supra si vero non requiratur ordo actualiter sed potentialiter ut si dicatur beneficiatus sit sacerdos sufficiat si intra annum promoveri queat c. 2. de consti. lib. 6 que solutio eadem est cum solutione Ripę d. n. 31. et non attingit directe casum nostrum quo scilicet presentari jubetur sacerdos Rocho et Lambertino locis superius allegatis Ferreto cons. 211. n. 8. 9. Petro Gregorio de Beneficiis c. 36. Zerola in praxi. episcopa 1. p. ver. beneficium § 7. concl. 4. 8ª consultationis principalis quos non vidi secundo (?) checho de r. p. ecclesiasti. c. de beneficiatis n. 4. vº quo vero ad ordinem notab. ultimo ubi

UVA.BHSC

Citat lex. incap. ei cui de præbendis lib. 6. et
se remittit ad dicta Insti. de justi. C. de accepto.
beneficij quem non legi sub dictamen Garsia
n. 62. Zecchium et Zerolam parum sibi
constantes alijs in locis eum presentari ju-
bet sacerdos sentire posse presentari quod
intra annum ad sacerdotium potest ascendere
Cardi. Tus. 60 l. lib. B. ver. beneficium cont.
9.7. vbi docet sacerdotem actu esse presentan-
dum quando fundator disposuit vt qui pre-
sentaretur deberet esse sacerdos qui non omni-
no noster casus esse videtur hoc pro hac
prima sententia quam ipse probat refert
Garsia quæ quidem ex eo potissimum ful-
citur quod qualitas adiecta verbo debeat in-
telligi secundum tempus verbi l. in delictis
§. si extraneo d. de nox. act. cum alijs addu-
cit a Ripa d. n. 31. vnde verba fundatoris
respicientia actum presentationis necessario
ita intelligentur vt exigant sacerdotium
actu in presentando.

Secunda g.º opinio affirmans est posse videlicet
presentari eum qui licet non sit sacerdos intra
annum tamen ad sacerdotium potest ascendere

UVA.BHSC

Proqua allegat Laro de Capellanij lib. 7. c. 9. n. 16. Romanum cons. 329. n. 1. sed male quia Romanus solum docet prebendam que habet annexum ordinem aliquem ei posse conferri qui infra est etate que ad illum ordinem desideratur quod quam sit a nostro casu diversum ex theoria Rebuffi superius relata liquedo constat allegat deinde Hogedam de incompatibilitate beneficij 1. p. c. ult. n. 19. c. 9. 20. sed Hogeda d. n. 20. loquitur de prebenda sacerdotali simpliciter consuetudine statuto aut erectione 7º terminos C. cui de non sacerdotali de preb. lib. 6. C. 1. de instilitut lib. 6. Trid. ss. 24. c. 12. de reformat et sic non omnino attingit nostrum casum Navarrum cons. 1. nihil 8. tt. de preben lib. 3. ubi licet non omnino attingat nostrum casum quam proxime tamen nostre videtur sententie nam asserit n. 1. dupliciter posse induci obligationem ad presbiterum. Primo quod promovendi sint actu sacerdotes. Secundo quod infra etate que habiles ad sacerdotium asciscendum et semper cum agit de primo casu repetit verbum actu qui si secundum intelligat esse quando illud verbum vel alium quod ei equivale

non est ad propositum sic cons. 7. de capellania
sacerdotali simpliciter locutus asserit n. ult.
debere esse promouendum in aetate sacerdotio
idonea. Teste Cum cons. 309. a n. 1. lib. 1. ubi
prout etiam cum allegat Garzia d. 7. p. c. 1.
n. 62. in nostris met terminis loquitur Pau-
lum de Montepico cons. 57. a n. 6. et Camilli-
um Verallum deci. 127. n. 1. lib. 1. dicen-
tem sic fuisse judicatum in sacro Palatio quos
tres non vidi. Vidi postea et Dicus opposi-
tum docet Verallus autem recte pro hac sen-
tentia allegatur, dicam Spino glo. 4. de
capello. n. 66. asserit posse presentari non
sacerdotem actu quando testatur verbis est actus
affirmatiuis non posse quando negatiuis quam
distinctionem licet non admittat Ripa in d.
l. ex facto n. 71. d. de vulg. et reicere videatur
Garz. attamen late comprobatur late d. lib. 7.
Garz. attamen late comprobatur Sare. d. lib. 7.
c. 5. a n. 16. qui nostris allegat Zevallos q.
393. n. 13. 14. to. 1. et q. 693. a n. 6. commu-
contra commu. Flaminium Parisium de
resigna. lib. 4. q. 9. n. 19. 34. 36. affirman-
tem sic in rota obtentum quem etiam
refert Garz. d. 7. p. c. 1. n. 68. ubi non male
eius debuit argumento. His adde ex Garcia

n. 67. Hieron. Gonza. ad reg. 8. cancella. gl. 5.
In principio n. 104. qui citat pro hac parte ex.
In d. c. 2. de constitu. lib. 6. In d. c. ei cui 29. de
preben. eod. lib. gl. In c. si eo tempore 9. vers.
non esset idoneus de rescr. illo eod. lib. (et ex re-
latis Spino. et reb. d. tt. de non promotis infra
annum n. 17. sed parum ad rem Rotam
decis. 341. n. 3. p. 3. diver. que tamen loquitur
de Rote auditoribus qui debent esse sacerdo-
tes qui non est noster casus) Prosperum
de Aug.º ad quarantam in bullario vers. servi-
tium capellanie ad finem ubi Gonzales
asse allegato subscribit et Saram d. lib.
c. 9. n. 16.

Due ergo sunt opiniones prima negans
Barbosie et aliorum. Secunda affirmans
Ferreri et noviorum accedit Tertia que
distinguit an a laico conditio prestandi sa-
cerdotem an ab ecclesiastico fuerit apposita
que est de mente eiusdem Barbosie relata
G lamber d. lib. 2. p. 1. q. 7. art. 29. n. 2.
vers. tamen.

Ego ad cognitionem huius materie aliquos
casus distinguo Primo cum beneficium est
sacerdotale hoc censu vel quia beneficiario

Incumbit animarum cura vel quia exi-
timandum est Institutorem qui presentari
Iubet sacerdotem qui non habet beneficium
Intellexisse eum qui actu non sit sacerdos sed
habilis solum cum actu regulariter nequeat
esse sacerdos qui beneficio non habent. Tertio
quia verior est in puncto iuris secunda opinio
supra relata cum iuris cerqua et intellectu
paria sint esse sacerdotem et posse infra an-
num ex ea supra relatis. Quia licet eadem
secunda opinio pluribus doctoribus placuisset
licet negari haud possit priorem magis pro-
batam Rotae quod fit apertius ex quatuor
decisionibus de anno 1599. 1607. et 1608.
quas adfert idem Garzia Infuis addibionibus
ad d. 2. to. 1 p. n. 66. sed nihil ominus in
mea persisto sententia quam constanter
deffendi in alio concessu consultorum domi-
ni Archiepiscopi in quo adsedimus vicario
Generalis Gar. Vs. officialis Asior consiliarij
ego antiquior, Planes et Lambertus oretis (quia
Don Petrus Sans unus ex litigantibus qui vicit
patrocinium prestabat) et ampliandum
omnes sensuimus et ut in alio concilio res
omnino definiretur quod habitum meminit

Die veneris 13. 1628. et sic eo omnes contra m
am sententiam censuisse necessarium esse
actu sacerdos sit quando ex fundatione benef
a laico facta requiritur ut presentari debea
presbiter. Idque eo potissimum quod hec
opinio sequiat verborum proprietati et mag
probata sit a Rota Romana ut ex decis
nibus hic allegatis constat quibus addo decis
496. p. 1. et decis 202. n. 23. p. 2. farinatij
et magis etiam aprobata in hoc tribunali
valentin. de hac questione novissime scrips
erunt Lemar. lib. 2. de fruct. et iur. c. 34.
decis 19. n. 97. Campanil. in diversor. iur. Cant.
Rub. 7. c. 6. a n. 8. Alex Monet. latissime
de commuta. ult. volun. c. 10. a n. 134. ad
192. Dominic. Sessa decis 343. to. 3. Anto.
Masobius in praxi habendi concursum
preludio 1. dub. 29. n. 32. fol. 102. don Joan
del Castillo quotidiana controver. to. 6.
c. 126. a n. 38. qui ex[pres]so lessio actua
litatem quoque sacerdotii tempore presen
ta. exigunt quando verba fundationis
ad illud tempus diriguntur ex quibus nonul-
nem predicti consultores allegarunt et
de ego Rote et antiquorum virorum

UVA.BHSC

auctoritate moneti cruclus non nihil amea opinione decedo quamuis eam semper probabilem putem.

18. De Ratihabitione.

Dubitandum fuit an siquis existimans suo nomine initum contractum mandatum cum rati habitione miserit rati habitio ista possit extendi ad contractum futurorum cum re uera tempore rati habitionis adhuc per acta non esset obligatio ut dominus opinaretur. R.di extendi rati habitionem actus preteriti ad actum futurorum x.o tradita add. inl. siquis mihi bona § quid si mandaui d. de adq. hered. et precipue Areti n. 10. Alex. cons. 146. n. 10. et seqq. lib. 5.

19. De facultate disponendi.

Ex facto queritur an si facultatem disponendi habens de 100. puta aureis pro testatus decesserit nonq. usus predicta facultate heres legitimus succedat in illis bonis siue illa quantitate de qua poterat disponere R.o Ant.o Tesaurum

decis. Pedamon 97. ita distinguere aut reserva

ta fuit facultas simpliciter disponendi de
quingentis aureis et tunc non transeundi
si decis. non disposuit erit in heredem leg
timum aut reservati fuerunt expresse quin
genti aurei de quibus posset disponere et no
transeunt ad heredem sed remanent in bon
ex quibus desumendi sed certe hec distinctio
verbo potius captare quam rei medullam
enucleare videtur quare indistincte ut q
litas illa reservata dispositioni alicuius
ipsius venientes ab intestato heredes spe
re decissum est concilio neapolitano ap
vincent de franch decis. 49. p. 1. ubi n.
expressim Pedemontaneam decissionem
reprobat et decis. 600. p. 4. probat late et
erudite Surd. decis. 272. sesse 1. p. decis. 48.
Garcia to. 1. c. 90. n. Curti Junior cons. 4
Surd. cons. 357. n. 8. et cons. 384. n. 93. lib
3. vide eundem cons. 369. n. 39. 40. et
cons. 379. n. 14. 29. eod. lib.

20 De Monacho Monasterium egresso
ut subveniat parenti inopi.

Ex facto quesitum an monachus professus
ut subveniat parentibus suis extremo aut

UVA-BHSC

saltim gravi inopia pressi possit de licentia sui superioris e monasterio egredi et extra illius clausuram morari. Secundo an si exierit possit sacerdotalia munera obire licet titulum monasticum dimiserit. Tertio an teneatur ferre habitum suae religionis an vero habitum possit ut secularium clericorum.

Quantum attinet ad primum licet varios DD. dixerit Emanuel Rodrig. 2. to. qq. reg. q. 57. ar. 4. in principio tamen ut eorum sententiae melius percipiantur breviter aliquot casus distinguo. Primo quando antequam filius religionem profiteretur parentes jam erant extrema aut gravi oppressi indigentia et hoc casu etiam si prelatus contradicat deseri posse monasterii clausura tradunt DD. quia obligatio ante contracta dissolvatur religio sive monasterium impedimento eius non debet sicut dissolvendae modus aliquis reperiatur quo: presupponimus enim ... de quo agimus probabiliter credi monachum extra monasterii clausura degentem facilius sublevaturum parentum necessitatem quod his confirmat que tradit Rodriguez d. art. 4.

UVA.BHSC

V.º ad Petrus et Liranum allegans sequitur
Petrus Senauder de privilegio doctorum p. 4.
q. 60. n. 92. relatus et probatus Rodrig. Ibid.
et Navar. Inc. 14. n. 14. et Incomm.º 3.
regular. ad c. nullam 18. q. 2. n. 43. ver.
Secundo quamuis Idem Rodrig. cum ne
cessitas potium est grauis contra Adrianum
et Cordu. existimet ar. 4. In principio contra
dicente prelato monasterium obedientiam
deseri non posse et generaliter art. 9. diffi-
nit contra dictos auctores obnitente prelato
aut posse monachum claustra egredi et
alibi morari ut parentum necessitatibus
succurrat et allegat. Med. In Instructo
confes. c. 14. § 14. fol. 89. ver. otra cosa es
et D. Tho. 22. q. 101. art. 4. sed de hac tota
re videssis nouissime disserentem perdocte
et diffuse Thomam Sanchez In opere
morali ad decalogi precepta lib. 4. c. 10
q. 2. ubi hanc Rodriguez sententiam
tertio ase loco relatam n. 17. magis
probat.
Secundus casus est quando post filii profes-
sionem parentes ad inopiam deuenerunt et
In hac casu est certo ut sine cessitas monas

extrema sed solum gravis nequeat mona-
chus absque prelati licencia monasterium
egredi parentum necessitati subventurus ita
Lenaider et Navarro locis citatis qui ratio-
nem huiusce conclusionis scribit et secundum
eam intelligit discrepantes Richardi Hen-
rici de Gandave et Alexandri opiniones quas
recitat Rodrig. d. to. 2. q. 57. ar. 4. Idem docet
Sanchez d. q. 2. n. 22.

Tertius casus est quando necessitas est extre-
ma nec aliter sublevari potest quam si
filius monasterium exeat in quo sive ha-
beat licentiam prelati sive non apud omnes
constat et posse et debere ut scribit Navar-
ro in d. c. nullam n. 48. in principio Rodrig.
d. art. 4. ipse Sanchez d. c. 20. q. 2. n. 14.
ratio est precipua —

Quartus casus est quando in eo de quo agi-
mus adest legitima superioris licentia
et tunc sive necessitas sequatur sive
precedat sive extrema sive gravis haud du-
bie poterit filius extra monasterium
tempora morari parentum indigentiam
sublevaturus ita sentit Rodrig. d. ar. 4. et 5.

UVA.BHSC

et expressim afirmat Navarro in d. com.ᵒ tertio de regula n. 48. et 49. in m. d. c. 4. n. 14. et cons. 12. tit. de regular. n. 2. ubi allegat d. Tho. cons. 12. n. 1. in quibus de necessitate superveniente et sermo cons. 14. n. 2. eod. tit. idemque de justa causa generaliter locutus tradit cons. 68. et presupponit cons. 69. eod. tit. et pro constanti habet Sanchez d. q. 2.

Igitur nemini dubium esse potest quin juste in specie et obedientiam deserere habita prelati sui facultate potuerit. Ex his patet secundae questionis solutio que certe posita primae disolutione nullius est dificultatis cum enim eo egrediatur monasterii claustro ut parentum necessitatem sui operis et functionibus cum corporalibus tum et spiritualibus sublevet hocque justo agere nullam excomunicationem nullam suspentionem nullam irregularitatem contraxerit consequens est necessarium ut ad finem predictum assequendum possit missam celebrare sacra peragere alijsque divinis incumbere ministerijs quorum stipendio parentibus succurrat qui enim vult consequens vult

antecedens et cum quid concedibus conceduntur omnia perque pervenitur ad Illum ex vulga quod ...

Tertia questio est In qua potissimum videtur difficultas consistere nam comuni doctorum consensu videtur comprobatum solum Papam posse elargiri licentiam habitum dimittendi ita ut ne legitima causa subsistente ordinum generalibus Id videatur permissum ita ex Navarr. in d. comm. 3. ad c. nullam 12. q. 2. n. 29. generaliter scribit Rodrig. 3. to. q. 53. art. 6. Idem Navarr. cons. 14. n. 3. tt. de regular. ubi ait Id esse secundum omnes in c. clerici de vit. et hon. cler. et in c. 2. ne cle. vel mo. Idem docet cons. 13. in principio n. 1. eod. tt. et in nostris met terminis cons. 72. tt. regularis eod. tt. n. 2. et cons. 14. n. 2. licet non ita expresse Idemque sensit medi. d. c. 14. § 14. et confirmatur Trid. ses. 25. c. 9. de regulari cuius meminit Rodr. 1. to. q. 30. ar. 2. Ceterum Idem Navarr. non obscure sensit posse aliquando hanc licentiam dare Prelatum iustam ob causam si videlicet non nisi dimisso habitu predicti

U.V.A. BHSC

subiectio fieri possit Stasse cons. 11. n. 3. d. de regula et In. d. Comm. 3. n. 49. ver. 4. facit quod comprobatur his quae ipsemet tradit cons. 10. ead. tit. ubi ostendit ex iusta causa posse quandoque habitum de licentia praelati deponi confirmatur etiam hisque tradit Sil. ves. v.° habitus q. 4. ex quo et Suarez de cen. sic dispu. 23. sect. 4. de excommunicationibus non reservatis lib. 6. except 14. n. 27. v.° unde colligimus causa vitandi scandali posse habitum vel dimitti vel occultari faciunt quae docet Azor p.° to. Ins. mora. lib. 12. c. 17. q. 8. et melius q. 14. unde arbitrio iudicis relinquitur quando non nisi dimisso habitu succurrere monachus poterit parentum inopiae quod certe in casu quod certe in casu mihi proposito haud dubie arbitra- ~~[illegible]~~ rius erat et nihilominus res non carebat dubitatione quia ut tandem resolvit Sanchez lib. 4. c. 20. q. 2. n. 22. huiusmodi licentia cum res sit gravissima adeo ut episcopus factus monachus habitum non deserat solius Papae arbitrio et potestati permitti sed ego R.di posse id fieri

UVA.BHSC

ex causa juris concessione sed sola superiorum licentia. 33

21. De Presentia presentantis Patroni.

Interrogatus an Patronus absens posset presentare R.di posse quia eius presentia non est omnimodo necessaria Ideoque potest per epistolam aut instrumentum notarii presentare dummodo intra terminum in respectivum presentationis epistole aut instrumentum exhibeatur superiori a presentato ex gl. in clem. unde exces. prela. §. presentatos ver. literarum sapius eleganter alleg. 47. ad quem tit. E. et tit. M. plenius in idem allegat Mandosij. quibus addes Zechum de pensio. et ben. c. 2. n. 24. fol. mihi 172. quid autem juris sit de presentati presentia vide apud Lamb. lib. 2. p. 1. q. 11. Abb. in c. ea noscitur de his que fiunt a prela. in c. cum parati de appella. cons. 36. 2. p. Zechum de pensio. et ben. c. 12. n. 22. fol. 163. Garz. Eo. 1. p. 4. c. 1. a n. 14. fol. 284.

22. De Juramenti suplectorij delatione

Ipsi met sententie presertim.

Interrogatus an judex in ipsa sententia possit

UVA.BHSC

parti Inemiy fauorem pronunsiat Juramentum deferre In supplementum probationis et dr. posse per l. In l. generaliter de reb. cred. et Jureiur. vbi Bart. et alij et Ita decisum reperi per fulgos cons. 149. col. 2. ver. ex quibus videatur non In commode Ibi et In Ipsa definitiua sententia posse per modum conditionis deferri et posset etiam post sententiam Jurari ea Ibi non etsi Judex In sententia condemnauerit reum petitori sub conditione si petitor Jurauerit videtur petitori detulisse Juramentum vt In pre allegato l. cum Judex C. de Interlo. om. Jud. fulgosio addo. Cancer to. 2. var. c. 8. et Juram.º n. 33. vbi questionem In terminis proponit et addit per appellationem a sententia huiusmodi delationem non Impediri eum videas.

23. An Pupillus apud matrem que secundo nubsit possit educari.

Quid si substituto pupillo vide carta decis. ex genue 133. n. 13.

vide Maytan 2. to. con. seu lib. 6. decis. 90. vbi Id Judicis arbitrio relinquit q. H. Thesaur. lib. 3. foren q. 26. Sgeorg.

Et facto quesitum est an pupillus educari debeat apud matrem que transit

UVA.BHSC

evenandum cons. 31. lib. 2. / aliquod ad secunda vota an apud tutorem et certi jur
dum lis pendet pupillus debet sequi, mihi videtur apud matrem non esse pupillum
tiari vide Molfesi ad consuetud. circa educandum ex.° l. 1. ibi si non vitricum ei in-
politan. p. 9. de alimentis q. 11. n. 38. duxerit d. ubi pupilli edu. d.e. tradit post alios
et in additio ad q. 7. et seqq. n. 8. et Menoch. lib. 2 cas. 168. n. 10. quod et tradit Gui-
p. 3. de successio. ex testamen. q. 11. do Pape q. 439. n. 23. Cauhon. ad consuetud.
art. 16. ubi id totum arbitrio judi- burg. n. 6. § 8. n. 10. v.° licet enim et apud nos
cis committi docet et to. 2. in additio. constitutum est consentanea ad sententiam
n. 2. ait sacrum consilium in facti gl. v.° vitricum in d. l. 1. fol. 10. tt. 2. lib. 4
contingentia contra matrem et vi- cognatis id volentibus nihilominus tamen
tricum judicasse allegat Aponte Curtius Junior cons. 94. n. 9. v.° postremo
cons. 93. a n. 21. vol. 2. qui tamen concludit posse pupillum educari apud ma-
non loquitur de matre binuba trem secundo nuptam quando nulla su-
sed de avia qui a patre filiorum best justa in eam suspitionis causa ut quia
educatio est relicta vide Baptis- non est successura pupillo est que bonae
tam de Tho. in com. p.° v.° filij vitae et famae verum hoc totum judi-
an sint educandi v.° pupilla apud cis arbitrio committitur X.° d. l. 1. d. ubi
quem et v.° pupilli educatio fol. pupi. educa. debe. qui si consuerit commodius
411. apud matrem quam apud alium quemquam

8.
Lex. etiam opt.° in no 22. auth.° de bij nupt. c. 38. § eiusdem colla.° 4 et in nov.° 11. auth. ut liceat mati. de an. C. 7. § illud colla.° 8.

pupillum ali poterit matri permittere
educationem ut ait idem Curt.° Juni d. n. 9.
v.° cum igitur in proposito cui adde H.
March decis. 992. n. 3. p. 2. qui quamvis

UVA.BHSC

De filio dominæ Angelæ Bolivia quæ primo nupta Petro Ludovico Albero postea secundo nupserit don federico Serriol. cc quid fiet ipso pupil. substituta vide flamin. chartola de ex audi. deci. Rotæ genuen. deci. 133. n. 13. qui tamen non loquitur de matre secundo nubente quam resolvit et si substitutam posse pupillum educare vid novissime de hac materia quæ plurimum arbitrij continet Valensuelam cons. 36. Aponte deci. 20. et omnium novissimum Mastrillum 3. p. deci. 230. et deci. 235.

mater secundo nupserit ait posse recipi informationem de bona transactione et apud illam ducebur et vicent. de Franchis deci. 350. n. 2. p. 2 ex quo colligitur decisio dub. 16. mihi propositi nuper ubi si mater secundo nupta non spectat ducessionem pupilli cc quia substitutum habet ipsaque et vitricus sint bonæ famæ possit et debeat Judex arbitrari apud eam pupillum educari et ita est datur decretum a Neapolita. Senatu.

Sed contrarium decretum de anno 1607. refert Tho. In comp.º filij ansi ut educandi.

24. An ne communicatus gaudeat immunitate Ecclesiastica.

Vide Cacbalum in suis allegatione pro vincentio Toro.

25. An occidens in duello gaudeat immunitate ecclesiæ.

Ibidem latissime.

26. An homicida ex proposito non tamen proditorius aut insidiosus vere.

Ibidem acuratissime et secundum senten.

UVA.BHSC

afirmatiuam quam ibi adferunt pronun-
tiatum a domino cancellario.

27. De Legato Papae reprimendo.

Et facto quesitum est apud concilium
domini Archiepiscopi an ordinarius possit re-
primere delegatum a Papa si excedat termi-
nos suae commissionis et si possit quibus reme-
diis uti debeat et certe apud omnes constat
posse delegato iniuste procedenti resistere
ordinarium ut ex Abbate in c. si quando 2 de
offi. delega. Anchar. in c. eaque de regu.
iu. lib. 6. Bar. in l. omnes C. decurio lib. 10
tradit Zechus et R. P. ecclesia c. 22. n. 12.
Archiepiscopalis praxis genuen. c. 32. n. 4.
sed an si violenter resistere possit an
precibus tantum ut docere videtur ex in
c. si quando 2. de offi. deleg. tradant ibi dd.
et ut alia omittamus vera est doctrina In-
nocentii quam refert Abb. illic n. 2. posse
iudici delegato excedenti suae commissionis me-
tas violenter resisti quam doctrinam
refert et sequitur Aufrer. in additio. ad
Cape Tholosa 424. aliis 423. grauatio 422.
ubi concludit cum Zabar. in clo. i. de offi.
ordin. q. 3. n. 16. quod delegatos a Principe

Idem in clem. ut clericorum an 124. de offi. ordi. Ludo. gomez in c. 2. § statuto n. 91. 92. de constitu. lib. 6.

UVA.BHSC

permittere non debet ordinarius aliter ubi
sua commitione quam in literis continetur
et ideo adversus eos qui excesserint posse eum
animadvertere cons.t genuen. d. c. 32. n. 4. et
Boer. decis. 9. n. 5. grauat. ad vestrium in
praxi lib. 3. c. 9. n. 20. faciuntque post alios
resolvit Estephon. gratian. nimirum quod
delegatus in causa commissa licet sit maior
ordinario c. sane ii. c. significasti 1. d. c. si
quando 8. de offi. delega. c. studuisti 2. de
offi. deleg. Abb. et DD. ind. iuri Guido Papa
q. 286. n. 2. Sederie cons. 163. 216. n. 2.+ fra.
Marc. q. 434. p. 2. Navar. cons. ulti. tit. de offi.
deleg. lib. i. nihilominus tamen in aliis mi-
nor est et ideo apud ordinarium poterit
conveniri si delinquat. ita gratian. to. i. discept.
foren. c. iii. a n. 69. ad 74.

+Mand. de inhibi. q. 6. 7. et 9. et in gl. facultati Regentis in locum auditoris camerae suffecti § sit que ver ordinarius fol. 68. col. 4. Sangelo. convran in templo judicum lib. i. c. i. § 4. n. 7.

28. De renuntiatione Beneficii ea mente
facta ut alteri hoc est amico cuipiam
conferatur.

Vide Navar. cons. 17. 18. n. 320. tit. de simo.
lib. 5. Ugoli. de simo. tab. i. c. 28. § 2. n. 5.
Suarez de religio. to. i. lib. 4. de simo. c. 35.

29. De commutantibus quorum unus
idoneus non est repertus.

UVA.BHSC

Titius et Mevius beneficia curata quae res-
pective possidebant inuicem permutarunt
et ex causa permutationis in manibus Papae
vicissim resignarunt cum reservatione
pentionis in unius fauorem qui idoneus de-
pertus sed cum alter idoneus non reperit
rebur quesitum fuit an permutatio in perso-
na idonei effectum sortitura esset de iure
consultus Rdi sortituram Xa doctrinam Boni-
facij de vitalibus in clem. 1. de re. per mu-
tan. n. 97. ubi ait quod si permutatio non
potest effectum sortiri propter culpam uni-
us compermutantium in eius prejuditium
tenet permutatio et ex causa permutatio-
nis facta resignatio manet firma idem
tradit Achilles decis. 3. n. 4. 9. super regas
de valore Rota in una salmantina per-
tionis 13. anno 1486. coram domino Roba-
so cuius meminerunt Gonzales ad reg.
8. cancie gl. 19. n. 40. flamin. de resigna.
to. 2. lib. 11. q. 9. n. 29. et seqq novissime
anno eodem quo consultus fuit de re fuit
hoc est 1613. Garz. 2. to. de benefi. p. 11.
c. 3. n. 31. et c. 4. n. 8. qui id in nostris
met terminis in idoneitati alterius

UVA.BHSC

ex permutantibus curata significat p. 9. c. 11.
n. 116. dum ait expedire ut quando aliqui
vellent huiusmodi permutationes facere bene-
ficiorum curatorum ante renuntiationem
examinarentur ut fieri recte potest ne
forte postea non reperiatur idoneus aliquis
et sine beneficio remaneat Clarus in 11. c. 8.
n. 8. ut fert quid fuerit practicatum in
causa rectoris de Babes cuius etiam me-
minit idem eod. c. 3. n. 36. ex his decisa
fuit questio a vicario generali de victoria
Archiepiscopo. Jetaviensi et obtinuit.

30. de poena de osculantis mulierem
invitam virginem an nuptam
in via publica.

Quesitum aliquando apud locum tenentem
magne Religionis Montesie cum ego vi-
cariam operam don Melchiori Cisternes
aduocato fiscali dicte religionis absenti
prestarem varie fuerunt sententie exa-
minate quas videbis apud afflict. decis.
274. grammat. cons. 48. Bossium in practi.
cri. tt. de extraord. crim. a n. 5. Menoc.
de arbi. cas. 287. Vincen. de franch.
deciar. vulpet Cabat et alios apud

Farinaci de delictis carnis q. 142. p. 4. an. 144. omnes in hoc anum convenientes ut poena esset arbitraria et ad libitum non posset extendi ad poenam morbi naturalis inseu[s]sari et emolitum fuit in occurrenti casu satione minoris etatis delinquentis sit enim 14. expleverat annum.

31. De licentia consionandi religiosos ad empte

Vide Ricci resolu. 190. ubi de licentia necessaria monachi ad concionandum.

Interrogatus an et quando religiosus puta sosietatis Jesu in cuius persona casus evenerat posset concionari contradicente episcopo et datam semel licentiam revocante stante decreto concilij Tridentini ss. 24. c. 4. de reformatio vers. nullus et ss. 5. c. 2. R.di videndus Rodrig. to. 3. qq. regul. q. 32. art. 1. Henriq. lib. 7. de Indulgen. c. 28. § 8. et illud constare non posse ad libitum revocare episcopum nulla rationabili causa interveniente facultatem predicandi ex declaratione S. C. C. ad Triden. d. ss. 5. c. 2. § predicare incipiant et ss. 24. c. 4. § predicare presumant sed cum in episcopo presumatur rationa-

UVA.BHSC

bilis causa et non possit non generari scandalum sieo contradicente religiosus consionetur satius erit ad superiorem recurrere quam Episcopo resistante ecclesiaster agere.

32. De clericis arma prohibita deferentibus

Non semel quesitum fuit an clericis Judices seculares possent auferre arma prohibita Principum edictis Rdi. varias esse opiniones haedere afirmant Couarru. in practi. q. 33. in fin. Sulzedo ad dias in prac. crimi. c. 55. ver pro quo vero facit. quesitus Clarus § fin q. 36. vo. ulterius quesitus Clarus § fin q. 36. vo. ulterius quero ubi magis communem dicit et statutis clericorum quibus certorum armorum usus prohibetur teneantur clerici eius arma huiusmodi possint a secularibus ministris auferri sequitur Syluis prac. cons. lo. 5. lib. 1 concl. 433. n. 2. Cancer 3. lo. var. cap. 11. de sponsat et matrimo. n. 193. et in fallor Nauarr. cons. 27. tit. de sent. excom. lib. 5. sed id omne pernegantur Azor. lo. 1. Jus mora lib. 5. c. 26. q. 1. vers. queres an clericus vgol. de offi.

et potest. Epi. p. 1. c. 13. §. 12. n. 3. vide Farinac. in prax. to. 3. tt. de var. crimi. q. 108. n. 23. 24. ego assentibus subscriberem.

32. De inhibitionibus per 40.

De iure consultus an he inhibitiones que in hispania sunt frequentissime quibus dominus nuntius inhibit per 30. aut 40 iudicibus delegatis expirent ex solo lapsu 30. vel 40. dierum et Rd. expirare et vulgari regula limitata causa limitatum producit effectum xa. quam videmus societatem ad tempus vel ad unam aliquam causam aut negotiationem contractam illo elapso aut finita disolui pariter et mandatum ex iuribus et doctrinis vulgaribus sed ne longius evagarer et extra inhibitionis cancellos propositi dubij quererem decissionem considerabam primo inhibitionem limitatam ad certum tempus extra illud non fuere attentata Sanfelio de atenta. p. 2. c. 20. limit. 17. secundo inhibitionis effectum non egredi personas quibus inhibitum quarum ve-

UVA.BHSC

nomine facta Lancelloto d. c. 20. impressa c.
n. 185. et limita d. 24. n. 2. Tertio inhibitio-
nem non porrigi ad causas separatas Lancelloto
Ibid. limita d. 5. Quarto inhibitionem tolli
aut expresse reuocari tolli vel quando Iudex
pronuntiat male appellatum agrauamine
et bene iudicatum per iudicem a quo Lan-
celloto d. 2. p. c. 20. limit. 201. 6. tolli etiam
quando expeditus est articulus appellationis
nam ex eo solo absque causa speciali re-
missione Iudex a quo potest procedere
Ibid. lim. 3. declar. 4. Mando de inhibitio.
q. 39. et 56. Idem Lancello. d. c. 20. lim. 11.
tollitque quoque cum labitur terminus datus
ad preterea attentata demonstrando de quibus
minime docetur intra terminum Lancello.
d. c. 20. lim. 19. Mando q. 97. Quinto inhi-
bitionem factam ad tempus ultra non
protendi Mando q. 66. Inhis definita ques-
tio videbatur licet nullum adhuc repe-
rerim auctorem qui de huiusce di nuntijs in-
hibitionibus temporarijs in Hispania usita-
tissimis loqueretur specialiter.

UVA.BHSC

33. De sententijs provisionalibus quibus quandoque ante plenam causæ discutionem respectiva aut toto aut pars interim adiudicatur

Vide Bar. et dd. in l. ulti. de gl. an. leg. in l. 2. de re iudi. in l. si prius 15. ubi Bart. n. 30. d. de no. op. Rebuf. late to. 1. ad constit gal. tt. de senten. provisio ~~Fr~~ Franch. deci. 373. Ant. faber in C. fabria to. 1. tt. 9. defi. 1. n. 13. lib. 4. tt. 10. dif. 13. et 10. lib. 1. tt. 9. defi. 22. cod. lib. 1. to. 2. tt. 15. dif. 2. 4. 5. 7. 10. 12. 11. 13. 14. 21. tt. 19. defi. 3. lib. 7. vide tamen iuris allegationes pro conductoribus vectigali generalis

Vid. faber in Codm lib. 1. tt. 10. Diffe. 23. fol. 60. et lib. 7. tit. 15 Diffe. 2. fol. 840.

34. De revocatione mandati ad resignandum vel impetrandam confirmationem transactionis super beneficio iurato

Lite exorta inter Titium et Sempronium super ecclesiastico beneficio et post modum amicorum interventu transactione inita sub beneplacito sedis Apostolicæ mandato que facto ad obtinendum beneplacitum per tinuit Titius beneficij possessor et antequam beneplacitum obtineretur revocavit man-

UVA.BHSC

datum Inque revocat. dixit sequatenus opus esset dictum transactionis et concordiae Instrumentum revocare atque cassare quod tamen cum esset Juramento vallatum quaesitum fuit an potuerit Jure fieri et an In aliquam poenam Incurrerit Tilius poenitendo et a concordia discedendo R.^di primo certum esse mandatum revocari potius se etiam si Juramentum fuisset ex gl. celebri In c. fi. de procur. lib. 6. quam probat et explicat Gutier. de contrac. Jurat. 1. p. c. 1. n. 8. 3. p. c. 13. n. 13. Mened decis. 189. Flamini lib. 1. de resig. q. 12. n. 44. 45. Salius Solemn. to. 2. lib. 9. q. 27. per totam ubi resolvit posse quanto magis In nostro casu In quo non adherat speciale Juramentum de non revocando sed solum generale de observanda concordia et de non contraveniendo directe aut Indirecte ... et rahit revocatio mandati et ex hoc capite Inperiurium non Incidit Tilius

Secundo certi et Indubitati Juris est In beneficialibus licitam esse poenitentiam et ideo ad huiusmodi concordijs factis sub beneplacito Romano Pontificij re Integra hoc est ante decretum Papae Jure recedi quia tote pendent a Pontificia authoritate et antequam Illa

UVA.BHSC

Interponatur nullius sunt robori et momenti ex vera deci. 206. p. 1. et ita in terminis nos- tri decisum Rote apud Moeda deci. 91. quem falso allegat Gonza. ubi supra deci. 6. de cau. pos. Achill. de gras deci. 2. de paulis les- sorem de Grass. deci. 2. n. 8. desen. ex com- Puteum deci. 393. p. 1. quos allegat et sequi- tur Gonzal. ad reg. 8. cancellar gl. 12. n. 81. eadem Rota apud Farin. de Beneficiis lo. 1. p. 1. c. 9. n. 343. quem videas 2. p. an. 230. ad 239. fol. 149. et flamin de resig. lib. 1. q. 12. facit decissio Rote 206. apud farina et Nauarr. cons. un. tit. de transact. lib. 1. Juramentum autem concordie appositum non obstat poenitentie cumquia non fuit de non penitendo tum etiam juratum quia ut in similis dicimus mandatum non obstante juramento potest reuocari ut et testamentum et alij similes actus.

Tertio tentari potest litium in perfecti- one non incurrisse reuocando concordiam cum ea suspendatur quoad usque Pape accesserit beneplacitum ita ut simo- nia contrahatur stante aliqua ex parte mandetur executioni ex Rota apud Farin.

UVA.BHSC

d. to. i. p. i. c. 9. n. 343. Interim pro nulla haberi
debet etiam si accedat iuramentum Xa. lex. in c.
constitutus 4. iuncta gl. ver. fid. debaris quod sic
omnes transactionem super beneficio non obser-
uari etiam si iuramento fuerit firmata cum
igitur vires sumat concordia a Papae decreto
et antequam interveniat licita sit partibus
poenitentia ista interpretabimus iuramen-
tum ut ex eo tempore iurari intelligatur
concordia quo Papa eam probaverit quod
insinuatur a contrario censu Rota apud se-
raphi. decis. 479. n. 3. p. 1. dum ait concor-
diam iuratam et a sede Apostolica confir-
matam observandam esse quasi observan-
dam non sit quae a sede Apostolica non
fuerit approbata sed certe hoc solum
evincit cum simpliciter iurata est concor-
dia de eo tempore intelligi iuramentum
quo vires ea habuerit sed cum in hac con-
venerit ut quaeque pars mandatum mitte-
ret ad obtinendam confirmationem et
ut libris compulsos curaret suis expensis
eam impetrare a sede Apostolica et pre-
terea iuratum fuerit de non contraveniendo
directe aut indirecte a contraventione saltem

Indirecte excusari non posse videtur qui mandatum revocat necessarium ad obtinendam confirmationem.

Quarto igitur data hypothesi potuisse incurrere ob revocationem mandati et concordie superstitiosum d. consulentem ab eo videtur ob id excusandus quod enormissima lesio intervenerit stante enim lege ... oferunt expense tamque levi aderat causa filiis ex parte Sempronius ut dici non nequeat Titium enormissime lesum.

Et sane constat ob enormissimam lesionem deceddi posse a contractu etiam jurato nec absolutionem a juramento esse necessariam ex octavia Rascho decis 41. Anto. Thesau decis. 103. n. 6. et 9. ubi id expresse ait quod et sentit Gutier de contra jura. p. 1. q. 60. Cevallos to. 1. q. 117. n. 1. licet contrarium verius putent alij quibus adheret Cancer lib. 2. c. 1. n. 266. 267. et segg et lib. 1. c. 13. n. 11. 12. Rota apud Farinaci decis. crim. 49. et 78. Rota apud eundem Farina. decis. civi 317. n. 8. sed Manti de taci. et ambi. to. 2. lib. 26. tit. 9. n. 30. ver. et hac priori opinioni accedit quam

et probant plures quos refert additio ad farin.
d. decis. crim. 78.

Quinto dato etiam ob enormissimam lessionem
aperturio non excusari non Ideo tamen
audiendum non esse si absolutionem petat ex
hac justa causa tam enormis lessionis ut
tradit Verginius de Boccaciis apud additio-
nem farinacij d. decis crim. 78 et sentit
Rota d. decis crim 49. in fine vide tamen
ad huiusce causae decissionem singularem
decissionem 49. Benintend. et aliam Rotae
apud Garz. de b. p. 1. c. 9. n. 343. versum
etiam ubi allegatur cap. Tholos. decis. 261.

Denique animadvertebam poenas impositas
per bul. si quis maior 4. C. de transact. non
practicari ut post alios tradit Cancer.
d. lib. 2. c. 1. n. 267. 268. et Rota apud Sera-
phin. decis 1099. n. 3. et saltem certissimum
est quamlibet causam coloratam ab eius
poenis prebere excusationem ex d. decis 1099.
et 617. 1136. et 819.

35. De Morte compermutantis ante executam gratiam

Caius et Seius compermutarunt benefi-

UVA.BHSC

que possidebantur et ex causa permutationis
ea apud sanctissimum resignarunt reserva-
ta pentione super beneficio Caii in favorem
Seii literis expeditis antequam tamen
executioni omnino mandarentur obiit
Seius compermutans dubitatum fuit ad
effectum perducenda re esse permuta-
tio in persona superstitis Caii R.di perdu-
cendam et notam quod statim atque ex
causa permutationis beneficia resignan-
tur et superior resignationes admittit
absque alia collatione transferuntur be-
neficia in compermutantes remanetque
in continenti perfecta permutatio ex prov-
so et alijs quos refert et sequitur Gonza-
les gl. c. 4. n. 43. 44. addens n. 46. quod
licet de facto contrarium servetur nempe
ut post admissam resignationem fit
cuilibet collatio sed tamen est ut secu-
ris permutatio effectum sortiatur cu-
de eundem gl. 15. § 2. a n. 57. ubi id la-
tius explicat vide etiam Flami. lib. 1.
de resigna. q. 3. n. 59. q. 12. n. 54. Garz. 2. to.

UVA.BHSC

de Benefic. p. ii. c. 4. n. 10.

Sed certe in casu mihi proposito difficultas ex inde precipue oriebatur quod non ut principio fuerat narratum literæ erant expeditæ in forma gratiosa sed in forma dignum seu commissaria quo casu ex admisione dessignationis ex causa permutationis ante gratiam executam soli adquiritur ius adrem utrique permutatario et ita sentit Gonzales gl. 15. § 2. n. 60 61. ubi expressim ait quod cum literæ expeditæ sunt in forma dignum admissio resignationis ex permutationis causa per Papam facta nihil aliud operatur quam id quod literæ cantant in quibus de collatione verbum nullum sed mandatum de conferendo et ita expressius docet Bellam decis. 609. quem allegat et sequitur Garzia de beneficiis to. i. 4. p. c. 2. n. 17. et n. 55. allegans Mandosium designatu gratiæ . de mandati de providendo ad finem et c. 3. n. 59. 60.

Hoc posito fundamento conficitur argumentum beneficium non vacat per obi-

UVA.BHSC

tem habentis Jus adrem sed habentis Jus in re
Rot. decis. 427. p. 1. diversor. Gonzal. d. gl. 15.
§. 9. n. 1. et n. 56. quem et alios allegat et
sequitur Garz. d. to. 1. p. 4. c. 3. n. 6. 9. sed resig-
natarius seu compermutatarius ex literis
in forma dignum non adquirit Jus in re
sed adrem ut probabimus q. per eius mor-
tem non vacabit beneficium in eius fa-
vorem resignatum sed quod ipse resigna-
vit tanquam per mortem obit vacans et
sic ex causa permutantis superstiti non
conferetur ex Bonifacio Rota Gonzal. rela-
tis et probatis Garzie d. 4. p. c. 3. n. 60. et c. 2.
n. 17.
Sed hec dificultas licet prima facie gravis
videretur facile tamen bene percepta fuit
dissoluta nam predicta doctrina non procedit
in resignatione in favorem ut ait idem
Garz. d. 4. p. c. 2. n. 17. et noster casus desiditur
decisionibus Rota adductis per Garz. d. to. 1
p. 2. c. 10. n. 129. 130. n. 144. 145. et melius
et expresius alia adducta 6. p. c. 2. n. 55. fa-
cit doctrina Flaminij Parisij quam refert
et sequitur ipse p. 2. lib. 7. c. 23. v.º quod sine
signans obtinui nam officiis valentinus com-
misarius Apostolicus hisque dicti conuictus

UVA.BHSC

executioni mandavit gratiam per muta-
tionis et resignationis in persona permutatarij
superstitis qui hac via beneficium obtinuit
pensionis more liberum de mense april. 1615

36. De Puero Septenni ad beneficium
presentato.

Quesitum est ex facto an septennis puer pre-
sentari posset ad beneficium Patronatum R.di
Conc. Trid. ss. 23. c. 6. generaliter decernere
ne minor 14. anno. beneficium ecclesiasticum
possit obtinere cum autem generaliter loqua-
tur videtur et beneficia patronata complecti
ut notavit Mand. tt. de etate minori q.
4. n. 15. 16. sufficere autem 14. attigisse do-
cet Gonzal. ad reg. 8. cancel. gl. 9. in principio
n. 91. 92. et dixit S. C. C. 4. p. novissimo-
rum Farinacij n. 155. cuius et meminit
Gonzalez. Ceterum predictum decretum conci-
lij non obtinere in beneficijs patronatis
sed in liberis tantum docet Rota Romana
decis. 482. n. 3. p. 1. dec.a cuius mentio apud
Marcum Anto. Macerat var. lib. 1. resolut.
4. n. 9. v.o tum quia alias fol. 14. sed idem
Macerat. resolut. 12. cas. 91. contrarium pro-

ticari attestatur contraquam etiam scripsit Mozzius Ricci prapraxi ecclesiastic t. de iure pa-
tronat. decis. 181. fol. 192. adde companil in
diuerso Jur. Can. Rub. c. 6. n. 2. et August.
Barbo. qui plures citat 3. p. de offi. et potest
epi. alleg. 60. a n. 13. fol. 305. qui etiam
videtur sentire cum Garzia et aliis qui in
benefitio patronato concilii decretum obti-
nere et episcopum dispensare non posse
docent, quo dato quesitum fuit an Episco-
pus posset dispensare ut minor 14. annorum
ad presentationem patroni possit benefitium
obtinere et Rdi. Azor 6. 2. lib. 6. c. 9. q. 9.
ver. Siqueras non posse quia episcopi aucto
ritas tanta non est ut possit ius commune
concil. Trid. relaxare, hec meo ipso mar-
te conquesieram cum incidi in Nicolaum
Garz. de benefi. 2. p. 7. [redacted] c. 4. n. 8.
ubi n. 8. Azorii sententiam refert et se-
quitur n. 9. 10. sentit predictum conci. Triden.
decretum habere quoque locum in bene-
fitiis patronatis sed nech Mandosium nech
Maserat allegat et intelligit dictam decla-
rationem S. C. C. relatam Rote ind. decis.
482. n. 3. lib. 1 quando in fundatione dicitur

UVA.BHSC

expressim ut possit presentari minor 14. anno
et ideo tarat Rotam quasi declaratio concilij
quam attulit non conueniret casui proposito
quo scilicet in fundatione non erat cautum
ut presentari posset minor 14. anno.

Sed et hac Mandosij, Azorij, Garzie opinio
non obstante que ut verior videtur in occu-
rrenti casu inueniebam modum quo possi-
set obtinere beneficium minor 14. maior
tamen septennio nam beneficium adhuc
non erat fundatum sed ex precepto testatoris
fundari debeat a quibusdam personis ab eo
designatis et uti fundatum ad illud presen-
tari iubetur Primo loco quidam nepos
testatoris et eo deficiente quidam alij de-
cendentes hoc posito qui in executionem
pie voluntati defuncti beneficium fundat
et instituit recte dicitur fundator ut do-
cet Lamber. lib. 1. p. 1. q. 2. art. 12. n. 7. Vo.
licet in nostro casu et ut talis poterit
quas voluerit conditiones apponere
si nullas apposuit defunctus vel si ali-
quas appositi non contrarias ex Lamb. d. q.
2. ar. 9. Imo et si nulli defunctus Ius
patronatus reseruauerit poterit ipse sibi

et filij et filij quos elegerit reservare excod. Lamb. d. q. 2. art. 12. n. 6. cuius doctrinam probat Rota apud Garz. d. to. 2. p. 7. c. 1. n. 66. Poterit q. hic qui ex mandato testatoris beneficium fundat oponere conditionem et presentari possit minor 14. anno. sicut ex vocati a testatore qua conditione stante certi iuris erit beneficium patronatum huic minori iure conferri quia conci. Trid. d. ss. 23. c. 6. de reformat. non derogat dispositioni fundatoris ut declaravit S. C. C. cuius mentio in 4. p. decisio. novissi. Rote ex Fari. ad d. c. 6. v.º ante 14. ann. fol. mihi 131. quam sequitur Covarru. Sd et Gonzales quos refert et sequitur Garzia d. 2. p. c. 4. n. 9. 10. hoc igitur modo poterit in specie mihi proposita presentari puer 14. anno. non obstante Trid. decreto.

37. De errore in nomine diocessis.

Et facto fui interrogatus an error in nomine diocessis eius in cuius favorem beneficium designatur vitiet rescriptum et videbatur dicendum vitiare ex c. significante 34. de rescriptis cuius tamen decissio non obtinet quando de corpore constat et vera expressio diocessi non efficeret quin Papa desig-

UVA.BHSC

nationem admitteret ex sen. Panormita. et alio
ibi proqua est decissio Rotae 16. rescript. quibus doce-
mur errorem nominis eius contra quem impe-
tratur commissio non vitiare rescriptum quod re-
fert et sequitur Menoch. cas. 202. n. 149. sed
adhuc negotium faciebat doctrina felini in c.
de significante 34. n. cuius meminit addi-
tio ad d. decis. 16. n. 2. existimantis aliud iu-
ris esse si erretur in nomine impetrantis com-
missionem favet hec traditio Menoch. d. cas. 202
n. 83. dum ait quod licet aliquid non sit ne-
cessario exprimendum si falso tamen narre-
tur rescriptum vitiat q. falsa expressio no-
minis diocesis impetranti gratiam resigna-
tionis literas apostolicas viciat.

Sed ex contrario videbatur quod ex pre facto
errore nominis diocesis quo effectum ut cum
dici deberet Petrus clericus diocesis dertusen.
dictum fuerit Petrus clericus diocesis va-
lentin. non reddatur nulla gratia resigna-
tionis cum videamus errorem nominis pro-
prii sed pronominis resignantis non vitiare
rescriptum si appareat ex aliis circumstantiis
de persona resignantis ex Rota apud farina
decis. civil. 196. n. 3. cui addat decis. 1432
Seraphi. p. 2. facit singulari resolutio Paris

UVA.BHSC

cap. 14. n. 8. 4. p. ubi ait errorem nominis Illig
per cuius obitum beneficium vacauit non
annullare prouisionem et tamen ultimi pos-
sessoris necessario exprimi debet ut ex Stephileo
et aliis docet Menoch. d. cas. 202. n. 135. ve-
rum tamen adhuc anceps haerebam quod vi-
derem subreptionem viciare gratiam etiam
in modico et ex simplicitate vel ignoran-
tia ut ex dec. feli. Graue. Paris. Puteo flamin
docet March. Anto. lib. 1. var. resolut 24. n. 8.
cuius vide resol. 39. n. 6. 14. et resolu 28. quod
tunc maxime procedit cum agitur de subrep-
tione in facto proprio nam tunc non valet
responsio quod Papa nihilominus esset conce-
surus ex Beiam decis. 3. et ita fuit tentum
in una pentionis 14. Maij 1589. apud Ma-
rium d. resol. 24. n. 8. lib. 1.

Tandem omnis exempla fuit difficultas visio
Nicolao. Paris. 2. lo. p. 7. c. 9. n. 29. ex quo a
n. 16. didici necessariam esse ad vali-
ditatem gratiae resignationis expressionem
decessis. X.ª doctrinam glo. in c. si proponente
ver. si de hoc mentionem ver. Item si de terra
de rescrip. et ideo verificandam esse narrati-
uam nominis diecesi atque verificari ne-
queat gratia reddatur inutilis non g. disputa-

UVA.BHSC

bitur an error vitiet sed an impossibilibus verificationis falsæ narratiue et ita expression determinat cum Flamin. lib. 10. de resignat q. 3. n. 28. Garz. d. 2. to. p. 1. c. 9. n. 29. et desuper consultus secundum hanc sententiam responsum dedi.

38. De pœna grauissimi cuiusdam sacrilegij quod totam commouit ciuitatem in persona sacerdotis.

Vide omnino quæ accurate notasti in facto doctoris del campo Ayoren qui in æde d.

[illegible] sacro sacrum fabricatus capsulam in qua eucharistia asseruabatur rumpsit prius sacris hostijs in ea reconditis surrepsit et statim missam peregit et sequenti die iterum in confessus et frustratim vasculo sacrificauit.

39. De multiplici pœnitentiæ genere et an publica indici possit hodie sacerdoti.

Vide quæ exacte notasti in eodem facto dicto del campo Ayoren.

40. De exceptione iuris tertio competentis.

Vide Barbo. insl. italianam a n. 44. d. sol. matri. to. 2. pag. mihi 180. Jesse 2. p. decis 229. n. 2. 18. et vlt.

Titius vero ex fidei commisso ad se pertinentem a predecessore extraneum alienatum auocauit iure vinculi subnixus redire multum

agitata obtinuit et antequam possit sententia
executioni mandari obiit quidam ex familia
in cuius favorem fidei commissum erat institu-
tum remotione tantum ex herede instituto
et ad fidei commissi successionem vocato qui
cum ageret de exequenda sententia reus
opposuit exceptionem de iure tertio hoc est
proximiori agnato competente actor repli-
cavit exceptionem huiusmodi admittendam
non esse quesitum quid iuris –

Ego inprimis animadverti regulam esse
ut excipiens de iure tertij non audiatur
ut tradit Rota apud Seraphi. deci. 649. n. 2
et l. que allegat Bart. in l. 2. d. de except. rei
iud. et Puteus deci. 4. de re iudicata tradit
eleganter Paul. de castro in l. cum servum
de fugitivis n. et est tex. expressus in l.
C. de ser. fugiti. n. et est tex. expressus in l.
soci corpus § competit d. si ser. vindicetur quem
allegat cancer lib. 1. var. c. 18. de except. n.
14. qui latius prosequitur to. 2. tit. de tertijs oppo-
sitoribus a n. 116. adde Peregr. cons. 19. vol. 3.
ubi a n. 21. totam hanc rem eleganter ex-
plicat –

Sed hanc regulam tunc non obtinere
DD. putant quando ius tertij est exclusivum
iuris agentis ipso iure tunc enim licet
opponere de iure tertij ex d. l. fin. C. de rei vind.

et d. § competit et notatur Ind. l. cum servum
docet Cancer ubi supra et Pereg. ar. 49. n. 46. et
n. 70. Vincen. de Franch. decis. 14. n. 10.
Cornazza decis. Luc. 105. n. 6. Magon. decis. Flor.
104. n. 7. Flami. Charta decis. execu. genu.
128. ubi late de hac re et facit Bar. Gradilo
in l. 2. ff. de exceptio. rei judi. Vº oppono que
de jure tertij dicitur autem exclusivum ipso
jure quando acquisitum fuit tertio insepa-
rabiliter quod si realiter et cum effectu acqui-
situm non sit, ut in fidei commisso quod non
ante acquiritur quam agnoscatur a fidei
commissario et si hodie dicamus non esse ne-
cessariam restitutionem verbalem aut
[illegible] ex Pereg. ar. 2. n. 63. unde ipse con-
cludit cons. 44. n. 20. lib. 4. non posse hu-
iusmodi exeptionem de jure tertij hoc est fidei
commissarij opponi adde cons. 359. ni fallor
juridi sibi contrarij ubi Peregrino consi-
nat ubi et Caveta cons. 984. a n. 89. qui
docent de huiusmodi jud. proximioris ex transv.
non posse opponere a 117. sed ita de-
mum si vellit et declarat suam volunta-
tem non potest opponi de jure tertij ex Bar.
ibid. Canceri ubi alios allegat d. n. 14.

Ex hac doctrina infert Pereg. cons. 49. lib. 4. n. 7. decisionem nostre questionis nempe ut opponere non possit adversus remotiorem possesor conventus de iure tertij proximioris et ratio est quia licet hoc ius sit exclusivum agentis attamen ita demum est exclusivum si proximior vellit cum autem presuponamus cum adhuc non agnovisse fidei commissum sequitur et hec exceptio de iure tertij admitti non debeat et specifice in terminis inquit Pereg. et in terminis quod heres heredi gravati per fidei commissum agens contra tertium possessorem petitione hereditatis non repellatur ab illo conventus sub Trebellianica quia per mortem heredis gravati evenerit casus fidei commissi universali ad favorem alterius antequam ille fidei commissarius agnoscat fidei commissum clare declaravit idem Sosi. in l. 1. § sed et quoties sub. n. 5. ver. ex quibus ff. ad Trebel. secutus est Sosi. non. cons. 72. lib. 2. et hec est inconcussa resolutio id ipsum tradit Sosi. alleg. idem

Pereg. cons. 44. n. 19. et melius n. 200. facit decis. Seraphi. 824. n. ulti. p. 1. ubi docet quod qui pretendit se esse heredem non tene[tur] probare se esse proximiorem sed satis est si probet se esse ex eis qui vocantur ab In[testato] quando agitur contra extraneum et fac. S. R. A. n. 36. In lib. 6. Baptiste Toto qua consanguineo dotatoris dos adiudica[tur] praestita cautione de restituendo si alii proximiores apparerent facit decis 1407. n. 49.

Sed certe adversus hanc sententiam Pere[grini] graviter obstat tex. In l. 2. d. pars here[ditatis] petit. ubi si coheres petat totam here[ditatem] ditatem repellatur ab agendo quod alii sint vel pares In gradu si successio sit ab Intes[tato] tato vel a testatore Instituti sit testamen[to] tario unde Ipsemet Pereg. ar. 48. n. 70. docet quod adversus petentem totam here[ditatem] ditatem potest reus excipere alios extare pares In gradu sucedendi et allegat Cra[vetta] cons. 12. et cons. 144. n. ult. Menno. cons. 394. n. 66. quo argumento motus Petrus Surd. cons. 48. n. 18. vol. 1. deser[...]

cc
Item tradit alios allegans Cavalca. In rep[...] perto V°. exceptio de iure tertii potest apponi V°. et ideo actor sale et eleganter tracto Thesau. decis. 4. n. 8. ubi In antecedentibus plures casus ad huius materie Intelligentiam distinxerat sed adversus hanc doctrinam (eius tamentum facta mentione) disputat Stepha. Garsia dicept. for. to. 2. c. 330. n. 8. et segg docens unam ex fidei commissariis existentibus In pari gradu posse petere Integrum fidei commissum nec repelli

exceptione quod alij extent pares in gradu repelli remotiorem agentem exceptione quod habeat ante se proximiorem sicut igitur ait ex-
ipse et idoneam cautionem quia addito cludi[tur] qui habet parem in gradu succedendi
non presumitur vide tamen Menoch. si ad totum agat ita multo magis erit ex-
lo. 3. cons. 122. n. 37. 38. 39. ubi elegan- cludendus qui habet ante se alium proximio-
ter docet quod exceptio inhabilitatis perso- rem quo vivente vel non repudiante non
nae obiici potest a tertio ex Soc. Seni. in potest ad successionem aspirare eodemque
l. 2. n. 13. ff. de except. rei iud. sicuti et argumento utitur idem Surd. decis. 144.
quae est de iure tertii ipso iure exclusi- n. 12. et cons. 415. lib. 3. ubi allegat Crave
ue ex Soci. ibi n. 8. et Cogesty ase cons. cons. 166. n. 14. et novissime id ipsum
19. n. 29. lib. 1. scribit Anto. Faber in Cod. Fabri. lib. 1.
tit. 21. de pelit. heredi. dif. 2. et 3. ubi in
3. agit de coheredibus in 2. de proximio-
re et remotiore et ex eo optime colliges
non recte dissolvi hanc dificultatem si
dicatur cum Peres non esse exclusivam
omnino iuris agentis hanc exceptionem
quia non accesit tertii voluntas quoniam
et d. l. 2. ff. si pars her. quo in casu loqui-
tur coheredes scripti deliberant et
tamen admittitur exceptio sufficit enim
ait Anto. Faber ut apparebat non fuisse
repudiatam posseque hodie adquiri quod
utique fieri quandocumque potest setem-

UVA.BHSC

pora sanguintur et hec sententia non aber
ret amente Bart. Ind. l. 2. d. de except. rei
judica nam distinguit duplex jus exclusi-
uum agentis ipso jure alium quod ita de-
mum excludit l. 39. de quo loquitur caual.
In repert.º decis. ver. except.º quod libris decem
et ver exeptio de jure tertij potest opponi v.º
jecy quando vult et quando emphiteu-
ta ob non solutum canonem cadit ab em
phiteusi et hoc opponi non posse ait et et
In simili casu codex fabia. lib. 6. to. 14. de
2. alium vero quod est exclusiuum agen
tis ipso jure si tertius non contradicat et
In nostro casu nam proximiori compe
tit jus exclusiuum intentionem agen
tis remotioris nisi contradicat quod ve
ro eo confirmatur nam jus reuocandi
alienationem factam agrauato cum
adest expressa prohibitio licet deferatur
eodem modo et ordine quo maioratus
seu fidei commissum ut docet eleganter
Moli lib. 4. c. 1. n. 2. ubi ait tuente
proximiore remotiorem posse agere hoc
tamen ita demum procederit si requisi...

7 Ergo due sunt opiniones altera huiusmodi
exeptio quia sufficit si non contradicat et hec
est Pauli Craue. Deciani Bercas quos re-
fert et sequitur Pereg. cons. 26. 27. lib. 1.
placetque surdo cons. 48. n. 18. 19. lib.
1. cons. 419. lib. 3. decis. 144. n. 18. Anto.
faber In C. fabia lib. 3. tt. 31. defin. 2.
qui In fidei commisso seu proximiore
herede herede respectu. motioris loquun-
tur alia ut perficiatur si non accepta-
uit proximior que probat Pereg. cons.
44. n. 20. ~~cons.~~ 49. n. 7. lib. 4. surdo cons.
350. Soci. In l. 1. §. sed et quotiens d. ad Treb.
Maytril. decis. 55. n. 30. etenim loquatur
In feudalibus Craue cons. 984. a n. 89.
et n. 117. Vasiano lib. 1. c. 4. n. 61. -

cc
Cui difinitioni consonat Pereg. ipse sibi contrarium cons. 26. n. 27. lib. 1. ubi optime et erudite docet allegans decis. cons. 1. n. 14. lib. 3. Barbosa cons. 113. extante proximiore non posse agere adversus extraneum possessorem remotiorem qui vocatus est post proximiores quia hec non est exceptio de iure tertij sed de difficientis actionis, nec obstare quod ius proximiori fideicommissario Pereg. optime dixit secundum mentem Bart. non adquiratur antequam agnoscat fidei commissum ut docet ipse art. 2. n. 63. quoniam Rdi hoc non efficere quia antequam proximior repudiet et dicat nollesse fidecommissum ius aliquod sequens ingradu habeat quia cum ei defferatur successio sub hanc conditione si proximior nollet antequam nolle se dixerit deficit eius quoad versus extraneum posset experiri hec et alia adfert Pereg. d. cons. 26. n. 27. et ult. ubi addit ita fuisse obtentum quod summe considerandum est —

proximior noluerit alienatio revocare q. ius quod ei adquiritur exclusivum est ipso iure agentis remotioris nisi ipse noluerit id est nisi ipse repudiaverit seu renunciarit obstat q. d. l. 2. d. si pars hered. pete. evidenter doctrina Pereg. d. cons. 49. n. 7. lib. 5. cui ex diametro adversatur deffinitio cc Fabria supra allegata que et destinctionem ff. Ind. l. 2. cuius traditionem non omnino calluit Pereg. ita discerni cum ad huius dubij decissionem in domo Joannis Baptiste, sic est senioris Tilij patrimonij advocati coheuius una cum alijs eruditissimis cattus aliorum patronis rem pertractarem et cum aliqui eorum obijcerent nos versari in iudicio sumario executionis sententie indicijs attem possessoris et sumarij non admitti exeptionem de iure tertij etiam exclusivo iuris agentis ipso iure docet Pereg. d. art. 48. n. 46. 47. qua se remittit eod art. 48. n. 71. et fulvius Pasianus de probatio lib. 1. c. 7. n. 71. 72. ubi a n. 65. 66. de hac exeptione optime tractat facit etiam resolutio R. A. Catalonie apud Michae. ferrer in obser. p. 3. c. 330. que quam proxime nostro video accedere casui. Ego hec animadverti primo nos non versari in iudicio

UVA.BHSC

possessorio adipiscendæ de quo Pereg. cum heres defuncti illud intentare nequeat eo quod defunctus nunquam possedit ad notata in l. fi. C. de edic. d. Adri. tol. Præterea et secundo si in eo judicio nos versaremur attamen Pereg. d. n. 71. eo in casu loquitur quo objiciens exceptionem de jure tertij non possidebat sed ambo in adipiscendæ judicio concurrant quod si opponens possideat de jure tertij exclusivo agentis ipso jure recte opponet ut docet Menoch. rem. 4. de adipiscen. n. 495. quem et alios in id allegat Sord. d. decis. 148. n. 19. Tertio exeptionem istam nasci ex ventre ipsius sententiæ de cuius agitur executione sippe in quo pronuntiatum fuerit fidei commissum perpetuum et gradualem in favorem primo decendentium deinde collateralium familiæ et agnationis tam vere quam ficte per assumptionem nominis et armorum institutoris cum g.e exeptio non impugnet sententiam sed ea potius nitatur non videtur reiicienda ut in simili tradidit de exeptionibus in judicio executivo pentionis adversus pentionarium oppositis adnotata per Garz. de benefic. n. 1. p. 1. c. 5. n. 489. et 490. Quarto defunctum egiss

UVA.BHSC

non solum ex propria persona sed etiam in vim
renuntiationis in eius fauorem factae ab eius de quo
nunc iure modo exigitur qui quidem cum renun-
tiatio fuerit temporalis et respectiue conserua-
runt desiciente persona in cuius fauorem
renuntiarunt suum gradum et ius illorum
de quo possessor opponit non potest heres elec-
tus impugnare cum defunctis cuius ipse heres
coniux actionem proposuerit et obtinuerit
Deinde cum obiiceret iste junior respectu ex-
tanei qualis comes del castellar sufficere
don Philipum Tallada nominatum a doct.e
Antonio Tallada esse de familia et agnatione x.a
decis 824. n. 9. Seraphi. R.di predictam decisio-
nem tunc obtinere cum non probatur in con-
tinenti vel ex confessione actoris esse alium
proximiorem ac in nostro casu vel ex confessio-
ne don Philipi testare prouabitur patrem
et fratrem defuncti Tallade decendentes vin-
culatoris et eodem modo respondi ad decisio-
nem 1407. n. 9. 2. p. nam ibi non constabat
alios heredes institutos extare et preterea
agebatur de sustinendo judicio agitato cum
aliis coheredibus facit tamen pro hac distinc-
tione ut aliud iuris sit quando opponens
est de agnatione aliud quando omnino extra-

UVA.BHSC

nebus cons. Crave 984. a. n. 89. et precipue n.
111. His et alijs que allegaui res fuit praeci-
piti licet decissiones fuit senior eiusque filius
fuit Junior ius sententiam Peregrini d. cons. 49.
maxime propenderent Dor Planes fere num-
quam ex proprio seu locutus modo cum affir-
mantibus affirmabat modo cum negantibus
negabat Dor Juan. Baptista Polo nec con-
tanter adhesit sententie die domin. 4. octob.
1615. ante meridiem res hec iterum apud
aduocatos predictos sindorno don francisci Hye-
ronimi leo Regij cancellarij agitata fuit
d. domi. 25. eiusdem. men. et licet plura
que ad marginem notaui allegata fuerint
contra exceptionem adhuc persisto in mea
sententia saltim Juris inspecto rigore
propter d. l. 2. d. si pars her. sed contraria
videtur equior et preualuit

41. De Pentionibus non exactis a pentio-
nario ecclesiastico et eorum rata-
Reseruatorio pentionis mortuo kalendis
maij et sic termino natiuitatis elapso sed
non soluto lis inter eius heredes orta fuit
et beneficiarium illi non solum penti-

nem decursam et non contractam pel enlibus sed etiam ratam ffliis adie natalij domini ad Kalendas maij hoc vero utrumque denegante videamus num quis melius foveat jus —

Et sane famigeratissima questio est hec ad quam agredimur variæ enim extant opiniones quas ordine referet Petrus Barbosa in l. diuortio 8. solut. matri. Joan. Gutierrez lib. 1. Canonic. q. 33. n. 9. Hyero Grabi. cons. 191. lib. 2. d. Juar. del Castillo sotomayor de usufrue c. 79. a n. 12. et ceteri copiosius Nicola. Garz. de Benefiçijs 6. 1. p. 2. c. 1. a n. 106. sed et nos ut melius et facilius adseramus jus beneficiarij quem defendimus easquoque resitabimus ita tamen ut non tam descripsisse quæ neotherici tradiderunt quam explicasse et nostro quodam modo efficere videamur

Cum ergo tota dificultas huiusce questionis ex eo pendeat quod non satis videatur sequere cui nam pentionem ecclesiasticam exequemus an legato an nuncupaticam an salario et stipendio militantibus an usufructui an alimentis an cui cui alij simili prestationi variæ sunde

UVA.BHSC

premanarunt sententiæ variam et dissi-
milem comparationem amplexæ
Prima q. opinio pentionariam exequat
usufructuario et ideo recurrendum ait ad
decissionem tex. in l. defuncta 58. alias 65.
ff. de usu fruc. cuius opinionis auctor ab
omnibus laudatur Alex. de Somono cons. 15.
incipit reverendissime domine lib. 2. n. 3.
alias est ut apud Caua lupum cons. 10. lib.
i. et ut apud gigantem cons 197. lib. 2. qui
pentionarium equiparat fructuario et
recurrit ad d. l. defuncta 58. et quia in
casu sui proposito fructus beneficii iam
erant percepti pentionem ad heredes
transmissam defendit —
Igitur 2ª. hanc sententiam Alex. bes
cuius distinguit Joan. Baptista Caua-
lippus in tt. de pentio. q. 24. et eum se-
cutus Hyeroni. Gigas eod. tt. de pentio-
nibus q. 53. aut enim sequiunt decedi-
fructuarius et ei assimilis pentionarius
omnibus fructibus collectis aut nullis aut
parte collectis parte non collectis pri-
mo casu integra pentio heredibus debetur
secundo nulla siue dies pentionis soluend[æ]

UVA.BHSC

venisset fuenor. Tertio porrata fructuum perceptorum inter beneficiarium et pentionarii heredes dividebur que distinctio est ex ea quam ad l. defuncta 98. de usu fruc. c. 71. n. 20. 21. 22. 23.—

Secunda opinio est petri Rubisi in lt. de pacifici possessoribus n. 130. alias in nova editione est n. 148. et in repetitione c. extirpande 30. § qui vero de preben. nata. 6. in materia pentionum vers. quantum ad 3. fol. 180. col. 3. reliqua que hic desunt vide in repertorio v.o fructus n. 122. ad 179. et in copiosa iuris allegatione pro Don Petro Joan. Monserrat cullarie rectore et contra Elisabetam Navarro et de colom heredem petri Navarro pentionarii.

42. An iudex ecclesiasticus poenam pecuniariam pro criminibus mixti fori laicis imponere ab eisque exigere queat. Vide in repertorio seu pandecte varia iur. sententiarum v.o episcopus a n. 103.—

43. An episcopus consentiente patrono Vid. inf. fol. 108 pro una vice possit inmutare conditiones appositas in beneficii fundatione
Vide apud seraphi. deci. 871. n. 4 quam ad de biginos

UVA.BHSC

allego in consultatione ad d. fr. Hyero. Leo.
et ad marginem concilij d. fran. Scolano in
causa beneficij loci de Meliano vide 1°. q. 108.

44. De Probatione Juris patronatus antiqui ad effectum verificandi clausulam consueto priui Jus patronatus ex fonda-tione vel dotatione eius literis apostolicis pro mutationis aut resignationis Inferri aspectam–

Videdas Juris allegationes unam In fauorem N. Colina beneficiarij In ecclesia metropolitana valentina alteram pro N. Rector collegij Beatæ memoriæ Thomæ a Vilanoua Archiepiscopi valentin alumno et adde decis 1141. n. 11. et decis 1834 p. 2. diuersorum seraphini–

45. De Sententia prouisionali quam fiscalem Stilo faber appellat ad effectum adjudicandi cum Juriorum reseruatione totum aut partem eius quod petitur Vide Juris allegationes pro condutoribus vbi accurate legat alis vulgo dos General vbi natura et requisita huiusmodi prouisionalis seu condemnationem disculiuntur–

In lib. 2. allega M. Resaule fol. 49. cum pluribus segg.–

46. De successorem beneficio concedendo pro pensionibus a predecessore debitis–

Vide Garz. de Beneficijs to. i. p. c. 5. an. 198. Marisco lib. i. varia. c. 12. paulo ante finem et Juris allegationes pro d. Monserrat contra collegium corporis christi.

47. De tempore conductionis et reconductionis

Tacita reconductio que in predijs rusticis et urbanis finito tempore conductionis ex mansura conductionis elicitur l. Item que- ritur 14. § qui impleto d. loca. ita accipitur vt in predijs rusticis pro eo anno in vrba- nis in tantum tempori quo quis inhabita- uerit reconductio facta intelligatur gl. vo. nisi in scriptis ind. § qui impleto et com- muni teste Bal. d. col. i. ver. quidautem Juris Berou. cons. 193. n. 13. et 98. lib. i. Mar- Gr. de tau. et ambig. lib. 5. tt. 15. n. 3. Petrus Sti cou. Regier. qq. famil. lib. i. c. 42. Can- cer. lib. i. var. c. 14. n. 37. qui hac de re latius.

Ex his colligitur vt locatio predij vrbani a principio facta sine prefinitione certi tempo- ris non in annum facta censeatur vt sim- pliciter locutus de locatione scribit Montica- l. lib. 5. tt. 4. n. i. 2. sed pro tempore quo ha- bitauerit conductor hoc est quo neuter eorum a locatione discesserit ex Vuesembech in paratit. tt. d. loca. n. 8. et ita docui in repeti-

UVA.BHSC

lib. ad l. 4. ff. cod. de Jure interrogatus R.

48. De clausula substitutionis Beneficij qua presentari jubetur substitutori consaguineus ar scilicet ut eius voluntati satis fiat proximus sit omnino presentandus

Vide concilium redditum pro Thoma de Mol ore Casanova et contra Beatricem Gil et Jaim... tum vincentium Gil ubi acuratissime de hac re non bene add. Garcia Gon... 2. lib. p. 7. c. 19. a n. 16. Cevallos lib. 4. q. 909. a n. 42

49. De quasi Possesione presentandi ex unico actu presentationis adquirenda

Vide concilium p. 2.

50. De presentatione eius qui est in quassi possesione presentandi

Vide Ibidem

51. De vocatione consanguineorum de nomine et armis testatoris

Vide idem concilium in 2. p. ad finem

52. De dilatione unius diei reo ad probandum concesse quod actori eadem fuerit concessa

Vide que dixi lib. 29. sup. par. n. 13.

53. Tenutaria an teneatur respondere creditoribus hereditarijs

Vide primum concilium redditum in causa ... ... Martinez de Vero et Marie Magdalene Pasqua...

UVA.BHSC

54. De inventario.

Quamplura non obvia scilicet dignissima vide in cons. 2. redditis in eadem causa

55. De Renuntiatione fidei commissi reali an personali.

Vide allegationem d. G. G. Polo in causa Baronie de Manuel et ei adde Rosental de feudis grabio to. 2. c. 346. a n. 3.

56. De facultate disponendi de certa quantitate non executa.

Supra n. 19. vide Antonii decis. 91. et ei concordantias decis. 44. et 600. vincent de franch. et surd. decis. 272. fontanel. cl. 4. gl. 23. a n. 19. ad 27. grat. to. 2. c. 221. to. 3. c. 439. castillo lib. 4. c. 61. a n. 7. Meno. cons. 1130. an. 8. lib. 12. ubi late omnium latissime Antho. Monachus decis. et supra q. 19. et quos allegat novissime Joan. Bapt. del Toro in compendio decisio. v.º disponendi facultas fol. 160.

57. De Renuntiatione reali an personali.

Vide allegationem g. g. Polo in causa Baronie de Manuel sibi e Madridio Garsmijam Rosental et alios alibi allegatos

quibus adde fra. a Ponte de offi. Proreg. c. de refuta feudor. n. 34. fol. 364. vide supra n. 55.

98. De electione seu nominatione ad episcopum et capitulum pertinente

Ex facto fuit quesitum an cum nominatio seu electio Judicis causarum executivarum decimalium qui vulgo porter dels del mes audit quam spectare constat ad episcopum et capitulum valenti. 7.º forum Reg. ferdi 4. sub. tt. de decim. hb. fororum unanimi episcopi et capitulo suffragio non sit sed episcopus unum nominat capitulum alterum uter sit sit preferendus? et R.di neutrum sed ad superiorem electionem devolvi hoc est ad Dominum Regem contra sententiam Feder. de Senis cons. 1. n. 10. cum alijs pluribus relatis cui accedit Gonzales ad reg. 8. cancellariae gl. 4. in principio n. 97.

Rursus et secundo precipuum ex facto fuit quesitum an si episcopus unum eundemque minor capituli pars alterum maior nominarit preferendus sit nominatus ab episcopo et minori parte et R.di nemine quio

maior pars abiierit trahitque ad seminorem
et Casado deci. 2. de iur. patro. cui subscribunt
plures quos refert et sequitur idem Gonza-
les d. gl. 45. in principio n. 60. 61. quibus
addes Joan Gutierrez in repetitione C. quo-
niam n. 32. 33. de iur. patronat. et Garz.
de Benefi. to. 1. p. 5. c. 4. n. 29. 30. Bonadi-
llam to. 2. lib. 3. c. 8. n. 60. vide tamen
fachineum lib. 10. contro. c. 95. ubi hanc ques-
tionem in pluribus patronis disputat et
Alzebe cons. 39. qui hostiensis sententiam dictam
amplexus contra Casadorum tenet et ista
solam sensisse refert quod tamen no-
minatim reprobat Garzia in additio ad
d. 5. p. c. 4. n. 30. vide etiam Pereg. cons. 21.
an. 5. lib. 2. cons. 156. an. 4. lib. 5. quibus
in locis videtur de patronis locutus contra
Casadorum sentire sed haud dubie est veri-
or Casadori opinio necnon verior solum
sed et communis nedum in collatione
simultanea in qua ab Host. non dicen-
tis Peregrinus sed in presen.

59. De lucro dotis promissae nondum ta-
men solutae

Vide allegationes Bapti. Polo pro Melchio-

UVA.BHSC

re Miquel affirmanti qui tamen succumbit: nam
verius est et communior est negans opinio quando
statutum loquitur de dote dato aut restituta
ut ibi notaui et alios ad marginem allegaui.

60. De Matre tutrice filiorum an si
exigat dotem et donationem propter nup-
tias repellatur except. non redditae ra-
tionis tutelae –

Vide Cancer. to. 1. c. 9. n. 26. c. 7. n. 46. 47. 48. Magonius decis.
floren. 121. an. 6. optime Seraphi. to. 2. decis. 1455. Salius
Stepha. Grauian. lib. 1. discept. c. 129. a. n. 21. breuiter
et dilucide J. A. Thesau qq. foren. lib. 2. c. 28. quibus
re et effectu probari uidetur cons. 307. lib. 1. ut debitum
tutell. sit liquidum excludatur mulieris intentio si
itaquidem minime vide Anto. Fab. in C. diffini
tio sub audis lib. 4. tit. 8. diff. 7. cum aliis –

Quid autem si liberata sit a redditione
obstabit ne mulieri exceptio predicta? obs-
tabit ex C. Fabri. d. lib. 5. tit. 8. diff. 16. quam
intellige eo in casu quo debitum tutellare
sit liquidum –

Quid rursum si non dum liberata sit a redditione
rationis tutellari sed et reliquorum fac-
tum ei legatum res est dubia vide omnino

d. Garz. Mastril lib. 2. decis. 189. quem de liberatione [illegible] ad dicione rationum ex legato relinquorum videas decis. 124. et eis addes pro aliis Scobar de ratiocin. c. 9.

61. De executione in bonis debitoris ab uno ex creditoribus facto.

Quesitum ex facto an executio in bonis debitoris quam unus fecit creditorum aliis creditoribus possit R.di prodesse quia sententia Judicis notorium l. emptorem 12. d. de act. empt. at cum notorio constat debitorem non esse solvendo alia executio necessaria non est gl. et dd. in l. decem 111. d. de v.o. gl. est et ita plures allegans in terminis resolvit flami. Carthar. execut. Janue. decis. 49. an 3. faciunt tradita ab Anto. fabr. de error. prag. Co. t. deca. 9. err. 8.

62. De teste unico probet nec ne contra producentem?

Vulgo Jactatur testem quantum libet unicum contra producentem plene probare ut tradit post alios Anto. Gab. lib. 1. comm. concl. tt. de testi. concl. 1. amplia 9. verum sed ita accipiendum est si super capitulis a producente

propositis deposuerit non vero si super Interrogatorijs ab adversario datis ita singulariter Bergnin. decis. 12. n. 40. lib. 1. quem refert et sequitur Charta execu. decis. 29. n. 19.

63. De testibus de universitate vel collegio quando scilicet eis plena fides detur quando non

Praeterea quae tradit farina. Mascar. Meno. vitiantibus locis vide quae dixi supra alleg. pro conductoribus vectigalis quod vulgo del Gen... gal dicitur et contra Syndicum generalitatis

64. De testibus contra Instrumentum vel scripturam publicam.

vide praedictas allegationes ubi accurate de hoc

65. De teste mediatore vel negotio non gestori

Ibidem

66. De clerico ex vi statuti laicorum ad compromissum adigendo

Et facto quaesitum an clericus qui coram Judice seculari fratrem aut sororem convenerit possit compelli ad compromissum ex vi for. 3. 4. de ... vocan. R.di duas esse opiniones Prima affirmat cuius autor laudatur ... cons. 14. quamvis per tot lib. 2. cons. 9. per tot cons. 25. cons. 64. lib. 7. ... ... negat quae placuit Baldo cons. 410. ponderatis col. 2. lib. 2. ... verissent col. 4. et ... de eo qui mitti in poss. cui post longam disputationem accedit Bart. Sosin cons. 71. lib. 4. et etiam Camill. Borrel. ad pragma. ... posi de compromissis § 1. gl. 3. q. 32. a n. 223. quem male ... pro prima afirmante allegat novissimus omnium haedere scripto ...

UVA.BHSC

Bap.^ta Delethoro in corpore decisio neapolita. d.o clericus litigans fol. 113.
quam afirmantem communiter teneri et mationibus rationibus fulsiri
ait Sigis scac. lib. 2. de iudi. c. 2. n. 204. sed ego cum praedicti scribant
tantum probati ordini seu brachio militari et regali non vero eccle-
siastico magni probo negantem quam et veram dicit vic. frigola
in notis ad d. forum quod si clericus esset qui laicum ad compromis-
sum provocaret aud dubie sequerer primam opinionem que
afirmat secundum ea que tradit idem scac. d. c. 2. n. 205. tamen
autem sub iudice lis pendet an clericus possit ad compromissum adigi
et ego clerico renuente patrocinor die martij 9. mensis febru. an. 1616.
facto verbo in R. C. don Raymund. cance auditor interlocutus est non
esse locum compromissi renuente clerico actore eo motivo quod d. for.
3. 4. et a. dessus vocan. non sunt edicti et facti ad peticionem brachij
ecclesiastici sed tantum regalis et militari et ideo non arctant cle-
ricos que provicio orta [illegible] in processu causa requisitionis possibles per
vincen. don clericum beneficiatum in ecclesia metropolitana
valentina contra Monreal curatorem quandam filius sororis aquo
sententia supplicavit ad asiam aulam N. A. d.or Monreal et de-
negata fuit supplicatio vide decis 114. don fran.co Hyero. leo.

67. De Presedentia Parrochi ad cuius ecclesiam corpus
tumandum defertur.

Questio orta fuit inter Rectorem loci de Carlet et vicarium
perpetuum loci de la Alcudia uno quoque eorum pro nume et
perpetuum locum vindicante in funere de lato ad ecclesiam
dicti loci de la Alcudia Rector de carlet allegabat ius Patronatus
nam ipse presentat vicarium loci de la Alcudia allegabat suam
ecclesiam matricem nam ecclesia loci de la Alcudia dismem-
brata et separa fuit ab ecclesia Parrochiali de Carlet cui erat annexa
sed vicarius perpetuus asserebat post dismembrationem predictam

UVA.BHSC

vest in Parrochialem erectam suam ecclesiam sius autem patronatus quod ex dismembratione huiusmodi reservatum fuit Parrochiali ecclesiae caret solo Jure presentandi contentum ut ex Instrumento dismembrationis liquet. Ipsi Jus patronatus seu Jus presentandi vere quod Parrochus existens in propria Parrochia ceteris debet anteferri ego de acre consultus pro vicario perpetuo respondi quia intra propriam ecclesiam seu Parrochiam prefertur Curatus ceteris omnibus tametsi aliis maioribus et preheminentioribus in his quae concernunt suum officium ut docet Casaneus in catalogo gloriae mundi p. 4. consideratio. 81. et pluribus probat Hieronymus Gonzales in glosemate ad reg. 8. cancellariae gl. 6. a n. 110. et post eum late Stephan. Grauian. to. 2. dicept. foren. c. 298. per totum et precipue a n. 88. ubi hanc rem proprius attingit quo responso a me reddito lis sopita fuit vel potius mota non fuit.

68. De hypotheca pro male consumptis agrauato de restituendo hereditate.

Et saepe est quaesitum an his cui bona fidei comisso subsecuto restituuntur habeat hypothecam in bonis possessoris pro male ab eo consumptis ex fidei comisso et docet G. A. Thesau. lib. 2. qq. forens. c. 84. habere et ita bis fuisse Judicatum quae certe sententia videtur admodum contraria Juris principiis 1.º quae hypotheca non inducitur nisi vel ex pacto quale hic non adest vel ex dispositione legis quales hic etiam non reperitur quo argumenti genere ipse Anto. in simili uti videtur lib. 1. quaestionum forensium c. 84. n. 8. sed contra Anto. in R. H. accepi auditore Grabiel Sancho eruditissimo in eo conciliario pronunciatum quantum

UVA.BHSC

UVA.BHSC

Tomus 2.us 60

De Succesione Militum Hyero Solymitanorq. vulgo de S. Ioan in Fideicomis. Et Mayoratibus.

69 Ex facto tractatum fuit an in Baronia de Callosa potuerit succedere. Pet. Bou miles religionis S. Joanis et D.r Gaspar Tarrega in Responso reddito in predicta causa de Callosa que nunc pendet in sacro Aragon. Concilio pro D. chaterina Bou et de Moncada Marchionissa Aytona dicta Baronia possesore potuis se respondit, et hanc rem ita explicuit,

Et quomuis ad diluendum hunc obicem tamquam valde astringentem opponatur ex adverso dictum Petum Bou ultimum descendentem masculum testatoris fuisse millitem Hyerosolimit, et in d. ordine seu militia fecise Solemnem professionem profitendo tria vota substansialia vere et regularis religionis paupertatem scilicet castitatem, et obedientiam. C. cum monasterium de statu monachorq. abbas. Decius in C. Ste Maria de costitutionibq. colum. 7. sicque vere regularem et religiosum fuisse ut voluerunt Mennoch. cons. 15. vol. 1. n.o 17. osacl. desis. 27. n.o 18. Aspilcueta in sua Apologia de red ditibq. ecleciast. q. 1. monito. 56. et in repetit. C.

UVA.BHSC

non dicatis. 12. q. 2. nº. 88. et consequenter re
sit penitus incapacem ad succesionem tam ex
testamento. quam abintestato contra foros hui
Valent. Regni vt docuit Belluga R.ª 40.
Amortis. §. veniam. nº. 31. et signanter in
Baroniis et aliis bonis immobilibus de
Realenco quæ secundum dictos foros nequaq
possunt adquiri ex testamento, vel abinte
stato per ecclesias pia loca, et monasteria
religiosas, personas, vt in foro. 37. fol.
de testam. et in for. 3. versic. enaxi empero et in
tº. 5. qui videtur expressus tto. de intestat.
Siquedata inhabilitate adquisitionis an
et in consequentiam aptitudo dispositionis bo
nor. quæ non fuerunt adquisita vt dixit M
lina de Hisp. primog. lib. 2. c. 9. nº. 38. M
es. de Majoratu. p. 2. q. 3. nº. 34. per tx. in
tto. Ingressi. C. de Sacrosanctis eclesiis. et in
Siqua mulier. eodem. tto. Nec huic dificu
ti diversis modis Rx. Animadvertendo quod
milites Hyerosolim. nec sequuntur disposi
nis Juris communis Romano r. et Pontifici
nec xª. statuta, regulas sive ordinationes
sue militiæ, nec minus secundum foros
ni sunt incapaces aut exclusi a succesione
bonor. de realenco nec quod etiam secundu
voluntatem testatoris et in proposita fa
specie possemus considerare in d.º Pet

Nou incapacitatem aliquam aut exclusio=
nem a succetione hereditatis quod ex secuen
tibus demostrabitur:

Nam quod attinet ad dispositionem iuris com
munis Romanorum quamuis in inuestitura feu
di veri et propij non modica versetur dispu
tatio. utrum miles Hyeros. religionis sit capax
in eoue succedere possit, et hoc propter propiam
et genuinam naturam feudi, in quo personali
ter et non per substitutum tenetur vassallus
seruire, quamuis inquam in hoc videatur
verior et receptior illorum sententia qui negant. videndus
omnino de hac questione. Ant. Tesau.
quest. for. lib. 1. c. 18. vbi ex professo rem
hanc disputat et nouissime. Bab. de Toro.
in conpendio. decis verbo milites ierosoro. qui
alios allegat, prout latissime hoc dubium agi
tando tenuerunt Craueta. cons. 303. quod est
plenum in hac materia. Mennochius. cons.
54. lib. 1º Sicque fuisse resolutum in Rota
Romana refert Moedam. decis. 169. in fine
Nichil hominus in bonis liberis et allodia
libus et potissimum in eis que non habent
dignitatem anexam nemini dubium est.
preditos Hyerosolimitanos posse succedere,
Quod fit compertum nam si monachi
ac vere religiosi, retinent iura sucesionis
tam ex testamento, quam ab intestato et

UVA.BHSC

pariter Iura agnationis, et cognationis. l. Deo nobis. C. de episcopis et clericis. di fuse Iallon in l. Patre furioso. D. de his qui sunt sui n.o 17. quo tectatus de communi, multo mag. detinebunt huiusmodi milites iura successionem, cum non tam estrictam professionem emitant quam monachi qui se et sua dedicant omnimode. Deo, nec quidquam proprium habent. d. Auth. ingressi et ita hoc docet Cravetta loquens de succesione bonorum allodiatum. Iure primogenitura ex fideicommisso delata cons. 448. lib. 3 et cons. 938. vol. 5. Hoc quidem dictus fuit cephal cons. 9 volum. 1.o et deprimitur ex adductis. per Molinam lib. 1. C. 13. n.o 98. et 99. in quantum concludit omnes milites quorumcumque ordinem militarium esse capaces in successionibus majoratuum, nisi illos institutor prohibuerit, quamobrem cum bona ista de quibus est controuersia alodalia et libera sunt et talia, potius quam feudalia sint cenenda. cumque cuiusque res alia originae libera sit. l. alteris. l. servi §. fin. et ibi ut eodem. Abbas cons. 16. n.o 1. Decius cons. 183. n.o 1.o conclus. C. Mascar. conclus. 79. n.o 1. et conclus. 209. videtur meritò concludendum prae dictum Petr. Boe quamvis militem Hyerosolim. esse capacem succe

sionis secundum Cesaris et pontificij iuris re
ceptas sententias.

Nec magis in eo pretendi potest incapacitas
attentis regulis et stabilitis siue religionis nam
licet fateamur tempore emissam professio
nem hos milites facere tria substantialia
vota ut dicit Mohedano. d. decis. 169. et inter
alia votum paupertatis Azebed. ad. 11. noue
recopilat. tº. 1. lib. 3. ttº. 5. ad. l. 15. nº. 1.
et post eum florez de Menaq. var. qq. lib. 2
qq. 21. nº. 204. Ceterum simille votum
intelligendum et regulam dicesse 2m. ordina
tiones religionis in qua quis facit professio
nem. Cers parte. 6. ad nostras de Regul.
6. costitutus. de his que in 6. cum ad monas
ter. de statu monachos Vbi valde bene
Henric. Boic. ad finem. sed 2m. ordinatio.
et regulas sue militie. S. Ioanis Hiero
solimitani huiusmodi milites seu comendato
res non dedicant sua deo. nec prohibitum
est illis. immo expresse permissum quod bona
patrimonª. seu temporalia eorum vita duran
te posideant, et sui in casu nulla obtenta
licentia magni Magistri seu cap. d. or
dinis vt constat ex constitution in proces
su exhibitis, nec non ex lib. suarum costit
signanter in 6. 2. ttº. de alienatio quem
tx. refert osasch. d. decis. 27. colum.

Finali: nº. 18. vers. nec adver sarij dicens pos
se adquirere bona cq. suis deq. per d.a Cos
titutionem presertim cum vixerint
absq. licentia Magistri et cap. ideoq.
hec bona patrimonial. et temporalia
d. Hieros. militum dum ab hiis posiden
tur Non sub sunt in aliquo dispositioni Ma
gistri; Sed tantum sunt subjecta dominis
temporalibus in cuius terro existunt,
Cassan. cons 60. nº. 16. Marc. quest. 367
p. 2. Hoc idem exornat Burgos Pacens
ad. l. 1.a Tauri. nº. 455. 456. et Covar
pract. c. 4. nº. 2.

Ulterius deveniendo ad jus Communae
ne valent Regni non potest. D. Petrus
quantumuis miles professus dici accep
incapax jam. d. succesionis quia for. s.
de intestatis, et alij super allegati tam
quam dispossitiones valde odiosae et
continentes exclusionem dictorum locorum
et personarum. et que habent vim exere
dationis continent quod dam vitium
irrationabile, sunt stricte quam fie
ri possit intelligenda arg.º l. cum qui
dam de liber. et postum Molina de his
pan. Primog. lib. 3. c. 4. nº. 18.
junctis aliis per Cardin. Tusch. de
dictis verbo dispositio. c.º 2. conclus.

490 n.º 19. nec non per Alduan. Ma s. car=
C. de gener Statutor interprê. conclus. 4 an.º
123. et isti late et impropie sunt religiosi
et non comprenduntur Subiltis fois:
Additur superioribus quod in d.º foro. § de
Intestat. seu verius in additione non tantum
clerici saeculares sed etiam aliae personae e
clesiastica secularites viventes fuerunt effecte
capaces et habiles ad succedendum prout pa
otet in vers. E nadeix lo. Senor Rey e esme
na, que tom hom que haja etc. Quae verba
de ecclesiasticis personis secularitei viven
tibus verificantur in istis militibus
Hyerosolim, qui bona patrimonia possid.t
et de ipsis ut superius docuimus tam inter
vivos quam in ultima voluntate disponere
possunt Et quamvis in aliis foris § alle
gatis prohibitum sit bona de Realenc ad
quiri, vel possideri per clericos, et religio
sas persona tamen in foro. 15. tt.º de Re
bus non alienandis condito per Reg. Martinus
anno. 1303. expresse permissum fuit cleri
cis bona de Realenco sicque immobilia
et patrimon. adquirere de vita ilop. tan
tum et sub modo et forma in d.º foro conten
tis Et ista foralis dispositio quae simpli
citer et indefinite loquebat. de clericis
fuit postmodum ampliato per for. R.

UVA.BHSC

Lordeamo. 1446. quiest positus in d. G.17.
et alios foros subsequentes generaliter
et indefinite ad alios quoscunque clericos
et ecclesiasticas personas quaq. appella
tione non potest hesitari religiosos om
nes et signanter istos milites Hyerosim. con
tineri hocq. voluit innuere, et magis decla
rare respectu hor. militum ordinum Mila
tarium alius bula. G.19. Caroli Impera
tor Anno. 1533. situs in eodem. tt. de re
bus non alienandis quatenus loquitur de
militibus ordinis et religionis Montesia re
ues S. Georgij, et supponit eos esse capaces
similium bonor. quicumsit editus decla
rationis gratia et ad majorem cauthelam
et nichil spetiale in hiis Montesia mili
tibus de quibus Menchaca. de success. cre
t. lib. 3. f. 30. p. 3. nº 300. disponat. A
qua dubitationis Cumaliis de R. Juris
multo magis includit milites hyerosolim:
quibus debetur major fauor ut consi de
rat Burgos de Paz. cons. 17. nº 2. Aze
ued. flores. de Mena et alij ibi. allegati. No
tissimum cum ordo et religio istor. hye
rosim. militum possideant in hoc Regno
ut est notorium bona de realengo signa
ter preceptoriam, seu comandam Torrit
obquam causam illius Comendator in
UVA.BHSC

fuerunt et habet votum in Curiis Generalibus et in Officiis Deputationis, et Generalitatis Regni ut quamplurimi Societatus Crucis hoc proclamat et sic isti milites sunt subiecti jurisdictioni Gubernatoris Generalis ut sentit Belluga in suo Speculo. R. 11. §. videndum nº. 10.

Quid tamen? ne per emendicato suffragia eorum hortatis suadet ipsa Universalit. et Inmemor. Consuetudo. d. Valentini Regni in quo eis dicti for. annuentibus, et permittentibus semper ehij milites admissi sunt et fuerunt ad sucessionem similium bonorum de Abalenco illorum vita durante, et dum modo de illis non disponant in favorem ecletie. ut constat ex sucessione Baronie de Alcantaras. Deficiente illius expressa dispositione ut docet Peregrin. cons. 5. nº. 20. lib. 5.

Nec quid quam pungit in Contrarium si forsam opponitur testatorem in sua dispositione voluisse agnationem suam conservare, quod in hiis militibus Hjerosolim.º non consequitur nam Immo per istos milites agnatio conservatur ut demostrauit Aymo. cons. 445. vol. 3. nec magis obest si dicatur testatorem semper sensisse conservare personas que liberos legitimos et naturales procreare possent

Arg.º Glosse. in l. Quibus prope finem Verbo fidei commisi. C. de Impuberi. infe rentis exinde Alvitum non esse exclu sum a fideicomiso. Sicque ex omnibus compertum remanet. D. Pet. Boutyer dos. militem non censeri exclusum a Su ex bonorum de quibus agitur. Hactenus ex responso D. Doctoris Gaspar Tarrega

10

De Fideicommiso ad quod Vocati Descendentes Mas= culi per lineam masculinam

Ex facto interrogatus an in vocatione Descendentium Masculorum per lineam masculinam possit videri comprehensus descendens masculus ex masculis, una tamen interjecta foemina illius matre

Vª Gratiam. C. 90. Tomo 5.

R. Dubio procul non posse deduci ius ver breuem, et facilem explanatio nem ita distinguebam. Tres in hac quest. sese possunt offerri. Prima an cum vocentur descendentes mas culi videantur vocati descendentes masculi quidem sed ex foemina in qua questione variae admodum sunt D. D. sententiae de quibus accurate egi in responso reddito in Causa Mar chionatus de Monenara pro Don

Gerónimo Corella et de Mendoza nunc co
mite Cocentayne, et etiam Almenara Mar
chio de qui in predicta causa obtinuit:

2.ª questio est an appellatione Descendentium
per lineam masculinam contineantur femine
ex masculo quas vere descendere per lineam mas
culinam agnatasq. esse nemo ambigere potest.
et probat ut alios ommitam ex.° expressus in l.
Jubemus. C. de emancipatis liberis quem ex
pendit. Castillo. lib. 2. c. 2. n.º ult. In qua
questione varij admodum fuerunt nostrates.
Negans opinio placuit Peregrino, Mantica, Gallo,
et Menochio apud Intriglolum de substitutione centuria
3. quest. 85. n.º 6. et ubi de as distintionem
oloati in l. Pallus. §. nunc de lege. n.º 9.
quam refert Mantica lib. 8. tit.º 11. n.º 9.
Molinam. lib. 1. de hispanor. primogem.
c. 6. n.º 37. et. 38 lib. 3. c. 5 n.º 69 Menoch.
cons. 205. n.º 10. cons. 585. Peregrino
art. 26. a no. 22. cons. 11 n.º 15. lib. 2. ubi
late de hac re, et cons. 57. n.º 4.º Borgnino de
lit. 18. n.º 91. 92. 99. p. 3. Monterde ma-
llorq. 1.º pro. D. Beatrice. Sans. n.º 34. vers.
La 4.ª razon et in. 2.º n.º 17. Sabius Cassa-
nate in eadem causa Baronie de Alcanta-
ra in Responso reddito pro. Don Cristo
phoro Des puig. 3. fundamento. a n.º 36.
ubi duos casus proponit in quibus dicit

UVA.BHSC

~~contrarium~~) foemina ex masculo non compre-
hendi) Primus est quando fidei comissum
in femina non finitur sed ulterius progres-
surum est propter rationem Castrensis in
l. maritus. C. de Procuratoribus. et cons.
300. viso quodam processu columna. 2. ver-
sic. dicunt etiam lib. 2. Molin. d. nº 38.
et. 39. Peregrin. d. nº 30. 10. cons. 18.
nº 19. lib. 5. ad allegatos per. Stepha-
n. Gratiang. c 2. tº 1. discept. forens. c.
295. nº ultimo. Sed certe is casus tam
quam indubius immerito proponitur a fes-
sa nate nam dubitatione non carere con-
stat ex supracitatis qui et alios contrarium
sentientes retulerunt quibus ad de Rotae
decisiones allegatas a gratiano d. c. 295.
nº 11. 12. et 13. V. fachin. tº 2. lib.
11. c. 25. et castillo lib. 29. quottid.
controvers. c. 2. per totum ubi questio-
nem hanc disputat. Melius ergo pro-
posuisset. contrarium casum tamquam de-
finiri certe nequit. quando fidei comis-
sum in foemina finiri debet tunc e-
nim eam includi vocatione descenden-
tium per lineam masculinam, quis po-
terit dubitare. cum proprietas verbo-
rum quadret, et ratio qua eam excluden-
tes nituntur omnino cesset: = 2us. casus

et quando foemina concurrit cum agnato licet
remotiori, quo pro agnato contra feminam scripse
runt Peregrin. cons. 58. nº 6. lib. 5 Meno
chius cons. 197. nº 3 in. 3 Dubio lib. 2. Pe
regrin. cons. 25. nº 46 vers. vel saltem, de mas cu
lis et cº 47. nº 51. quos allegat Casana excitato
loco vereor ne omnino vere: his addo Peregrin.
decis. 10. et ait cas non obtinere cum foemina con
currit cum extraneo, veluti pro causa substituta
in qua cessat agnationis ratio. et sic sentit foeminam
excludi, quando lis est cum agnato quod etiam tra
dit Pectis ubi.

3º questio est in vocatione descendentium per line
am masculinam contineantur masculi ex foe=
minis, in qua neminem adhuc reperi qui contine
ri dixerit qui vero non contineri asseruerint
et ita quidem verum nullius dificultatis exis=
timaverunt plures sunt et nuncupatim docent Bart.
Socin Peregrin. Mantica Crall Menochius, quos
allegat et sequitur Enrighez d. questio. 85 nº 6.
Pelaes. de majoratibus. p. 2 quest. 6. nº 33. Sim.
De Pectis lib. 3. in scrip. 3. dubio 1º vol. 11º nº 39.
94. ubi pulcre loquitur et optima similitudine
lineae albae utitur Mich de Aguirre in Apo
logia pro Rege Philipo. de Succes. Regni
Portug. p. 2 nº 255 ubi concludit stante clau
sula qua vocantur descendentes per lineam mas
culinam, non solum excludi foeminas desce=

UVA.BHSC

Venientes ex foemina, sed etiam masculos ex foe=
mina progenatos quia non veniunt per line=
am masculinam, et ri necessunt nec continu=
antur sub linea masculina, multoque multo
que minus descendentes dici possunt per lineam mas
culinam quia dicto. Per, masculum perfectionem
tractum immediatum significat quod ea ratione
optima, Iuris comprouatur, nam foemina in
termedia interrumpit continuationem lineae mas=
culinae, et efficit ut jam amplius non sit linea
masculina sed incipiat esse foeminina et hoc e
quod ait Bald. in l. 1. n.º 3. C. de legitimis
heredibus per patrem conseruari, et continuari li
neam Masculinam, per matrem vero quia finis
est familiae l. pronuntiatio. 195. §. familiae
ff. de V. S. finiri et corrumpi, Baldo consentit
Bart. cons. 10. viso statuto Peregrin. optime
de art. 26. n.º 31. ubi dubio procul ait Mas
culum ex foemina non censeri inuitatum ad
fideicommissum, quo uocantur descendentes per=
per lineam masculinam id que etiam ut certum
posuit Molina d. lib. 1. c. 1. c. 6. n.º 39. et
d. l. 3. c. 9. n.º 69. et alij passim ut et Castillo vers.
seu contra. qq. lib. 2. c. 2. n.º 9. 18. et 23. et
Sesse post Castr. in 1.ª par. decis. 49. n.º 1.
et decisum est in S. S. Ar. 6.º senta.ª lata
yn fauorem Monasterij Hyeronimiani S.
Michaelis Regnum in causa Baroniae de=

UVA.BHSC

Vicel. 17 Septemb. 1595. Nam in ea supponit.

Don Hyeronimi Perez de Arnal non censeri vocatum, vocatione descendentium per lineam masculinam quia descendebat ex foeminis intermedis, et hoc minus dubitationis in nostro casu habebat, quia testator vocauerat descendentes masculos per lineam masculinam et statim addiderat (De uns en altres mascles) que verba tolunt omnem dificultatem, si quq tamen in re tam clara esse poterat, nam videntur aequipollere vocationi descendentium masculos. de masculis. que excludit haud dubie masculos ex foemina. Veradit Peregrin. de art. 26. nº 20. his rationibus. et autoritatibus convictus pro fratre contra nepotem ex filia ultimi possesoris

Respondi,

71 De Correis Debendi in Censuali vel Vitalitio, ex quo nullus eorum sensit commodum,

Vº Caballum. Cons. 38. lib. 1.

Frequenter solet quaeri an unus ex correis debendi, seu ut vulgo loquitur principalibus obligatis in censuali aliquo, seu violario ex quo ad neminem eorum peruenit pecunia ni[illegible] tota, nec pars impetitus a creditore, et ex alius soluit integram propretatem una cum pensionibus. Censualis si non impetrauerit ab eo ante solutionem cessionem iurium possit a coeteris correis repetere id.

UVA.BHSC

quod soluit prorata vniqui que contingenti,
cum autem ex facto intrrogatus essem quid de
hac re sentirem, animadverti primo Com
muniter receptam hanc distintionem, vt
quotiescumque debitum Cuius sunt correi
originem trahiit ex causa onerosa ita dis
tinguamus vesi vtilitas equaliter per=
venit ad omnes reos debendi, soluens dum
taxat a reliquis pro virilli portione repetat.
Sed ad soluentem tota peruenit vtilitas nichil ad
reliquos tutum, sed a, pro virilli inter omnes
distributione repetere possit Ita Glossa
et DD. in l. si vir vxori. 17. ff. ad S.C.
velleyan. in l. reos. 11. D. de Duob. reis.
in l. Modestinus. D de. Solutionibus et
post alios Feliciam. de solis. inst.m decentibus.
l. 3. c. 2. nº 11. et 12. Cardinal. Mantica de ta
cit. et ambig. tº 2. lib. 16. ttº 6. nº 12. optime
Surd. desis 308. nº 20. et ratio quam D.D.
reddunt est quod in hoc cassu correi debendi
interesse videntur esse con fidejussores rei
proci, et non vere rei debendi vt tradit
Bar in d. l. reos. 11. D. de. Reb. dubiis quia
scilicet alter alterius respectu mutuo ad vi=
cium videatur obligasse unde vel actione man
dati, vel saltem negotiorum gestorum. ex actibus cum
fidejusoribus repetet pro virilli, quod soluit se
cundum doctrinam Acurey in l. 11ª C. de dou

deb. Reis. quam refert Heringius de fi
deijussor. c. 25. n.º 142. Quod si debitum sit ex
causa lucratiua soluentem nichil posse re
petere tradunt Bart. ind. l. vas. 11. n.º 3.
D. de duob. reis. in l. in legem falcidiam. D. de
duobis reis siue ad l. falcidiam communiter recep
tus ex feliciano d. c. [illegible] n.º 13. Mantica quem
sequitur. d. tt.º 6 n.º 13. accurate Surd. d. de
cisis. 308. per totam, precipue n.º 20. qui a.
it causam dicion onerosam si pecunia pro parte
peruenit ad quem libet ipsorum, nam lucratiua
dicitur respectu eius pro quo omnes se obliga
runt quippe qui pecuniam integre lucri facit

Haec doctrina posita sit exempli causa: sunt quatuor
correi debendi in censuali, pecunia autem in
censum collocata fuit conuersa in utilitatem
unius vocati. Mathei cum ex reliquorum volun
tate tradita probatur ex apocha quae ad
calcem istrumenti censualis adiici solet credi
tor intendit suam actionem aduersus Petrum,
is que exactus soluit integram propietatem
censualem modo vult ab aliis correis qui nichil lu
cri inde senserunt repetere solutum ab uno quoque
scilicet eorum partem contingentem, videa
mus an id possit. Solutione enim correi om
nes liberati fuerunt. l. 1. § 3. l. ultima D. de
duob. reis cum autem ante eam non obtinue
rit cessionem a creditore nec cum enim Jus

UVA.BHSC

reliquum esse videtur quo possit ad uersos correos
qui nihil commodi senserunt retorquere. Qd.
si caueretur mandati sibi actionem compete
re quasi tacite se inuicem mandasse vide
antur, et pro reo principali in cujus u
tilitatem versum fuit censuale interce
dunt principales q̃o obligatos se ipsos constitu
erunt, repellitur utique quia mandatum taci
te aut expresse interuenisse debet probare
et quidem de expresso res est prespicua: q̃a
nil expresse mandasse constat de tacito ẽquo
quia factum unà promittendi in fauorem cre
ditoris non induxit mandatum uel um promi
ttendi unius respectu alterius= Preterea
non competit pro socio actio quia nec comu
ni omnium causa censuale oneratum, nec
actum vitiosũ obligationis essent quibus ca
sibus datur pro socio actio ut traditur
Mantica d. tt.º 6. n.º 11. et 12. Larrea d. 6.
25. n.º 137. Denique non conceditur negotio
rũ gestorũ. actio quæ sola superesse vide
batur quassi correus qui soluit negotium
caterorũ. utiliter videatur gerere. Et hanc
actionem negotiorũ gestorũ videtur correo
soluenti concedere Trentacinq. lib. 3. vari
ar. tt.º de solutionib. resol. 34. n.º 38. fol.
michi 190. quem videas in correo admi
tit ex Cobro de Process. execut. p. 1. c. 10

nº 311. et sequentibus, in confidej ussore minime Idem=
ibi nº 378. tradit Costa de rata portione q. 22.
Vbi id multifariam declarat. Verant. desis. 191 qui=
pe cum redemerit obligationem qua omnes tene
bantur, quilibet enim eorum potuisset conveniri
a creditore et adigi ad solutionem debiti. d. l. =
Reor. 11 §. cum in tabulis. l. ex duob. 47. Cum
aliis de Duob. reis Quoniam actio negotiorum 1
gestorum. Cessat quando ita alienum negotium geri
tur vt propium quo quis aque principaliter gerat. 2
maxime si nomine proprio et non alterius solue 3
tur quod repetendum est vt constat ex tt.º de ne
gotiis gestis. Restat ergo ex hiis vt cum Correi
quorum Causa censuale non fuit oneratum
dicantur inter se fideiussores qui eorum exigen
te Creditore Solidum Soluit nichil a caeteris=
Correis repetere possit. Solumque ei Supersit
actio, Siue mandati Siue negotiorum gestorum. con=
tra eum Cuius contemplatione oneratum fuit
idque pro constanti habuisse, et vt certum sup
posuisse videtur franchiz. desis. 55. in principio,
ad quam nouissime flauuius Amendola postea
visus÷

Difficultas tamen eo recidere videtur vt quia isti=
correi re et effectu sunt confideiussores qui so
lidum Soluit non possit contra alios non ob
stante cessione agere. l. vt fideiussor. 38. alias
39. l. cum is. 36. l. fideiussoribus. 17. D.

de fideiuss. Cumalter. 11. C. eodem quivna
cum d. L. 39. ff. est expressus contra fideius
sorem solidum sine cessione soluentem et ita
resoluit Flu. Amendola ad. d. desis.º 55.
franchiz omnino videndus. faber in C.
lib. 8. t. 2. diff. 17 Additio ad Tesaur.
d. desis. 191. Caeterum licet hec ita se habeant
videantur se cundum Juris Ciuilis regulas ap=
ud nos tamen receptum videtur vt correus qui
soluit repetat partem vnicuique contingentem
a singulis correis etiam si pecunia in Censum col=
locata ad neminem eorum peruenisset, et hoc vel
actione negotiorum gestorum. vel actione mandati.
quasi cum de voluntate omnium vni eorum
soli fuit tradita pecunia videantur inter se
diuisise obligationem, et reciproce fide iusisse,
mandaseque vt quisque pro altero partem sibi con
tingentem solueret. et ita declarat um fuit a
S. R. Sª Audientia de anno. 1612. publicata die
24. nouembris per domingues in fauorem fr.
Ioan. Corts contra Michas Ioan. Beneyto
et Sª Justitiae in. Ciuili b. Asrº Pascual
de Anno 1584. 13 Junij in fauorem Jacobi Jo-
ann. fi libert, et contra Melchiorem Figue
rola et Cristoforum Claramunt confirmata
ni fallor in. R. Audiencia. et alia de anno
1601. 28. Aprilis. publicata per o Albreus.
in Causa verenti inter francis. Aliaga

UVA.BHSC

heredum hyeronimi Ahaga Iuris. V. D. ex vna. et=
viricant. Ridaura curatorem. hereditatis Jaun=
tis. Elisabet, Ioama Rodiet de Aliga. et Se=
cundum hanc partem arresto tholosano pronun
tiatum refert Maynard. Cent. 2. dessis. 49. Sed
tamen Arresto Dolano refert Grivellg. dessis. 80.
nec restitutionem Concedi fideiussori aduersus
ommisam cessionis inpetrationem a creditore,
procerto ponens Cessione non obtenta haud.
pro quam posse consequi a confideiussore par
tem que ei unicontingat. Adde Gratiam. C. 753.
amo. 14. vbi de cessione post solutionem vi
Quodsi et in occurrenti cassu agatur de Plurib.
veris Censuat. ad quos omnes pecunia peruenit
quia prouari non potest unius contemplatio=
ne censuale oneratum, omnes concedunt corre
um qui etiam non exacta cessione soluit, vi
viles partes a correis exigere jure posse per.
tx. qui reputatus expressus. in. L. 2. C. de
Duob. reis vbi. D. D. Ant.º faber. in C. dicto. tt.º
De Duob. reis difinit. 1.º et dif. 19. vers. qu=
ando eo jure vtimur. qui tamen contrarium
docuit in Conjecturis. Lib. 11. C. 6. et. 7.

12. De Dimissoriis ad P.am Tonsura a capitulo Sede vacante intra annum concessis.

Quisitum a me fuit a Preposito Conuentus

UVA.BHSC

Societatis Jesu huius Civitatis an Capitulum Sede vacante intra annum posset dimissoriales concedere ad primam tonsuram non arctatis, et R. Consilium Tridentinum sess. 7. C. 10. de reformatio generaliter inhibere Capitulo Sede vacante intra annum non arctatis dimissorias concedat. Postea vero in num.o Si secus fiat tantum imponere poenas iis qui vel ad minores ordines, vel ad maiores ordinant. Unde primo certum est poenam nullam imponi predicto decreto ordinato prima tonsura, cum dimissoriis Capituli Sede vacante et ita intelligit Garcia, t.o 1. de Beneficiis. p. 5. C. 7. n.o 96. declarationes Concilii p.o sess. latas. n.o 93. vers. 6. Quaes. una ita habet: congregatio censuit. tx. hunc non comprendere primam tonsuram et de minoribus ordinibus constitutos non suspendi, alios vero si hoc Capitulo censuit congregatio non procedere in insignito solum caractere prima tonsura ex quibus prout refert g. in. 4. par. diss. Sacri Palatii e Bibliotecha farinac.o add. C. 10. verbo ordinandi licentia. fol. michi. 148. atque ita ut certum ponit Navarr. cons. 27. de temporibus ordinandorum = Capit. Sede vacante, intra annum non posse nondum arctatis dimissorias ad primam tonsuram concedere. ut docet. Rodrig. 2.o

t.º Summ.e C. 4. n.º 5. et utroque relato Garcia, d. 5. p. C. 7. n.º 9. Adducens quoque morem Ant. Genuens. in praxi Archiepis. C. 85. n.º 5. ad denique ita communiter practicari et colligi ex declarat. 8. a sue relata d. n.º 83. quae huius tenoris est: Vicarius Capituli Sede vacante, infra annum potest concedere litteras dimissorias ad primam tonsuram ei qui est presentatus a patronis laicis ad beneficium eclesiasticum iuris patronatus ipsorum. ut illud obtinere valeat quasi ex hac declaratione a contrario sensu deprendatur. non presentato non posse demissorias concedi; Sed in ad. dicion. ad d. Sacr. C. c. 7. n.º 85. vers. in fine ait Garcia huiusmodi, Ad declarationem ita alias haberi An vicarius. Capituli Sede vacante possit, ede re litteras dimissorias ad primam tonsuram presentato ad cappellaniam. Simplicem d. congreg.º annuit posse quia non prohibentur dare dimissorias ad pr. tonsuram, et quia presentatus est a sectatus: Sed R. idem Garcia duas rationes collectoris esse non congregationis. Ego certe huic Garcia opinioni libens accedo ea efficasi nixus ratione, quod Iure communi attento Capitulum Sede vacante dimissorias intra annum nō arctatis non potest concedere ut docet Glossa in C. 1.º vers.º clericum, de temporibus ordinandorum. Lib.

6. Majol. de Irregularitate. lib. 4 c. 2 nº 3. Seb.
cons. Trident. d. sess. 7. c. 10. de reformatio
2º Jus commune non abrogauit immo poenis sta=
bilivit ergo ey. Sequitur quoque hanc Sa
Stepan. quaranta in Summ. Bullar. vº ca
pitul. sede vacante. questio. 10. vers. 2º am=
plia et sequitur henrriques. 1º t.º Theologia
moral. lib. 10. c. 22. §. 3º Literas:.

13. Tota De tempore quo prescribitur
Spetialis obligatio censualis,

hac de re videndi sunt Gaspar Roderic. j.
mtt.º de annuis redditibus. lib. 2. q. 9 nº 63.
et. 64. felicianus de Solis de censibus. 4º. l. lib.
6. 3. c. 4. in Addit. ad. n. 12. et. 13. fol. 183.
184. et. 185. fontan. de Pact. nup. clau. 4.
glo. 19. p. 5. nº 16. et num. seq. Auendaño
de censib. questio 103. n. 3. et 4. et q. 105.
federic. Martini. in tt. de Iure Censuum,
seu annuor. reddit. c. 8. q. 6. mod. cens ex=
tinguatur a. nº 145. Boerius de sis. 182. Gra=
uetta. cons. 57. nº 8. et tradit multa Aris=
neus. lib. 2 tto. 561. pertotum. Cancer. Var.
lib. 3. c. 1. nº. 199. et seq. statil. Pacifi=
cus de salui Interdicto in spec. 2. c. 2 a. nº
219. usque ad nº 231 Peregrin. de sis.
131. nº 16. Pet. de Gregorio et Mastrill

ad eum in Bulla Nicolai et cons. 3.am Al
phonsi, C. 6.

14. De Judice Nullitatis Pensionis Apostolica.

Quesitum fuit apud dominum officialem Valentinum Can apud eum absque Commissione Apostolica pos sit tractari principaliter de Nullitate pensio= nis per bullas Appostolicas S.r fructibus Cuyus dam Parrochialis reseruata &c. posse per Decre tum Concilij Trident. sess. 24. C. 20. de refor= mat. quo jubentur omnes causa ad forum eccle= siasticum quomodo libet pertinentes in prima istansia coram ordinariis tractari et ulterium sup ponunt Ceuallos. 3. p. q. 897. n.o 909. et aper= tius Garcia de Beneficiis t.o 1. p. 1. 5. n.o 529. et clarius aduch Blas flores de Mena. var. L. 1. quest. 12. n.o 31. dumait et idem erit si coram Judice ordinario agatur de Nullitate, uel re for matione pensionis absque commisione, uel cum ea. et practicari videmus. Sed adhuc in dubi tatione persistebat. D. officiat.us ex eo quod de reductione pensionis que expensia dicitur non potest fieri reductio per ordinarium absque Speciali Commissione. Pape ut resoluit Idem Garcia d. 1. par. C. 5. S. 3. n.o 369 fol. 72. et licet ipsem Garcia inferius. n.o 402. doceat posse peti reduc tionem apud ordinarium etiam si pensio sit re

servata per Papam attamen id procedit quando post reservationem deminuti sunt fructus Parochialis et non adest Clausula in supplicatione quod non possit pensio annullari, reduci, aut minui quia tunc necess.º esset special. Pontificis commissio

75 De Cautione seu de fidejussione restituendi d. omne Curia mandatum ut tollantur empara et sequestra

Interrogatus an si pecunia sequestrata ad instantiam certi creditoris tradita fuerit debitori sublato sequestro prestita tamen prius Cautione de restituenda pecunia ad omne Curia mandatum vt moris est teneatur ad petitionem alterius Creditoris deponere debitor pecuniam praeditam; R. non teneri per ea que late in nostris terminis docet Mastrill. 2. p. de sis. 126. quem videas:=

76 De poena Corporali in locum pecuniaria a Concilio Civitatis imposita et clerico imponenda

Ex facto duo se obtulerunt. qq. 1.º an Concilium Generale Civitatis, vel oppidi possit in de ffectum poena pecuniarie corporalem inducere, hoc est vt delinquens puta extrahens Blada seu frumentum a territorio loci pendat loco poena centum aureos et si eos soluere nequierit. exulet. aut fustigetur. 2.º

an possito quod predicta poena imponi potuerit
Declaratio incursus et condemnatio sit facienda
ab eodem concilio an vero assessorie causarum crimi=
nal. = Quantum attinet ad primam Ressolvit
post alios Bovadilla in sua Politica. 2. t. lib. 3.
c. 8. nº. 157. Concilium cui non est data Juris
dictio alta quam merum imperium vocamus.
non posse huiusmodi poenas corporales in
ducere, nisi cum editum est temporale, ut ipse
explicat. vers. Aunque. Algunas. = Quanto
ad 2m. res est expedita nempe condemna
tionem esse faciendam per Judicem Criminal.
causarum ut decidit Vincent Franchis decis. =
358. nº. 5. 6. eoque et aliis citatis tradit Pe
trus Caballus resolut. Criminal. Cent. 1ª. casu.
17. questio. 10. nº. 25. ve Cancer lib. 3. va=
riar. c. 13. a nº. 350. et precipue nº. 360.
Quesitum etiam ex facto an poena pecuniaria
habeat locum in clerico et corporalis fieri posset
ex pecuniaria. Rx habere per tex. in c. finem
litibus. de Dolo et contumª. cujus auctoritate =
motus ita decidit Boerius decis. 349. nº.
11. quem allegatum reperio apud Caballum
Centª 1. res. Criminal casu. 77. nº. 19.
quest. 8. cui addo Bovadill in Politica.
t. 1. lib. 2. c. 18. nº. 143. =

11 De Desertione Appellationis

UVA.BHSC

inter possite a sententia noto=
rie injusta:=

Quesitum ex facto fuit an Appellatione dessertâ
ob non petitos Apostolos intra quindecim dies se=
cund. for. 5 nº tt.º 5. de Appellationg possit ni=
chil hominus revocari Sentª a qua fuit ap=
pellatum, si notorie sit injusta precipue
quando res agitur apud tribunal Regium. R.=
posse per ea quæ in simili tradimus in allegatio=
ne juris in favorem Don Raphaele Sans
de Alboy et scribit Cancer. lib. 2. var. c.
15. nº 55. et seqq. precipue. nº 65. et quæ
de practica Senatus Neapol. scribit Sigis=
mun. Scaccia de judiciis. lib. 3. c. 2. quest.
15. nº 204. qui locus est in termini ad decis.
propositæ questionis. fuit decissio Puti
in fine lib. 1 probata a Seraphino decis. 988.
nº quado cumur Sententiam nullam non transire in
rem judicatam pariâ autem esse nullam aut no=
toria injustam Sententiam.

De prelatione Crediti Fune=
rarij et ex causa impensæ
Vltimæ infirmitatis

Quæsitum est an Pharmacopola pro medica=
ment adhibitis, in illo morbo ex quo defunctus
decessesit prox feratq omnib. Creditoribq etiam
hypotechariis tã tacitam quam expresam
hypotechoam habentibus. R. praefesri

caratione motus quod creditum impensæ funerariæ potius sit cæteris omnibus. l. funeris sumptus. ff. de religios. l. quesitum de Privileg. Creditor. l. ult.a §. in computat. C. de jure Deliberandi resolvit late Surd. desis. 112. latius desis. 235. novissime Ioan. F. del Castillo desis. 103. = Hujuscemodi autem Credito exequatur Creditam ob medicamenta aliaque impensa in morbo ex quo desessit defunctus. Secundum fin. l. investituenda, 4. C. de Petit. heredit. et ea quæ tradit Rolan. cons. 14. vol. 1. et de sinuent. p. 3. § alia et §. cui adiscipulatq. alios allegans Surdus d. desis. 112. in ult. et desis. 255 n.o 25. 26. et 27. Cui addo Maynard in Controver. tholos. Senatus. sive desision. desis. 47. et 48. lib. 2.

79. De Interuptione Prescriptionis.

Ex facto fuit quesitum an interruptio facta in causa possesoria mediante aliquo ex Interdictis possessoriis censeatur etiam inducta quo ad propietatem et censeri probatur primo quia causa possessionis maxime est consueta possessioni, cum absque possesione nulla res prescribi queat, adeoque sunt hæ duæ = Causæ propietatis et possessionis connexæ, ut illæ nequeant coram diversis judiciibus tractari. l. nulli C. de judiciis. C. l. ex. de

Causa posse. et prop. hinc Bar. in l. cum an
tiquitas. C. de usuf. et in l. 1. §. si vir. D. de
Adq. posses. asserit possesionem pro proprieta=
te et contra promiscue sumi et probat ins=
petie ex in l. Interdum. 30. D. de V. S. quo
fit ut ratione prefata conexionis interruptio
facta in causa possesoria operatur interruptio
nem in causa petitoria quo solo arg. consulto
de jure tenuit Couar. in Rª Possesor. 2.
p. §. 12. nº. 6. cuius sentam maximopere
commendat fontanella de Pactis. cla. 4.
glos. 18. p. 5. nº. 21. idque in Rº Castella
constitutum est. l. 63. Tauri. et per eam
vera esse d. d.as tenuerunt Castillo. ind.
l. nº. 6. Azeuedo. in l. 8. ttº. 15. nº. 4.
lib. 4. ubi reprobat Gomez contrarium te
nentem. nec est inconueniens de iis Reg=
ni Castella ut irationem naturalem
sequi. Et generaliter suadetur ex
dictis. &c. in l. fin. C. de Am. ex[illegible]tio. et
in l. eo C. de usucap. et ex doctrina
Baldi. C. de lin. ius vocandi nº. 3. nec
obstat. Concil. Castrens. 10. lib. 1. nº.
8. quoniam plures responsiones cumu=
lauit Mennoch. cons. 307. nº. 34.
volum. 4. ad quem me remitto.

De Commisario, seu=

UVA.BHSC

executore qui post factam executionem male tamen iterum exequi vult,

Cum Domna Isabella Carrillo nupta Don Ioannis a Villarasa ob suspitionem Adulterij cum Don Blasio Villarasa auctoritate D. Proregis a Viro diuertisset, ne ab eo eiusue propinquis occideretur ad petitionem R. Fiscat. Domin. Nuntius Iuris Apostolic. literis Archiepo. Valentino eiusque officiali injunxit, ut predictam D. Isabellam mitteret in monasterium Moniat. quod ipsa eligeret, id quod exequeretur inuitis et reluctant. monialibus quia Caus. extraordª. est et contra 13. declaratio. S. C. Trid. relatam a Rodrig. tº. 1. q. 46. art. 10) officialis elegit Monast. excalceaty. familiae Carmelitanae et ad illud accedit una cum Prob. Sancho. Rº. conciolario in R. Aud. Caus. Crimin cui opem ferret, simoniales recusarent, nec precib. ac adorlatio nibus vinci potuerunt. Ventum ad precepta et ex comicatione Viet prefatto ostio introd. fuit Isabella ad murmurant. monach. flentibus nomina bib. et non medicam ut eas ferret in aliud monasterium, et de cons. 1. Bab. Polo ac D. Balt. Sans obritente D. Martino de Freret Aud. Caus. Pap. et non nichil

Executore qui post factam executionem male tamen iterum exequi vult

rebitante officiali desinum fuit posse iterum D. officialem iterum si vellit exequi suam commissionem quia quando executio est facti ut in conventicasse quoadusque sequatur effectualis provisio eius quod superior committens vult potestas exequendi non expirat secundum doctrinam celebrem simonsentis in c. de re judi. quam probat et declarat alijs relatis post setimum in dilt. c. in litteris n. 2. gutierrez d. c. 2. n. 33. et melxius (?) ad d. l. boves. hoc sermone limitat. 1. n. 47. 48. adducta etiam fuit certa limitatio eiusdem. Sed aquel quæ nostro casui optime quadrabat nam cum in eius et intentio fiscalis regis et domini nuncij esset ut clausa custoditaque maneret in monasterio Isabella ne vel ab amicis inde abduci ipsa aut aufugere aut a marito occidi posset huic que rei parum videretur acomodatus locus semel electus propter rationes superius adductas unico illo actu intro ductionis in conventum excalseatarum non erat consumpta potestas executoris. Per belle etiam in ad rem nostram ait Tiraq. d. n. 47. quod in actibus extraiudicialibus si non bene quod fieri vel si non bene fieri sive ordinarius

UVA.BHSC

76

Iusis delegatus poterit illum iterum facere recte ad ducta et iam fuit doctrina singularis Bart. in cons. 30. lib. 1. ubi conclusit quod si exsecutor in unare ex equivalenti neque difficilis est executio potest nihil hominus in alio executionem facere qui non est suo officio functus nisi cum est perfecto pariter etiam non est suo officio defunctus nisi cum suam mentem et causam finalemque ut oculos versabatur committenti exequutus est allegata etiam fuit decis. Serafini. 418. n.º 5. iuncta additione ubi exequentur tam diu exequi potest donec mandatum suum id simplex erit et eandem adduxit doctor Michael Joan-gonir unus ex consultoribus locum quendam Stepho. gratio. cuius nunc non recordor hec ita titulo ita tractata hesterno die 20 augusti. 1616. hoc addito quod ut aucto ritati domini officialis Comisarij prospiceretur cum scilicet mutatio conventus venibentisque monicatuum tribueretur potius quam paren(?) tute clausure) expediens visum fuit ut mutationem conventus peteret causis superiorelati fiscalis Regius causa consultim probarentur vel oculari in spectione conventus vel sumaria testium informatione venire in facto diuisum est concilium quo=

ad usque dominus Archiepiscopus ad quem omnis habitus tractatus referendus erat sententiam suam promeret et deliberationem omnium fere consultorum decreto suo firmaret non firmauit ne videretur adere contraditioni monialium postea tamen nouo commitione nuntij adueniente adicto conuentu educta et in conuentum monialium sanctae Teclae introducta ... fuit—

81.

De Fidei professione a curato non emissa

Rector ecclesie parrochialis possessionem accepit beneficij nec intra duos menses ut praecipit concilium. Ses. 24. C. 12. de reformatione fidei emissit professionem quesitum fuit an priuari deberet beneficium et cum a. ex causa iuste illum impetraretur a Romano Pontifice R.di non debere nec iuste impetrari quia in decreto concilij non est estatuta poena priuationis beneficij ideoque nec imponenda secundum doctrinam communem quam inuenies in Reg.o litt. P. nec faciunt negotium verba concilij ibi nec illis posessio suffragetur

quae restringuntur et limitantur a prouiden
tibus alioquin predicti omnes prouisi
vt supra fructus no faciunt suos et ita ele
ganter Rx.di desid.t consultus frauca. cons. 5.
v. S. quod est in meo impressione 61. sub
tt. de sen. ex com. eique subscribit pos
perus de ang.o in additionibus ad quaren.
in bulla: v.o benefitiorum posse. lit.
B. v.o inter alia frauca roque et flami
nio allega. Docet Garcia to. 1. de bene
ficijs p. 3. c. 3. n. 33. 34. quibus ipse
addit flor et sanchez in additionibus
ad d. n. 34 et etiam declarationem conci
lij cuius meminit ffug. vt supra et extat
in. 4. p. de cis. noua Rote et S. Concil.
n. 8. quod docemur fidei professione non
emissa possessionem non suffragari dum
taxat quantum ad fructus non vero quo
ad tt. beneficij et alios possessionis ef
fectus vide garziam locis citatis —

82 De vidua non non adigenda ad compromissum forale.

Ex facto fuit non semel quesitum an vidua ex
dispositione for. 3. et 4. et iuris vocan. pos
sit compelli ad compromitendam causam qua
negerit cum fratre vel filio et Rx.di non
posse quia fori predicti seu actus curie

braquiorum fregatis et militans quantum
vis generaliter loquentes non comprehendunt
viduas alias personas contentas in l. un. c.
quan. imperat. pup. et vid. et for. 112. et
Decis, om. vid. privilegium enim ibi conten
tum indiget specifica et individua derogatio
ne ex Cyno Baldo, et alijs in d. l. om. et
mente Bel lugensis in r. 38. de presidi
bus s. conquerentur n. 2. v. sed vide
tur obstare et ita in varijs casibus simi
libus fuit decissum in senatu Pedamon.
apud Anto. decis. 177. n. 13. Siculo
apud Milanens decis. 5. n. 14. p. 7.
Neapolitano apud francis decis. 137. et
192. Patavino apud Peregr. decis. 129.
n. 1. Catalaunio apud Micha. fe
rrer l. p. observan. ob ser. 12. Cancer
lib. 2. var. c. 2. n. 25. et secundum
hanc sententiam fuit facta provi
sio ex deliberatione Regij concilij
in causa vertente inter domnam
Joannam de velasco ducissam gandie
et eius filium Don Carolum a Borjia
ducem gandie, cuius scriba fuit actua
rius Vincentius Cop no. 2. 8. Maij
1612 cuius tenor is fuit attento sta
tu et qualitate causae et quod dicta ducis
sa dona Joanna est vidua ad cuius

UVA.BHSC

Suplicationem fuit Causa evocata et quod Viduæ habent privilegium adducendi reum ad Regij Tribunal et sic ad R. A. quod privilegium ut censeatur derogatum indiget particulari derogatione nec per legem generalem et compromissis firmandis inter coniunctos cense-tur dicto privilegio derogatum et ij ita in dicto processu cuius auditor fra Hieroni. Leo et iterum ad ipsum fuit provitione Regia de claratum in causaque agitatur inter Don Bue-nechilde de Perellos et don Jannarium de Perellos fratres sub auditione Don Joan. Hiero. Blasco Augus. an. 1616. eiusque motivum quia vidua et non comprehensa in dicto actu curie brachij militaris quibus provitionibus addes Regiam sententiam publicatam per Aluas 21. April. 1596. in fauorem curatoris filiorum et heredum Joannis Monter qua pronuntiatum fuit privilegio fori miserabilibus personis concesso non censeri derogatum quocunque alio et si verbis pregnantissimis et amplissimis concepto nisi de predictis miserabilibus perso-nis spesifica fiat mentio pro qua sententia faciunt decissiones allegatæ per Baptistam de Thoro incomp. decissio. neapolita. ver. privilegium iurisdictionis et ver. privile-gium l. vn. fol. mihi 399. quibus motus

UVA.BHSC

itadeuire interrogatus per dictum don
Januarium de Revellos de jure R.di
Videas in casu singulari Stepha. gra
tia. to. 1. discepta. c. 182. per to
tum.

De rescripto perinde valere

Interrogatus an gratia perinde valere
vim habeat et sonet defectus in ea
memoratos non facta mentio relitis
post primam gratiam motam R.s di
indubij iuris esse nullius roboris esse
secundum notata in c. ulti. ut. lit. pen
dente in individuo decisum repperia
Rota apud Seraphi. 2. p. decis. 1110
no. 2. ubi alterius similis decissionis
mentio fit huius autem meminit garsia
to. 1. p. 4. c. 3. n. 34.

De filia dotata

Quesitum an filia dotata succedat nepoti
ex sorore una cum alijs fratribus deceden
ti intra pupillarem etatem in iuris bonis
tantum recadebat dos materna a patre accep
ta R.s di succedere secundum doctrinam
Jasso. in l. eius qui in provincia §. quod
si stipulatus ff. de reb. cred. filia enim
dotata excluditur a successione in-

UVA.BHSC

intestata patris fo. 6. 7. et 3 lib. 1. non vero ratio-
ne nepotis cuius bona ad radium rever-
tantur fo. de him cum segg. et 2. de intelecta
lib. for. autem illi 6. 7. cum sint correctorii ex-
tendendi haud sunt —

85 Filia dotata an habeat be=
neficium leg. hac edictali
C. de secund. nupt.

Eam de hac questione ex facto interrogarer R^di
rem esse dubiam nam Ang. in § optime auth.
de nupti contra filiam respon. d edit pro casu re-
solu. cons. 39. lib. 3. Angelo accedunt Ri-
minald. Iuni. cons. 47. n. 31. lib. 1 cons. 330.
n. 6 et ex professo cons. 406. lib. 6 Caderchim-
no cons. 21. n. 1. quibus se opponit Bertaz. cons.
82 fa. Pereg. cons. 76. lib. 3. an 16. questio-
ne ad utranque partem tractata contra fili=
am consuluit et ita iudicatum testatus =
est

86 De Femina agnata nupta
agnato remotiori. —

Foeminam in familia nuptam iura agnatio-
nis et familie habere dici solet cum cons.
Soci. Iuni. iunio et aliorum quos in fallor
refert Trentacinq. de subs titu. 4. § C. 1.

n. 18. 20. tertius casus Grace. cons. 831. n. 30. Si dixeris lib. 9. Sed illud mirum forte videtur quod foemina agnata proximior nupta agnato remotiori ei sed proximitatem impartitur ita ut alium agnatum se proximiorem foemina tamen remotiorem excludat ex Mande. cons. 86. 87. lib. 1. Peregr. cons. 50. lib. 3. quod singulare est in hac materia.

87.

De minore adversus aditam hereditatem restituendo.

Quæstio etiam ex facto an minor maior factus intra legitimum tempus possit implorare beneficium restitutionis in integrum adversus aditam a curatore hereditatem etiam si adita sit cum beneficio legis et inventarij R.di posse quia hereditas saltem in hoc damnosa esse potest ut molestiam litium minor in hire cogatur cuius sententiæ sunt allegati et probati Vincentio Carrocio singu. 818 vide de hoc. Sententia Regiti publicata Sub auditione guardiole in causa don Gasparis tutor cum donna eufrasia De Liser cc

cc addejaris alleg. ete factam in hac Causa in gradu Supplicationis.

88.

De subrogatione collitigantis

6\. Solum autem presentationem non fuisse litem docet cum Consalvo ecclesia lit. pen. p. 2. c. 14. in pres. n. 263. 583 et Ma- rius Anton. Mauret lib. var. res. 80. = 104. n. 4.

vide Mar. Antoni resolu. lib. 2. res. 69

Quesitum ex facto an si ex duobus collitigan-
tibus pro 6 sentatis a diversis patronis unus lite pen-
dente coram judice delegato, a Nuntio moriatur
possit superstes petere subrogationem ab ordi-
nario quorum quo primum fuit presentatus Rx dixi Pri-
mo certum esse inius mortui alium subroga-
ri aut a patrono presentari non posse c. 1.
ut lite pen. lib. 6. quod obtinere imprese
docet Genil. ad reg. 29. de sub. colliti. q.
13. et decidit Rota apud Seraphi. 1. p.
decis. 990. n. 6. Farina. deci. cui. 538.
plures allegat, a Mando. ad Cap. am. allega. 22. lit. H. Se-
cundo dixi non posse hanc subrogationem et que-
am sequitur collationem fieri et dari ab ordinario
cuius manus ligate sunt ne conferre possit per tex.
ind. c. 1. et in clem. 1. eod. ut ait Seraphi. d. deci.
990. n. ulti. et ita in terminis ut subrogatio non
possit fieri ab ordinario docet cum Franco in 2.
not. in d. c. 1. Flamin. de resig. lib. 2. q. 3. n. 97.
et addit n. seq. et ideo si lite inter duos presentatos
pendente unus moriatur et superstes fuerit immis-
sus in possessionem per ordinarium lite adhuc penden-
te possessio tamquam atentata erit revocanda ut
decisum coram Seraphi. 14. febr. 1572. in u-
na portamom parroch. de quatrone videndus
omnino Nicolaus Garsia de beneficio. 1. p.
5. c. 9. n. 221. ubi deffendit collationem ab ordi-

et etiam in decis. Rotę 28. octo. 1588. apud Garsia de benef. to. 1. p. 6. c. 4. n. 11. 20. primo casu et n. 23. p.l. quia fuit in beneficio litigioso et n. 32. v.o. ubi fuit quia agebatur.

ordinario saltem in favorem superstitis collitigantis et quidem non obscure videtur probari in d. clem. 1. ver. si vero alter tantummodo. Illud certum est ex quibus praesentibus subrogationem hanc gratiosam praeferendam esse collitigandi ut decernit optime Rota apud Seraphi. 2. p. decis. 1165. = quam videas illud etiam animadvertendo subrogationem gratiosam in favorem collitigantis tunc anullare omnem gratiam anteriorem quando intra mensem a dieo bitus petita post enim non anullant ut ex Seraphi. et alijs docet Garsia to. 1. de benef. p. 6. c. 4. n. 36.

89

Simonia ob remotionem impedimenti ad consequendum data pecunia

Quaesitum an si cum testator usumfructum uxori reliquisset certorum bonorum eoque finito vel ipso alio modo ex bonis usus fructus beneficium ecclesiasticum fundari iussisset ad illumque praesentari cognatum suum possit uxori fructuariae dari q[uo]d annuum, vel promitti ut usu fructui renuntiet hacque via fundetur beneficium illud quod testatoris cognatus obtineat et quidem videbatur non posse absque simoniae vitio quia secundum D. Thomae 2. 2. q. 100. ar. 2. ad. 9. ant.

bus adquirendum in beneficio simoniacus sternit viam ad illud obtinendum impedimenta tollendo unde DD communiter docent simoniam committi si intercessori pecuniam quis det ut qua gratia apud episcopum habet beneficium danti extorqueat et tamen certum est a familiari vel amico illo intercessore beneficium mandari danti pecuniam sed quia quodammodo ab illo quoque intercessore videtur dari simoniam dicitur committi eo magis quod intercessio non emitur pecunia illa ut talis sed ut in se quodammodo virtualiter continet beneficii consecutionem quae fuit ratio Navarri in commento de. et prom. not. 32. n. 49. et 95. 96. 97. et desuper explicat omnium ut solet optime Suar. to. 5. de Relig. lib. 3. de simo. c. 33. n. 14. 15. Sed in hisce minus verius censui simoniam predicto in casu non admitti quia in pecunia non datur pro beneficio vel actione illa renunciationis quatenus per eam via sternitur ad beneficium adipiscendum sed in re compensatione lucri cessantis ex usu fructu cui renunciatur percipiendi quae bene interpretatio tanquam a delicto excusans in dubio videtur desumenda ex vulgatis quae videris apud Menoch. pres. 2. lib. 5. Hac autem adhibita interpretatione simoniam tolli

UVA.BHSC

confirmatur exemplo mediatoris sive interces-
soris namis ut docet eleganter Nauarrus in
ni. c. 23. n. 106. potest pecuniam accipere
vel pro labore suscepto eundo et redeundo
ad eo tutorem vel in recompensationem ali-
cuius damni quod ea de causa patitur aut alte-
rius lucri quod amittit et hanc doctrinam Na-
varri veram in rigore iuris esse dicit Suarez
lib. 4 de simo. c. 53 n. 17. =

90.

Quid si concubina adultera amasio relin-
quat idem iuris esse nempe ut non valeat
relictum docet contra capellam Tho-
losanam q. 141. Pereg. et Rota apud
Seraphi. ut meminere Farin. in frag.
ver. concubina n. 947. et gratia
c. 31. n. 19. quae decis. est 460. p. 1.
decisionum Seraphi et apud Farina.
post to. 1 consiliorum 4.

De legato adulterio relicto

In facto quaerebatur an duo legata adulterae
concubinae relicta alium in causam alimentorum
alium simpliciter ex affectione valerent
videbatur utraque valere quia donatio
concubinae facta valet ex Papin. l. mile stra
§. mulier D. de test. mili. DD. in l. affectio-
nis D. de donat. late Ronius cons. 93. et
ut in minimis legatum adulterae factum vale-
re decidit cap. Tholos. q. 141.

Sed contrarium videtur verius secundum
lex. in l. Claudius D. de his quae ut indignis
diximus Pereg. decis. Sen. lib. 2. q. n. 16. et
alijs late comprobans gratiam. t. 1. c. 31 n.
11 vide Pereg. decis. 14. lib. 2. mihi est
decis. 212. Seraph. decis. 46. p. 1. Farin.
in fragm. ver. concubinae n. 942.

et segg. et Cevallos... l. p. lib. decis. Unde

Rx. di legatum in causam alimentorum quia

prius valere quemadmodum de legato do-

tis R. di Palac. Rubi. in r. dona. in r. § 37.

n. 8. et post tenent gratian. d. c. 13. n.

ulti. alterum vero legatum inutile et tan-

quam ab indigna et muliere auferri et

hereditati addici secundum foros Regni

in quibus quod tamquam ab indigno aufer-

tur non applicatur fisco.

91 De presentatione facta ab uno ex patronis tantum.

Ex facto disceptatum an si ex pluribus

compatronis unus solus intra tempus

legitimum presentarit presentatus debeat

institui videbatur enim non esse institu-

endum quasi a nullo presentatus nam cum

patronatus sit divisus inter patronos

pro ratis sicuti presentet solam una

vocem habet presentatus quae efficit

tertiam partem dumtaxat et haec so-

la tertia pars non sufficit institutio-

ni arg.º ex. in l. 2. ff. si pars heredit. pe-

ta. et eorumque diximus supra ob-

servatione 40.

Sed contrarium R.di quia ius patronatus

Vere est individuum et apud unumquemque heredem vel compatronum residet in solidum ut tradunt omnes in c. 1. ex.ª de iure patro. ubi late diximus et licet dicatur decisivum quoad exercitium hoc est quoad voces patronorum ut ibidem exposuimus et hec decisio fit per concursum ut in simili dicitur de iure acrescendi hoc est si ceteri patroni concurrano et venano ad presentationem quod si unus presentet alijs taceant cum patronatus in unoquoque eorum sit in solidum ceterorum ius includitur in presentatione unius et ideo debeo institui presentatus. Hec in ocurenti negotio allegaueram que ex veris iuris principijs derivata multis possem exornare sed pretempo ris angustijs id prestare nunc haud possum incidi tamen postea in decisionem 199. Dongarsie Mattini ubi ob rationem indiuiditatis su- perius consideratum decisio unum ex coheredibus proprietarijs etiam non habita ab alijs cessione petere intra tempus legitimum ius prelatio nis suae satis et antea incideram in decisionem 169. Rote apud seraphi-

83

to. l. ubi inter minis nostre questio nisi docet presentationem unius ex compatronis confirmandam a lio intra tempus legitimum non presentate nec reclamante hec breve memoriter ex contra observati currenti calamo ad notavere memoria excederunt

92 De laudimio debito ex renuntiatione hereditatis fidei commisariæ in quem residet res emphiteuticaria in fauorem proxime successuri

Laudimium deberi con suluit et late deffendit Baruer omnino videndus lib. 3. var. c. 13. de remen.a n. 161. et segg. sed oppositum verius videtur ex his que tradit Baldas Pereyra syntagma jur. emphiteu. lib. 4. c. 4. n. 18. et melius c. 16. n. 32. ubi cum Bal. in c. que in ecclesiarum de constitutioni. resolvit laudemium non deberi ex feudo seu emphiteusi filijs renuntiata sequiturq. Alex. cons. 5. col. 1. ver. et licet illa lex lib. 5. Jas. gor in l. fin. n. 42. in fi. C de iure emphiteu. Cur. Jun. de feudis 4. p. neg. 3. n. 154. ver. postremo docet etiam cum seg. phaloconi. 27. n. 20. lib. 1. et suso ra-

tionem nempe in hoc casu nullam constitui no
uam adquisitionem nec in extraneam perso
nam iuris translationem sed magis incom
prehendam in concessione emphiteutica
quapropter ex praedicta alienatione nul
lum incommodum dominus subit cum
ad eum pervenerat emphiteusis ad quem se
cundum formam concessionis erat perventu
ra idem repetit idem Caldus eod. lib. 4. eod.
c. 16. n. 41. ubi ait laudimium non deberi
quando emphiteusis alienatur in eum qui ven
dente erat successurus secundum concessio
nis formam quia cum sit de comprehensis
cessatur laudimiū exactio quia cessat ratio
ob quam debetur laudimium Saliz. n. 15.
Jas. 41. ind. l. ulti. C. de iure emphi. et in se
quens allegat Jo. Bi. Geni. cons. 70. lib. 3. du
bium quoddam ad rem hanc faciens tractan
tem. cui addes omnino videndum Stephan.
gratiam. 2. to. C. 377. ubi n. 6. 7. et n. 32.
et. 39. docet propter alienationem factam
in personam immediate successuri non debe
ri laudimium vide Milan. decis. 8. an. 272
ubi n. 272. quod valeo refutatio feudi in fa
vorem etiam remotioris sine consensu domi
ni et n. 286. ex Vincen. de Anna quod altes
refutationis in favorem proximioris
Capito em ultime voluntatis cum sit quidam

ventio super natura successio. et retinet omnes qualitates ultimae voluntatis quia solvitur Releuium et militia et paragium sororum licet fiat inter vivos velatius dixit idem et ma allegat 23. et idem Vincentij de Ona singul. 251. docet laudimium non solvi ab eo qui qui fuit nominatus in adquisitione feudi probe et filijs et ad eundem go modum in nostro casu liceat argumentari quemad modum ex adquisitione emphiteusi in unum ex nominatis in concessione non debetur laudimium ita quoque non debetur ex successione eius qui in dicio testatoris fideicommissum in quod res emphiteutica recidit ex for. 41. et de per emphit. est habiturus go quemad modum ex prerogata et representata translatione emphiteusi in unum ex vocatis in concessione laudimium non debetur ex Cephalo et alijs supra allegatis ita etiam non debebuntur ex representata fideicommissi restitutione quia per hanc uti per illam emphiteusis non pervenit ad extraneam personam sed ad eam que sub cessura est ita de jure consultus Regi. et mecum senserunt Trillerius et Baptista Polo consultores et advocati disertissimi—

93

De varis questiunculis—

Aliquot questio mihi proposite quambre—

vissime hic dissolventur—

Prima an pro bonis fide commisso subiectis aliena
tis vel male consumptis a possessore contra ter
tios possessores bonorumque propria fuerunt
alienantis seu consumentis detur hypotheca[ria] R[espondi]
dari secundum decisionem sabaudiae quam re
fert et defendit g. Thesau. qq. for. lib. 2. q. 84
cum incipere non a die alienationis sed a die
adeptae bonorum possessionis ut idem The
sau. ibidem docet col. 3. n. Primum memi
ni me attigisse supra observatione 68.

Secunda an executio quae necessario facienda
est ut agi posset adversus tertios bonorum
possessores debeat etiam fieri in bonis sitis in
alieno

R[espon]di si difficilis eorum sit executio ut solet esse
si ex[tr]a Regnum debeat fieri in Aragonia Castella
aut catalonia non esse necessariam secundum de
cisionem pedamontanam apud Antho. =
Thesau. decis. 40.

Tertia an si testator tradi posuerit filium he
res esto ut ad libitum inter filios de bonis dis
ponat et si solum usus fuisset testator verbis
quippe disponere non videretur inductum
fidei commissum ad tradita per Pereg. art. 1.
n. et decis. 106. an. 2. fund. cons. 98. n. 1. lib.
1. cons. 199. n. 21. lib. 2. sed cum ulterius
providens dixerit faça e disponga, quae sunt

verba dispositiua et denotantia nullitatem
sublata videtur prorsus difficultas) vnu'
plus alteri minus tradendo bona sint libera
ut eo filijs in totum adimere sicut disponit
R.o moneta et ita resolutum in similibus
casibus ab Ant.o Alhato cons. 13. lib. 9.
et eorum cons. 369. lib 4. et Fontanel. de
pactis nuptiali. claus. 4. glo. 25. a n. 20.
et probat ex. tex. in l. cum quidam 24. ff. de
leg. 2. § filius familias 135. ff. de leg. 1.
l. ex facto 17. in principio ad Trebel. et
ita videtur declaratum Regia sententia
publicata per Melia 24. martij 1515.
in fauorem Magdalene Alemany et hiero
nimi Roig coniugum contra Petrum Ale
many nam eo pronunciatum ex dona
tione facta filio contemplatione
facta filio contemplatione matrimonij cum
facultate disponendi inter filios ex eo ma
trimonio nascituros in quem filijs et bona
non dicantur profectitia a patre sed obuen
titia ex prouisione dicta et ita nouissime
pronunciatum per Iustitiatum in ci
uilibus Assessore Baptista Pocoad
vocato celebri et audito sub die
sexti maij. 1617.=
Quarta an solutio quorum ministerio=
censetur fieri ex additionis hereditatis

cumbente ficio inventarij quando creditor succedi deberi possit videlicet facta in re aliqua speciali residente in hereditatem debitoris R.di nomine eriguidatio vel appropriatio in solutum huius rei specialis requirit formam prescriptam in l. a divo Pio §. super rebus d. de re iudi. et ita cum Rota nuncupatim tradit Hercu. Marescot. lib. 1. var. c. 31. n. 3.

94 De euocatione ad Regiam audientiam causarum gubernationis setabensis aut orcelitanae in prima instantia pretextu viduitatis aut miserabilitatis:—

Virginem eodem privilegio quo vidua aut miserabilis persona gaudere ut causas possit trahere ad tribunal Principis adnotata in lib. 1. C. quando Impe. inter pupil. et vidu. et forum eligere receptissimum est et varijs decisionibus comprobatum Vivi. decis. 69 n. 3. et decis. 921. Franch. decis. 100. n. 3. et decis. 999. Pereg. decis. 129. n. 6. et aliorum quos novissime congerit Marius qui urba in decis. Sicilie decis. 82. in principio quibus adde forum per tolre 64. ttt.

rei omni iudi. lib. 3. ubi id expresse caussa
reperitur in viduis et in miserabilibus per
sonis.=

Hoc posito ex facto quesitum in virgo domi=
cilium habens in gubernatione oriolitana
possit eligere forum Regia audientia ad eam
trahere caussam quam instituit contra alium
eiusdem gubernationis et certe hic pendet
ex intelligentia variorum fororum qui de
hac re tractant videant qui for. 56.
et de iuri: om. iudi. quo generalis regula
traditur ut nemo extra proprium domicilium
ad litigandum trahi possit. for. 58. quo peculia
riter agitur de caussis gubernatio [illegible] non evoca
dis etiam pretextu viduitatis. Idest
forus temporalis et quo sibi Rex fa
cultatem reservat eorum intra regnum.
evocandi fo. 59. 60. 61. qui generaliter lo=
quuntur de revocatione caussarum domicilia
torum in urbis et civitatibus Regni fo. 67.
in quo peculiariter tractatur de hac re sed
nihil in eo certo iuris statuitur sed dum
taxat ut omni sublato abusu serventur
civitati oriole sua privilegia sicut in
in for. 3. inter capitu. brachiorum mili
taris et regalis qui etiam de civitate oriole
dumtaxat loquitur curiarum anni 1547.
Philippi principis expresse statutum

reperio in for. 132. curia. an. 1585. nu
causae gubernationis Setaben. pretextu
viduitatis aut miserabilitatis euo-
centur ad Reg. Aud. et generaliter in for.
4 f. curiorum an. 1604. ne gubernatio-
num Regni causae ad R. Sam. aut curiam
gubernationis valentiae euocari possint
Cum autem in causis gubernationis Setaben.
expressus casus viduitatis reperiatur et
eadem ratio immo maior militet in
causis gubernationis oriolen. propterea quod
longius distet a nostra ciuitate videtur
affirmandam nec eas posse euocari vidui-
tatis pretextu et in hanc sententiam
inclinauit Regius Senatus

E generalis est et omnes gubernationes oriolen.
necnon Setaben. ciuit. et complecti-
tur in o non est generalis sed dumtaxat
loquitur de gubernatione subordina-
ta generali valentiae hoc est Setaben-
si et castillionis =

95. De Satellitum et aparitorum depositione.

Queri video an Satellitibus deponentibus
rem sibi illatam a delinquente quem
capere volebant fides sit adhibenda
et verissimum puto non adhiberi quia
de propria causa videntur deponere et
ita in terminis decidet alios allegans =
Menoch. de arbitr. lib. 2. C. 112. n. 15.
cui et alijs ab eo relatis subscribit Mago-
nius decis. lucen. 21. n. de Farina-
cons. 120. to. 2. Caba. to. 1. res. cons. 126.

UVA.BHSC

127. 128.

87

96 De quasi possessione presentandi Beneficiuris est quasi possessionem presentandi vel ex uno actu adquiri tradunt quamplures ame allegati to. 29. in m. pariu. n. 4. modo concurrunt requisita t con. 12. Calde. et de iur. patron. quorum p incipuum effectuatio presentationis censetur ad not. per gl. et dd in cap. cum ecclesia in Brixia de cau. pos. Lamber. 1. p. lib. 2. q. 11. ar. 13. que situm autem ex fatto est an si effectuatio secuta fuerit in vim concordię inter litigantes mi[...] adquisita dicantur huiusmodi quasi possessio et decis. Rota p. 2. diversio. decis. 302. n. ulti. non adquiri quia nedum non constat de adqui escentia sed imo potius de contrario ut ad tradita in li. ulti. per ex.º de consuetudine sequitur Ricia ut Garzia de benefi. to. 1. p. 5. n. 108. fol. mihi 615.

96 De testibus ad comitantiam instrumenti =:

Licet post dedisita testificata testes produci non posse receptum sit attamen si instrumentum fuerit productum ad eius comprobationem et concomitantiam posse examinari docuit Abb. et Abb. in c. servis ex.º de testibus = Afflict. decis. 216. n. 5. gail. et alij quos refert et sequitur Scaccia lib. 1. de iudicijs c. 60. n. 11. gratia to. 3. c. 438. n. 22. vide.

UVA.BHSC

Afflict. et Vrsil. decis. 271. 272. Franch. de
cis. 631. Thoro vt terminus fol. 489. 90.
91. quide testibus ad concomitantiam Scrip
turę priuatę.

De excussione non necessa
riam nominibus debitorum

91 Ex facto quesitum cum id quod frequentissime
desuo receptum est in tribunalibus regni nem
pe vt necessaria non sit excussio debitoris prin
cipalis vt per creditorem hypothecarium po
tiorem exigi possint nomina debitorum
fuisset conforme causam dubitandi dedit
generalis noua decisio auth.ca hoc si de
bitor C. de pigno. sed solutio est facilis
nam iure antiquo excussio non erat necessa
ria l. creditores ff. de distract. pignor. nouo
autem id tantum reperitur correctum in pos
sessionibus pignorum d. auth.ca hoc si de
bitor q.o vbi agitur contra nomen debito
ris remanebit antiqua dispositione corre
cta ex vulgatis, et hanc opinionem re
ceptatam dicit Castillo decis. 17. n. 5.
vide tamen g. M. Thesau. lib. 3 foren. q.
54. n. 2. 3. vbi hoc non videtur ad
mittere) ita elegantur post Cyn. et Salic.
in l. nomen C. quę res pig. Bald. Barto.
ibid. eundem Bar. in l. si conuenerit
§a. 2. in prin. ff. de pigno. actio.e Ang.—

cons. 208. n. si fmmo. in l. adivo Pio sicquoque
circa finem de resudi. Socin. cons. 158. n. 27.
lib. 2. et alios resoluit Surd. cons. 4. n. 32.
ubi et rationem diuersitatis addit cui addes
Hypolit. Riminal. cons. 465. n. 12.

98. De electione per Sortes

Triplex genus sortium omnes distinguunt in 26.
q. 2. in c. sin. de sortileg. apud D. Tho. 2. 2. q. 95.
art. 8. nam aut sunt decissoriæ aut consultoriæ
late Suarez de relig. to. 1. l. 2. c. 12. Pe
trus gregori Sintagm. lib. 17. c. 12. n. 34. c. 5.
Sanchez ad priora præcepta decalogi lib. 2. c. 28.
n. 56. Sortes decissoriæ ad quas pertinere quæ in
electionibus faciuntur palam est suapte natura
sunt licitæ et iure ciuili non solum non reproba
tæ verum expresse permissæ l. si cum ambo
ff. de iud. l. si quis sint d. familer cit. l. si duobus
c. com. de lega prosequitur Petr. grego. d.
cap. 34. igitur ad eas deveniri poterit ubi
expresse non reperientur prohibitæ ut in
sinuat tex. in c. sors 1. 2. 6. q. 2. et ita contra
Bald. in l. 2. n. 36. quam et qui gron. p deb.
lib. co. resoluit cum gl. fin. et haec Thomas
Sanchez d. c. 28. n. 57.

Hinc sit ut licet prohibitæ reperiantur in
electionibus ecclesiasticis per tex. in c. ul
ti. ex.º de sortileg. quem ad huius modi
electiones restringunt Storti. c Anto. Ab.

UVA.BHSC

Anan. Sanchez. n. 3. ind. c. ult. et alij passim promisse dici debeant in electionibus ciuilibus seu secularibus ut post alios resoluunt Suarez d. lib. 2. c. 12. n. 15. Azor instit. moral. to. 2. lib. 9. c. 21. q. vn. v.º at vero in electionibus Miss. Delrio in bib. 4. disquisitio. magica. c. 4. q. 1. et nouissime Sanchez d. lib. 2. c. 28. n. 58.

Ergo cum tredecim viri Academiae valentinae Curatores et patroni coacti more ciuitatis ad nominationem gymnasiarchae peragendam iteratis vicibus paribus suffragijs distrahuntur vno eorundem sederi ad avilarassa nominante Sex Pellicerium reliquis sex Belmontium designantibus et quereretur an inter Pellicerium et Belmontium sortes controuersiae direntoriae iaci possent Rx.di posse quia hic non est electio ecclesiastica sed ciuilis cum administratio Rectoris ciuilibus concludatur, nimis licet ipse ecclesiasticus esse debeat ex instituto antiquo Academiae et non solum ecclesiasticus sed canonicus almae sedis valentinae ex dicta scripti quinti:—

De remitione et gratia delicti nulla ex deffectu potestatis

Poenam mortis naturalis impositam ho

misidio commisso ibi cecisus uis manuarij tormen=
ti condinare tam antequam post sententiam
prohibitum est Regia pragmatica publicata
26 Augusti 1613 omnibus baronibus et magis
tratibus Regni immo et ipsi proregi tam etsi potes
tate alternos fulciatur cumque post dictam
pragmaticam 3 martij 1614 in territorio val
lis de gallinera civis dominus gandie Dux prope
eiusdem Beniomeo occisus manuarij tormenti ictu
reperisetur in via Regia quodam Jacobus fiol et
homisidium huius modi perpetratum diceretur
mandata Sideriri Rimbau a Paulo Rumbau
Sederici fratre sententia contra Paulum absen
tem ordinarie pene mortis naturalis prolata
fuit quae tamen postea praevia partis offense
remissione a Procuratore generali ducatus
gandie condonata fuit sed cum tandem alique
tempore Paulus comprehenderetur a Regijs
ministris et pro praedicto homisidio alijsque
delictis accusaretur quesitum fuit an predicta
remissio quae vere nulla obstante Regia
pragmatica in hoc saltem Paulo suffragetur
et pro dicto homisidio puniri nequeat et aut qua
si salvo conduto guegiatico munitus in alui
delicta impedimento sint debeant e carceribus
mancipari et in pristinam libertatem reponi ob=
nosetus tamen homisidij poenae=

Et in pero Joannem Franciscum Capiblancum

UVA.BHSC

de baronibus et eorum officio pragm. 6. n. 15. 16. et
docet guidaticum concessum ab officialibus
baronum non posse concedi si tamen concedatur
reus capiatur relaxetur de carceribus ne
sub autoritate publica decipiatur arg. l. 1.
C. de his qui ven. eta im. pro qua sententia alle
gat Belluz. rub. 23. ver. sed pone Franch.
decis. 258. Ursil. ad Afflict. decis. 4. a tillemo
cas. 331. et q. 81 quibus addes Farinaci. to.
q. 29. n. 95. 96. plures attolet allegantem:
Reponit etiam eundem Janua. cons. 53. n. 1. 2 lib.
1. ubi tradit gratiam sive condemnationem
debiti qui venerit per modum gratiæ etiam
invalidam ob aliquem juris defectum prestare se
curitatem remisso ut relaxatus a carceribus et de
positus in libertatem suppositus sit pericu
lo nedum comprehensus perimatur quod pluribus
confirmat idem Farinatius lib. 1. prax. crimi. q.
de inquisitio. n. 77 ubi generaliter cum Bulgarello
respons. crim. 19. n. 13. scribit neminem sub
fide publica decipi debere ideoque gratiam servan
dam sive sit nulla ex defectu solemnitatis
sive ex defectu potestatis sive palam sive occul
to data sit Reperio tamen Meno. cas. 331.
n. 1. charta. de executio. senten. cap. de
banito l. fin. n. 315. ver. neque etiam pro dictis
doctrinis locum non esse quando adest statu
tum prohibens concessionem salvi conduct

bus aut gratis maxime sidecreto irritante rabo

retur sed hic adest pragmatica Regia prohi=

bens q°. sed tamen animadverti in pragma

tica non adesse decretum irritans ut tradessent

initio minus debiti condemnationem vim ha-

bituram qui dolui valde et docte in propriis

terminis decidit Peguera decis. 59. omnino vi=

denda quam refert et sequitur in posterioribus

editionibus Farinarius d. q. de carcer. et car=

cera q. 29. sequitur etiam a fere latum Pe-

gueram dongardia Mastril in com.ra ad-

indultum generale quod est editum ad calcem

posterioris tomi de magistratibus c. 75 nu. 11. 12.

ubi omnes fere haec allegatos allegat. Cancer lib.

2. cap. 2. nu. 292. ubi et Pegue sequit. sed offer

tur difficultas sumpta ex doctrina Romani in

~~lib~~ l. 3. §. si servos col. fin. v°. septimo. cons. ff.

de adqui. poss. docentis delinquentem contra

tempora securitatis puniendum esse pro delictis

iam ante quam post securitatem commissis. Roma

no adsentiuntur Vitalis grego. Magaldes et alij

apud franch. decis.* 270 nu. 2. quibus alios fe

res adit Petro Ceball. resol. crimi. tom. 1. cent. 2.

cas. 116. nu. 1. 2. 3. 4. sed sicut quod Paulus accusa

tur de quibus debitis post gratiam obtentam com

missis q°. lib. huic difficultati satisfacies ex tradi[tis]

ab eodem Ceuallo citato loco quem omnino vi

deas Regius senatus sententia sua prouisione

*Vide eundem decis. 433. Vide etiam Cancer lib. 2. Var. cap. 2. n. 292. ubi ait salvi conductus beneficium nominati per subsequens delictum expire quem in terminis tradit Roiel de Roiel cons. 27. vol. 2. Crimin. diuer Blanch in pracxi ver dati deffensio nu. 94.

99.

Quaestionem hanc contrariam vide apud Gratia tom 3. cap. 492. videlicet an propria Parrochia preferatur in sepultura sicut in administratione sacramentorum.

100

publicata per Alvens R. S. M. die vicesima 20 octobris 1617 in facto predictorum fratrum Rumbaus absque difficultate in hanc sententiam inclinavit minori delicti condemnationem nullam ob causam predictam valere in venguidatici et condemnationem pro delicto illo homicidij et si post deliquerit, puniri non posse.

De sepultura denegatione

Quaeritur aliquando an ecclesia in qua defunctus eligit sepulturam possit huic prebolentati refragari et corpus in humationem et corpus in humationem remittere Rx. posse nisi propria parrochia defunctus sit ut colligi videt. ex capite 1. de sepul. lib. 6. et ex aliis etiam juribus in quibus privilegii loco dicitur ut quis in ecclesia habeat sepulturam tradit abe. no Parro. Cons. 1. de sepul. sed ante predicta jura locuntur de propria sepultura non vero de comuni quam denegari an ecclesia cemeterii pensata ne fas videt.

De solutione facta apparitori

Paucis ab hinc annis quaeritum nemini an debitor qui solbit executori puta alguacilho vel alicui alij apparitori aut ministro executioni faciendi destinato non habenti tamen mandatum maiore

UVA.BHSC

ditore liberaretur quasi tante ita creditore ei mandatum videatur et Respondi non libe rari idque postea reperi decisum ajudante nicem fabrum lib. 8. tit. 29 de solutio. difini. 24. l. fob quia liquas exceptiones adfert vide eun dem ibidem difni. 48.

101 De sententia iniusti Assessoris inputanda Judici seu magistratui

Cum queritur an magistratus seu officialis fide concilio Assessori quid fuerit iniustum teneatur in sindicatu distinguendum aut ipse sibi Assessorem assumpsit aut ab alio designatum accepit Primo casu tenetur non de dolo sed ad interesse primo nec de dolo nec ad interesse probat late et ex= plicat Cancer lib. 2. Var. c. 2. an. 148. =

102 De sententia notorie iniusta quia ex actis non justificatur

Tradit Afflict. decis. 28. judicium ad proferen dam sententiam moveri posse extra judicii alta sequitur Cancer cons. 198. ad fin sed fallantur ut ex pluribus docet Laurent. vitalis in additio ad decis Seraphi. 987. quamobrem merito Rota apud Puteum decis. 401. in fi. lib. 1. et apud Seraphi. ibidem et alibi perquam saepe decidit sententiam que ex actis non justificatur dici no torie iniustam sive agatur de confirmanda aut infirmanda sententia sive de exe quenda ut vitalis ibi docet que vide

de mulie.

UVA.BHSC

[illegible]

[illegible]pulturae denegatione

[illegible]

103 De muliere creditis e ex causa dotis volente gratificari alijs creditoribus bonorum liberorum et efficere ut dos ex bonis fideicommissi restituatur.

Dos hic habet privilegium ut possit consitui et restituta restitui ex bonis fidei commisso subiectis deficientibus tamen bonis liberis ex quibus dos solui. ut tradunt DD. in Auth. res que. C. commun. de leg. Hinc quesitum apud D. A. an mulier creditrix ex causa dotis possit permitere ut bona libera que non suffirent creditoribus et dotis inter creditores non privilegiatos distribuantur ipsi vero ex bonis fideicommisso subiectis dos persoluatur questio hec proposita fuit generaliter a Moli lib. 4. cap. 7 nu. 17 vers. sed quando debitum. et ad utramque partem agitata decidere prorce sed tamen reperio Senatum Neapolitanum apud Vincen de Franhe decis. 519. contrarium allegato Molina difinisse nempe ut non possit mulier vel quis alius creditor eque previlegiatus cui creditum debeat solui ex bonis vinculatis deficientibus liberis gratificari alijs creditoribus bonorum liberorum itaquidem ut mulieri debeat prius persolui ex bonis liberis quia remedium d. Authe. res que subsidiarium est et ideo ad bona fideicommissaria deveniendum non est quin prius bona libera excutiantur in quibus cum prelationem ha

UVA.BHSC

bcat mulier non est cur huic Juri renuncie

in fraudem fidei commisso quod iterum ad f

uorem fidei commissarij de mense Augusti

1599. decisum allegato Auenda a ad l. tau

ri 46. glos. 9. col. 3. ver. secundo limita refert

idem franke in nouissi. additio. ad suam q

tam partem id ipsum in simili casu legata

riorum quibus eque gratificare volebat mu

lier inemini traditum per G. A. the lib. 2. qq.

cap. mi fallor 76. hę decissiones in terminis cum

causa audiętur nullibi eorum decissum tabant

allegate fuerunt ab aduocato fidei commissa

rij vide Juris allegationem Baptiste Dolo

in fauorem sebastiani Lopiz quod extat

in tom. an. 1617.

cui addo Rodrig. de concursu creditorum 2. p.te ar. 6 nu. 6 ver. sed ego existimo.

104

De Locatore fundi preferendo in eius fructibus ceteris creditoribus secundum foru 13. in fin. de clam. non mutan

Quesitum fuit cum casus euenisset uter esset preferendus in fructibus fundi locati locator an mulier ex causa dotis creditrix quam questionem includunt dd. in aliqua generalius diceptatur an videlicet locator fundi in concursu creditorum preferatur omnibus aliis creditoribus etiam hipotecariis aut aliis privilegiariis de quo late Morla in empho. Jur. 1. p.te tit. locati. quest. 3. transcribens ut idue dictata Grabielis Enriques salman

UVA.BHSC

tur primarius iuris ciuilis professoris de eadem etiam fide Amator Rodrig. in tt. = De concursu Creditorum quem descripsit ex dic tatis similis argumenti licentiati Agidij Ramires de Arellano quondam Salamantice iuris ciuilis antecessoris nunc vero Dño consiliarij intimi consilij sue Regis nostri Philippi quem de camara vulgo dicunt Henriquez pro dote stat Rami res ni fallor pro domino fundi locati = Motta Henriquez subscribit Rodriguez eius sententiam in puncto iuris verissimam putat vbi supra p. 1. art. 8. n. 20. et alle gat gratia di septa foren. c. 15. an. 2 sed im pedit Regia pragmatica vulgo de los la bradores edita madrij 9. maij an 1594 con trarie adherendum censet dicto n. 20 vt. ceteri nunquam in terminis probarunt colla tes ad dictam pragmaticam lib. 3. c. 9. mal donado in sijsuares ponsorum iuris res pon. 16. c. 3. ex n. 3. quia pragmatica ge neraliter statuit vt locator fundi in eius fructibus preferatur ceteris omni bus creditoribus cuiuscuis qualitatis sint similis extat apud nos disposi tiui in foro 13 de clam non mutan in vº vltimo et in fo. 3 de priui fisci ciuili ini xta generalitati R. A. in casu occurrenti

inhibi. per verbi tantum inter Carolum Bartoli
ex una et Pachane ex altera audi
tore doctissimo J. B. guardiola nuper
defuncto provocatoe sententiam pro
tulit; verum cum per eas succumbens
ad aliam aulam causarum civilium
supplicasset auditore eruditissimo Fig
ueroa Otero ad munus advocati fiscalis
et Patrimonialis in S. A. concilio
promoto secundum meliorem sen
tentiam dixerit quae causa nunc
pendet indecisa apud tertiam aulam
causarum criminalium in quam per
viam supplicationis fuit a Carolo Bar
toli introducta per via supremi
aragonum concilij commissione rep
perio autem post hec scripta fe
licianum de solis in 2. to. decenti
bus lib. 3. c. 5. n. 14. fol. 298. 299.
causam dotalis crediti contra domi
num locati fundi sterilis fovun
tem ego interim ex actan tamen non
facta discussionem aliam partem pro
pendeo ea dultus ratione quod privi
legium mulieris sit generale pri
vilegium autem locatoris specia
le quo argumento ducti plures
docent in terminis l. licet l. qui

UVA.BHSC

potio in prij. hab. mutantes ad refectio nem pr. ferri mulieri pro sua dote agenti, aeriis tamen contrarium securre badit Cancer lib. 1. C. 9. n. 23. Cephal. etiam in terminis similis statuti ne pe prelationem concedentis in fructi bus locatori pro dote gtat cons. 704. n. 19. lib. 5. Eandem lata fuit sententia in facto rem videre sed non ex eo quod hereditum dotis preferatur credito locatoris in fructi bus sed quia in eis habebat iam videa iis proprietatis virtute aeriis dam datio nis in solutum, itam cula criminali rela tore Don Melchio. Sister. ann. 1617 men. ni fallor nove

105 De collaudatore vulgo testimoni de suficiencia

Cum scrit iuris sit collaudatorem siue sertificatorem non ante conueniri posse quam fideiussor discus sus fuerit l. de sem. 116. ff. de verbo. obli. quesitum fuit an si forte huic esceptio ordinis renunciauerit posset ante fideiussorem conueniri quod certe dicen dum videbatur ex regula vulgari l. si quis in conscri bendo. C. de pactis sed contrarium Respondi. quia huius modi renunciatio tamquam contraria substan tie collaudationis non potest ula ratione va lere argum. l. pacta conuenta 22. ff. de contrac. emphi. et ita docent Bart. ... C. de conci. fis. de G. lib. 10. Hippolit. de Marsil. in Ru. de fideius. n. 23.

UVA.BHSC

Corne. cons. 169. nu. 6. lib. 1. Roman. cons. 211. post nu. 2. cons. 141. nu. 6. quibus ad se relatis scribit Anto. fabro in C fab. lib. 8. tt.° 27 de sepes. defini 30. et latius idem difini 46. eiusdem tti. ubi rationem a me insinuatam eo non lecto latius attingit.

De testium nulliter datorum reproductione.

Communis est doctrina ut testes nulliter dati et producti possint in eodem Juditio ut validi deponant repetiri et reproduci ex felino nu. 2. et alijs in cap. pertuas extra de testibus glos. per tex. ibi in clemen. 2. eodem et alijs allegatis per Ant. decis. 20. et farina. de testibus quest. 66. nu. 303. et alijs.

Sed quesitum ex facto fuit an cum repetuntur huiusmodi testes possint testificari per relationem ad prius dicta an potius debeant expresse et sine relatione deponere super capitulis et reperio Rotam apud Caputa. quest. 3. p. decis. 287. cum Alex. cons. 16. nu. 6. v.° posse reperiri vol. 1. definisse valide eos testificari si se referant ad prius examen in omnibus et per omnia quia de ei non debent inserta relatio certa sit huius sententiae fuisse Caravi. in rit. 72. nu. 14. apud Baptista del Toro in compendio decisionum neapolita. v.° testes repetendi. pag. 499. sed contrarium sensuisse Scipio.

UVA.BHSC

nem Rovit. in pragma. 9 nu. 13. de ordine Iudicio. refert idem Bap.ta del Toro cuius opinionis autor laudat a Banchirio in annotatio ad decis 72. Guido Pape. Bald. in l. Iurisiurandi circa principium et in l. fin. C. de testibus Banchi ita distinguit aut vali de producti puta in informatione repetunt. et sufficit si per relationem testificentur, aut inutiliter debent extende et ad longum testimonium ferre quae sententia videt. contraria de cis Rotae superius allegatae quam refert et sequi videt. Anto. dic. decis. 26. nu. 1. Sed mihi est probabilior et nitetur autoritate Socin. cons. 40. n. 2. vol. 3. Iaso in l. legata inutiliter de legatis. quos Banchi allegat cogita.

107 De sequestro super fructibus beneficij pensionarij.

Quando que executores bullarum pentionis solent sub sequestro ponere fructus pensionarij beneficij eo colore quesito quod beneficiarius sit absens aliuesimilis et cum sequestrum regulariter sit prohibitum l. 1. C. de prohibi. sequest. pecu. Respondi huiusmodi fructuum sequestrationem esse nullam ab ea que iure appellari tamquam notorio gravamine ut decisum postmodum reperi a Rota auditore Peña 4 nov. 1594. apud Garziam de benefi. tom. 1. p.te 1. cap. 5. n. 583. qui hoc declarat nu. sequenti

108 De narratorum in gratia pentionis verificatione et precipue clausulae dummodo

centum remaneant pro Rectore.

Clausula est ordinaria in omnibus gratijs re
servationis pentionis super fructibus parro
chialis dummodo centum remaneant pro
Rectore inde emanans quod secundum Con
cilium Triden. ss. 24. cap. 13. de reformatione
centum ducati liberi debeant remanere pro su
stentatione rectoris quod ex ac per alios latius
Garcias tom. 1. de benef. p.te 1. cap. 5. §. 3. n. 372.
Hanc autem gratiam, clausulam pensionis ef
ficere condictionalem. passim Rotae decisiones
vel presuponunt tam quam certum, vel nun
cupatim asserunt ut colliges ex relatis a Gar
cia dic. cap. 5. §. 3. n. 413. 414. et seqq. n. 424
V.o Tertius et casus. nu. 435. n. 460. 462. 465. 46
Rota decis. 20. apud Marche. 1. p.te in comuni.
app. in causa pensionis fol. 527. et 6 p.te tom. 2
decis. 11. n. 163. et alibi passim.

Hic positis queri solet frequentissime an pensio
narius teneatur iustificare gratiam ac obten
tam et probare narrata in ea et precipue
hanc clausulam qua in re alusionari video
doctissimos esse viros quod in Hispania et pre
cipue in hoc valentino foro doctores aduocati
lites beneficiarius auersentur ideo que in eis parum
sunt versati.

Igitur acurata distinctione opus erit unde Pri
mus sit casus de iudicio possessorio veluti cum

de nullitate vel reductione pentionis apud Iudicem

a sede Apostolica vel etiam apud ordinarium agitur

et in hoc Iuditio ex ploratj Iuris est onus adserendi

narrata et probandi predictam clausulam in

cumbere pentionario maxime aduersario negante

etiam si pentionarius quasi possesio exigendi et alle

igat et ostendat secundum decisionem Cessarij de

gratijs 101. n. 11. et 103. n. 2. quam multis alijs si

milibus exornat et comprobat Garcia. dic. pte. 1. cap. 5.

§. 4. n. 455. et segg. vsque ad n. 464. consonat decis

Rote apud eundem dic cap. 5. nu. 424. Vo. Tertius

est casus et hoc quando agitur contra successorem

qui pentioni non consentit difficultate prorsus ca

ret ut constat ex decis Iypsij relata n. 455. et

decis Rote que est in n. 463. apud dictum Garciã

quam inuenies inter nouissimas. farinatij 593.

hanc primam conclusionem ex

plicat idem Garcia a n. 470.

Sed liquid si agatur cum ipsomet rectore qui con

sentit, videtur onus probandi clausulam alia que

narrata spectare ad rectorem qui contra propiam

concessionem venire nequit ut insinuare uidetur

Rote decis. coram Iypsio relata a Garcia dic. n.

455. ubi quando non agitur contra eum qui pentio

ni consentit et clarius loquitur de eo qui est in qua

si posesore exigendi coram eodem Iypsio apud eun

dem Garcia. n. 24. Vo. procuius debij restitutione

sed ibi loquitur de gratia non condicionali, quod si

condicionalis fuerit onus probandi incumbere pen

sionario docet ibidem Vo. tertius est casus.

UVA.BHSC

Hac ratione non obstante contrarium pluries in Rota reperio decisum nempe pensionario incumbere onus Justificandi Gratiam hanc conditionalem etiam si agat contra eum qui pensioni consensit et sit in quasi possessione exigendi quod severe tradit Garcia dic. 1 p.te cap. 5 § 4. n. 464. Itaque in hoc Judicio petitorio sola negatio rectoris sufficit ut pensionarius debeat probare narrata in gratia ex quibus ea efficitur conditionalis nulla adhibita distinctione consenserit nec ne pensioni Rector existat in quasi possessione exigendi pensionem vel non pensionarius.

Secundus est casus de Judicio possessorio et executivo coram executore litterarum Apostolicarum et in hoc aliquot casus sunt consistuendi qui superioribus addentur. Igitur Primus sit casus quando agitur contra eum qui pensioni consensit et pensionarius adhuc non exigit vel alias quasi possessionem non probat et tunc si gratia sit conditionalis qui noster est casus non ante obtinebit pensionarius quam gratiam Justificarit et centum pro Rectore remanere probarit ut securè tradit Garcia dic. p.te 1. cap. 5. § 3. nu. 464. 465. 466. et Stephanus Gratia tom. 1. discep. cap. 113. nu. 74. et comprobatur expressis decisionibus ex Rota adductis a Garcia praecitatis numeris contra quem est accipiendus idem Garcia in eodem cap. 5. § 4. nu. 499 dum videtur innuere contra Titularem

qui consentit non esse nessesariam verificationem narra torum etiamsi gratia sit conditionalis et pensionarius non sit in quasi possesione exigendi.

Secundus est casus quando pensionarius agit adversus successorem qui non consentit et quasi possesionem non probat quo quidem nemo dubitat nessesariam esse etiam in judicio executivo et porsesorio narratorum verificationem et precipue dicte clausule dummodo (ut tum remaneant pro rectore ut expressim locuta de predicta clausula definit Rota apud Garciam dic cap. 5. § 3. n. 465. 466. qui id docet n. 464. et ante 442. cum segg. Gratian. dic. cap. 18. n. 24. dum absolute ait in his pensionibus que continent aliquas calitates seu conditiones non posse executive procedi nisi verificatis prius conditionibus.

Tertius est casus quando pensionarius est in quasi possesione exigendi et tunc sive titularis pensioni consenserit sive non solvet pentionem etiam si pensionarius clausulam predictam non probet ut scribit Garcia dic. cap. 5. § 4. n. 539. Rota apud eundem ibidem n. 445. in principio et n. 461. et antea n. 117. vº. neque obstare et n. 118. et alibi passim.

Ergo ut paucis hec complectamur (loquendo de gratia conditionali qui noster est casus) in primis distinguendum est judicium ordinarium et petitorium, a possessorio et executivo in illo hec distinctio optime proponitur in decis 12. apud Marches. in commissio.

UVA.BHSC

app. in com. pentio. §. 1. fol. 525. Qui primus ca
sus est, sola negatio Rectoris sive sit ipse qui
pentioni consensit sive successor, sive pentio
narius sit in quasi posesione exigendi sive non
efficit ut pensionario incumbat onus Justifica
di gratiam et conditionem impletam esse pro
bandi hoc est centum remanere pro Rectore
in isto qui secundus est casus ita distinguitur
aut pentionarius est in quasi posesione exigendi
aut non, si non est in quasi posesione exigendi
qui tertius sit casus sive agat cum rectore qui pen
tioni consentit sive cum successore aliquo tenet
verificare narrata conditionalia et probare
centum remanere pro Rectore quod si in quasi
posesione existerit qui quartus est casus ab
hoc onere liberatur et cogitur absque retar
datione titularis pentionem solvere non obs
tante Juditio petitorio si forte illum intentasset
nam hec quasi posesio operatur ut donec lis pen
tes conformes fuerit decisa non retardetur
solutio sicuti expressim tradit Vota a quo
Garciam dic cap. 5. n. 455. Vº quia quasi posesio
et nu. 424. Vº nec quasi posesio exigendi.
Sed fuit quesitum primo an quasi posesio ad
quisita contra antecesorem ex eo quod
pentionem vel semel solverit secundum
tradita ab eodem Garcia dic cap. 5. nu. 450.
ubi flores de Mena reprobat noceat succes

sori hanc quaestionem proponit Rota apud Gariam dic. cap. 5. §. 4. n. 443. v.º an autem in hoc casu et nihil resolutum ait sed apud eundem n. 446. ver.º et de eius quasi possessione docet successorem afficere al legans decis. Putei 151. lib. 3. et ita resolutum in una Mediolan. pensionis 11. decembris 1600. coram d. Pamphilio quae confirmari possunt ex traditis per Gratianum tom. 1. discep. cap. 113. nu. 16. et seqq. et expressim tradunt a Marches 1. p.te in commen. app. in conjun. §. 2. nu. 36 et nu. 94.

Posito autem hac doctrina tamquam vera Primo declaratur ut procedat quando praedicta quasi possessio fuerit adquisita purificata conditione quod si solutionem factam constat ea non adimpleta successori non obest ut decidit Rota apud Gariam dic. cap. 5. p.te 1. n. 447. et apud Gratian discep. tom. 1. cap. 113. nu. 73. 74.

Secundo declaratur ut ex sola confessione de recepto praedecessoris non probetur solutio donec praeiudicetur successori ut pensionarius contra eum in quasi possessione existere dicatur ut advertit Rota apud Garcia dic. cap. 5. n. 457. v.º nec probatur quasi possessio cuius decisionis meminit Gratian dic. tom. 1. cap. 15. n. 49. et integram reperies apud Farinac. in novissi. decis. 631. n. 2.

cc facit quia in simili docet Rota in una Firmanae pensionis apud Marches de commissione Apostolica p.te 1. v.º de commiss. app. in causis pensio. post §. 1. fol. 576. n. 3. quae decisio est ibi n. 66.

107

De dispensatione Episcopi circa conditiones appositas in fundatione beneficij cum consensu

UVA.BHSC

Patroni.

Vid. sup. fol. 43.

Hanc quaestionem non parum agitatam apu
concilium domini Archi. paucis ab hinc annis
memini quae hanc carptim adnotavi breviter re
feram.

Inprimis animadverto DD. in hac re maxime
noviores confuse locutos quippe qui non satis
distinxerunt tempus ante concilium Tridenti
a tempore post ut ex inferius dicendis colligetur
secundo aliquot eorum distincte rem hanc
facilius decidi et terminari igitur primus
casus est de fundatore ipso seu institutore bene
ficii cum qualitate puta sacerdotii in praesen
tando a qua nunc vult recedere et in hoc casu
ante conc. Triden. ss. 25. cap. 5. de refor. nemo
dubitavit potuisse eum cum consensu Epis
copi immutare hanc conditionem ut colligi
ex Lamber. lib. 2. p.te 1. quaes. 7. art. 3. nu. 11.
Gutierr. cons. 1. n. 19. 16. Garzia de benef. 2. tom.
p.te 7. cap. 1. nu. 103. qui ni fallor sentiunt id pro
cedere sive causa subsistit, sive non subsistit
et non solum pro una vice sed etiam in perpetu
um ita ut de cetero iam non sit affectum
beneficium huiusmodi qualitati.

Post concilium autem licet dubitabilius vi
deatur attamen verius est posse. Vide apud
Farina. p.te 2 tom. 2. decis. 750 cui junges no
tabilem decisionem 530. tom. 2. p.te 1. licet ad

UVA.BHSC

versum casum, quia cum is casus sit praetermis
sus a concilio quod loqui videatur de patrono suc
cessore non vero fundatore remanere debet in dispo
sitione juris comunis argumento l. comodissime ff.
de lib. et posth. cum aliis.

Secundus casus est de Patrono successore et sa
ne si agatur de immutatione perpetua conditionis
apposita a testatore etiam si aliqua subesse videa
tur justa immutationis causa id non licere Epis
copo etiam si accedat patroni acsensus indubium
apud omnes videtur quippe cum id sit non solum
commutatio voluntatis institutoris, sed etiam ab
rogatio, at commutationem episcopi non permitti
omnes sensiunt cum id solum dubitetur quando
voluntas fundatoris ad huc non fuit executioni
mandata quo etiam casu non posse fieri commuta
tionem contra Joanem de Jmmola et Hipolitum
de Marsil. Pinel. et Covar. quibus ase relatis subs
cribunt, Sara de anicur. lib. 1. cap. 14. nu. 19. 20.
Garsia de benef. 2 tom. p.te 7. cap. 1. nu. 110. faciunt tra
dita per Gnuen. in Archiepisco. Neapo. cap. 19. qua
dere videtur distinctionem tradita per Lamberti
lib. 3. ques. 5. principa. ar. 3. nu. 2. et ques. 7. nu. 7. ex
qua colliges conditiones hos favorem Ecclesiae et non
patroni respicientes in fundatione appositas non
posse si possibiles sint in totum tolli ab Episcopo cum
patroni consensu, consonat Ancarra. ques. 30. lib. 1. quae
refert et sequitur Baptista Costa cons. 29. nu. 3. et

is erit tertius casus.

Quod si agatur de dispensatione pro vna aut al[illegible] tera vice tunc rursus est distinguendum aut subest causa aliqua iusta necessitatis aut vtilitatis Eccle[illegible] aut non subest, si non subest et is est quartus [illegible] sus videtur conforme omnium menti ut non posse[illegible] fieri dispensatio precipue post cons. Triden. ss. 25. ca[illegible] 5. de reforma. si autem subsistit et is est quintus casus dubitabilis varie sunt sententie nam inprimis Panormit. Immol. felin. n. 19. in cap. cum accessissent de constitutionibus docent posse Episcopum consentire patrono pro vna aut altera vice alterare aut mutare qualitates requisitas in prestando ex beneficij institutione quam sententiam post consilium eius tamen non facta mentione probat Nauarr. cons. 6. n. 4. tto. de clericis non resid. et tto. de oratione cap. 3. n. 73. Emanuel Sao v. beneficium n. 37. Selius Zechus de R. P. cristia. tto. de beneficijs. n. 4. et tto. de benefici et pensio. cap. 12. n. 21. Vresensius de cis. 7. tto. de spere patri[illegible] Sara de aniuer. lib. 2. cap. 5. n. 30. alij tamen non posse affirmant moti auctoritate tex. in Clement. quia contendit de religios. domib. quibus subscrib[illegible] reuidentur simpliciter locuti et Trid. non allegato et si post illud scripserunt ex nouioribus Nauar. et Azor. locis citatis a Nicolao Garcia de beneficijs 2. tom. p.te 7. cap. 1. n. 103. Triden. autem citato et specifice loquentes de casu quo accedat Episcopi

auctoritas id ipsum asserunt Azebedo in l. 5. t.o 6. lib. 1.
recopi. n. 2. ver. ex causa Garcia ubi supra nu. 111.
ubi ait hanc sententiam post cons. Triden. procedere
de plano et aprobari de deratione Sacræ Congre
gationis Card. quæ est inter eas quas farina. biblioteca
co decis. 117. idem etiam tradit ni male recordor
Stepha quaran. in bulario ver. servitium capellaniæ
ad fin. ubi decreti cons. Trid. oblitus non fuit novis
sime Joan. B.te Costa recitatis variis distinctio. Rochi
de curte de jurepatro ver. pro eo quod cum dioecesani
consensu. quest. 15. sub n. 31. et Lamber. lib. 2. p.te 1. q. 7.
art. 30. n. 20. V.o ideo ego dicerem n. 26. V.o unde proce
ritate et n. 29. et n. 33. et n. 35. V.o licet forte posset
[illegible] suo casu non posset admitti presentationem
clerici presentati nec cum eo dispensari etiam inter
venientibus ex una parte consensu patroni et ex alia
auctoritate Episcopi. Primo quia conditio et qualitas
sacerdotii respicit utilitatem Ecclesiæ non vero pa
troni. Secundo quia fundator preter appositionem
conditionis ulterius processerat anullando actum
quo casu Lamber. dic. art. 30. n. 26. constanter asserit
non admitti dispensationem. Tertio quia presentatus
non solum non erat sacerdos verum nec in ea etate
constitutus ut posset intra annum ad sacerdotium promo
veri ad tradita per Beroum cons. 5. lib. 1. et March. An
to Mascrater. resolu. ultim. cosu. 69. lib. 1. ex quibus ali
qui casus preter supra relatos possunt desumi.
Consultores domini Archi. censuerunt secundum opinio

nem gestis supra et sequitur. cons. 1.
cons. Patronum fundatorem posse cum
licentiate episcopi pro una aut altera v
recedere a conditionibus appositis in fund
re et presentare eum qui sacerdos a decem
sit Patronum vero successorem fund
ris non posse, et quia in occurrenti casu patron
ria fundatoris fungebantur admissa fu
presentatio non sacerdotis licet ex lege
Patronus deberet esse alter sacerdos.

109 De solutione partis debiti pro qu
interessit fideiussor pro parte
et pro parte non :=

Solutionem factam a debitore ex ple
ribus causis quorum una fideiussorem
aut hypothecam habet cedere in duriorem
hoc est in eam cui apposita fideiussio aut
hypotheca docet Bart. in l. cum ex pluri
103. n. 2. D. de solu. quia huius modi causa
cui accessit fideiussor aut pignus censetur
gravior et durior l. in his D. de solutio. idem
ribus relatis sequitur Menoc. lib. 3. pre
136. n. 7. et de arbit. q. 3. n. 8. Roman
cons. 94. n. 2. Mascar. conclu. 1320. n. 4
Viri. lib. 3 decis. 379. n. 9. quibus adere
bis subscribit q. Athesan. lib. 2. q. 33. n
Sed questionis non parum agitate fuit ...
hoc idem iuris sit quando non tantum de

debita sedunum idemq debitum puta 1000.
aureorum et fideiussor solum intercessit
pro 500. videamus num si simpliciter soluat totos
aureos quingentos id cedat in exonerationem fideius
soris, an vero in debitoris principalis remaneat
que fideiussor ut antea obligatus sed affirmat
Hiero Gabri. cons. 42. lib. 2. earatione nixus quod ea
dem militat ratio in vna causa atque in diuersis
vnde quemadmodum cum ex pluribus causis debitor
soluit presumitur soluisse pro duriore hoc est pro
ea in qua datus fideiussor l. ex magis. l. in his
ff. de solutio. ita quoque si ex vna tantum causa
debeat rem diuiduam velut summam mille au
reorum pro qua in quingentos se obligauit fide
jussor presumitur enim soluisse in illam summam
causamque grauior putabitur igitur non extinguet.
vniuersitas debiti pro rata soluta quantitatis sed
pro illa dumtaxat dum parte pro qua fideiussor
acceptus quam Gabri sententiam late probat om
nino videndus Stepha. Gratian. tom. 2. disp. for.
cap. 224. n. 70. et seqq. qui locutus valde sin
gularis est in hac materia.
Ceterum posterius docet hoc est solutionem par
tis debiti non exonerare fideiussorem pro parte da
tum sed cedere in causam vniuersi debiti usque ad
concurrentem quantitatem glos. in l. ob triginta
alias incipit ubi ob triginta 73. ver. putant ff.
de solutioni. dum ait distinguendum esse inter

debitorem d. mius causae vel plurium ut inhi
bitet regula l. 1. cum seqq. l. in his D. de solu
tio in illo non item quamo principalem an
plexum est conci. Aquilanente apud
francis. Vivii lib. 3. decis. 179. n. 9. ubi re
fert Senatum de anno 1588 convenire pro
decurrenti casu cumrunum et eundem debitum h...
pro parte debitorem pro parte non solutionem
parti a debitore factam tendere ad prin
cipalem non fidei jussori liberationem secundum
tex. in L. fidejussores magistratum D. de
fidejussoribus cum qua doctrina decon sive pro
quadam causa testatur G. A. Thesau lib.
2. forem q. 33. n. 2 rationem hanc reddens
quia principali magis sani facientem quam
fidejussor magis autem sani fieri quando pro uno
debito quom tibi pro duobus solutum intelligi
tur fuit etiam addit nempe fidejussor
non posse agere adversus bona principali nisi
creditori prius sit integre sanidatum q. in
terim adduc vere creditorum est cum nil
...o persolverit sa creditorium non est in
eius causam sedere solutio nequit quod
non adest aduc debitum grabius quod d...
solverit solutio presumatur quibus
q. rationibus motus non visis vibus
non lecto thesauro sententi. Gabr.
et Frat. resedebant sed judices ...

UVA.BHSC

auctoritate inniexi Viuij et Tesauro (desissio adue non viuis, (minime enim propere sententiam tulerunt) contra quam senserunt de anno 1617 men. novem. Contrarium civitatis in causa quam agebat cum fide iussoribus mirande

110

De modo solutionis faciend. de quando monete valor est immutatus.

Vide Pereg. cons. 13. lib. 3. per totum felicia de so lib. to. 2. decensib. lib. 5. 4. c uni. n. 16. 120. fol. 297. Cancer. to. 2. var. c. de solutioan. 123. Robert. lib. 1. verum iudicatarum cap. 16. et alios quos allego to. 23. meo par. n. 39.

De prohibitione armorum facta a barone qui habet omne imperium omnem que iurisdictionem.

Constat apud omnes Baronem posse in suo territorio facere edicta et constitutiones ex causa prebentis etiam pœnam indicant ut late resolvit Franc. Capiblan. de baro et eorum officijs pregma. 14. n. 37. et in terminis ut possint arma alias non prohibita ex causa prohibere tradunt Grabe. cons. 314. Menocons. 344. n. 29. Capiblan. ubi supra n. 42. Surd. cons. 210. n. 11. lib. 2. Cancer. 3. Var. c. 13. n. 189. Couad

UVA.BHSC

lib. 2 polit. cap. 25. n. 211. Mastrillo de
gistra. lib. 4. cap. 16. n. 131. et cap. 7. nu.
Farina. quest. 107. n. 15. Mordius quem nullus
allegat integro. cons. 25. facit prin. 60. Ro
2. et quia propter rixarum.

Hinc Ill. Ducem de maqueda et marchionē de
lig. Jure potuisse in suo territorio prohibere certa arm
rum genera alios in eo non prohibita non obstāte qu
Regia. I. in cuius emulationē dicit. facta prohibitio
dicta emulatio tollit. ex eo I°. quod in for. 17. cum an. 15
quevide permittit huiusmoi prohibitio. 2°. quia regu
rit armatum ne prohibita tit. C. de prohi. lib. 11. Bovad
lib. 2. polit. c. 13. in prin. et ideo existimata fuit semper
arbitraria secundū varietate temporū hec prohibitio armo
Menoch. cos. 394. Farin. q. 107. n. 14. Ter. q. in Guin
re val. facta a Rege similis prohibitio quam
tertiam rationem late exornant D. B. ...
eum concione publica habita apud Regi
um Concilium presente Domino Prorege
Docte et erudite ducis partes egit vide
adversaria illius cum quo de Jure consultus
libenter sensi.

111. De testibus ad probandam exceptionem dilatoriam.

Doctissimus Joannes Hieronimus Blasco
Regius Consiliarius in quadam causa
cuius erat Auditor dubitavit an testes
possent recipi ad probandam exceptionem

UVA.BHSC

123

invim dilatoriae oppositam quia regulare videtur ut ante litem contestatam testes recipi non posse Rdi. Tamen clienti indubitum esse posse recipi et solum dubitari apud dd. ansi semel super exceptione opposita in vim dilatorie testes sint recepti iterum possint recipi super eadem apposita in vim peremptorie in quo dubio suscitato a Bartulo in l. eleganter 23. §. si quis post. n. 20. ff. de condictio indebiti. Mastril. decis. 140 a nu. 33. resoluit posse et ita fuit pronunciatum certe duabus conformibus provisionibus in causa vertente in Regia Audientia inter Don Joanem Vilanova administratorem nomine ex una et offitium lanificarij ex alia cuius Auditor Joanes Baptista Guardiola Actuarius Philipus piquer quarum provisionum ultima fuit facta 15. maij 1614. qui et omnes qui hanc tractant habent pro constanti testes ante litem contestata in exceptioni dilatorie posse recipi.

idque nominatim reperio cum infinitis fra-
nem a Farina. quaes. 76. §. 1. n. 46.

UVA.BHSC

Aduers. 112 De onere alimentorum fructuario iniuncto.

Ex facto quæ situm an onus alimentorum quo alimentarius Vineret Vsufructuario impositum a testatore expiraret mortuo fructuario an potius transiret in proprietarium vel in heredem fructuarij et licet prima facie dicendum videretur ad proprietarium solide proprietatis spectare propter illa Verba quo ad Vineret nihil omnibus tamen contrarium pronunciauit om. 1617. d.or Baptista Polo Vnus ex Justicijs in ciuilibus assessoribus motus aucton. tex. expressi in l. titia eij d. de annis lega. in l. Stichus 20. §. atitia d. de alimen. et abar: leg. quarum legum aucton. ita docent post alios Surd. de alimen. priu. 14. n. 4. et Castillo de Vsufructu c. 61. n. 10. 11. Regia tn. Audientia relatore Francisco Gil Regio Consiliario hanc reuocauit sententiam Vt ego puto minus bene pendet tunc causa per suplicationem ad aliam Aulam sub auditione don Gasparis Tanega

113. De Fide Jussore Judicij et de Fide Jussore contractus

Nota est differentia inter fideiusso
rem Judicij et contractus fideiussorem
nam adversus illum sententia contra prin
cipalem data mandatur executioni absq novo
processu ut docet Bart. in l. 1. d. iudi. solu
contra istam vero minime. l. a sententia
d. de appellationibus ubi Bartho. explic
late post alios Jud. decis. 218. n. 11. 12. 1
Maresco. lib. 7. Varia. c. 121. n. 39. de fi
iussore iudicij tantum locutus Carroci. d
cite. seu causa 136. pertotam Don Joan. d
Castillo 4. to. quotid. contro. c. 14. an. 2
Moroti. cons. 21. quem videas Hinc exfa
que situm an contra fideiussorem tutori
dativi executioni mandari possit senten
tia lata contra tutorem quasi tutor Judicij
videatur lis ad huc in Reg. A.d pendet
et ego in eam sententiam magis propend
ut non censeatur fideiussor Judicii sed
potius contractus ad hunc effectum de quo
agimus quod autem ex professo decidentem

et eius opinionem contra Scobar et alios recte tuetur omnino videndus Marcellus Conversanus tt. de tute. et curis ad tt. de ahil. tuto. § 2. n. 79. et segg.

Mastill. 1. p. decis. 20. ubi n. 45. rationem
reddit ob quam fideiussor potius contractus
quam Judicij dici debeat pendet lis in R. A.
sub examine d. Mar. Ant. Sisternes

114. De Advocato qui revelat ac de
tegit secreta clientis

UVA.BHSC

Ex facto quesitum an aduocati testes pro
ducti possint testificari de tractatu quo
dam unius ex litigantibus cum ipsis habito
et Rti non posse quia cum queritur an aduo
cati procuratores et similes possint reue
lare etiam monitorio ut alti distinguen
dum est an agitur de his que sunt aduoca
ti et procuratores occasione sui nume
ris et ut tales sunt aut de his que
alia via scium Primo casu non possunt
reuelare secundo possunt et tenentur
si aliter veritas haberi non potest ita
nouissime Castillo decis. 92. qui cum
alios alleget non est cur in eis recen
sendis immoremur aut rationem dis-
tinctionis que in promptu est hic trada
mus.

115. De dilatione quinquennali con
cessa viri ex correis an alteri possit

Vide Gratian. c. 222.

Cum vir et uxor esset correi debendi
censualis cuiusdam in gratiam viri
morati et viro concessa esset a maiori
parte creditorum quorum mole graua
batur, moratoria iure dilatio quinquen
nalis ex ff. 16. cum segg. ~~et~~. de pac-
tis, quesitum ex facto an hec morato
ria uxori correi debendi que re et

UVA.BHSC

effectu fuit fide iussor prodesse posset
ita ut a domino censualis impetita ex-
ceptione pacti istius cum possit
repellere

Fit in d.º regerio tx. in l. et heredi
21. §. ultimo cum legibus seqq. de
pac. ubi traditur pactum tempora
le de non petendo cum reo initum
fide iussori prodesse nisi aliud fue
rit actum idem que cautum in uno ex
duobus reis l. idem 26. d. eod. tt. d.
de pact. et reddit rationem Curiae.
quia correi interest pacisentis ne
a conreo petatur quia quod correus
solueret ab eo repetet et hec ratio
exprimitur in l. quod dictum 32. d.
eod. et decitio probatur in l. eondem
9. §. sed siquis ue non idem d. de
duobus reis ubi Ronchegallus

Sed regerio etiam Cymma et alii
in l. quoties c. de prec. Imp. offeren.
ubi docent dilationem datam debi
tori ex beneficio seu priuilegio
Principis non competere fide ius-
sori quoad doctrinam refert Ian.
Marius q. 340. n. 7. p. 1. fol. 122.
et ideo Gratian dicept. to. 1. c. 12. n. 1

generaliter tradit dilationem reo
concessam non prodesse fideius-
sori et allegat Cucam de morato-
ribus n. 122. Alex. et Ias. in l.
filius familias § in hac d. de V. O. et
Surdum cons. 327. n. 22. lib. 3. quo
etiam allegato idem repetit to. 2. c.
290. n. 31. consil. 7.
Sic quoque receptum est benefitium
cessionis bonorum fideiussori non
suffragari ex gl. per tx. b. nil.
ubicumque 60. d. de fideiussor. tra
dit Guido Pape q. 211. n. 3. V.o sed
an cessio bonorum Marius q. 313.
Mant. lib. 16. tt. 15. n. 20. Verun
tamen licet dilatione concessa debi-
tori fideiussor uti directo non pos
sit poterit tamen indirecto per
oppositionem rei ut docet elegan
ter Gratian. d. c. 12. per totum
et d. c. 290. n. 38. 39. quem videas
quia omnium quos viderim optime
hanc rei oppositionem explicat cui
addas velim Mantua. to. 2. de taci.
et ambi. lib. tt. 15. per totum
Ex his colligitur hanc mulierem
vel decreto vel saltem per oppo-

UVA.BHSC

sitionem mariti posse gaudere dilatione quinquenali quia interest correi principalis ut ea gaudeat ex d.a l. in l. idem 32. alias 33. D. de pact.

Et quidem quantum attinet ad hoc ut directo benefitium hoc dilationis quinquenallis mulieri suffragetur aliqua videtur difficultas quod pactum de non petendo intra quinquennium sit personali ut pote concessum ingratia ipsius debitoris quod sibi minime prat difficultatibus pactum autem personale et excep.onem ex eo descendentem non prodesse fidei iussoris est d. l. et heredi 22. alitis 23. §. sin. cum legg. d. de pact. sive enim excep.o proveniat ex pacto sive ex iure scripto sive ex beneficio Principis vel privilegio aliquo l. et si fide iussor. §. ubi. d. de re iudicata l. 1. C. de fideiusso. minor. quomodo argumentatur in dilatione quinquenali sive moratoria prescrip.a rescripto Principis concessa M. A. curie Et. de morato. pres. ad l. quoties l. de preci Imp. offi. n. 122. 123. 124. to. 17. Et. fol. 204. cui adherent Hering de fideiusso. c. 27. p. 5. n. 76. 77. ubi

cc Adde cod. fab. lib. 1. tt. 9. depre
cis imp. offi. diffin. 14. allegans
Rebuf. de litter. dilato. gl. 1.
ar. 2. n. 42. fabium de Ana
cons. 82. n. 7. 8. lib. 1.

non facta in rescr.o fideiussoris mentione bene
ficium esse personale cc et ad fidei Jussorem
non extendi alleg.t Asen. et Colen. quos
etiam citat Gratian. d. cap. 12. et etiam Mer
moch. cons. 103. n. 26. c. 337. in fin. And.
Rauberg. p. 2. q. 7. n. 36. sed invenio eun
dem Hering. eod. tt. c. 22. n. 82. ubi
scribit dilationem concessam debitori
per maiorem partem creditorum etiã
fidei iussori prodesse ex Jas. in l. sicum
procuratore col. 1. d. de re Jud. Vrill.
ad Afflict. decis. 283. n. 1. Bursat. cons.
224. n. 29. lib. 2. et n. segq. respon
det ad consi. Alex. 34. vol. 2. ubi con
trarium videtur adstruere quasi in eo
de diverso casu in qua alia militat ra
tio loquatur allegat etiam n. 81. And.
Chocierg. in legali 9. exor. 10. n. 27. pag.
143. col. 7 in fin. docentem exceptionem
dici dilatoriam et iam invitores fide
iussori competere et n. 80. id quod vul
go iactari solet nempe dilationem con
cessam super principali videri etiam
super accessorio concedi l. soluet §. 1. d.
quibus mo. pig. vel hypo. soluit. Rom.
sing. 175. incip.t ultimo quero an dilata
tio, noster autem casus est de dilatione
concessa per maiorem partem credito-

UVA.BHSC

rum non vero rescripto Principis sed certe et moratoria a Principe concessa supponit concessum creditorum ex eodem Fabiano lib. 2. tit. 9. de preci. Imp. offer. diffi. 6. quā vide.

Secunda via que est indirecta per comparitionem seu oppositionem rei principalis videtur sine controversia ex traditis a gratiano citatis locis cui consonat Hering. d. c. 27. § 5. n. 78. preter synum Bald. Cucc. collegium citatos a gratiano Surd. decis. 301. n. 16. cuius argumenta huc possunt optime aptari.

Sed statim insurgit difficultas quam postmodum exacte tractatam reperiti a Cl. A. Cucur. de lit. ~~et.~~ de mora. to. prescrip. a n. 132. nam si debitori inducie quinquenallis concesse sint a maiori parte creditorū et hec concessio arctat omnes creditores arcbat etiam ipsum fideiussorem solventem ne ante quam dilatio transeat debitorem arctare mandati vel simili conveniat ad repetendum id quod creditori pro eo soluit nam fideiussor nomine creditoris intelligitur ex DD. ad l. 1. d. de rebus credi. Hoc argumentum multifariam explicat Cuchus quem omnino videas nos enim alia maiora vocant id tantum adnotabo argumentum ita proponi quando fideiussor adversus rem non potest retorque

UVA.BHSC

re. non potest reus etiam per oppositionem suam efficere vt fideiussor gaudeat benefi tio moratorię prescriptionis valare tra dit gratia. d. c. 12. Sed i nostra spesie imo et fere semper fideiussor exaltus non potest intra dilationem quinquenalem aduersus principalem agere quia arctatur pacto de non petendo intra quinquenni um quia nomine creditoris et fideiussor venit ergº.

Huic argº respondebit quispiam dilatio nem quinquenalem non extendi ad futu ros creditores vt argº tex in l. fin. §. cam d. de libe. legi. docet guido Pape q. 109. in cipt. rescripta amalia et eum secutus Cuchus d. tt. de morato. prescrip. 101. limi. 10. Reb. de litte dila. gl. 1. art. 1. n. 18. et quieum alleg. Codex fabi. d. lib. 1. tt. 9. de preci. Jmp. off. deffen. 1. n. 2. et diff. 16. at sane constat fideiussorem tunc creditorem fieri cum sol uit pro debitore non vero cum fide iubet agi tur non arctati dilatione quinquenali. Sed replicat ex sale Cuchus d. tt. n. 134. quod licet nondum soluisset fideiussor tempore non cessę moratorię attamen erat obliga tus ad soluendum ex visu fideiussionis et cum postea soluit videtur ex obligatio ne olim contracta soluisse vnde fit vt

UVA.BHSC

ex eo quoque tempore ortum habuerit actio adversus reum fideiussori competens et ex consequenti ut non tam futurus quam presens creditor esse videatur arceturque dilatione quinquenali eo magis quia cum respectu creditoris quantum attinet ad summam debitum idem videatur creditor cui debet et fideiussor qui pro eo intercessit et soluit officitur quidem ut creditores moratoriam consedentes de hoc debito iam cogitarint illumque voluerint moratoria comprehendi quod attinet ad ipsum debitorem ne tantum intra quinquennium molestetur hac aut illa via unde videtur argumentum aduch non solutum cogita

116- De iure acrescendi et fide commisso non agnito transmitendo

Gratian. t. 3. c. 533.

Pater in suo testamento ex equis portionibus instituit 4. filias Agatam, Annam Cyprianam, Doroteam, Agatę domum prelegauit et si super viuente ea quam libet aliarum sororum intra pupillarem etatem aut quandocunque sine liberis mori contingeret voluit ut pars morientis in duas cinderetur et una Agatę pre dilecte obueniret al[...]

UVA.BHSC

ra inter reliquas dividerentur ita ut queque earum quartam huius portionis auferret ad modum disposuit et si aliqua dictarum filiarum monialis efficeretur portio illius perveniret ad superstites que religionem non fuerint professe modo et forma supra dictis. Cypriana decessit super viventibus Agata, Anna et Dorotea et sic purificata fuit conditio sub qua sorores ad illius partem vocate quia decessit sine liberis et intra pupillarem etatem postea a neutra illarum agnito fidei commisso Dorotea religionem ingressa et professa est et sic evenit casus secundi fidei commissi superstitibus Agata et Anna que petit semisem totius hereditatis hac via nam primo asserit in primo casu substitutionis sive fidei commissi Agatam que ad integrum dimidiam portionis decedentis sola vocatur nullo genere consumtionis copulari cum reliquis sororibus que ex equis partibus ad alterum dimidium vocantur unde respectu huius dimidij nullo Agata iure acrescendi uti potest quia neque re nec verbis—

Hinc infert quod 4. pare portionis Cypriane delata Dorotee et ab ea non agnite per ius acrescendi sibi ad qui

sita fuit quia cum Dorotea coniuncta fuit in substitutione fidei commissaria et hoc modo habebit integrum quadrantis Cyprianę dimidium et integrum quadrantem ex propia persona vi institutionis et alterum dimidium quadrantis Dorotheę monialis effectę iure secundę substitutionis et consequenter semisem hereditatis paternę. Sed tamen hęc Annę intentio non videtur iuri consona nam vedemus eam solam coniunctam cum sorore quod quidem falsum est per tx. expressum in l. si ita quis 66. d. de hered. inst. cui adde cancer lib. 3. c. 22. n. 35. 36. et ea quę dolte ut solet notat Anto. faber. 2. p. de errore deco. 49. error 2. pag. 1142. v.o nam si essent instituti ex quibus constat omnes ad defficientem portionem iure accrescendi vocatos quanquam si verum amamus et fabrum sequimur ita ius accrescendi non datur inter fidei commissarios partitionibus vere disiunctos verbis tantum coniunctos vide fabr. ubi supra erro. 4. in cap. fabi. lib. 6. tt. 3. diffi. ultima contra tamen vulgo creditur et ita novisime resolvit

UVA.BHSC

Cancer lib. 3. c. 22. n. 31. in heredibus Gracian. to. 3. dicept. c. 533 de fidei commissa nis locutus vide Maynar cent. 5. deci. 10. In prima substitutione fidecommisaria et non Agatam attamen hæc coniunctio verbalis tantummodo est quia partes ab ipso testatore ab initio factæ ibi y laltra part se parteixca entre les altres dos filles mies que restaran per eguals parts, entre aquelles faedores, adnotata in l. reconiuncti 89. v.° item verbis ff. de leg. 3. l. triplici 142. de v. s. l. vni § his ita C. de cadu. tol. vnde succedit doctrina expressa Paulo de Castro cons. 77. de lib. 7. n. 6. vol. 2. quã refert et sequitur Pereg. art. 9. n. 12. vt si substitutis duobus fidei commissarijs et eueniente casu fidei commissi alter petere negligat reliquis totum petere negligat reliquis totum petere nequeat quia repellet exept. defficientis actionis l. 2. ff. si pars her. peta. l. fin. C. de rei vindi. et Castren. loquitur in nostro mee casu quem ait vnde cum dies fidei commissi cesserit in persona ipsorum transmiserunt portiones ipsorum ad suos heredes licet nunquam ipsas agnouerint vel acceptauerint nec fuerint eis restitutæ l. cogi. 16. § idem mesianus l. post. vel ante 44.

UVA.BHSC

in princ. ff. ad S. C Trebe. l. 3. C. de fideicom.
igitur portio delata per mortem Cypria
næ Doroteæ quod agnita ab ea non fue
rit non accreuit portioni Annam sed trans
missa fuit ad heredes Dorotea vel remota
alteri portioni quam ex vi institutionis
habuit secuto casu secundæ substitutionis
diuidenda est inter Agatam et Annam
superstites modo inferius explicando
quod nunc non examino et facit nam li
cet fidei commissum conditionale interim
dum pendet conditio non transmitatur
l. vnica. § sin autem sub cond.e C. de
cadu. tol. cum alijs, transmititur tamẽ
post quam purificata est conditio vt docet
Pereg. art. 22. n. 5. can. lib. 3. c. 21. n.
84. quemadmodũ et pure relictum
vel in diem transmititur etiam si ag
nitum sit agnoscendum ab heredibus
vt idem explicat n. 3. d. ar. 22. si tran
mitetur cessat ius accrescendi vt ait
Paul. de Castro d. n. 60.–
His addo quod in casu secundæ fideico
misariæ substitutionis cum Agata
super viuat debet eidem proportio ser
uari quæ in prima nimirum vt dupli
catam auferat portionem dupli
ratione prima quia ex coniectura

UVA.BHSC

ta mente testatoris eadem in secunda dis
tributio est facienda quam in prima testa
tor expressit arg.º tx. in l. si ita scriptio
13. in pr.º ff. de lib. et postu. Secunda quia
addidit clausulam ut superius dictum
est vel modo et forma supradictis ex qua
repetito predictam distributionis videtur
indulta sed de hijs alias latius nunc hec
leviter attigisse libuit—

117- De Testibus non recipiendis in Processu executivo—

Scitum est eas tantum exceptiones admi
ti adversus instrumentum quodamus
vel ab a foro habet paratam executio
nem que non requirunt altiorem in
daginem et quam velissime possunt pro
bari ut tradunt. DD. in c. ex parte et
2- precipue decius n. 14. de offi. de leg.
Memo. de arb. lib. 2. cas. 17. n. 7 sed an
illa exeptio que per testes probat dicat
vel notoria vel incontinenti probata
ut admitti possit in hoc iudicio execu
tio quen potest et receptum video non
dici et con reos reiciendam eiusmodi
exeptionem ita Memo. d. c. 17. n. 8-
cum Boer. et Ang. latius Math. cole

in process. execu. p. 3. c. 1. an. 12. ad. 18. exclusiue quem videas de tota hac re. Vide Monter decis. 30. Anthoni. deci. 260. qui loquatur quando statutum reicit exceptiones aduersus instrumentum publicum.

118. De Fide Jussoribus persona

Vide for. 18. V.o mas la cort, cum foris segg. arg. ad forum 27. et. de crimin. lib. 9. for. 53. 54. cur. anni 1564. for 72. 74. cur. an. 1585. for. 13. (dels contra furs) cur. an. 1604. et Farina. to. 2. q. 34. et. de carcer. et carcer. Hering. de fide Jusso. cap. 20. §. 9. Pegueram. deci. 47. et decis. 74. Cabal. to. 1. cen. 1. ca. 43. et 190. Thoro in compendio V. fide iussores de stando iuri fol. 221. et alios allegatos in resp.o pro don Agapito Saluador.

119. De mercede domus hereditariæ in habitatæ ab vno ex duobus fratribus et coheredibus ante factam hereditatis diuitionem

Ex facto quæ situm an si patre ma-

UVA.BHSC

tuo filijs heredibus institutis et inter eos
non facta diuitione vnus solus domum here
ditariam habitauit mercedem debeat alte
ri proportione hereditaria? et reperio gl.
in l. sabinus 28. D. com. diuid. Bald. Ang.
Cuma. et alios in l. duo fratres D. de adqui
ren. hered. docentes non teneri ad aliquam
pentionem quia habitatio et actus indiui
duus qui proparte expediri non potest et
ideo habitans cum senseatur uti iure suo
pentionem non debet que opinio fuit Petri
de Vbaldi in tt. de duob. tract. p. 5. n. 11.
cui alios refferens accedit Meno. cons. 121.
n. 103. lib. 2. qui n. 102. allegat Roma
num cons. 168. ad finem id ipsum asse
rentem Memo. accedit Hector Felicius
de societate c. 29. n. 63. qui n. 64. de
clarat id non procedere in domo locari
solita quem videas et l. 2. §. 1. D. fin. reg.
l. his consequenter 8. §. sumpturum D.
fam. ercis. l. et hec distinctio 35. §. cum
feudum D. loca. ex quibus videtur collegi
in casu hic proposito deberi a coherede
mercedem habitationis domus pro parte
coheredis—

120. De mandato conueniendi in
vnum pluresue procuratores—

UVA.BHSC

Non raro queri video an plures conuenti possint cogi ut in unum plures ve conueniant procuratores et in pluribus heredibus in causa cepta contra defunctum res est perspicua per tex. in l. lices §. si plures V.º plane ff. de procura. in l. tam tamen + ~~ff. jud. sol.~~ et in alijs similibus casibus in l. 1. §. si plures cum segg. ff. de exercito, et in universitata vel collegio l. 4. §. creditoribus ff. de fide com. lib.

at vero in pluribus conuentis res est in difficili nam eo altos in duos procuratores conuenire testatur Vincen. de Franc. decis. 309. contra quem sentit Mastrill. decis. 108. p. 2. qui late de hac re sed certe cum exessiuus est numerus conuentorum ut accidit in creditoribus ducis Cardonę recte S. Senatus consuit prouitione facta die men. Septem. 1618. ut in tres aut quatuor procuratores conueniret secundum Senatus Neapolitani decissionem quam apud nos praxi video receptā cui addes Mastrill. ubi supra et allegatos a Thoro ver. procuratorem, inter quos Joan Fran.^cus^ del Castillo decis. 33. n. 17.

+ §. si tamen plures ff. rem rat. haber

121. De Usuris sive interesse dotis

promissę, et non solute die adueniente ab herede promissoris non interpellato matrimonij, tamen oneribus interim supportatis—

Titia mater Franciscã filiam vna cum viro nuptia tradet Sempronio decem mille solidos partem dotis post sui obitum exoluendos promissit ea defuncta Sempronius per aliquot annos tacuit nec heredem titis promissoris interpellauit sustinuit tamen matrimonij onera postea partem dotis exegit et etiam vssuras preteriti temporis quę situm an ei debentur R.di non deberi quia in herede promissoris non interpellato non potest dari mora et consequenter nec eius nomine peti interesse vt in his terminis dotis promissę et non solute docet Aldouinus cons. 84. n. 13. vbi allegat Pereg. cons. 88. n. 9. lib. 2. fabium Turre. cons. 43. lib. 3. Memo. cons. 641. n. 21. Idem Aldouinus cons. 82. n. 9. vbi eosdem auttores allegat et multa de interesse siue vsuris dotis eleganter tradit et hęc inprimis quę liti in qua sese obtulit relata difficultas conueniunt Primo in d. cons. 82. n. 17. et segg. vt nimirum ex eo tempore quo vxor vita excessit et solutum fuit matrimonium nihil

UVA.BHSC

inter usuriorum nomine debeatur quia
nulla onera matrimonij sustinuit quam
tamen questionem Calvus tractat Gratia
to. 3. discept. c. 427. omnino videndus ubi
id etiam obtinere docet si ex matrimonio
filij super sint secundo in eod. cons. 82. n.
12. ut nulle usure debeantur ubi nul
lum capitale dotis deberi constet quam
in rem allegat Perez. cons. 99. n. 11. lib. 1.
Costam cons. 27. n. 4. lib. 1. nullaque indi
get confirmatione cum accidens sine subiec
to esse nequeat l. 1. ff. de usufr. quod quadrat
nostro casui quo actor usuras petebat etia
ex eo die quo soluto matrimonio dos etiam
si recepta restituenda foret. Adde de usuris
dotalibus debitis ratione onerum Gratia
to. 1. c. 143. ubi multa ad propositum cete
rum ad institutum principale redeamus
contra opinionem Memo. Perez. Aldan.
et Iune. pronunciatum fuit in R. A.
sub auditione doct. Ioannis Baptiste Iust
in causa appellationis interposite per
. . . Aquilar a sententia lata
in favorem . . . . Toloze lata per
Iustitiam Ville Algesire (qua heres promis
soris condemnatus fuit non solum ad sol
uendam dotem promissam sed ad inter
usuria eius temporis quo matrimonij one

ra supportata sunt etiam si non fuerit
heres interpellatus sententia confirma
ta publicata per . . . . Re
gium Scibam mandati die . . men.
anni 1618. cuius causæ actuarius est g.
d'agui notarius.

122. De famulo pro suo salario
ceteris creditoribus etiam hypo
thecarijs et anterioribus prefe
rendo.

Interrogatus aliquando an famulus pro
suo salario debeat preferri omnibus cre
ditoribus ijs etiam qui hypotheca expressa
muniti et tempore anteriore potiores esse
solent R.di duas hac de re extare senten
tias aliam Feliciani de Solis in tr. de censi
bus to. 2. lib. 3. c. 5. n. 12. fol. mihi 195.
affirmantis suamque sententiam varijs argu
mentis fulcientis. aliam huic Amatoris
Rodrigues in tr. de concursu creditorum
1. p. art. 3. n. 23. negantis et singilla
tim argumenta Feliciani diluentis quam
sententiam negantem mihi magis arri
dere dixi quia pro certo haberet prelatio
nem creditorio inducendam nisi lege
exprimatur X.a eaque obseruat Gratian.

to. 1. decep. c. 257. an. 1. hoc autem privilegium prelationis famuli prosalario nullibi in iure videri expressu et ex consequenti nec inducendum sed nihilominus contrarium pronuntiavit Regius senatus provitione facta auditore Joanne Hyeronimo Blasco die Mercurij 28. Nov. 1618. in favorem Elenę Espinosa Viduę et contra Marchionem de Moya aliosq. creditores hereditatis Jacentis don Hieronimi Mercader quod etiam iam alti. per eundem senatum eodemq. auditore pronuntiatum audio —

123- De litis expensis recuperandis per victorem a victis pro rata interesse eorum an pro viriti —

Quęsitum ex facto ansi contra duos plures ve litis consortes sententia cum expensarum condemnatione sit prolata expensi ab vno quoque eorum in solidum exigi possent per victorem? et dixi non posse ex traditis a Bart. in l. 1. C. si plures vn. sen.ª et ex quadam R. Sen. cuius nunc non memini quę ita in occurrenti casu pronuntiavit idque ni fallor procedit cum hac exep

4 Et pro hac dotrina allegat Costa de rata portione q. 138. n. 1. l. si mandato § paulus et 3. ff. mandati l. Paul

ius d. de re judi. l. si vero d. de positi Caputaq. decis. 343. ξ. 1. Milan Borgonium

tione vt in subsidium quilibet eorum teneatur in solidu quadere alibilatius. Sed sursus quesitum an teneantur in Capita pro virili an vero prorata per esse libiam R. di pro virili X. a senten ciam Rebusi in tt. de adiuncto gl. vn. n. 10. qui in id allegat Bart. vbi supra et tx. in l. qui separatim §. quoties d. de appella. Sed animaduerti hoc obtinere dumtaxat quo ad victorem attinet inter ipsos tamen litis consortes distributionem expensarum fieri quo ad acta judicij pro virili etiam quo ad salaria et sportulas peręs et libiam arg.o tx. in l. pro parte d. fami. erc. et eumque ad eum tradunt Roman. sing. 643. Deua. cons. 22. n. 52. lib. 5. quam declarationem singularem et notandam acceptam fero Joanni Baptiste Cortę in tt. de rata portione q. 203. et antea q. 38. n. 1. ver. ideirco.

124.

De cognitione delicti non militaris a milite commissi.

Quesitum aliquando an delicti non militaris cognitionem habeat iudex ordinarius loci contra militem delinquentem maxime si ducem aut magistrum militum perue

UVA.BHSC

nerit difficultatem ingerit l. magis
terie C. de iur. om. Judi. que insinuat
huius semodi cognitionem soli magistro
militum competere quamobrem Fran.
de Aponte in tt. de potest. proreg. tt.
de ascensibus Regijs § 7. n. 1. aduersus
milites an immilitiam excercentes
et in matricula ut ipse loquitur con
criptos iudicem particularem Neapoli
deputatum qui dicitur auditor de l
campo recenset et in eos alijs Iudicibus
non dari iurisditionem docere videtur
Borel. in summa desi.° to. 1. tt. 43. an
149 – Ceterum contrarium decissum a
Consilio Neapolitano quando delictum
non est militare et enorme et preuen
ta fuit Jurisditio, memorante Riuius
1. p. collect. 95 – Thoro in comp.° V.° re
missio cause an sit facienda pag. 433.
col. 1 – et extat decis. apud Franch.
88. 1. p. ubi late rem disputat concor
dantes allegat. Thoro ubi supra et in
hanc sententiam in casu occurrenti
fulminauit Valenti. Senatus et ita
declaratum fuit Regijs epistolis dat.
en Aranjuez 21. maij 1611. Madr.
ti 9. Junij eiusdem et apud D. Lauren
tium 2. Jul. eiusdem quoque anni –

UVA.BHSC

125. De remissione et condonatione delicti a parte concessa

Vide Mastril. decis. 205. p. 3.

Scitum est plerumque gratiam delicti a Principe non fieri nisi prævia partis offensæ remissione et factam non valere ex l. fin. C. de abolitionibus l. 2. C. de precib. imp. offer. farina. la texto. 1. q. 6. an. 18. hoc posito quæ situm ex facto an si vero occiso uxor homicidam acusaverit et postea ipsa remiserit et condemnaverit delictum ut Principis indultum omni ex parte validum sit et non possit condonatus iterum vexari necessarius sit consensus quoque communium liberorum qui maiores vel minores per suum curatorem delinquentem non acusarunt R.di non esse necessariam condonationem filiorum sed sufficere l. uxoris nam constat inter omnes quibus acusandi ius datur uxori primum locum concedi ut post alios docet elegáter Plaza in epito delicto. c. 45. n. 12 atque a iure acusandi ad ius remitendi efficax deuitur argumentum ita ut qui in acusando præferatur etiam in remitendo, et pacem ineundo anteferatur ex claro q. 58. §. fin. n. 20.

UVA.BHSC

Vᵗᵒ Verum est et aliquos communem
dicens sequitur Martil. ad indultū
generale c. 24. n. 55. 56. ergo in re
mitione etiam delicti Vxor primum
sibilo cum Vindicauit ita Vt post quã
ob ea obtenta fuerit alij acusandi Via
sit preclusa id que Videtur consonum
menti Plazę Vbi supra Vt aduertit
licet dubitet de Veritate opinionis
farina. co. 1. q. 13. n. 15. faciunt tradi
ta per Martil. Vbi supra n. 58. 59. Vbi
resoluit quod facta compositione cum
remissione principalis offensi Vel
eius ad quem ius querelandi pertinet
neque ex eodem neque ex nouo pro
cessu tractatur amplius de causa et
addit ita Judicatum pro Anto. de
Arena nam habita remitione ab Vxo
rie obtento indulto fuit denegata
Audientia alteri de nouo acusare
Volenti per supra dictis quibus adde
Mandellum cons. 444.—
Secundo constat namque ex his qui
acusandi ius habens alij non Ve Va
leat Principis indultum tantummodo
necessaria est condenatio eorum qui
acusauerunt Vt scribit idem Mar
till. ad indultum generale c. 24—

n. 81. ad finem Sed in casu nostro sola uxor acusauit filij vero tacuerunt ergo eius sola remissio saterit comprobatur id ab eodem Martillo in d. n. 83- ibi bene verum est quod si proximus acusauit vel unus heredum et remiserit tunc sufficit ad obtinendum indultu ut dixi supra q. 2. et amplius non admittitur ceteri consanguinei seu heredes ad acusandum sequta aboli tione et gratia presentis decreti ut alias diximus - Vide de hac re Melchiorem Phebum decis. 9. concl. 6. ubi tamen non satis acurare rem examinasse videtur.

126- De Dote promissa a matre filiæ sine Viri eiusdemque patris consensu secundum foros Aragoniæ

Falti species Petrus uxorem duxit Joannam insciis et non consentientibus parentibus matrimonio constante pacta matrimonialia inierunt secundum consuetudinem Aragoniæ quibus adfuit et assensum prebuit Joannæ materque ex sua met dote filiæ dotem 2000 £ statuit et ut

Aragonenses loquatur mandauit tibus ex altis amis per soluendam inicu tamen et absente marito queritur- nunc an huiusmodi dotis promissio valida fuerit et cum marito effectu habere non potuerit an saltem eo marito obliget matrem eiusque heredes.

Ergo ad decisionem huius dubij primo statuo iure Aragonensi filiam que patre inconsulto nupsis posse exheredari fo. 1. tt. de ex her. lib. cuius meminit sese decis. 26. n. 25. et ante eum Molinus in rep.º foror. ver. Dos. V.º dotate ubi ait hanc ob rem patrem non teneri filiam dotare que se inconsulto matrimonium contraxit unde in Aragonia obligatio dotandi que parentes tenentur suspensa est veluti sub hac conditione si filia eis consultis matrimonium contraxerit — Secundo statuo iure etiam Aragonensi cautum ne uxori sine licentia mariti possit contrahere non solum in bonis dotalibus sed neque in parafernis vel alijs quocunque modo ad uxorem pertinentibus ita lib. 5. obseruan. ~~tt.~~ de iure dot. V.º item uxor non potest facere et §. item 6 uxor non potest pete et §. item uxor 7 non potest petere qu

6 hic solum dicitur quod uxor non potest facere diffinimentum per se sine marito de ijs que ante contractum matrimonium sibi debebantur.

7 hic tantum traditur quod uxor

UVA.BHSC

non potest absente Viro petere sibi debitum cum Vir sit dominus et administrator bonorum mobilium item in obser.^a gen. d. de procurato. dicitur quod Uxor sine consensu Viri sui non potest constituere procuratorem

cc in rep. rub. §. 46. n. 4. cifuenter in l. 55. col. 3. Ver. 2. Tauri, Spina. gl. 10. a n. 23.

ex Jur.^e Castellae decretum ait Barbo. in l. 1. §. n. 26. et n. 31. D. Solu. matri. quo n. 31. meminit leges Aragoniae et Molin. in rep.^a V.^o Vir Uxor Reis. Uxor licet non possit constituere

His Statutis noster casus pertinet in l. adquestionem quam DD. tractant ad explicationem tx. in l. Velles 6. C. de revocan. Donat. tx. in l. promitendo 42. D. de Jud.to annempe Dotis promitio Valeat facta ab Uxore quae secundum Statuta aut leges loci non potest contrahere sine presentia aut consensu Viri in qua duae sunt opiniones alia Palacio Rubio.^cc affirmatis, alia Bocri negantis utriusque fundamenta refert et posteriorem probat Barbosa in d. l. 1. §. 1. n. 27. et segg. D. soluto matrim. qui. N.º 28. V.^o ad Veram resolutionem concordiam adducit secundam quam in terminis observantis Ut et leges Castellae promitio Dotis ab Uxore sine licentia Viri etiam filiae propriae facta non valet tam in dotalibus quam paraphernalibus alijsque bonis quibuscumque ita ille n. 31. Vt ceterum nihilominus idem in eadem l. 1. §. 4. n. 93. V.^o x.^a haec quero resoluit non sunt, pater potest de bonis.

113

communibus solus dotare filias posse quo
que matrem solam propter prohibitio
nem legis qua impeditur promicionem
facere aut contraere sine licentia viri
et statim n. 95. v.o sed utrum querit
an licet huiusmodi promitio dotis non
valeat a principio ex post facto tamen
conualescat hoc videlicet sensu ut mari
to mortuo vel aliter soluto matrimonio
teneatur mulier obseruare promitionem
et refert duas opiniones alteram Tira
quel.[cc] post leges connubial gl. 8. a n. 99.
qui n. 109. ait conualescere quia soluto
matrimonio cessat ratio statuti ne
alteri pre iudicium fiat per aliena
tionem uxoris viro alteram Baus. de
non meliorandis filiabus c. 11. a n. 29.
qui negat conualescere eamque probat
Barbo. v.o que opinio ex vulg. reg. quod
abinitio non ualet etc.a

[cc] cuius meminit Surd. decis. 278. n. 13. et infra

Secundum hec videtur promitionem
dotis (que quidem non ex eo infirmatur
quod facta fuerit matrimonio constan
te) infirmari tamen ex eo quod obstet
fauus prohibens mulieri ne absque licen
tia viri promitionem aut contractum
facere queat quam uis mihi non parum
arridetur sententia Tiraquel. que et

UVA.BHSC

benignior et equior est sed et contraria ad
missa licet dotis promitio non valeat non
liberabitur mater vel eius heres ab obliga
tione dotandi filiam quia matrimonio
prebuit concensum et licet officium dotan
di paternum sit attamen ex aliqua ius
ta causa maternum esse potest l. neque
mater 14. C. de Jur. do. = Justa autẽ
causa communiter reputatur quando fi
lia a patre non potest dotem consequi impo
tentia facti quia pauper addo ego et impo
tentia Juris quod ob aliquam Justam cau
sam que non sit communis matri vt. in
nostro casu a dotandi obligatione eximi
tur Unde licet propter fo. 1. tt. de exhe
filio.. pater non tenetur dotare Cateri
nam tenebit tamen mater que nuptijs
adfuit et consentit imo et pater ipse
poterit ad id compelli quia filia nup=
sit digno ad tradita per Cancer[a] lib. 3. Va
ria. c. 11. n. 5. 6. 7. Vide Barbo in d.
l. 1. 4. p. a n. 25. d. solu. matri. hec carp
tim observavi ad decisionem dubitatio
nis proposite in partem dotationi favo
rabilem magis propensus —

[a] Vide Petro Cenedo canoni. et civilli. qq. lib. sing. q. 18. n. 7. et Segg.

127. De restitutione in integrum
non consedenda minoribus aut

UVA.BHSC

alijs qui iure minorum Vtuntur Vt post dedicita testificata nouos testes possint producere in Judicio possessorio retinende.

Vera est et communis sententia minorem restitui etiam post publicationem et dedicitate testificata ad producendos nouos testes Vt docent Cap. Thol. q. 249. Gomez 2. Var. c. 13. n. 1 cirqu[a] et alijs allegatis Oddo. 2. p. q. 65. art. 11. n. 51. qua supposita que situm ex facto an Vniuersitati possit concedi benefitiu[m] restitutionis in integru[m] Vt in Judicio Sumarissimo inter dicti Vti possidenti[bus] quod nos firmam et contrafirmam iuri[s] alij interim Vocant porit, post didicit[a] hinc inde testificata ad nouos testes pr[o]ducendos et R^di non posse quia licet Vn[i]uersitatibus etiam ad nouos testes producendos competat beneficium restitutionis Vt tradit Oddo Vbi supra n. 59. et habeat etiam locum aduersus sententia[m] latam in possessorio secundum Veriorem et commeinorem sententiam quam sequitur Capi. decis. 13. et resoluit Oddo d. 2. p. tt. de restitutio. in integ. q. 68. ar. 6. n. 42. attamen hoc limitationem

recipit quam deuersamur in Juditio pre paratoria alterius posessorij vel vti quando agitur de manutentione ne ad arma deue nientur dum merita posessorij plenarie discutiuntur vt in spesie docet Capi. decis. 13. cui Menno. Couar. grauatio et Be ninten. a se relatis subscribit Oddo q. 68- ar. 6. n. 55. quibus addo Joan. Fran.^u del Castillo decis. 30. n. 16. Mastril. decis. 134. n. 5. p. 2- Fremch. decis. 290. et 439. et 458- et alios quos allegat Baptista de Thoro in compendio decret. neapo= lita: Ver. restitutio in integ. an sit conce denda fol. 448. ex quibus et alijs in ca su occurrenti mihi proposito dixi dene gandam restitutionem et allegui pre alijs castillo vbi supra omnino videndum vide ant allegationes in hac materia pro Don Michael falco domino loci de Cotes contra Villam Algemesi secundu quas duabus prouitionibus conformibus pro Don Michaele pronunciandum-

128- De sententia nulla quia lata die ferato reformanda nec ne

Ex facto que situm an possito senten tiam latam esse die feriato hoc est 2. Julij

UVA.BHSC

quo festum Visitationis celebrat eclesia qui dies a foro est feriatus fo. 9. tt. 4. de dilatio. et fer. lib. 3. et consequenter nullam l. Vlti. Vbi DD. C. de fer. Maran. 6. p. tt. et quando fert sententia n. 52. Guido Pape q. 215. et alij allegati a, Henion Systemate ad d. l. Vlti. possit Judex qui tulit sententiam coram quo de nullitatibus ditum eam reformare aut confirmare et reperio theoriam DD. in l. si expressim d. de appel. cuius meminerunt Anan. cons. 26. n. 9. Alex. cons. 53. n. 16. 17. lib. 5. ita distinguentes aut nullitas sententie respicit alta informatiua et non solum actum sententie vt si processus esset nullus ob aliquem defectum substantialem et tunc haud potest Judex nullitatis aut appellationis de reformatione sententie tractare etiam si alias videretur Justa aut nullitas solum concernit actum sententie et poterit confirmari vel reformari sequit Caccia cons. 179. n. 7. ubi preter Anan. et Alexan. citat Bal. et Corne. quibus addo Roland. cons. 41. vol. 1 et Hieroni. Laurent. decis. due mon. 68. n. 4. lib. 1. ex quibus Alex. Anan. et Laurent. loquuntur expressim de sententia nulla quia lata die feriato et ratio

UVA.BHSC

Et quia quando nullitas solummodo respi
cit altum ipsum sententie si secunda pre
dictum vitium nullitatis non habeat
putaquin s. causa nullitatis et cum in
alijs altis non adsit nullitas non est
cur de setentie reformatione agi ne
queat quod late pluribus allegatis do
cet Maur. quiturba decis. sicilie ro-
quem videas cum sese obtulerit ocatio—

129. De seculari post atrox delic
tum commissum effecto monacho
non tamen professo sed novitio
aduch manente puniendo nec
ne per seculares judices—

Vide Marcond. sing. 534. Martam de jurisd. p. 4. centu. 2. cas. 121. an. 22. Bonadi. lib. 2. politice c. 18. an. 77. 78. 79. 80. 81. Barbo. in l. siquis pos tea quan de judicijs an. 259. novissime Corolus de grai. in tt. de effect. clerica. effect. 1. an. 1071—

Et facto que situm cum novitius qui post
commissa gravia et atrocia crimina et de
eis non solum infamatus verum et accu
satus religionem ingressus posit a judi
ce seculari puniri mortis pena quam
perpetrata crimina merentur—

Ad cuius dubij decisionem inprimis
animaduerso novitios vere religiosos
non esse vt constat ex. c. religioso de
sent.^a ex com. lib. 6. c. ad apostolicam
ex.^a de regula. cum alijs tradit Rodri
guez to. 1. de regula. q. 22 ar. 11. fol-

UVA.BHSC

134. et nullus id dubitat neque potest dubitare—

Secundo Suppono quod licet novitij non sint vere religiosi quia tamen in via ad religionem constituti reperiuntur censentur persone ecclesiastice et gaudent privilegio canonis et fori d. c. religioso §. 1. de sen. excom. lib. 6. l. duo sunt genera 12. q. 1. et ideo cognitio premitio que delicti a novitio commissi ad ecclesiasticos Iudices non ad Seculares spectat ex Joan. And. domino et alijs communiter in d. c. religioso— Docet Rodriguez 2. to. de regular. q. 2. art. 10. qui hanc potestatem Prelatorum regularium in novitios ordinarium et non delegatam esse contendit in 1. to. q. 17. an. 11. fol. 100—

Tertio Suppono apud omnes constare non effugere iudicium Seculare eum qui post patratum delictum effectus fuerit tertiarij ordinis beati francisci vel ad aliquem alium ordinem concertatum regularem aut habitum asumat citra ordinem Susceptionem aut vere et Solemnis professionis emitionem de quibus loquitur in nostro proposito Maria Sonmas in c. proposuisti n. 54. ex. de for.

UVA.BHSC

comp. Dicens eos ante alti criminis pu
nitionem a seculari iudici infligendam
non euadere quia in eis militat regula
d. c. proposuisti et l. si quis postea quam
8. de Iudicijs que opinio accepta referendo
est Bart. in l. 1. d. de panis et feder.º Se
nensi cons. 97. n. 4. ad finem et alij
quos referuntur et sequuntur farina.
to. 1. q. 8. n. 10. Rodrigues 3. to. q. 10.
art. 8. Vº at hec communis et ratio est
quia ut ait Marianus quamuis huius
modi tertiarij alijq. similes eximan
tur a Jurisdictione seculari attamen
quia regula quam profitentur aut ha
bitus quem assumunt vel ordo cui ad
scribuntur non facit eos vere clericos
aut religiosos non est durante com
missi criminis penas non luant a se
culari Iudice imponendas x.ª regu
lam. d. l. si quis postea quam cum simi
libus—

Quarto enim aduerto in illa celebri
questione an qui post commissum delic
tum clericus est efectus aut religio-
nem professus possit cognosci ac puni
ri a Iudice seculari varias esse dd sen
tentias quarum septem recenset Ma
rian. in d. c. proposuisti a n. 45. e x.ª

UVA.BHSC

de foro competenti. Sed in hac distinctiones frequentius DD. conveniunt quarum prima est ut distinguamus an clericatum assumpserit vel religionem fuerit professus in fraudem commissi delicti vel non. Primo casu poterit cognosci atque puniri a seculari Iudice, secundo vero minime [cc] secundum originalem doctrinam Dyni in l. idem Vlp.[us] D. de excusationibus toto. quam probant antiqui et moderni apud Farina. d. q. 8. n. 104. Ubi aliquos contradictores resenset quem et quamplures alios allegat Bovad. lib. 2. c. 18 n. 77. lit. D. quae distinctio optime probatur in l. hoc acusare §. hoc beneficio V.[o] item magistratum et V.[o] dum non retractandi causa D. de accusa. et in l. siquis decurio l. de fals. l. 1. C. qui milita. non pos. lib. 12. C. fin. D. de re milita. l. qui ad tempus §. in filijs D. de decurio. cum alijs. Secunda est ut in primo casu quantum attinet admodum punitionis ut dicimus nemus punitionem in pecunia et bonis a punitione in persona illa permittitur haec denegatur et ratio est quia ratione clericatus aut profes

[cc] Vide Gratian. to. 2. c. 226. an. 13.

sionis persona vere est excepta et quidem
secundum plures d[e] iure divino unde secula
ris Iudex poterit esse causę et bonorum
non vero personę ut eleganter docuit omnium pri
mus Ioannes Andreę in c. 1. n. 19. in fin. V.º puto
quod ex.ª de obligatio. ad ratiocin cuius meminet
Maria. ubi supra n. 52. et Farina. quamplu
res allegans d. q. 8. n. 107. optime Barbo. in
d. l. siquis postea quam d. de Iudicijs a n. 222.
ubi allegat ex novioribus Covar. in pra[c]tic.
c. 32. n. 4. V.º tertia conclusio Plaza de
delictis c. 35. n. 3. Clarum §. fin. q. 36. n. 4.
de ciamon lib. 4. tt. crimina. c. 9. n. 60. et n.
138. quibus adde Bouad. d. c. 8. n. 77. V.º y
esto — quando autem censeatur ordo assump
tus aut professio facta in fraudem commissi de
licti querunt DD. et declarat optime Farinaci.
ubi supra a n. 110. ex quo et alijs in dubio pre
sumetur fraus si paulo post commissum delictum
clericus est effectus aut monacus x.ª doctrinam
Bal. in l. officiales n. 2. l. de episco. et cler. cu
ius meminit Bouadi. ubi supra ex eo non cita
to Farina. d. q. 8. n. 111. vel etiam post difama
tionem aut acusationem ut idem Farina. ex
plicat d. n. 110. et docet Barbo. ubi supra n.
226. et seqq. alleg. l. fin. d. de bon. eo-
qui mor. sibi . . . l. ad alter §. eo tempo
re d. de adulter. l. siquis decurio ubi Bal-

UVA.BHSC

n. 3. c. de falsis-

Itaque ratione charalteris clericus et ratione professionis monachus eximetur a poena corporali licet civilem condemnationem non evadat qua in re exaquat monachum clerico. Marian. cum Joanne Andrea in d. c. proposuisti n. 52. et ad hanc communem distinctionem sunt accipienda tradita a Marta de Iurisdic. p. 4. cen. 2. cas. 121. n. 8. et segg. ubi incogitanter n. 19. eam impugnat-

Tertia distinctio est ut separemus delicto quod laicus postea factus clericus aut monachus commissit est dignum depositione et degradatione aut non secundo casu procedunt quae dicta sunt Primo vero sunt observanda quae referunt Bovadilla d. c. 18. n. 82. farina. d. q. 4. n. 108. 109- Barbosa ubi supra a n. 246. ad. 259- quem videas optime eloquentem de clerico in minoribus constituto quem docet ob enormissimum crimen aptum degradicatione posse a seculari poena mortis puniri idemque cum Covarr. tradunt Bovadilla et farinaci: et ideo caute legendus erit Martha d. casu 121. n. 10. et segg. ubi indiffinite loqui videtur de omnibus clericis etiam simpliciter tonsuratis aut in menoribus constitutis vide Covarr.

Lib. 2. c. 2. n. 134.—

Quinto observo Bald. in l. 1. n. 4. C. an servus ex suo fac. singulariter valde docere eum qui ante delictum commissum emisit votum de ingrediendo religionem et post commissum impleuit et si nondum professum censeri verum religiosum et non posse cognosci ac puniri a Iudice seculari Bald. probant Iason. in l. cum quedam puella n. 11. ff. de iur. om. Iudi. Seraphi. etc. de priuilegijs Iuramen. priui.º 8. n. 3. Decia. to. 1. etc. crimina. lib. 4. c. q. n. 23. c. 24. n. 2. allegati a Barbo. d. l. siquis posteaquam n. 161 de Iudicijs quibus addo Viui. Ferrat. et alios apud Farina. d. q. 4. n. 113. Marsilius sing. 534. et Brugnolum quibus subscribit Martha. d. c. 121. n. 25. 26— Sed certe hac in re parumper est subsistendum et accuratius dispiciendum Itaque imprimis Bald. Iasso. Marsilijs Anan. Viui. relatia Farina. ubi supra et Barbo. d. n. 262. existimat hanc voti emissionem probari solo voventi Iuramento innixi vulgari doctrine glo. in §. sed ister Iustit. de actio. que tradit in his que ab anima dependente vestari proprio iuramento similis glo. Iur. canonici in c. si vero el 2. de sen. ex lib. 6. quam sequitur relatia Plaça in epito. delicto. c. 35. n. 6.

UVA:BHSC

itaque hanc sententiam Baldi nempe ut religiosus factus ex voto ante delictum emisso evadat licet non fuerit professus amplectuntur gerar. 51. Ipp. sing. 53 A. idem tiberamitorum V.o eclesie a n. 123. quos refert Barbo. ubi supra dicentes hac incertari juramento religiosi Ioan. de Heuisan. in sylua nuptia. lib. 1. n. 62. ferrat. caute 23. duenas reg. 102. lim. 18. quorum meminit Plaza d. c. 35. n. 50. Costa. Anto. Bard. et Cardi. Alb. locis citatis a Farina. d. q. 4. n. 123. qui etiam citat Ouid. in commu. opinio. ut cleri cus et V.o ordo eclesiasticus in fine dicentem magis communem et secundum causa discuss resolutum et obseruatum Apulie id ipsum cum Viuio refert charta de ex.e sententie cayto bamito c. fin. n. 308. V.o hec autem et probat cum Brugnolo inter decisiones Caualcani decis. 11. V.o secundo principaliter S. p.o asserente ita judicatum Marta d. 4. p. cent. 2. cas. 121. n. 26. qui tamen non aperit modum probandi votum sed dumtaxat affirmat ex Bal. Iaso. et Marsilijs etiam presupposita acusatione formata aut difamatione religiosum factum ex voto ante delictum commissum emisso non posse puniri a seculari quia ingressus religionis trahitur retro ad votum unde originem duxit—

Secundo premissa hac Baldi traditione si agimus de modo probandi Voti emissionem solo uouentis Iuramento certum esse puto haud quaquam Veram esse nam is probandi modus cum agitur de magno preiuditio tutus non est sed plenior certiorque probatio requiritur saltem quae fieri haedere possit Vt cum domin.s Abb. felin. Hypoli. aduertit Couar. d. c. 32 — part. n. 4. V.o Vnde cum in hac specie fari na: Barbo. Bonad. et alijs supraquare addi tio ad ferrat. d. caut. 23. et Casane. in consue. Burg. et. de Justicijs rub. 5. §. 1. V.o Archi. n. 68. fol. 51. huiusmodi cautelam non esse tutam nec probatam Iudicii nostri temporis scribunt idem affirmat Plaza d. c. 35. n. 6. Verb. quo fit Vt cum in hac specie de Maximo agatur preiudicio de enormi Rei Aeblesione Bal. et Iasso. sen tentia Vsquequo non sit probata eam etiam aperbius refellunt couar. d. n. 4. V.o Vnde non satis iure probatam nec conuenire iuste criminum punitioni nec mirum si in praxi refellatur et Claud. Seysel in d. l. 1. c. an seruus ex facto suo et Folleries in consti. Regni R. de episco. et cleri. V.o ad scripturas n. 73. con. V.o Vt ergo iuncto V.o circa primum teste farina d. q. 4. n. 114. ait hanc Voti cauthelam esse

UVA.BHSC

fallaciam et fabulosam inventionem
et Charto. d. c. fin. n. 308. V.° hęc autem
ad finem refert Senatum Mediolan. damnasse
ad triremes bannitum qui effectus fuerat
religiosus ob votum amissum ante patratum
delictum cuius Fellerij Claud. Couar. Plaza
Chasanei et addentis ad Senatum meminit
expressum farina. d. n. 114. qui etiam ibi do-
cet ad explanationem huius difficultatis
non parum observanda Primum est (presupposita
acusatione aut diffamatione delicti) quod si
cum iuramento delinquentis nulla alia proba-
tio aut coniectura concurrit Voti cautela nul-
lius est momenti ne scilicet ocatio fraudibus
detur nemo enim est qui ad effugiendas pe-
nas graves triremium aut mortis millies non
iurit se votum emisisse et ita procedunt dicta
Claudij Casanei Plaza et aliorum - Secun-
dum est si iuramenti probatio alijs adminicu-
lis adiunetur nulloque magis si testibus Voti
emisio comprobatur obtinebit opinio Bal.
et Iasto. quia tunc excluditur fraudis pre-
sumptio ex acusatione vel diffamatione
orta quod tamen non admitit Couar. Ubi su-
pra qui tandem concludit quod et si plene
probetur Votum a delinquente saltum non
est omnino exclussa illa suspicio fraudis
quę solet in hac specie subesse propter

U.VA.BHSC

frequentes huiusmodi cautelas quibus passim utuntur ij qui Iudicis Secularis iurisdictione ad liberius delinquendum effugere conantur hanc autem Couar. sententiã tum forsan probari posse ait Farina. quando delinquens est captus ante voti executionem tunc enim non euadit forum seculare et si dicat se votum ante emissione velle implere ordinum susceptione aut religionis professione et hanc opinionem ait probari Chasanes et additionatori Feriatij ubi supra et expressius Claro §. fin. q. 98. v° sed quam si — Tertium est diffamatione aut accusatione cessante voti solam assertionem liberare reum a manibus Iudicis Secularis quia cum fraudis suspitio non subsit non est voti emissionem Musseimus et fraudulentum dicamus ceterum hoc postremum ita demum obtinere puto si reus non capiatur ante voti executionem iuxta distinctionem qua ipsemet temperat doctrinam Couar. quę distinctio videtur consona menti Barbosę in d. l. si quis postea quam n. 264. et seqq. nam primo notat Bald. eo in casu loqui quo viuens ante delictum post delictum impleuit votum exeoqꝫ tantum colligi voti implementum trahi ad initium facti voti ut intellexit Ioan. de Amona sing. 29. Secundo hoc dictum Baldi ita intel-

UVA.BHSC

lectum improbat duplici ratione quia nullibi cautum reperiatur ut ex solo quis religiosus censeatur quod votum religionem ingrediendi emisserit Secunda quia nec alibi statutum sit voti implementum trahi retro ad illius initium et ita Jato. dictum non probari ait Caiane. Couar. ubi supra Crotoial. nemo potest. n. 84. d. de reg. Juris Ab. in c. 1. de heresi lib. 6. q. 13. n. 35. —

Tertio subdit probata Baldi et Jasso. opinione non ex ea sequi cautelam Ferratij et aliorum quia non stabitur iuramento delinquentis duabus rationibus quia obstat presumptio Juris contra delinquentem c. Vidua de regula. et ita in specie aduertere ait Claud. n. 14. Cagno. in fi. in d. l. cum quedam puella d. de iuir. om. Iudi Secundo quia agitur de graui preiuditio et detrimento si debitum condione non puniatur ex con. a Plaza ubi supra Quarto asserit reiectis aliorum traditionibus Baldi dictum hoc solum sensu posse admiti ut licet diffamatus de delicto presumatur in fraudem factus Clericus et possit coram Seculari conuenire nihilominus constito legitime ex voto ante delictum emisso religionem ingressum tolli fraudis suspitionem et debere coram ecclesiastico conuenire ex Plaza

UVA.BHSC

d. c. 35. n. 5. nisi. et Velaz. consul. 48.
n. 8. Sentit ergo aperte Barbosa distinc
tionem farinacij quo explicat doctrinam
Couarruuiam Veram licet farinacium
non meminerit eadem d.º Videtur tandem
placuisse Castillo de Bouadilla d. lib. 2
cap. 18. n. 81. concludenti ex solo Voto non
liberari reum a Jurisdictione seculari

Ex his erit causa legendus Emanuel
Rodriguez to. 3. regular. q. 10. art. 8. du
in fine docet hoc in casu stare Juramento
delinquentis cum contrarium verius esse
satis superque sit probatum Vnde inques
tione proposita a Baldo superomda est
probatio Voti ab efectu Voti Votum non pro
uatur solo Juramento detingentis secun
dum Veriorem sententiam Plaza Couar.
et aliorum legitime autem probatum si fue
rit executioni mandatum alij assent
liberare delinquentem a potestate Judicii
secularis quibus accedo si omnino. executum
hoc est si ordo Vere asumptus aut religio Vere
professo sino est executioni mandatum non
liberat ut docet Couar. cui subscribo cum
Claro d. §. fin. q. 98. V.º Sed quid si condemna
tus in fine

Ex eisdem etiam erit decidenda questio
initio proposita nam inprimis secluso Voto —

UVA.BHSC

certum est criminoso non prodesse solum
ingressum religionis ex praedictis tum
respectu poenae pecuniariae a qua etiam
religionem professus non eximitur quam
etiam respectu corporis quia vere non est
religiosus et sic interim alliis assimilatur
qui conversi aut Bechito aut gaudentes
milites a potestate seculari sint exempti
et tamen non effugiunt poenas ante patrati delicti secundo posito voto legitime
probato cum illum non sit executioni
mandatum succedit doctrina Couar. et
distinctio Farina. quae est de mente Barbosae
Bovadillae et confici potest dilemma aut
iste vult eximi ob votum aut ob ingressum
religionis si ob illum solum non prodest
ut vidimus cum Couar. si ob istum minus
prodest quia habitus non facit sed professum si ab utroque non item quia verum
est dicere eum religiosum vere non
esse

His accedit bulla Sixti quinti in ma
1. constitutione de monachis incipit cum
de omnibus data Romae an. 1586. Kal. dec.
Poenita 2.a V.a contra criminosos V.a data Romae
an. 1588. septimo die novemb. nam probata
communi sententia cuius § supra meminimus si criminosus post diffamationem aut

UVA.BHSC

acusationem religionem non solum agredi antur verum et profiteatur declarat eius ingressionem et professionem nullam irritam et inanem posse a Iudicibus secularibus cognosci atq. puniri quarum constitutionem in hunc sensum meminit Rodriguez d. 3. to. q. 10. art. 7. meminit etiam Farina. d. q. 4. n. 105. in fine.

130. De Privilegio l. vn. C. quem Imp. inter Vid. et pup.

Ex facto quesitum ad explicationem huius l. vn. an Vidua conuenta tanquam heres non priuilegiati possit vti priuilegio d. l. vn. Et di Cynum in aut. quas actiones n. 6. C. de Sacro. ecle. docere non posse vti ci tamen repugnare fulgos. Bald. et alios quos meminit Barbosa in l. heres absens ingr. n. 161. d. de Iudici. qui tamen Cyni opinionem tuetur ea adhibita distinctione vt quando priuilegium in corpore clausum principaliter conceditur intuitu persone vt istum Viduis et alijs miserabilibus personis indultum eo non possint gaudere si tanquam heredes non priuilegiati impetamus si autem principaliter respiciat fauorem status siue ordinis possint et ideo clericum

UVA.BHSC

heredem laici eoque hereditario nomine conuentum posse declinare forum et causam trahere ad tribunal ecclesiasticum ut idem Barbosa late tradit a n. 166. in quo tamen obseruanda erit communis distinctio sit ne lis ceptatum defuncto cuius est heres clericus, nec ne quam explicat idem a n. 124.

Ceterum etiam in vidua et alijs miserabilibus personis videtur admitenda communis distinctio ut si litem coeptam cum defuncto prosequantur non gaudeant priuilegio proprij fori tribunalis Principis si vero litem nouam instituant aut instituatur contra eos etiam hereditario nomine gaudeant utique ut tandem resoluit [illegible] decis. 182 a n. 11.

Secundo quesitum an vidua conuenta utatur hoc priuilegio contra pupillum minorem vel quem alium ex his qui eodem gaudent priuilegio non gaudere et Respondi non gaudere quia huius priuilegia confunduntur et onus litigantium alterno non est posterior et ideo res reducitur ad terminos Juris communis ut argumento l. sed et milites §. coequaliter C. de excus. tuto. tradunt Couar. pract. c. 7. n. in fine Meno. leo Gratia.

UVA.BHSC

Marull.us quibus a se allegatis accedit Guiurba decis. 82. n. 8. franch. decis. 188. et omnino videndus Joan. Fran. de Marsillo decis. 48. n. 14. 15. —

Tertio et idem quęsitum an vidua posit huic privilegio renuntiare et R.di non posse et ita decisum ab Anto. decis. 177. Gratia dicept. to. 1. c. 182. n. 22. franch. decis. 192. 17. et alijs quos allegat Guiurba d. decis. 82. n. 5. qui omnes allegant gl. in d. l. univer. exedere quibus in pupillo adsentior cuius tutor hunc actum voluntarię renunsiationis facere nequit in vidua et alijs minime

131. De Carceris fabrica et custodia

Vide Capiblanch. de offitio et potestate beronum prag. 19. n. 72. et segg. —

Ex facto in controvertiam vocatum fuit an universitas loci carcerem fabricare teneatur suis expensis an potius Baro seu dominus illius. Hanc questionem attigit Paris de Puteo de syndicatu in §. an si plures carcerati n. 15. et ait sumptu publico hoc est fisci construendos pro ut eum citat Avil. in cap.lo Pretorum c. 18. §. se haga n. 1. qui tamen hodie consuetudine receptum ut non sumptu publico sed proprio civitatis vel villę

UVA.BHSC

constitutio hec fiat eandem questionem late
tractat Nunius de Auendaño de exequen.
manda. Preto. 1. p. c. 20. a n. 4. et tandem
concludit n. 7. V.o cum agitur Vertatur diui-
sam esse impensam inter pupillum et domi
num Vt ad illum spectet fabrica domus carce
ratorum ad istum Vero custodia carceratorum
quod etiam asseruit Iulius Clarus in praxi
§. Vbi. q. 46. n. 3. V.o et quoniam hoc loco
docens cum Auendaño ita consuetudine re
ceptum in reg. probari quamvis in mul
tis locis contrarium obseruari sedidisse addat
Clarus cuius sententiam sequi Vident Gu
tier. lib. pract. q. 36. n.   et Bouadilla
2. to. lib. 3. c. 5. n. 11. et Clari. in lib. 5.
c. 4. n. 6. lit. C. Vbi opiniones Azeuedi Auen
dani Auiles Clari refert et concludit expen
sis Opidorum carcerem construendam trac
tauit etiam questionem noster Ceidan in
suo opere his p.o quod inscripsit Visita de la
carcel c. 5. Vbi post argumenta Vtriusq.
partis mutuata ab Auendaño citato loco
insinuatur attento Iuris regulis hanc
opinionem Veram presuponit Capiblan.
prag. 19. n. 1135. et similem etiam de
creuisse senatum Mediolanem memi
nit nouissime Roland. Cauagno. lib.
2. dea.s consulta. 70. n. 15. 16. fol. 205.

UVA.BHSC

quam decisionem videas, fabricę etiam domus carceris ad Regem et alios dominos locorum qui Iurisditionem excercent spectare sed contraria consuetudine in his hispaniarum Regnis recepta . . . se inclinare in sententiam attendans idq́ posimus observari debet in hac civitate, et Regno nam pretoria ubi . . . . . redditur et domum carceris publici ubi secundum foros nostri Regni omnes delinquentes custodiendi sunt donavit Rex Iacob. I. civitati Valentię fo. carum qui sera tt. de sagioni. porter. et carcel. lib. 9.

Ego certe non dubito quin ex natura sua et inspectis Iuris principiis constructio carceris spectet ad Principem et Baronem cuius est Iurisditionem excercere nam ita argumentatur Cardin. in c. I. §. sane q. 2. de hereti. ut scilicet ad Episcop. constructio carceris pertineat et non ad capitulum quia ad eum Iurisdictio principaliter attinet idq́ non obscure probare in l. Pretoria et in l. quę operibus C. de oper. pub. lib. 12. quas induxit Aviles supra quam ob rem custodiam carceratorum expensis fisci faciendam docet eleganter Seraphi. Beltra. cons. 17. vol. 1. quod est in hac materia singula

Et hanc sententiã late deffendit Ioan. Ran.d Capiblan. d. tt. de baronibus et eorum officijs pag. 19. a n. 22. ubi multis etiam eam confirmat ideoq́ omnino erit videndus cui accedit Cavagnol. d. decis. consultativa 70. n. 20. v.o nec narratur fol. 205. in qua decisione deffendit egregijs argumentis stipendium seu salarium debitum accensis seu satellitibus et apparitoribus hoc est Barricello

UVA.BHSC

et Burgarijs non per Univer sitatem sed per dominum qui Iurisdictionem excerset per soluendum imo si quod Univer siter soluerit ab ea repe tendum

6 Dum modo vera sit consuetudo et legitime probata ut in suo casu late resoluit canagrolus d. decis. 70. a n. 21.

7 cum in domo doctoris Fran.ci Scolano conveniemus proparte Universitatis loci de Alaquas ego Bap.ta Trilles et Ludovi.us Sanchiz proparte vero comitis una cum Scolano Onufrio Ginart et Bap.ta Iust an. 1619. ut facta collatione quod magis consonum videretur viri communi sensus diffiniretur et lis quae iam ocatione mandati expediti contradicta Universita tem ut eam comes adigeret ad carceris cons truitionem mota pendebat in R. A. tra sigeret sed quoque pars in sua perstitit opinione et lis aduch pendet indecisa et Postmodum anno 1620. die sabati 24. oc to. cum occatione similis dubitationis

re cui non allegato adheret Vincen. de Franch. decis. 526. n. 10. Ubi ait hoc esse onus Baronis ad ipsum scribit Cancer lib. 3. Varia. c. 13. de Iur. cons. n. 133. 134. 135. Ubi Franch. decissio. refert que etiam ratio peruincere quoque debebat ut domus carceratorum impensa fisci vel Baronis fabricaretur ut constat ex d. l. Pretoria nihil ominus tamen cum contrarium consuetudo recepenit ubi ea inualuerit 6 cedendum erit consue tudini in hac ciuitate et rationi quoque quia erea ad construenda pretoria et carcerem publicum edificandum conces sa est a Iaco. I. priu.o 12. ciuitati et ideo eius sumptus debet fabricari in alijs ciuitatibus et villis Regni secundu erit consuetudini ergo cum in loco de Alaquas numq. non fuerint 8 delinquentes custoditi in Palatio domini nunc comitis vulgo Castell non video cur possit communibus loci adigi ad predictae domum constructionem eo maxime quod ibi comes non nisi infimam iurisdictione proprio Iure vindicat et exercet altero v.o meri et mixti imperij administratorio nomine tanquam gerens vices generalis Guber natoris hec suspensa manu carpim 7 notata diligentiorem sensurarum

conuenissemus in domum D.nis Ferdina di Bonauida omnes aduocati D.ni Archiepi copi nempe idem Scolano, ego Don Cosmas Fenollet Vincentius Planes Abdonius Garcia et diceptaretur an Archiepiscopus dominus loci de Puçol posset compellere Vniuersitatem ad carceris edificationem que ad usque tempore fere sine forma carceris in Palatio domini ad instar custodie extiterat ego a mea opinione non dices si quam confirmaui autoritate capi blan. et Cauagnoli co altis aduocatis legerat Scolano quoque sue antique adhesit Sen. Bonauida sensus suum non aperuit D. Cosmas Scolano acessit Garcia quoque et etiam Planes.

b Cuius opinionem late deffendit Mo ter decis. 16. dicens secundum eam iudicatum n. 12. vide Guimbam decis. 5. ubi an nepos amittam ale re teneatur exquirit.

cc Reperio postea Vincen. de Franch. decis. 178. et alios quorum meminit Thoro V.o alimenta an teneatur pro nepos et etiam Molfesium additioni. ad comm. in consuetudines Neapoli

expectant.

132.

De alimentis prestandis nec ne alicui ex descendentibus testatoris qui fidei commissum instituit eo solo &c. quod imediatus successor in eo existat

Licet controuersum sit an patruus sobrinam vel sobrinum patruum alere teneatur et extent contrarie sententie Ioan. Croti et Odofredi quarum meminit Lara ad l. si quis a liberis §. idem scripsit a n. 107. ad 111. et ante eum Molina lib. 2. de hispano. primoge. c. 15. n. 67. at tamen et in hac controuertia verior est sententia negans cuius auctor Odofred. in l. C. de alien. lib. ad ser tor Siluanus cons. 33. n. 14. lib. 1. Molina et Lara ubi supra contradictore sindo de alimentis &c. 1. q. b. 28. a n. 7. nihilominus tamen non reperio decissum imo cc nec quesitum quod ultra patruum aut sobrinum respectiue hec alendi obligatio extendatur quin potius doctores affirment quemcunque maioratus aut fidei commissi posses sorem non teneri ad alimenta prestanda iis quibus a l. institutore legitima

tanas p. 5. de alimentis q. 7. n. 6.
7. qui decidunt obligationem prestandi alimenta non protendi ultra patruum aut ex fratre nepotem

non debetur ita Lamb. et Molina apud Saram ubi supra n. 128. et ab hac regula excipit Molina d. l. 2. c. 15. n. 57. et seqq. fratres et sorores inopes possessores excipiunt que alij quibus adheret Surd. patruum vel amittam, nepotem vel neptem ex fratre aut sorore alios vero minime verum adhuc res ista videtur accuratius consideranda contra distinctionem traditam a Vincentio de Franch. decis. 178. n. 9. in fine quam latius declarat Martinus Monter decis. 16. a n. 29. nempe ut separentur duo casus Primus est cum alimenta petit ex fratre nepos ex bonis fidei commisso subiectis ab aliquo communi ascendente qui foret . . . . descendente nunc alimenta petentem alere teneretur Secundus cum alimenta non ex bonis fidei commisso ab ascendente . . . . . Sed ex propriis ipsius patrui Priore casu alimentorum petitio iure subsistit Secundo minime ratio quia respectu illorum bonorum hoc est vinculatorum prestatio alimentorum est realis ut ex capicio et alijs docet Franch. d. decis. 178. n. 12. in descendente quia ab ascendente si in humanis esset aler

UVA.BHSC

dus foret ut cum Petro, Cansero, Surdo, lam
bertengo et Peregri. aduertit Monter
d. decis. 16. n. 30. et melius n. 24. qui la
tius prosequitur respectu vero istorum
est personalis et ultra fratrem non solet
extendi de quare fusius Monter
ubi supra a n. 32. v.o aut vero alimenta
Ex his concludi videtur in nostro casu
ubi qui alimenta petit ex numero descen
dentium institutoris maioratus est et
nec patrem nec matrem nec qui pater
na aut materna bona possideat habet
a quo alimenta exigere que at alimen
ta haudquaquam posse denegari x.a
sententiam et distinctionem Franch.
et Monter eo magis quod qui alimenta
petit exclusus est a possessore maioratus
a quo nunc alimenta extorquere cona
tur unde ratio postulat ut ab eodem
alatur argumento tx. in aut. tem licet
C. de naturali lib. in §. singulis
igitur agens in s. quib. ino natur. effec.
sui quorum auctoritate ita in simili
arguit cum Surdo de alimentis, tt. 2.
q. 25. n. 3. Monter d. decis. 16. n. 32.
addens exemplum filie ab statuto
exclusae propter masculos quae ab eis=
dem alenda est ut docet Bald. novo

UVA.BHSC

Siluanus et alijs ab eo allegati et in his rationibus recte additur ratio immediate successionis ut res fiat clarior et indubitantius alimenta vel ex fratre nepoti vel etiam consobrino recte possint decerni ex bonis fidei com.o a communi ascendente suppositis ex alijs minime - Recurrim notare ad causam quam d. Anna de Proxita et de Pons instituit contra fratrem Martinum Pons possessorem vinculi instituti per aviorem Mari et de Pons utriusque hoc est tam Annæ quam fratris Martini . . . autem in proprijs et directis terminis immediate successionis proponi potest in fidei commisso instituto a transuersali ex cuius bonis quis titulo immediati successoris petere posset nec ne alimenta a possessore fidei commissi ad huch inueni neminem qui quereret vel tractaret.

cc et in his terminis immediate successioni et descendentis ex linea testatoris habemus Reg. Sen. latam in fauorem don Cherubini Centelles contra Marchionem de Quirra pub. per don Joan. daça 16 septembris 1609 in qua tamen nott.o immediate successoris sed quia descendens et ex linea in qua successio et quia frater patruelli possessoris a quo alimenta exigebantur vide decis. Leon 27 de heare-

133- De donatione usufructus monacho filio durante vita facta sub conditione ne adquiratur monasterio et hanc ob causam administratore constituto postea partem reuocata et limitata ex concensu solius monachi

Haec facti species mihi proposita Petrus universa bona donavit ex filio nepoti ea lege ut usus fructus bonorum quo ad viveret alteri filio monacho Dominicam quereret ita tamen ut ex usufructu monasterium nihil perciperet sed fructus omnes et emolumenta administrator colligeret . . . . . . Monachis ea consequuter hac donatione facta absente monacho cum bonorum fructus nimirum esset pingues ut et reg. absurdum visum fuit eos omnes monacho donare nepote interim fere per totum vitę suę cursum absque compendio fere aliquo remanente Iurico expresse consentiente monacho limitata donatio usus fructus ei facta ad quingentas libras annuas dum vixerit eo pacto repetitione monasterium quidquam ex eis capiat sed administrator tantum adid nominatus et ab eius manu monachus quęsitum an huiusmodi limitatio et revocatio donationis usus fructus monacho facta absque concensu monasterij ex sola monachi donatarij voluntate sustineatur ratio dubitandi inde petitur non parum urgens quod ut vulgo iacta monachus nec velle nec nolle habeat c. non dicentis 12. q. 1. c. placuit 16. q. 1. c. si religio. de ele. imo

sibiq relictum cum adquerere nequeat
sed monasterio ad instar servi et filij
familias respuere quoque ac repudiare
invito monasterio non valeat argumen
to tx. in l. cum non solum 9. et fin. §.
similiq modo iuncto principio C. de bonis
quelibe unde placet Abbatem seu quem
alium monasterij prelatum posse nolen
te Monacho et adire et repudiare heredi
tatem Monacho delatam ut tradunt Felin.
n. 57. et alij in c. in presentia 8. ex.^ad
de probationibus et alij quos refert et sequi
tur Carolus Tapia ad aultent. ingressi ver.
ipso ingressu in principio ante cap. 1. n. 94.
et 9 n. 98. Gratia. 2. to. c. 367. n. 16. et
segg. cavagno decis. 96. n. 15. 16. lib. 2. Huic
rationi dubitandi si monachum filio fa
milias equiparamus in adquisitione ut
passim DD. solent facile satisfieret nam
quando filio aliquid ex lege relinquitur
ne usus fructus adquiratur potest filius
solus acceptare vel repudiare relictum
aut donatum auth.^ca ut liceat matri et
auie colle. 8. c. 1. §. sancimus que est nov.^a
118. et Auth. excipitur C. de bon. que
lib. ibi enim . . huiusmodi legem
et prohibitionem ^cc valere (quod passim
DD affirmant etiam si ex tracta volun

^cc Gratian. to. 2. c. 327. n. 24.

UVA.BHSC

tate prohibitio colligatur ut ex communi in l.
cum filio familias 11. ff. de lega. 1. scribunt
Mastril. decis. 59. n. 7. p. 1. Lascha. de offec
ti. patriæ potesta. p. 1. c. 3. n. 38.) sed et
ea effici ut filius familias libere possit accipe
re vel repudiare ergo cum non est plenæ ætatis
curator seu administrator decernitur idem
ergo et in monacho observandum videtur.

Sed certe adhuc urget difficultas nam
non monachus in adquisitione servo magis
quam filio familias equiparatur ut monas
terio utilius est ex doctrina Bart.[c] in l. 1. n.
3. ff. de stipula. servo. et Bal. in l. 1. n.
40. C. qui admitt. quorum et aliorum memi
nit Tapia ubi supra ver. sua. c. 1. n. 3. et
8. idque rationi consonum est nam servus
nihil potest sibi adquirere sed domino pari
ter et monachus qui proprium habere ne
quit d. c. non dicatis c. nolo 12. q. 1. Ta
pia ver. ipso ingressu c. 1. n. 31. 32. 33. At
filius fami. adquirere potest toto, et c. de
bon. quæ liber. ergo monachus repudiare non
poterit aut limitare sibi factam dona
tionem augetur dubium non licet filio
fami. potest relinqui aut donari sub con
ditione ne patri adquiratur d. auth. ex
igitur non ita tamen monachus ut colli
gitur ex sententia Baldi[6] in l. 1. ff. de

[c] Navarr. in comm.^o de regulari. ad cano. non dicatis comm.^o 2. notab. 7. n. 4. fol. 34. Vide novissime Adria. negula. cons. 331. et cons. 329. et melius cons. 462. in sylva responso. quam novissime edidit 20[5].

[6] Vide Adria. Negu. cons. 488. n. 4. ubi quod monachus monasterium

ingressus nihil sibi potest reser
vare Vide in eundem cons. 518.
n. 17. 18. 19. 20. Ubi quod quem
admodum paternon potest accepta
re contractum filij nisi enim ac
ceptet cum omeribus suis qualita
tibus ita nec Monasterium con
tractum monachi ex Bald. in
l. seruus C. de pactis et in hoc ca
su limitatur Innocentium in c.
cum olim de priuile. reg.[a] quid
quid adquirit monachus eis tra
dit Decius cons. 532. n. 7. Surgur.
cons. 548. n. 141. Nata cons.
534. n. 1.

[cc] Auerens cum comuni canonista
rum hereditatem monacho dela
tam adquiri monasterio immedia
te quam opinionem probat Rota
apud Farina in ultimis p. 2.
to. 2. decis. 128 n. 3. confutat
tamen et recte Faber. ubi
supra.

huiusque poenae nomen. n. 44. memorati et
a Sapia d. Ver. ipso ingressu c. 3. n. 74. fol.
362. nam existimat legatum factum mo
nacho de Usufructu alicuius rei ita ut si
Abb. cum molestauerit cadat a legato non
valere nec conditionem implendam hoc
scilicet sensu ut debeatur legatum et
poena riciatur et rationem reddit quia
per huiusmodi legatum infringeretur ad
de quod cum monachus non habeat velle
nec nolle d. cap. non dicatis 12. q. 1. vide
tur enim repudiare non potuisse aut limi
tare sibi factam donationem sine con
su monasterij facit nam si filio impu
beri relinquatur Usufructus aut quid
aliud eo pacto ne adquiratur patri pater
nihil ominus et eius curator ut post alios
tradit Gratian. 2. to. discep. c. 365. a n. 43.[cc]
et acceptat vel repudiat ita quoque in
monacho qui cum non habeat velle nec
nolle ad instar videtur impuberi ex vul
gatis et ita expressim docet Gratia. to. 3. c.
568. n. 62. 63. Ubi a n. 51. tractat de repu
diatione legati vel hereditatis monacho
relicte per Abbatem facta videndus tamen
omnino Anto. faber. to. 2. de erro. pragma
deca. 26. er. 7. pa. 32. reliqua huc spec
tantia addemus qui de hac re

UVA.BHSC

nos consulit redierit inter animaduerto Videndum commentarium 2. Navarri de regular. Ubi optime declarat quannam adquisitionem vel dispensante prelato expressim vel conniuentibus oculis tacite permittente administrationem monacho et Anto. fab. 2. to. deca. 47. 48. 49. Ubi de donatione in absentem collata vel ei lege facta ut quid tertio absenti prestetur vel restituatur ad l. 3. C. de donat. que sub modo de quare Pascha. de patria potest. p. 3. c. 7. an. 40. fol. 349. adde Gratia. to. 3. c. 405.—

134. De Facultate alicui concessa distribuendi et partiendi bona inter proximiores consanguineos testatoris an ita intelligi debeat ut uni eorum omnia bona possint relinqui

Facti Species Titius heredem instituit Sempronium hoc pacto et vinculo adposito, que tinga obligacio de repartir aquella (hoc est la herencia) entre los parents meus mes propinchs de la mia parentela deixant lo modo de la reparticio a sa voluntat y segons li pareixera com eixa sia ma voluntat que la distribucio y reparticio reste a sa voluntat solament com tinch dit le

faga entre los parents meus nei propincks-)
Sempronius ante quam Titius moreretur eiusque per mortem hereditatem predictam adquireret suum considerat testamentum en eo que heredem scripserat unum ex proximioribus Titij consanguineis post mortem autem Titij nullum aliud fecit testamentum nec etiam distributionem aliquam et partitionem bonorum que ei iure hereditario a Tatio obvenerant inter proximiores alios consanguineos queritur nunc an ille solus que heres est a Sempronio scriptus succedat quasi electus ab illo ad integram Titij hereditatem an ceteri consanguinei proximiores ex equis partibus cum eo vocentur que dubitatio et aliam presuponit an potuerit Sempronius uni soli bona Titij relinquere (duplex) duplex ergo questio nobis erit breviter tractanda
Et quantum attinet ad hanc posteriorem que ordine prior an scilicet in vim facultatis sibi a testatore atributę potuerit Sempronius uni soli integra bona hereditaria Titio relinquere in primis videtur potuisse argumento tx. in l. ex familia 67. ubi si cui unum ex cognatis vel servis eligendi datur facultas potest duos eligere igitur ex contrario cui plus eligendi

conceditur potestas unum poterit nominare secundo tx. in l. cum quidam. 24. d. de lega. 2. ubi qui legatum restituere iubeatur liberis quibus volet potest unum eligere et hec sen tentia quod data facultate eligendi in plu ri, possit unus eligi fuit Bart. in d. §. si duos et in §. sed si fundum eiusdem legis unum ex familia sequitur Alex. Angelus de . . Bald, Iaso, claud. quos refert et sequitur Peralta in d. l. cum quidam 24. n. 12. v.° quarto cui subscribit Moli na lib. 7. de hispano. primog. c. 4. n. 55. et ego addo Surd. cons. 29. per totum + n. 2. 3. 4. 5. 6. qui ita temperat hanc doctri nam cum Molina ut ei locus sit ut ea dem rationi unius atque . . . electio ne militet vel non adversetur voluntati testatis et ex his propriis ad nostrum institu tum accedentes Paul. Castren. in d. l. cum quidam 24. n. 2. et Bart. in d. l. unum ex familia 67. §. sed si fundum d. de lega. 2. Bal. cuma. Alex. immo. Claudius Ruin. cons. 24. n. 4. lib. 2. docent heredem qui iussus est hereditatem inter pauperes dividere posse unum solum eligere quos refert Surd. cons. 29. n. ulti. Sese d. n. 5. Peralta d. n. 12. adijciens tamen oppo situm docere sibi contrarium Bart. in l.

+ Maximen. fin. lib. 1. et Domini cum Sese decis. 55.

UVA.BHSC

l. d. de optio. lega. et Castren. tandem hoc Iudicis arbitrio dirimendum relin qui ex varijs circunstantijs et qualita tibus instruendum quorum opinioni fauet R. Sen. Publicata per Franciscum Paul. Alreus 1. decemb. an. 1588. in fauorem Don Iacobi de Malferit dum declarat et diffinit Dom. Escolasticam de Vila noua cui a patre relicti erant 60. mille solidi cum pacto et vinculo quod de eis teneretur disponere inter filios potuisse dictum Don Iacobum heredem instituen do eligere quod etiam praeponit Micha ellem Ferrer 3. p. observa. 319. licet non loquatur de facultate disponendi inter filios sed de donatione facta cui volue rint parentes et in hanc partem incli nauit licet contrariam censuerit proba bilem Baptista Iust. Iunior cum vna me cum ad hanc controuertiam dirimendam conuenisset eo magis quod testator bis dixerit distributionem permissam volun tati et placito heredis que verba gemina ta cum libertatem arbitrij denotent x. doctrinam Bart. in l. alio. n. 9. D. de alimen. et cibo lega. potestatem vnum eligendi videmus tribuere

Ceterum ego licet hanc opinionem

probabilem existimauerim nihil omi
nus in contrarium propensior fui propter
verba distributiua toties repetita. &. re
partir aquella & entre los parents &. y lo
modo de la repartiçio et &. que la repar
ticio y distribusio, que geminatio satis
exprimit animum testatoris cum solum
fuisse vt omnes caperent ex hereditate
partem modo tamen dum taxat permisso
libito et voluntati heredis hoc est quod
vni plus quam alij vel in quantitate vel
in qualitate tribui posset vnde conside
randum dixi libertatem arbitrij bidda
tam temperatam verbo modo ita vt solus
modus distributionis hoc est quod plus
alteri minus indicaretur arbitrio heredis
sit datus et cum verbum voluntas sit
affectum et veluti vulneratum modi=
ficatione sola dantionis et distributionis
non est cur habemus laxemus et tan
tam heredi attribuamus facultatem
et non distribuat sed vni soli totum
atribuat et quantum attinet ad opinio
nem Capi. et aliorum quorum memine
re Surd. Sese. Molina Peralta supra
allegati animaduerti contrarium pla
cuisse expressim Bart. in l. 1. D. de
obtio. leg. et alijs citatis per Molinam

UVA.BHSC

d. n. 55- quibus addo relatos per Mono. lib. 4. presumpt. 125. n. 24. qui n. seq. consiliationem non requirendam adfert sed cum constat ex aliquibus coniecturis de voluntate testatoris nolentis ut distributio unius commodo tantum cedat Molina et alij concedunt locum non esse opinioni Castren. hic autem constat de voluntate ex supra dictis adde g. A. Thesau. qq. lib. 1. q. 44.

Quod attinet ad secundam difficultatem concordes fuimus ex vi institutionis senseri factam dispositionem et consequenter distributionem in favorem heredis scripti x.a tradita a Surdo cons. 357. n. 22. lib. 3. qui alios allegat ubi loquitur de herede scripto de herede legitimo vide supra obs. 19. et 56. ad sunt et de utroque Regiæ sententiæ sed quia distributio in favorem unius solum fieri nequibat secundum meam sententiam remansit adhuc difficilis penitus iste alias accuratius discutiende dus

135- De consensu prestito in curijs generalibus foris ineis editi per Brachium Eclesias-

tirum

Vide Bellugam. at. 14. §. Veniamus n. 37. 38. 39. M. Fener 3. p. obr. 61. V.o primo ad finem Bersium in consuetudi Al. niernę et. de prescriptionibus c. 17. ar. V.o nono est considerandum et cancer quicor allegat to. 2. Var. c. 1. . . . n. 122. qui resoluit huiusmodi concensus non preiudicare statuit eclesiastico et eclesię Iuribus et Iurisdiltioni addesrede inhibitio. c. 9. n. 45. et Mastril. 3. p. decis. 222. a n. 9. Vbi quod fori sunt obseruandi in curia eclesiastica si non contradicant Iuri cano. —

136 – De restitutione impetrata a minore herede maioris progesti cum maiore

Regula est vt minor aduersus faltum maioris cuius est heres non restituatur quia faltum amaiore non variatur ex persona heredis maioris l. 2. c. de hijs quibus vt indig. her. aufer. tradit Crauetta cons. 3. pro genero n. 11. et ideo si liten co hata contra maiorem aliquid sensui defentionem facere omiserit vt testes

UVA.BHSC

producere articulos contrarie materie pro
ponere quidue aliud simile non potest minor
heres litem prosequens aduersus huiusmodi
omitionem et si de lesione euidenter con
stet ex cap. minoris etatis restitui ut do
cet Afflict. decis. 212. cui addit Babtis
ta del Toro in suo comp.° V.° restitutio in
integrum uidetur fol. 443. Franchi. decis.
364. Muscabel. in praxi S. C. q. 6. gl.
in integrum restitutio n. 13. Tapiam in
constitutionem minorum Iura. n. 10.
Molfe. ad constitud. Neapoli. q. 9. q. 8.
qui n. 2. in id allegat tx. in l. cum
filius §. in hac stipulatione D. de V. o.
Ubi Bart. et Angel. n. 1. Thesau. decis.
103. Bursat. cons. 417. a n. 26. lib. 4. qui
loquitur de peculiari casu restitu. aduersus
perscriptionem coeptam contra maiorem
de quo in l. Aemilius d. de minoribus ue
rum licet ex cap.° minoris etatis non conce
datur restitutio consedenda tamen erit
ex clausula generali si qua mihi iusta
causa ut docet ni fallor Roland. cons. 10.
lib. 2. et traltat late in illo peculia
ri casu restit. aduersus prescriptionem
Antoni. decis. 103. a n. 4. et post eum in
alio simili casu perscriptio. conuentio
nalis, qui est proprius tx. in d. l. Aemilius

autem n.is id Veronam et si maior

39. d. de minoribus x.[us] has communes et veras doctorum traditiones de iure consultus respondi in minoribus heredibus maioris restitutionem competere adversus ommissas probationes in 1. instantia ratione iustę ignorantię cui causam dedit dolus et factum adversarij quia minori ut non competatur ex cap.[le] minoris ętatis quod petat pro facto maioris ui tamen ex clausula generali non potest denegari ut docent Roland. Anthoni. ubi supra et ita fuit declaratum in hac R: A.[da] provitione facta 20. Maij. 1622. Tanega auditore et Gaspare Gran actuario in favore Augustini Quexito not. procuratoris Hieronimi Minios et de Iunea viduę curatricis et contra Franciscum Ioannem Segarra presbiterum me viduę patrocinante.

137. De tertio veniente ad causam reum defensuro possit nec ne novos testes novosque articulos dare licet lapsę sint dilationes.

Vide Arism. Tepa. compendi io varia sententi. lt. 90. c. 2. v.[o] tertius c. 3. v.[o] 3.[us] veniens ut causę et v.[o] tertius veniens ad causam. Vide Guiucbam decis. 1. ~~et.~~ 8. p.

138. De restitutione in integrum adversus sententiam regiam implorata una cum

remedio nullitatum contra eandem dictam interposita tamen ab ea quoque Supplicatione ad S. A. C. —

Vide Caldas in l. Si curatorem V.o implorare Castillo decis. 100. et 105. n. 91. 92. Seraphin. deci. 251. Parisi. de Salut. ins. p. 4 c. 3. n. 41. Marchesa. de commis. 2. p. et de res. in integ. §. 1. n. 633. —

Vulgarissimum est in Juditio nullitatum agi regulariter non posse de meritis causæ sed tantum de ritu nisi notoria et euidens esset iniustitia et ita declaratum S. R. A. de qua in lib. Bal. tis. Poli n. 192. idque reprobata opinione Joannis Ia.u del Castillo decis. 40. late explicat et deffendit Guiterba decis. 70. et ante eum Marttil. decis. 62. p. 1.

Vulgo quoque iactari solet remedium extraordinarium restitutio in integr. posse concurrere cum remedio ordinario appellationis quia pinguius illud esto esse potest et ideo aduersus rem Iudicatam posse implorari beneficium restitutionis in integrum quamuis fuerit appellatum X.o sentent. glo. in l. fi. C. si aduersus rem iudica. glo. in l. preses ff. de minoribus quam communiter dicens receptam sequitur et optime explicat Oddo de restit. in integr. p. 1. q. 17. ar. 9. cui ase relato subscribit Marttii. decis. 44. n. 34. et hi auctores loquuntur in casu quo victus appellaret et de nullitatibus dixit res est in obscuro sed verius est posse cumulari conditionaliter et alternatiue non vero simpliciter

et pure ut cum Adrado cons. 153. in ultimo dubio Barth. in l. si expressim n. 9. ff. de appellatio. et alijs in locis plurimisque DD. resolvit omnino videndus Addo ubi supra art. 16. n. 118. hinc videbatur dicendum in occurrenti casu non potuisse cumulari remedium restitutionis cum remedio nullitatum quia ad finem petit adictum pure et simpliciter sententiam nullam et beneffitio nullitatum dictarum tum et imploratur beneffitio restitutio. in integ. rescindendam sed cum apposita esset clausula ordinaria omni meliori modo cumulatio utriusque remedij pura et simplex incondicionalem et alternatiuam resoluit ex vulgati—

Preterea recepta est beneffitium restitutionis in integrum adversus sententiam non solum ancedi ex capite aetatis quod facultate propria dolo aut culpa adversarij dicat se lesum sed etiam si ex solo capite in iustitie sententie lesionem deducit nam tunc tam et si appellari possit et appellet sententia potest rescindi a iudice qui eam protulit ex eisdem actis processus in iustitia detecta ut bene aduertit et explicat Addo 2. p. q. 72. n. 6. 7. 8. pro hac sententia n. 9. citans fulgosius Albericum Hatam et alios et hoc est quod auctores supra relati, et ipse

met Odd. Allegatis locis &c. et substantia docuerunt cum aiunt remedium ordinarium appellationis non impedire extraordinarium restitutionis in integrum et posse utrumque cumulari. Idem etiam sentiunt DD. qui tradunt restitutionem in integrum impedire executionem sententiae si calumniose non petatur sed constet in continenti de bono iure petentis ut late tractat Antoni. decis. 181. Franch. decis. 86. ubi plures allegat n. pe nº. quibus addes Michaellem Ferer et alios citatos per Fontanellam de pact. nubtial. lib. clau. 4. gl. 18. p. 1. n. 102. et Cancer lib. 2. Varia. c. 1. de minoribus n. 243.

Hinc videbatur in casu occurrenti potuisse tractari una cum nullitatibus de meritis propter beneffitium restitutionis in integrum. Sed ego in primis invenio Guidonem Pape q. 50. n. 4. expressim docuisse adversus arrestum hoc est sententias parlamenti (quae ad instar sententiae praefecti pretorio executionem merentur praestita cautione et appellationis remedium non admitunt sed supplicationis qua non obstante praestita cautione mandatur executioni ut ipsemet initio dicit adnotat) non dari restitutionem in integrum et minor inquit

contra eius Sententiam non restituitur quod
etiam Guidone allegato Sequitur Roeri. decis.
247. n. 9. et Longonalli. in l. imperandis
n. 133. D. de iur. om. Iudi. quibus a se rela
tis accedit Oddo d. q. 72. ar. 1. n. 28. alle
gans legem in causę §. Ultim. D. de mino. et di
cens notabilem limitationem quam tamen
accipies cum ipso Oddone ead. q. 72. art. 3.
n. 63. si restitutio petatur non pretextu
propij erroris et imprudentię minoris sed
pretextu in Iustitię ipsius secundum ad hoc
ut ex eisdem actis melius iudicetur vel
in melius reformetur tunc enim non audi
tur minor tanquam is qui vult principem
de iniustitia redarguere contra tx. in l.
minor autem §. minor D. de minoribus ergo
cum agatur de reuocatione Regię Sententię
pretextu iniquitatis et iniustitię beneffi
tium restitutionis in integrum non poterit
suffragari et ideo hoc casu non impediri exe
cutionem Sententię Regię aut Senatus
docet aperte idem Oddo. q. 43. art. 2 –
Accedit Fontanella de pactis nubtiali
bus clau. 4. glo. 18. p. 1. n. 104. ubi refert
practicam Senatus Cathalonię
quando is qui suplicauit vel reclamauit
vult suspendere executionem Sententię
beneffitio restitutionis in integrum non

UVA.BHSC

aditur etiam si in meritis Iustitiam foue
et Videatur qui locus Fontanelle Valde
est notabilis ad propositum et casui nos
tri decissius et in hanc Sententiam
. inclinare R. Sta in quadam causa
que ad hunc pendet indesisa et postea
clarius his Visis prouisione facta 15. Octob.
1623. in fauorem condultorum assissorum
ciuitatis contra Syndicum Vrbis qua reiectę
nullitates dictę et restitutio implorata
aduersus aliam qua causam ad R. A. euo
candum et haud tractandam apud tribu
nal rationalis Vrbis fuerat decretum

139- De petitione restitutionis in inte grum ex clausula omni meliori modo resultante

Quesitum in facto an qui iure minoris Vti
tur et post dies preteritos ad contra firman
dum sentendum contrario interdicto
Vti possidetis eo Vtitur adiecta clausula
meliori modo Videatur implorasse beneffi
cium restitutionis in integrum Vt ei possit
suffragari et Verius est Videri imploratio
ei prodesse duplici ratione Prima quia
is est effectus clausulę meliori modo Vt do
cuit Mantico de tacitis et ambiguis lib. 11.

UVA.BHSC

... 20. n. 44. cui alios addit Giurba decis. 77. n. 12. Secunda quia ut addit optime idem Giurba cum id petitum sit quod solius restitutionis in integrum auxilio potest competere in antecedens necessarium restitutio in integrum censetur implorata ut docent Bennitend. decis. 4. n. 5. Gail lib. 1. obser. 140. n. 6. et alij apud Giurbam ubi supra ex quibus fuit via res indubia Regio Senatui et secundum hanc sententiam prouisum die   men   anni 1620. contra don Gasparem Artes et in fauorem Francisci Mallent nos certo nomine

140. De Confessario solisitante ad impudicum actum confessionis filiam in ipsamet confesione vel actu proximo ad eam puniendo priuatiue per Inquisitores heretice prauitatis nec ne

Quero video an sacerdos qui in confessione vel actu proximo ad eam impudice poenitentem possit ab ordinario puniri an vero dumtaxat ab inquisitoribus et premitto non dubitari huius criminis punitionem saltem Hispanis Inquisitoribus commissum bulla Pij 4. incipit Cum sicut nuper dat. Rome 16. Aprill. 1561. quam integram refert Emanuel Rodrig. to. 1. qq. regular. q. 59. ar. 4. ad finem cuius idem meminit 2. to. q. 27. ar. 1. de qua commitione bulle tamen

Pontificis non meminentes mentionem fa
ciunt. Ledesma de Sacramen. tt. de Sacra
mento peni. c. 19. concl. 6. diffi. vn. et Hen
riques to. 1. Theologię moralis lib. 3. c. 24. n. 2.
in add.^o lit. p ubi cetera memorat que offitio In
quisitorum aggregata sunt . . . . etiam
in additioni. ad decretum inqui. 2. p. q. 56. com:
m.^o 81. V.^o ille quoque grauiter peccat pag. 383.
sed et illius constitutionis Pontifice Pij 4. ta
men nom.^e non addito memor est Ygnasi Lopez
de Salsedo in practi. Bernardi Dias c. 82. V.^o
deponatur. V.^o hodie vero et nouissime omnium
Aloysius Ricci. in praxi aurea et quotidiana
rerum fori eclesiastici edita anno proxime
pretereito 1619. et nunc primum hoc anno
1620. Valentię resolu. 440. Ubi
mentionem facit dictę bullę Pij 4. et ait eam
confirmatam a Clemente 8. die 3. Decem. 1592.
et allegat Bellonium in tt. 11. de potestate
eorum que incontinenti fiunt q. 176. et Ludo:
uicus a Paramo lib. 3. de Orig.^e offitij Sanctę
offitij inquisitionis q. 10. n. 20. in prin.^o Adde
etiam Jacobum de Grasiis in tt. seu practica
casuum reseruatorum lib. 2. c. 12. de confes
soribus solicitantibus poenitentes ad turpia
n. 23. Ubi meminit constitutionis Pij. 4.
et allegat quarantam in bullario p. 2. V.^o
Confessor V.^o Sciendum et etiam

UVA.BHSC

Hoc remisso omnes qui tractant de hac re et docent de hoc crimine cognoscere Inquisitores heretice pravitatis eam rationem addunt quod male sentire de Sacramentali confessione et consequenter suspectus de fide videatur qui in eo actu ad iniustitiam poenitentem provocat et Sancti Sacramenti, non solum puritatem sed etiam severitatem violant et ita loquuntur ut intelligamus huiusmodi criminis punitionem attribuere Inquisitoribus heretice pravitati privative quo ad alios Iudices idque apertius colligatur ex Emanuele Rodriguez d. to. 2. q. 27. ar. 2. dum disputat an regulares qui extra actum confessionis solicitant foeminas quas solent confiteri puniri possunt a suis prelatis et ratio dubitandi ea solum esse quod x.a bullam Pij 4. solicitatores mulierum in actu confessionis a solis Inquisitoribus possunt puniri ipse tamen cum Navarro cons. 2. n. 6. lib. 5. tt. de hereti. decidit non posse de hoc crimine cognoscere inquisitores quia non loquitur de hoc casu Bulla Pij. 4. nec eadem militat ratio et hec sententia confirmari videtur alijs verbis Pij 4. et x.o facultate tibi contra hereticos aut hereti quo vis modo suspectos a sede Apostolica eis que insinuant privative hanc punitionem concernan vect illa que ad hereticam pravitatem

UVA.BHSC

Spectant cogita sane quo ad Superiorem regularium sine dubio est concessa iuris ditio privative Inquisitoribus non ita expressim declaravit Clemens 8. suo decreto vive vocis oraculo explicato die 3. decemb. 1592. quod integrum refertur a Ludovico Paramo de Officio Sante Inquisitionis p. seu lib. 3. q. 10. n. 168. ubi et bullam Pii 4. recenset toto eo titu. de hac re ubertim pertractat et ex dicto decreto confirmatur hec nostra sententia nam cum excep. firmet regulam in contrarium hec limitatio quo ad superiores regularium insinuat ordinarius non ademptam iurisditionem ut de hoc crimine si precederint cognoscere nequant—

Sed certe ego in contrarium inclino sententiam quia Bulla Pij. 4. licet committat huius criminis punitionem Inquisitoribus Hyspanie nullis ditionibus aut verbis utitur ut hanc Iurisditionem eis privative concessam queat ut te intelligo et ideo cumulative tantum data censeri debet ex regulis vulgatis ut et alia similia nam de beneficiis sortilegiis potygamis et alijs similib. cognoscunt inquisitores quia huiusmodi crimina videntur quandam de heresi

suspitionem ingerere Simanq. de cathol. institutionibus c. 40. 50. et 64. in novis additio. et tamen de eis quoque ordinarij qui preuenerint possunt cognoscere. Unde hac in reprobanda erit doctrina quam in simili casu eius qui duas uxores ducit adhibet Farina. to. ulti. de hereticis q. 128. n. 67. et seqq. quem videas et cont.ª hanc sententiam audio praxi obseruari ut ordinarij si preuenerint cognoscant de huiusmodi crimine poterunt tamen nihilominus procedere inquisitores ad hunc finem ut videant propter suspicionem que ex tanta irreuerentia nascitur contra confessorium an in fide firmus et stabilis sit nulloque in errore versetur non vero ut cognitionem preventam ordinario adimant aut propter solum nudum solicitationis nullo actu crimen poenam inerigent confessario et hec mihi videtur verissima hac in re resolutio.

140 — De onere probandi nomina debitorum fuerint soluendo vel non soluendo cui scilicet incumbat curatori ne negatiua an minoria affirmatiua.

Vide Gratian. to. 1. c. 125. an. 10. qui allegat pro aliis Hermoninum Cubarii Criminal. in nio. Gutierres Alu... dna et Baesam et partes curatoris cum istis recte agit secundum doctrinam gl. in l. 2 v.º suscepte c. arbi. tut.

141 — De nominibus debitorum in inuent. ...

tutore confesso non descripti quod eorum non extaret instrumentum documentum ve aliquod

Vide Surd. decis. 222. an. 10. Ubi adducit Barth. Cepolam, Phanicium et alios asserentes ad huiusmodi creditorum descriptionem tutorem haudquaquam teneri cui addo Cancer lib. 3. Var. c. 39. 40.

142. De correo debendi ad quem pecunia non pervenit conveniendo nec ne ante illum in cuius utilitatem pecunia versa

Titius et Sempronio domum quingentis aureis emit et privato chirographo fassus est una cum Seyo tam coniunctim quam divisim sive simul et insolidum se debitorem quantitatis predicte ex causa emptionis eamque certis terminis quisque eorum soluturum promisit die adveniente dicte solutionis adveniente Sempronius venditor a Seyo solidam pecuniam exigit, Seius excipit se fideiussorem et non ante excuti posse quam Titius vere principalis sit excussus Authen. presente c. de fideiussor. Sempronius replicat non nisi ve reum principalem habendum quia eodem chirographo simul

et insolidum cum Titio se obligavit et ita duos
reos debendi fuisse constitutos quibus beneficium
excussionis non suffragatur ut sentiunt DD. cita
ti a Fachineo lib. 8. contro. Iur. c. 54. in 2. sen
ten.a et ipse habet pro constanti, accedit fori Va. tt.
de fidei iuss. c. Si Vonch la Vn al altre en Vna
carta no seran obligats axi com a principals deutors,
quibus verbis casus noster videtur decisus et su
blata controversia DD. quam tractat fachine. d. c.
54. et antea Gail. lib. 2. observat. 28. post latius
ceteris Anthoni. Hering. de fide iussori. c. 27.
p. 1. an. 67. ad 141. an nimirum quando fide
iussor se constituit principalem debitorem
vel principaliter et insolidum ut loquitur Bar
tass. de claus. claus. 39. gl. 2. debitorem possit alle
gare beneficium ordinis et non satis excusitionis
in qua communior sententia erat posse licet contra
rium et relatius mea sententia fortissimis argu
mentis defenderit Hering. an. 82. pro ea quo
plures an. 118. ad 125. referens et ratio qua
confirmatur est evidens nam formula illa uti
principalis debitoris, via includit renunsiatio
nem istius beneficij cum fieri non possit ut quis
obligatus sit tanquam principalis debitor et
velit ut alter priusquam ipse excutiatur ut
recte considerat Hering. ubi supra

cc Cui accedit cardi. Manti. to. 2. de
tacit. et ambig. lib. 15. tt. 3. n. 9.
V.o neque etiam sufficit et quam
plures alij citati per Hering. d.
c. 27. p. 1. n. 67. 68. 69.

Ceterum hoc fero non obstante in nostro casu
non ante conveniri potest secus quam titius

fuerit excussus et ratio est quia cum ad Seium pecunia non pervenerit vere fideiussoris vicem sustinet ut ait Bartho. in l. 3. §. Ubi duo n. 15. ff. de duobus reis qui exinde infert duobus reis debendi in solidum constitutis si ad eorum alterum pecunia non pervenerit ei competere beneficium ordinis quam Bartoli doctrinam communem fateri cogitur Anto. faber. lib. 11. coniectura. c. 1. in prin.º et secundum eam decisum memorat in c. fabro lib. 8. tt. 27. de fideiussor. diffini.ª 1. et diffini.ª 3. ver. nam et cum duo et huc spectat auth.ᶜᵃ presente c. illo tt.º sumpta ex nov.ª 4. in stin.

Differt autem is casus quam plurimum ab alio casu d. for. 10. nam ille reducitur ad questionem quam DD. supra citati tradunt quando fideiussor se obligat simul et in solidum tanquam principalis debitor propter rationem superius insinuatam que non militat quando obligatio fit simul et in solidum aut tam coniunctim quam divisim, los dos juntos y cada uno de per si, quia hec verba vi sua pertinent ut solida pecunia a fideiussore exigi potest non vero ad ordinem conveniendi quem alia famula que se obligat ut principalis debitor, remanet ergo ut Seius qui vere fideiussor est non prius conveniri queat quam Titius fuerit excussus

UVA.BHSC

contra Barto. doctrinam quam tamen periclitari
video non constituitur differentia an simul duo se
in solidum obligent et reos constituant debendi nam
cum eorum finem simul et insolidum creditor sequa
tur licet quantum attinet ad obligationem quam is
ad quem pecunia tota peruenit tenetur fidem ius
soris alter principaliter personam induit ac respec
tu creditoris duos reos debendi eque principaliter
et sine benefitio ordinis cum beneficio tamen diui
sionis nisi ei renunciariat constitutos in lege docet
enim Paulo de Castro in l. sed Iulianus n. 3. d. ad
Maced. et Roma. cons. 114. Rodrig. de annu. reddi.
lib. 2. q. 5. n. 5. 6. Angotius primo si ad quem pecu
nia peruenit sese obliget postea alter se principa
lem debitorem cum alio costituat nam in hoc pos
teriore casu communior opinio est non petere huic
D. exceptionem non saltam excussionis etiam
si se non tantum constituat debitorem quantita
tis solide cum l. sed etiam si addiderit tanqua
principalem se debitorem constituere ut resol
uunt supra allegati et Rodriguez d. q. 5. n. 7.
quod ego quando additur clausula uti principa
lis non probo ut dixi cum Hering. nec de iure
Regni procedit hec opinio Castren. dubiam
reddere videtur sententiam quam ex Bartu.
asserit sed ut cunque sit superest huic correo
debendi ad quem pecunia non peruenit pre
ter beneficium diuisionis ex. auth. hoc

UVA.BHSC

cc. Et optime declarat Joan. Gutier. Lib. 3. practi. q. 95. n. 30.

ita C. de duobus reis ut aduertit Bertan. clau. 34. gl. 7. n. 7. remedium l. unde queri tur d. comm. nimirum ut petat correum pre sentem prius conueniri et excuti suo pericu lo ut dolte cum Antonio Gomes et alijs obser uat Rodrigues ubi supra n. 15. hec raptim adnotaui non omnino questione ista ... examinata et in hanc sententiam inclinabant me audito. Sancho et Blasco eruditissimi auditores cum in Audientia Verbali Proregis assiderent sed decretum non fecit interpositum quia partes trans actione litem finierunt—

143— De fructibus alijs que augmentis ex bonis paternis aut ma ternis qui x.º fo. del hin tt. de intestat reddunt ad radicem unde prouenerunt—

1. Grandis fuit exorta inter duos ex cele brioribus fori nostri aduocatis controuersia circa fructus obuentiones et augmenta que prou seruni ex bonis paternis uel maternis que filio in pupillari etate et sine filijs decenden te ad radicem unde prouenerunt redire de bens x.º forum. del him q. cum segg. tt. de intesta. Lib. 6. foro. salua tamen matri

UVA.BHSC

si in medio reperiatur legitima portione an
scilicet sequi debeant naturam bonorum
ipsorum paternorum et ad radicem reverti
an potius propriam distinctamque naturam
acquirant et tanquam omnino propria pupil
li sine consideratione radicis ad matrem inte
gre pertineant iure intestatam successionis
hoc aiebat et constanter defendebat Bab=
tista Trilles illud vero mordicus adserebat
tutabaturque Baptista Polo cum ambo Iudices
compromisari ad hoc aliaque dubia decidenda elec
ti essent ad D. Ysabella Vich et de Vives ma
tre do. Michaelis Villarasa et dr. Ioanne Vi
llarasa D. Federico Villarasa alijsque compluri
bus ex eadem domo fide commissarijs qui
de successione D. Michaele qui in pupil
lari etate obierat cum matre contendebant
et tandem quisque in sua persistit opinione
Trillesque pronunciavit fructus et augmenta
bonorum paternorum non sequi eorum natu
ram nec ad radicem redire sed ab integro D.
Ysabelle matri iure legitime successionis obve
nire Polo autem definivit ad eam dum taxat
tertiam partem fructuum et augmenti spec
tare reliquas duas ad proximiores cognatos
D. Petri Villarasa avi a quo bona provene
runt utorque sane suis ijs que non infirmis
nititur rationibus utorque perdoctus et in

foro que exercitatus viginti annorum spatio utereq affectu omni deposito candide et syncere rem hanc examinauit ac discusit summo studio utereq mihi amisitie vinculo coniunctus arctiori tamen haud dubie Polus ut si ex amicitie lege lis dirimenda foret Polo accedere non dubitarem imo et verum ingenue fatear si ex sola quam de utroque erudițione conceptam habeo opinionem esset metienda Polo quoque lubenter adsentiret sed cum ego tertius arbiter controuertieque diceptator veniam communi utriusque partis voto questio ista ardua quidem et difficili diligenter tractanda utriusque opinionis movienta ecurate pensanda et argumenta ad erant libranda ut vera germana quam illius diffinitio erui posset —

3 —

Polus ergo qui apropinquis stabat duplici potissimum utebatur argumento primo de sumpto ex autoritate Fabij et Ama in cons. 119. ubi in simili consuetudine Nidi Capuane X.a quam proximiores ex parte patris succederet decendenti sine liberis in omnibus illius bonis preterquam in obuentis ex parte matris inquibus preteriuntur propinquiores ex linea materna late contendit procedere huiusmodi consuetudinem immoviter adqui

a qui loquitur in terminis consuetudinis Nidi et Capuane qui multum dissimiles a nostris foris ut ex eodem Ama colleges et aduertit Aponte de offi. et potest. Pro. et. 12. de succes. mulie. n. 22. fol. 454 et ideo Fabius varia argumenta adducit in confirmationem sua

Sententiæ quæ foris non conueniunt et cum R.º Decis. 18. Franchis ca considerat quæ hanc nostra et Crilles Sententiam confirmant et licet quæ affert ex Socino et alijs n. 10. et segg. contrariæ Polo fauere videantur attamen de Socini opinione nullam habenda rationem ait Molfesius ut hic adnotamus in consuetudinem Neapoli. q. 2. tt. 2. de bonis q. 20. n. 1. et Andreas Georgius ex professo scripsit in eadem causa contra concil. Fabi de Ama in alleg.ª 25. et ait in fine se obtinuis se licet pendeat reclamatio-

sitis hoc est in argumento et speciatim in n. 14. 15. et segg. autoritate Socini Tiraq. Cassanei et aliorum extendit fructus tam quam accessiones sequi naturam bonorum unde prouenerunt eademque iure varijs in casibus quos sigillatim commemorat censeri

4 - Secundo de promptu ex ine fragabili autoritate regiæ Sententiæ publicatæ in S.S.A.C: in causa suplicationis quæ vertebatur inter D. Amam Mateu ex una et Bernardum Simo eius Socrum ex alia 7. decembris 1594. qua declaratum in casu Sororum de him. 9. et segg. tt. de intesta. qui dicunt fori de radice id ipsum ius obseruandum in fructibus bonorum de radice quod in proprietatibus bonorum obseruari fori visserunt et doctissimus atque in praxi exercitatissimus Regius Consiliarius Petrus Gerard. Sola in volis ad for. 11. d. tt. huius Sententiæ meminis sens ait quantum attinet ad hosce foros de radice semper fructus comitari successores proprietarium et de fructibus idem iudicium atque de proprietatibus ipsius ferendum esse cum autem Sententiæ Regiæ super dubio iuris satis faciunt ius in Regno x.º vulgare priuilegium 21. Reg. Ioan. sublata videtur omnis occatio maxime

UVA.BHSC

Si consideremus generalem Verborum
quibus sententia atitur 6. nam ad omnes
reditus istia Bernardo avo provenisse dica
mus idem de eis iudicandum est quod de pro
prietate dictarum 750. librarum ut dua
bus partibus x.a forales dispositiones
propinquioribus ex p.e Bernardi avi
delatis tertia Elisabetę matri tribuenda
sit Hec Regia sententia facile evita
tur duplici ratione Prima quia in ea ar
ticulus non fuit discursus quia tantu
dubitabatur an bona essent fidei commis
so subiecta vel non uno nec potuit discuti
quia mater non percebat omnes fructus
sed tertiam eorum partem prolegiti
ma ut ex eius contextura apparet 2.o
quia noster casus est multum diversus a casu
sententię nam in ea bona declarantur
libera et consequenter ut redeant ad radi
cem unde nihil mirum si facilius declara
tur ut fructus eodem iure bona comitter
tur et adeos pertineant ad quos bona rever
tuntur At in nostro casu proprietates
bonorum non rederent ad radicem sed subs
titutis Referunt iure fidei commissi ergo
fructus ad radicem nullo modo possunt
reverti quia si de per se considerentur
vere non sunt bona de radice si tanquam

accessorij bonorum ea sequi non possunt quæ diverso Iure ad Substitutos pertinere igi-
tur mater in eis debet omnino succedere
Vides ergo quam unus casus ab altero differat
non obit tamen putarem in casu l. 5. fue-
tus matri adimendos et proximioribus de
radice adiudicandos obrationes quæ hic ad-
ducam quibus et alijs perpensis est matu-
re consideratis secundum matrem laudavi
protuli et omnino arbitramento Trilles
adhesi derelicto Poli iudicio cui affectio sese
applicabat sed visi Iustitia — et meam
Sententiam aprobavit R. S. alia publi-
cata in favorem D. Isabellæ Vich con-
tra administratores pt. bonorum dicti D. Pe-
tri Villarasa per . . . . . . die
. men . . . anni 1623 — Auditore
Blasco et idem pronunciaverat eadem
Audientia viso iam meo laudo S.a publica-
ta . . . . . . die . men .
in favorem . . . .

5. Trilles autem ex contrario magnis va-
rijsque argumentis quorum numerum ad
tertio decimum usque exorevit suam
Sententiam firmare satagebat multi-
fariamque quoque autoritatem Regiæ Sen-
tentiæ effugere adnitebatur sed omnia
argumenta ego ad tria capita redigo —

UVA.BHSC

Primum spectat ad distinctam fructuum iam perceptorum rerumque ex eis emptarum naturam ab ea quam bona ipsa unde provenerunt habere noscuntur. Secundum pertinet ad verba ipsorum fororum ex quibus colligi videtur proprietates solum bonorum quae obvenirent pupillo ex linea paterna aut materna ad radicem reverti non fructus ex bonis percepti. Tertium vergit decisiones et sententias in similibus casibus nostrorum doctorum quibus quartum caput addetur positum in explicatione Regiae sententiae et quia ego hanc sententiam verissimam censeo ea ab lex. a Trillo non adducta quae eius corroborationi servire videbuntur.

6\. Quantum attinet ad primum fructus licet dum pendent et solo tenentur cohaerens pars rei censeantur L. fructus D. de rei vindi. attamen percepti eam desinunt esse pars praedii vel rei alterius ex qua obvenerunt et propriam ac de genere distinctam aliam rem efficiunt propriamque atque separatam naturam adquirant quod vel eo sique ee nam nec possessor bonae fidei, nec colonus nec fructuarius domini sunt praediorum percepti tamen dominium fructuum comparant §. si quis a non domino §. is vero ins. de rerum divis. quod pluribus exornare possem quae cumulat Joannes Baptista Valenzuela a Velasquez cons. 56. art. 1. a n. 1. ad 13. et novissime

Guiurba ad Statutum Massam. q.° q.² p. 1. cap 1. gl. 2 a n. 82. pag. 47. gl. n. 13. Vº nec inspiciendum et licet aliquando accessionis vice fungantur bonorumque unde provenerunt naturam imitentur at id non ex proprietate sermonis vere accidit sed ab aliqua accidentalem causam evenit et facile si non longum esset demonstratum

7. Hinc fit ut qui rem iubetur restituere fructus iam perceptos, restituere non teneatur quamvis extent tempore restitutionis, idque obtinet in fidei commisso universali in cuius restitutionem fructus non venire ex altor post agnitum fidei commissum antequam dies illius restituendi veniat apud omnes est in confesso ut docet Franch. decis. 13. n. 23. et tradunt Caravus Peregr. Fachin. Surd. et alijs apud Molfes. ad consuetud. Neapolita. p. 2. et. 2. de bonis q. 20. n. 23. et idipsum obtinet in rebus emptis etiam si immobiles sint ex fructibus eiusmodi perceptis ex l. heredes mei 57. in princ. D. ad trebel. quod ut certum docet Mores. cons. 31. n. ulti. in fin. adde Monoch. cons. 1018. n. 12. vol. 10. et alios quos adducit Molfesi. in addit. ad d. q. 20. fol. 90—

Adde carum decis. Afflict. decis. 367. n. 51. ubi in fructibus mater immedio existens dicit succedere quia ait sunt proprij ipsius

8. Hinc etiam Bald. et post eum Francis.

pupilli tamen si testator volue rat ne hereditas ad extraneas manus perueniret Idem nouis simo fere in nostris terminis Guiurba ad Statum Mesan.e p. 1. c. 11. gl. 3. n. 6. 7. fol. 656. post hec scripta editus est Di nus

de Aponte cons. 49. n. 3. et segq. lib. 3. scrip sit fructus perceptos ex rebus feudalibus non esse feudales sed propriam adquirere naturam quia burgensatici, et allodiales censentur nec ad agnatum transeunt sed ut quid mobile separatum et distinctum a solo remaneant feudotario ipsiusque heredi et id addit in vere separatis a solo et perceptis procedat iure communi et nullam habet dispucationem Aponte d. cons. 49. n. 7. v.o et in fructibus adde Franch. decis. 18. n. 10—

9. Hinc quoque dicit Vincentius de Franch. decis. 18. (quam refert et sequitur Gratian. to. 3. c. 540. n. 9. 10. quem videas in toto illo capite et Parisius de Saluiano in spec. 3. c. 4. n. 370. fol. 248.) Matrem que propter transitum ad 2.as nuptias priuatur proprie tate bonorum filiorum primi matrimonij qui bus successerat si alij super sint et tantum remanet fructuaria non priuatur fructibus extantibus perceptis ex bonis paternis aut rebus quas ex pecunia ex fructibus redacta emisse constiterit et rationem reddit n. 3. quia tx. in Authe. de nuptijs §. hinc nos col. 4. et in authe. de non eligen. secun. nub. §. cum igitur colla.e 1. et in auth. ex testam.o c. de secundis nuptijs quibus statui tur matrem 2.o nubentem tantum quoad

Unum filium succedere filio alijs superstiti
bus in bonis quę ex paterna substan
tia ad illum pervenerunt non possint
fratres comprehendere quippequę nec pa
terna substantia nec paterna successio
sint ex l. in fidei commisariam 19. ff. ad
S.C. Treb. in qua decis. multa adfert Franch.
quę nostro quadrant casui ita ut tanquam
10. decisio fere interminis allegari possit. Nec
eius auctoritas eludetur secundum Fabio
de Ana d. cons. 119. n. 26. dicatur eam
procedere in materia poenali et
strictę interpretationis cuiusmodi illa
erat ut considerat n. fi. in fine idem
Franch. nam et hęc materia est odio
sa et stricte accipienda ut pote contra
matrem sicuti et idem Franch. n. 8. ver.
unde . Ana d. cons. 119. n. 28. in illo
casu considerarunt et Cancer lib. 1. Var.
c. 1. n. 17. et correctoria aliorum forum
nempe l. et sequentium de intesta
tis ab quas causas similes huic decisio
nes aliorum Regnorum odiosę strictęque
accipiendę censentur ut docet in
simili foro successionis truncalis Joan.
Gutier. lib. 3. practica q. 76. an. 9. et q.
83. n. 12. 13. et q. 87. n. 8. q. 88. n. 7.
Ubi ob hanc rationem forum Castellę x^a

quem intestati pupilli bona immobilia redeunt ad radicem . . . Unde pro uenerunt non habere locum in annuis redditibus redimibilibus quia propriissime ter immobilia non debent computari quam etiam ponderationem divisitatis simul cum Legem et Statutorum alij DD. non raro faciunt ut suis quibusque locis aduertemur —

11 Hinc denique ut alios proximiores nostro casus omitam postea expendendos fit ut Statutum quod matrem de duabus dotis partibus inter filios testari iubet de tertia v.º libere non obtineat in fructibus perceptis ex dote aut in rebus emptis ex pretio perceptorum fructuum ut contra Sosinum Seniorem cons. 93. dubio 3. n. 11. vol. 1. Molfesius ad consuetud. Neapolitan. p. 2. de bonis q. 2. n. 1. in fine ubi ait nullam rationem huius ce Socini opinionis esse habendam et idem etiam contra Paulum de Castro in l. fin. quan. de pecu. ait An. tradit . . . Georgius allega. 25. n. 12. —

12 Pro . . . huius 1. capitis expendendo erunt aliquot Iura quæ apprime conveniunt huic par. adserende 1. tx.

in l. heredes mei 57. in prin.º D. ad S. C.
Trebal. Ubi notanda Verborum Vniuer
salitas quid quid ex hereditate bonis
Ve meis peruenerit, id omne post mor
tem suam restituant patriæ meæ
Beneuentanæ qua tamen non obstã
te fructus non Venire in restitutionẽ
ait. J. C. 2.º textus in l. quod his
Verbis 83. D. de leg. 3. Ubi similis Verbo
rum Vniuersalitas non potuit a J. C.
extorquere fructuum perceptorum
perceptionem 3.º tx. in l. in fidei
comisariam 19. D. ad S. C. Treb. ex
13 - quo tria deducimus Primo in restitu
tione hereditatis non Venire fructus
ex hereditate perceptos qui certe
alias hereditatem augent l. Item
Veniunt cum similibus D. de peti.ª hered.
idq etiam tradit tx. in l. mulier §. si
heres l. postulante 44. §. sed in huius
modi l. deducta 58. §. qui post D. ad
S. C. Treb. 2.º Necesse esse id nomina
tim caueat testator ad hoc Vt fructus
in restitutionem fidei commisariæ here
ditatis Venire debeant tx. ibi nisi
ex mora aut cum quis specialiter
fuerit rogatus et fructus restituere
Secundum cum qui iubetur restituere

UVA.BHSC

152

hereditatem id omne restituere debere quod fuit hereditatis fructus autem non esse hereditatis tx. ibi fructus autem non hereditati sed ipsis rebus accepto feruntur quorum census fructus non percipi ex illo iure Universo seu ex illa Universalitate quam nomen hereditatis includit l. nihil aliud 24. ff. de V. s. sed ex rebus ipsis particularibus que non iubentur restitui tanquam particulares sed tanquam Universitatem illam conficientes unde cum fructus rebus ipsis non Universitati rerum accepto ferantur in restitutionem Universitatis venire non debent pariter quoque cum Forus iubet bona redire ad radicem unde pervenerint nomine bonorum cum Universale complectitur arg.º tx. in l. nam quod 14. in fine cum segg. ibi vel bona sua ff. ad S. C. Treb. ... bona particularia ut particularia sunt non continentur legali fideicommisso sed ut Universitatem illam bonorum a radice provenientium componentia cum ergo fructus non Universitati rerum sed rebus ipsis imputentur in restitutionem non veniunt sed ad matrem iure legiti-

me Successionis obuenire debent ad quam
rationem ita digestam nemo altenus
aduertit eorum qui hanc materiam atti
gerunt ea autem sese mihi obtulit in
cursu scriptionis et tantum de 1. capite

15- Quantum attinet ad 2.ª aurate foris
rum verba si examinentur non obscure
videbimus bonorum nomine fultus non
contineri nam inprimis foris solum loquun
tur de bonis que peruenerunt ex linea
materna siue paterna fo. 9. b. roman
quen los bens que vindran de part de
pare als parents pus prois mes de part
de pare et fo. 10. b. de la qual part los
dits bens seran peruenguts al dit pouil,
et iterum b. de la qual part los dits
bens si peruengueren et fo. 11. b. que
en los bens tant solament que li pertanye
ran o li peruendran del pare, o, de la
mare, o, de altres ascendents succehix
quen aquelles persones que et pare o la
mare, o, altres ascendents li hauran
substituit en los bens de aquells que
hauran feta la substitucio et iterum
b. mas los altres bens propris de aquell
pouil que li seran peruenguts de linatje
paternal, o, maternal en los quals
no li sia feyta substitucio pertany-

UVA.BHSC

Vide de hoc Verbo in simili sta-
tuto Guiurbam ad Statutum 16
Messanit. p. 1. c. 11. gl. 5. n. 7.
8. fol. 662 —

guen e tornen a aquella part, o rail de la qual seran pervenguts— Igitur ea tantum proximioribus de radice obueniunt quę peruenerunt a radice, fructus autem proxime et immediate non prouenerunt a radice sed a bonis ipsis q.º fidei commisso legati non comprehenderunt consequentia pater quia dictio de Vel ex causam immediatam denotat l. qui liberis ff. de Vulgari DD. ad Rub. ff. de reb. cred. et ad Rub. ff. de inuen. Vui. naufrag. et sic bona quę proxime et immediate a linea materna seu paterna prouenerunt non Vero fructus bonorum quo arg. genere Vtitur Ranch. in decis. 18. n. 8. et probat idem ipse Fabr. de Ana cons. 119. n. 28. qui cum Polo in confirmationem suę opinionis allegabatur his additur distinctio restrictiua tan solament quod conuinsit stricte nimis et taxatiue accipienda bona illa scilicet quę Vere et proprie a radice proueniuntur. quod euidentius monstratur ex Verbo illo tornen quod presuponit a radice prodiisse nec enim aliter ad eam redire possunt l. cum pater

n. §. rogo ff. de leg. 2. l. 1. §. eleganter
ff. depositi quod manifestius est quam
vt vlla probatione indigeat cum ergo
17- fultus vere a radice non prodierint ad
eam redire qui poterunt faciunt pro
hac parte tradita in porcionibus termi
nis a Joanne Gutier. ff. lib. 3. q. 87.
vbi a n. 8. defendit rem emptam ex
precio rei immobilis trincalis non esse
truncalem in eaque non succedere pro-
ximiores del tronco siue radice idemque
contendit in alio dubitabiliore casu rei
truncalis permutatae cum alia quae non
est truncalis et ait non redire ad tun
cum quia vere truncalis non est.
18- Praeterea fori manifeste presupo-
nunt ea bona reuerti debere ad radi
cem quae certe prius fuerunt patris
aut matris cuiusue alterius ascenden
tis vnde prouenerunt ex testamento
vel qua alia successione fo. 9. b. toma
quen los bens que vendran de part del
pare als parents de part del pare
et fo. 10. traditur legitimam patri
aut matri attinere in legitima spec
tante ad pupillum in bonis testato
ris et fo. 11. agitur de bonis quae ad pu
pillum pertinent, del pare, o, de la

mare et quod presuponunt esse bona que adquisiuit pupillus ex Succes sione paterna aut materna et ex consequenti ad ea tantum bona forales dispositiones referuntur que Vere et proprie talia sunt et quod redire debent in eo statu et qualitate considerata qua erant cum pupillo obuenerunt qualitas enim adiuncta Verbo in telligitur secundum tempus Verbi l. 1. in prin.º l. 3. §. ait Pretor d. de incen. rui. et naufrag. et ex qualita te adiuncta cognoscitur quid Veniat in dispositione l. 4. §. quoties d. de eadem inf.º Vbi Bart et ceteri

cum fructibus nunquam fuerit testatoris nec ab eo proprie et Vere im mediateque obuenerint sed proprio et distincto et. perceptionis pupillo adquisiti et ex perceptione distincti et separati a rebus ipsis sequitur manifesto non comprehendi dispositio ne forali quia bona ad radicem redire iubentur quia fori nec de eis loquun tur in actu quo ad pupillum perue niunt cum a testatore non prouene rint neque in actu quo in eis succede

UVA.BHSC

re debent propinquiores ex radice
cum proprio Iure isto medio tempore
quod intercedit inter Successionem
et mortem pupilli ei fuerint adqui
siti et sic semper considerantur tan
quam bona que obueniunt et redeunt
sine fructibus isto medio tempore de
nouo comparatis non ergo debent in
cludi foralibus dispositionibus de radice
ex vi verborum mentisque eorundem
fororum

19 - Rursus fororum mens ea solum fuit
ut bona que a familia paterna vel
materna pupillo obuenerant et ex
tabant tempore mortis illius in fa
milia quoque remanent et ad alia
non transirent fo. 9. t. Romanguen,
at huic menti satisfit si proprietates
in familia remanent alias plura
bona redibunt quam obuenerunt quod
fori non exigunt et animaduertendo
est matrem aut patrem habere
fundatam suam intentionem de
Iure communi ut succedant filio in
omnibus bonis fo. 1. de intesta. Unde
proximiores qui contra hanc dispo
sitionem communis Iuris veniunt
ostendere debent aliquam particu

UVA.BHSC

larem quae Juditus eis addicat at nullam ostendunt cum praedicti fori de bonis non de fructibus loquatur q.º in dubio succumbere debent ex vulga. Jurib.-

20- De inde eadem ipsa mens eruit ex for. 11. 6. tant solament et pervindran de part de Pare, o, de la mare quibus verbis docemur ea solum voluisse fo. ad proximiores de el radice pertinere quae ab ea ad pupillum pervenerunt igitur non continebuntur hoc legali fidei commisso quae postea pupillo obvenerunt ut probat tx. in l. sed si plures 10. §. ad substitutos d. de vulg. et pup. subst.e qui optime nostro instituto adaptatur si expendas verba illa, nisi proponas militemesse qui substituit heredem hac mente ut ea sola vellit ad substitutum pertinere quae ate ad institutu pervenerunt, nam verba illa ea sola respondent tant solament fori et illa quae ate ad institutum pervenerunt, pervin

dran del pare de Pare, o, de la ma
re, eiusdem Jori Ae constat fue
tus postea pupillo obuenisse hoc
est post quam succedit in bonis
paternis aut maternis de ijs
enim loquimur non vero de
fructibus q extabant tempore
de la teq successionis ut distin
guit recte Molfesius d. 2. p. de
bonis q. 20. n. 2. qº fructus a pupil
lo percepti ad radicem non redi
bunt. Et in corroboratione m
huius argumenti desumpti ex d.
§. ad substitutos considera quod
idem ipse Fabius de Ana
Cons. 119. n. 27. nimirum mi
tius agi cum dispositione legis
quam hominis et facilius ex
cludi matrem a fructibus per
dispositionem hominis quam
legis cum ergo ex substitutione
hominis a bonis que postea
obuenerunt non excludantur
legitimi successores pupilli mul
to minus ex fidei commisso fora
li ab eis excluditur mater le
gitima heres filij—

21. Ultimo perpendenda est decisio

UVA.BHSC

tx. in l.º 9. de here. ins. vbi Substitutio cuius casus infra pupillarem etatem euenerit intelligi debet dixerta expressa ita tamen vt solum comprehendat bona relicta per substieuentem pupillo q.º fructus non continebuntur quia non sunt relicti a testatore sed postea obuenerint et ex consequenti nec fidecommisso fori ad proximiores pertinebunt quamvis ijdem ipsi qui de radice proximiores substituti reperiantur—

22— Tertium nunc succedit caput et sane inprimis omissis auctoritatibus adductis supra V.º hinc fit vt quirem cum segg n. 7. 8. 9. 10. 11. et rursus n. 17. ex Afflic. decis. 367. n. vlti ex Franch. decis. 13. et DD. communiter ex Bal. apud Aponte cons. 49. lib. 2. eodem Franch. decis. 18. Ioan. Gutier. lib. 3. practica. q. 76. an. 9. q. 83. n. 12. 13. sequentes que proximius nostrum casum attingunt et elidunt

auctoritatem sumptam a cons.
Fab. de Ana commemorato Vin
cent. ergo de Franch. decis. 604
n. 5. aperte profitetur fructus
perceptos ex bonis antiquis
inter bona antiqua ad defunc
tum a Patre vel quo alio ascen
dente pervenienta non commemo
rari et ideo non subiacere consue
tudini civitatis Neapoli. hanc
decissionem allegat et late com
probat Molfesius ad consuetud.
Neapoli. p. 2. tt. 22. q. 20. ubi
allegat Franciscum de Aponte
in tt. de offi. et potestate Pro
regis tt. 9. de succes. mul. n. 15.
fol. 453. qui tamen articulum
non attigit sed alium videlicet
an fructus bonorum antiquorum
remansit in hereditate bonis
antiquis connumerentur loqui
tur autem de fructibus percep-
tis a testatore et remansit in
eius hereditate ut colliges ex
quest. quam tanquam preceden
ti de fructibus similem adaptant
de bonis emptis ex pecunia
antiqua inqua contra Fabium

UVA.BHSC

de Ana cons. 119. lib. 2. scipsit
constituens tamen differentiam
inter consuetudinem ciuitatis
et consuetudinem Capuanae et
Medi. reliqua cum tempus sup-
petet addemus in alia observa-
tione videasque ad marginem
adnotavi n. 3. 4 —

Adde Ioannem Andream Georgi-
um alleg. 25. et allega. 24
n. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. et seqq.
Ubi in terminis Neapolita.
consuetudi. qua agitur de suc-
cessione in bonis paternis de-
fendit eorum nomine non ve-
nire fructus nec bona ex eis
quesita et allegat et ibi alle-
gat Afflic. decis. 367. Franc.
decis. 18. et Reg. conci. sosini
93. lib. 1. doct. Pauli de Cas-
tro in l. 1. d. quan. ait. de pe-
cunia ama. et videtur scrip-
ta hec allegatio contra cons.
119. Fabi de Ana ut alleg. 23.
24. contra cons. 92. eiusdem
quod est primum lib. 2 —

Vide allegationes pro d. Hieronima Corella contra Comitissam de la Puebla. Vide Baltram ad gregor. 15. decis. 189. n. 7. ver. sciendum est autem

De alimentis pro manutentione pendente lite prestitis agenti sibi vel cui alij filio imputandis si obtineat actoris

Ex facto queritur in quantitate que prestite fuerunt ad alimenta et sumptus litis pro manutentione filius vel cui alij agenti contra possessorem imputare debeant si filius vincat omnem tamen sub eum condemnatione et licet dd hanc questionem mixtim tractent cum alia quae dicere, caturo in in casu succumbentie actor alimenta provisionaliter prestita restituat vt colligitur ex traditis per surd. de aliment. tit. 8. q. 124 et afflict. ad consuetud. neapolitan. p. 5. de alimentis prestandis q. 8. n. 17. 18. 19. 20. attamen vtraque separatim explicanda est vt bene fecit couar. lib. 1. var. pract. q. 6. n. 7. vbi tantum de quest. posteriore egit non de priore que propria est huius loci et sane casus succumbentie a casu victorie multum differt vt infra

Dicimus

Itaque surd. d quest. 124 n. vlt. ingenue existimare videtur duos casus esse distinguendos primus quando sententiam obtinuit actor vna cum fauctoribus

secundus quando fructuum condemnatio fac[...]

non est et priore casu alimenta et sumptus

litis in concurrentem quantitatem fructuum res

tituendorum imputantur. idem tenet Decar. q[...]

l. n. 3. Milan. decis. 17. n. 49. Urban. [...]

de Marc. posteriore vero minime quia [...]

ait ille inquum esset ut fructus rerum

spectantium et alimenta alter consequa

tur et certe Surd. lib. de Rovetto pr[...]

asseruit 2um ex loco Obscure colligimus [...]

Praeterea vincent de Franch. decis. 614. [...]

putata lite quaestione ad alimenta [...]

an lite pendente decernuntur alia quanti[...]

tas ad alimenta et sumptus liti debear[...]

prestare cautionem nec ne de restituendo

in casu recuperationis tandem [...]

sententiam Surd. d. quaest. 124 et quaest. 125.

et praecertum id quod ad finem dict. quaest. 124

Surd. addit sed omissa qualitate illa quam

considerat ille nempe condemnationis fructuum

ait enim: et quando vicit esse ex computan

da vel deducenda prout in casu victoriae [...]

per facimus in nostro consilio vendemo[...]

tare sentit imputationem fieri sive in[...]

fructuum condemnationem sive non et secun

dum hanc Franchis mentem accipienda

sunt quae ex eo refert Andreas [...]

ad consuetudinem neapolitana p. 5. de alimen. [...]

3. n. 19. et 20. et ejusdem practicae [...]

neapolitana meminit idem Franchis. decis. 336. n. 5. ubi nos autem ut plurimus in sacro consilio pro decretis alimentis diximus quod dentur centum vel alia quantitas excomputanda prout per sacrum consilium fuerit provisum idem tradit decis. 614. in ultimis verbis

Deinde Hercules Marescotus Lib. 2. var. c. 83. n. 26. expresius amplectitur Surdi opinionem affirmans alimenta lite pendente praestita sive actor succumbat sive victor existat non imputari in sortem principalem ei debitam neque restitui respective sed solum compensari cum fructibus respective quando victor existit et ita ait tradi per Surd. d. quaest. 124. et hanc opinionem probatam Rotae in Romana bonorum de Saulis 14. novem. 1603. coram Pena confirmata 4 febru. 1604. coram eodem quibus adde don Juan del Castillo lib. 3. controver. quotidiana. cap. 27. n. 12 versus. ubi tamen ni fallor non tradit quaestionem directo non attingit sed aliam de qua etiam late Fontan. de pact. nuptia. to. 1. cla. 4. glos. 18. p. 4. n. 29. 80. an praestare teneatur actor alimenta petens lite durante cautionem de restituendo in casum succumbentiae.

Haec itaque adnotavi accuratius cum esse iterum de toccatio examinanda ex quibus videtur receptam quantitatem ad alimenta et sumptus litis prerogatas non restitui etiam si alimentarius victor cadat si non fuerit facta condemnatio fructuum in quos imputentur

UVA.BHSC

quod mihi haudquaquam probatur cum condem[...]
ōo fructuum nihil vere restituendi oblig[...]
addere audeat neque posset et iniquum videa[...]
reum condemnare ad rem penitus restituen[...]
et auctorem velle ut cum iactura aliena al[...]
tra percipiat nec cavere ex aliena substan[...]
peregra restituat aut saltem imputet –

145 De Auctore furti Incendij aut
grassationis pena ordinaria puni[...]

Sicut auctor furti vel persuasor ejusdem
grassationis in via publica primo et loci com[...]
monstrator ubi grassatio per acta autem min[...]
ad furti queritur an eadem pena qua grassator[...]
ipsi veniant plectendus venire
et secundum hanc opinionem sententiam
Eximius auctorem habes Marinum Coleru[...]
decis. 150. ubi qui auctor incendij fuit et ed[...]
ficium quod combureretur monstravit pena inc[...]
rij fuit affectus et licet Modestinus Pis[...]
p. 2. Mudaeum qq. q. 63. n. 23. affirme[...]
auctorem furti si furata pecunia particeps no[...]
fuit pena ordinaria suspendit quia gravi[...]
non esse puniendum et ita de alios q. Judic[...]
in locum pene ultimi supp.° usos pena rigor[...]
relegationis nihil ominus in casu occurrent[...]
quia delictum grassationis frequentissimu[...]
est et credit in R[...] per maiorem p[...]
non est molienda et non dubita ut
hujusmodi grassationis auctorem ea quasi[...]

UVA.BHSC

ad gravamini[?] naturali condemnare vide Bo-
[illegible] in praeludi. num. c. postquam vidimus
quando quis gerere possum n. 4. v.o dicit quod re-
gula est et Salize. in l. unica col. 2 vers.
tertio quod Auxilianus hic pari et col. 6 vers.
quero ad declarationem praedictorum c. de rap-
Virgi.

146. De Fideiussore Laico de
representando Clerico coram Seculari
Judice pro delicto ab quod non a[?]-
mittit Clericus suum fori privileg[ium?].

Ex facto quesitum [illegible] si Judex Laicus
Clericum conjugatum capi fecerit eque[?] ferre-
rit ut sub pena trium mille librarum se apud do-
minum Proregem Regiamque Audientiam intra
certum terminum presentaret Hicque de quo[?] sa
fideiussores de representando dederit sub prae-
dicta pena ea commitatur contra fideiussores
Laicos si Clericus proprium Judicem adierit
et literas contentionis informa solita
expedire curaverit apud proregem autem
se presentare neglexerit

Ad hujus questionis decessionem vide que de
captura et carceratione nulla vel indulta
a qua quis liberatur dati fideiussoribus
de representando dixi in juris allegatione
pro don Agapito Saluador contra [illegible] Re-
gii procuratorem et magis in termini quas do-
te [illegible] Franch. decis. 400 ubi de-

virum memorat fidejussores a clerico ab Com[...]
de judicato Concca cum solvendo per judicem
Secularem fuisse liberatos eo quod sententia
fuit nulla ex deffectu jurisdictionis Le[...]
§. fin. d. de poenis et defectui quidem qui conse[...]
clerici supleri nequit. Cap. Si diligenti et ex[...]
de for. compe. quo casu fideijussio coram
judice incompetenti nulla quoque est ex De[...]
Gramm. voto et alijs allegatis ibi n. 7. et
quibus et alijs quae optime traduntur per
Vincentium de Franch. quem consoribere nolu[...]
Rd. fidejussorem non esse in eo statum dum et
ad de in eandem sententiam et Afflictum. I[...]
to ad consuetud. neapol. p. 2 de persolvi[...]
q. 8. n.° 21. ubi allegat hanc decisionem
400. Vincent. de Franch. et ei addit Marc[...]
1 q. decis. 1055. cui etiam addit Theori[...]
Comp.° verb. fidejussor fol. 220. Caballo
cent. 3. cas 225. n.° 30. 31. qui tamen hanc
quaestionem non attingit sed tantum docet
In primo principio processum factum contra cleri[...]
cum coram judice seculari ipso jure nullum
esse etiam si consentiat tacite aut expresse
et n.° 30. 31. ait id ipsum procedere etiam
si clericus fuerit contumax -

147 De Compromisso materiae divisibilis
pro parte unius qui decretum non in-
diguit ad Compromittendum valeat
pro parte vero alterius qui indiguit
non valeat stante adversus [...]

illum ii secundum quem pronuntia cum
ex Laudo actionem habeat hunc
vero non utique — —

Vide l. l. quidam mulier 41. d. famil
ercisc. l. Labeo. 25. in principio ff. de recep.
arb. l. ult. ff. de iure potis. C. Cramsi 29.
§ 1. d. de minor. C. Fabria lib. 3. tt. 2. de ffor.
tu. definit. 7 n. 7. ubi quod sententia est
dividua si continuat plura capitula di-
versa. 2º vide l. in hoc iudº 27 alias
28. d. famil ercisc. C. Fabr. lib 2 tt. 6.
de app. definit. 2. n. 6. defin. 13. nº 7. l.
scire debemus 29. d. de v. o. ubi quod in
connexis non potest sentª pro parte valere
pro parte non. 3. vide Gratianum. to. 3. c. 524.
nº 14. ib: c. 486. nº 38. cap. 529. nº 20.
15. 44. 45. ubi
sententia compromissi et Laudi tam
quo ad personas quam quo ad res ad de
eundem to. 1. c. 183. nº 47. to. 1. c. 162. nº 17. et
nº 12. et alijs num. et 21. to. c. 363. nº 5. 6.
7. de eadem re. 4º vide Hist. lib. de cis. 213.
capi. et alios quos allegavi in responso pro Ter-
cha de Vaquero et contra matrem Sancti Bor-
var de Benicarlo in articulo contentionis
inter iurisdictionem Regiam et Sanctij of-
ficij vide responsum pro donna Isabella viu-
da de vives ubi pro   pro qua et erim latta
sententia seu facta provisio ...

De Iudice apud quem tractari posit de Impedimentis ad prosequendam appellationem et prorogatione fatalium.

Cum appellans coram Iudice a quo proposuisset quedam Impedimenta ob que non potuit intra annum supplicationis causam quam in supremo Consilio introduxerat concludere et petijsset prorogationem, ut maius solucatum sibi concedi quoad ut quia impedimenta culpa aduersarij inducta remouenda; quesitum fuit an de huiusmodi uista causa non prosecutum supplicationis et prorogationis concessione cognosci posit in hac Reg. Aud. cuius sententia supplicatum fuerat et Reg. non posse sed hac de re agi debere apud Iudicem ad quem hoc est supremum Aragonum Consilium mouet doctrina quam ex. franco. in c. exoratione 8. n. 63. vers quoad primum conclude et sub n. 99. ver. septimo et ultimo queritur de appellatio. refert Sigismund. Scaccia de appella. fini lib. 3. de Iudi. cap. 2. q. 11. art. 5. n. 151. ubi quando causa appellationis iam fuit introducta coram Iudice ad quem et sic iam ipse Iudex fuit a directa pronuntiationem super deserti one ad eum spectare non ad Iudicem a quo scribit ratione quod iste Iudex propter dubium an appellans fuerit legitime Impeditus necne illum

modo potest cognoscere de desertione quae pendet ex cognitione legitimi impedimenti igitur aperte presupponit legitimitatem presentis impedimenti et terminandam per Judicem ad quem qui semel fuit a Rota non per Judicem a quo — id ipsum tenet n. 152. Scaccia eumdem Franco in d. cap. ex ratione 8. n. 100. vbi dubium tamen facit. Col. Anferen. in fine de appella. dum tradit cautelam appellanti vt si appellatus adierit Judicem a quo cum faciat inhibere tempore vt introducat causam coram Judice ad quem et ab eo obtineat inhibitionem Judicii a quo et si opponatur de desertione, replicet de impedimento et petat restitutionem in integrum quomodo Judex ad quem poterit pronunciare appellationem non esse desertam et revocare per viam attentati executionem Judicijs a quo igitur pro constanti habere Franc. et Scac. cognitionem impedimentorum ob quae appellatio non est prosecuta et concessionis restitutionis in integrum ab illam ad Judicem ad quem pertinere = Addo pro confirmatione huius sententiae distinctionem traditam ab eodem Scac. ibid. n. 157. 158. vbi tradit Judicem a quo si appellanti non declinet Jurisdictionem posse super desertione pronunciare non tamen principaliter, sed [illegible] super executione

Sententia de ex Ranco in d[ic]ti cap. ex ratione. 8.
99. V.o Septimo et ultimo quod certe nulla a[...]
ratione sit quam quia principaliter non potest [...]
noscere Judex a quo post quam Judex ad quem
Stabilius et causa coram eo mero ducta se[...]
ea intromittere et cognoscere de impedimento
Judicii an iniusti prosequende [...]
tio ductam appellationi ex curia introductio
ne emanat ejus inhibitio ergo ab eundem a quo
age non potest de prorogatione fatalium ob
hanc causam justi impedimenti

149. De Nepote ex filia dotata
exclusa a legitima successione patris
per for. 6. 7. tit. de dot. prom. et
premortua Concurrente ad successionem
Intestatam avi avunculi item
de filia moniali ad eandem hereditatem
veniente

Diem functo Vincentio Sanchez notario
sine testamento superstitibus Jacobo et
Vincentio filijs Julia filia moniali et
Hieronymo nepote ex pre[...] defuncta Napolona
filia dotata quondam nupta christissimo Ag[...]
lar J.V.D. due sese obtulerunt ques
tiones ancipites et valde controversae. Prima
an filia moniali et dotata a Patre cum
Religionem fuerit professa Comprehenderetur
exclusione forali d. fo. 6. 7. de Dot.

UVA BHSC

promi. aut saltem altera electione for. 5 de
successione quam questionem facio allegare
contentus Gasparem Antonium Thesaur. lib. 2.
foren. q. 3. ꝯq. 92. quibus in locis late ex-
aminavit et tractavit et prius que in
posteriore in utroque autem contra monacum scri-
bit et pronunciatum memorat Alde. Hon-
ded. cons. 2 an. 16. ubi contra monialem

Secunda annepos ex filia dotata et
exclusa possit cum avunculis ad aditam
hereditatem admitti articulus sane diffi-
cilis et abstrusus variisque doctorum opinio-
nibus involutus et adhuc non desiisus regia
aliqua sententia et sane si expendimus foros
de filia dotata et maritata loquentes quia
sunt d. for. 6. 7. tt. de dot. prom. fo. 50. vo.
ult. tt. de testamen. et for. 216. curiarum
anni 1604. vix certa aliqua diffinitio hau-
riri possit nam quantum attinet ad for. 6. 7.
cum tempore quo conditi non daretur locus
subingressioni filiorum in locum parentum
et avo succederent una cum patruis d. fo.
expressum primum in nomine et de successione
nec loqui fuerunt nec potuerunt loqui de
exclusione filiorum filii dotati quos con-
tabat ad successionem cum patruis
vel avunculis non vocari postquam autem
fo. 2. tt. de successione admissa est representatio-

UVA.BHSC

in successione ascendentium et effectum ut filij
sub ingrederentur locum et gradum quem pre
defuncti patri tenuerunt nullum aliud forum
de filijs filiae dotatae praedefuncti invenimus nisi
for. 226. Curiae Anni 1604. qui statuit
ut nepoti ex filia praedefuncta sive ipsa dotata
fuerit ab avo sive mater praemortua non possit
ullomodo ad hereditatem legitimam avi venire
cum autem ante hunc forum dicepta[?] fuerit
et casui nepti ex filia exclusa propter
dotationem et casui etiam nepoti ex eadem
ut constabit ex infoliis allegandis et nega
ri haud quaquam possit dubitabiliorem esse
illum casum contra neptem quippe quae femina
sit et qualitatem dotationis recipere possit
quae actu et habitu fieri non potest ut in
nepote dicatur consequens esse videtur ut secundum
fororum seriem et mentem nepos ex filia
non sit conclusus quasi exclusio neptis vide
atur quodammodo inclusio nepoti
Caeterum hac consideratione fororum circumsi
cripta quae latius aliquando erit prosequenda
res videtur valde dubia nam nepoti obstare
videtur ratio representationis ex cujus vi
succedere debet et cum avuncu
lis maxime per ponderis verbi limitativi et
taxativi f. 2. tt. de intestati. en aquella
part que la pare premort succehira &.

vix quis quaer verba lo tantum respicere puto ut
successio nepotum intelligatur mihi per non in
capacia numero ut succedentes ex propria persona
impedimento sit inhabilitas patris cujus
ratio cum non conveniat ut in nostro casu ra:
tio decis. a quem excluditur mater non potest
ad ea imo nec habitu accommodari ejus filius
Surd. cons. 185. n.º 26. 27. Lib. 2. sed respon:
demus hanc non esse repraesentationem personae
Matris sed gradus quia invenimus locum
graduumque vocantem per nominationem et exclusio:
nem feralem cum sub ingreditur nepoti et
venit ad successionem ex propria persona
ut late explicat An. faber. de erro.
pragmaticorum. 2. deca. 18. erro. 5. Al. 187 Ro:
da Indeci. 463. apud Farina. et 1. q. 1. de
quaproxima obstare etiam videtur filiam exclu:
di quidem ex vi dotationis suam partem accepit
quae cum in nepotem derivetur videtur illius
successioni eadem ratio obesse quae matrem ab
haereditate removet sed respondet hanc ratio:
nem solum evincere ut conferendo si dos quam
Mater accepit Ant. reg. fu. 2. et de
Cola numero ut removeatur a successione
et e gradu quia in ea filia non potuit deferri
et consequenter nec superstiti nepoti au:
ferri ex ea quae doctores de filia
quae renunciavit ut exclusus propter

UVA.BHSC

renunciacionem censeri non debeat nepos
ex ea tradunt apud Sanch. decis. 67 ...
rot. Cons 22. ga. An. Tesau. Lib. 2. for
q. 90. Molyses. ad consuetud. neapol
tt. 5. de renuncia. q. 5. hec quo ad rationes
insinuata magis quam expressa super
Italia contranepotem non attento fo. 1. ...
procedant nepotes in successione legitima non
ingrediunt ... Lib. hic for. 2
d. tt. et correctorius 1. ... contum
et sumo de nepotibus ex filio non ex filia
Verum cum masculinum in ea interpretatione
concipiat feminimum ex vulgari nomine
... intelligitur mater et nomine fi...
... filia quoque aeque pro constanti habu...
for. 226. caviar. anni 1604. alias enim
super nullo dubio edictum foret
Quo ad auctoritates quia tempus
non suppeat videndi doctores quos observa...
... decis. ... precipue Surd. cons.
185. n. 3. 4. 5. et sursus. n. 14. 15. 16. 17.
Lib. 2. ubi pronepote concludit et cons. 355.
a. n. 45. ubi contranepotem Lib. 3. plures ...
in loco allegamus Molyses. d. q. 5. an. 2 ...
caute tamen legendus quia rem sani non
et assentes et visitandi DD. plurimum
fuit falsus tt. de ...
6. an. 95. ubi contranepotem ...

UVA.BHSC

eodem tit. n. 2. et n. 232 et
Aegidius et ascribitur Campeg. eodem tit. q.
22. n. 95. 99. sed milius favorem probat
georg. Nata eodem tit. q. 2. princip. q. 19.
n. 37. quando ab istam qualitatem dotationis
filia est exclusa contra eum tamen sum
venio Moret cons. 7. in tit. sed re non di=
cisa est fuit ibi ratione dubium vide Alex.
nar. cent. 4. decis. 23. n. 5. v. nam filia
et Cesar momentus cons. 2. n. 109. et 110.
et cons. 23. n. 22. vbi per concurrendum
pronepote vide Bald. et alia per eius cornis et
aliorum loca citata a surdo et alijs sup.
cons. 292. verba pastorum
pra n. 4. lib. 2. et nouissime Rotam Romanam
apud Farina. l. p. t. l. decis. 463. que valde singularis denotanda est ad propositum
pronepotem contra nepotem tandem late
concludit Mangil de imputatio. q. 5.
q. 67. ego in favorem nepotis inclino sed
de hac re alibi fusius et accuratius

Sed non ex filia propter dotationem exclusa sed propter masculos ex quo facile contemplus agnationi elici potest que vide filius sta re ta nepoti ex ea resi[illegible] distinctionem explicata Ang. fabio. vt supra

150.

Requiri deniq. domino directo debiti necne bonorum emphiteoticorum. fidei commisso perpetuo seu maioratus suppositorum

O Noua fere ac in audita in foro sesse ob=

tulit questio ocationi cujusdam sententie
a judice delegato domini directi prolata qua
pronuntiatum quindenia deberi bonorum
emphiteoticalium que fidei commisso perpetuo
subiecta sunt an fidei commissi perpetui
suppositio dicitur habeat manus mortue ut
sic quemadmodum bona emphiteoticalia
que in manum mortuam quia ecclesiam collegii
um communitatem transierunt

Solvi laudimium solet domino directo
ut decet. Itaque videmus Sent. Reg. lata
in supremo Aragonum Consilio publicata
a Franquesa 9 Augusti 1571 in favorem
civitatis Valentie rea quoque et eorumque
fidei commissio perpetuo supponuntur.

In qua questione animadverti inprimis nullibi
forte hanc questionem directe et in terminis
disputatam reperiri saltem eo non pro
venit sed duas alias quas doctores solent
committere vere tamen sunt distincte ut
eam separavit optime Gaspar Rodericus
Lib. 2 de anni redditi qu. 22 n. 33. 34.
et seqq. et tum hac nostra affinitatem
habere videntur 1.º et an emphiteota ex
bonis emphiteuticis possit majoratum constituere
hoc quidem certe ut filiis in emphiteusi pos

iudicet. Secunda an majoratus constitutio ex bo-
nis emphiteuticis facta valeat hoc alio sensu
ut Domino directo praeiudicando generetur
necessitate necessarius. Convenimus in prima questi-
one quae a nostro instituto aliquantulum extra-
nea communi et disfinitio inter emphiteuticos in
hereditariam et ex pacto sui providentia ita
quidem ut in hac non valeat in alliorum praeiu-
dicium constitutio majoratus in illa valeat
ac vos ut tradit Molina lib. 2 de primog.
Hisp. c. 10. n. 71. Valasco de iure emphi. q.
49: quo re et alios refert Rodriguez d. lib. 2.
q. 22. n. 36. 37.-

In secunda quaestione prius nostre auctore duae
inveniuntur sententiae quarum una quicquid
suis praeiudiciis sustinet Surdus Prima et Alvari
Cons. 8. n. 18. lib. 6. qui asserit prohibi-
tionem alienationis tenere quoad successo-
res emphiteutae qui non possunt contravenire
facto defuncti l. cum a matre. C. de rei
vindic. cum simil. non vero quoad Dominum
directum qui conqueri potest de nullitate
prohibitioni dicere et huic primo assenti-
tur Rodriguez d. quest. 22. n. 39. ea ratione
motus quod per prohibitionem alienationis
quae ex fidei commisso seu majoratu

UVA.BHSC

resultans et preiudicium Domino directo in
pensionibus Laudimiorum quippe cum bona firmo
inalienabilia et Laudimia cessent quod
haudquaquam videtur permittendum Gamba
alleg. hanc questionem decis. 70. et decis.
214. n. 3. et 5. decis. 218. n. 10. et decis.
214. n. 3. et 5. memorat Contrarias in contrarie
70. et 214. memorat Contrarias in contrarie
Lusitanus hac de relatas sententias pro haeren
Affict. cujus ipse non meminit allegat Bald. fel.
mis decis. supra d. n. 1. et rursus n. 2. Speculat.
Benedict. Bald. felin. in eamque
ait d. decis. 214. n. 3. ibi at omnium pars major
et G. Pro alia autem cujus auctor Laudatur
Roja in l. filius fami. §. divi n. 9. allega
l. vix amen vix quidem aliquem ex no.... citat
et tamen eius addisionatur flores de mena ibi
d. decis. 70. ait communiorem esse opinionem ut
valeat majoratus constitucio in preiudicium
Domini directi et allegat Cephalum cons. 1. et
Cons. 12 in fine Lib. 1. et Jane. Decimum cons.
117. Lib. 3. n. 23. cons. 23. n. 41. eodem
Libro. citatum a Rodriguez. d. q. 22. n. 35. docen
tem emphiteosim posse in fidei commissum
deduci ad ipsam erat bidit Roca apud farina
cium in prolatmi. p. 2. to. 1. decis. 152. n. 2. ge
et potuit emphiteuta ei cui relinquere

167

emphiteosim alienationem prohibere id quod
nominatim asserit Peregrin. art. 51. n. 16 et
ibi omnibus 241. addens quamvis redundet in
domini perjudicium respectu laudimiorum et
prelationis et latius defendit Georgius Cabe-
do decis. Portug. 230. p. 1. ubi distinguit
inter emphiteosim perpetuam et ad vitas ut illa
possit vinculo et majoratui fieri abnoxia
hec minime   que distinctioni auctores
citat Barbosam   add. §. divi quippe
judicio domini directi quod in pribus consistit
in amissione laudimiorum in cessione prelationis
suis fatetur in amputatione spei consolidationis
respondet nominale quantum attinet ad duo priora
damna quia veniunt in consequentiam quod non cura-
tur ex Peg. n. 91. Alfia n. 21 in d. § divi quo
ad vero pretissam spem revertendi ad dominum di-
rectum quia emphiteusis perpetua proponitur et
nonquam enimquis dne herede testamentario aut
legitimo decedit nullam injuriam esse siserun-
dum propriam emphiteusis naturam alienatio
perpetuo prohibentem ceterum novissime Melchior
Phebo in dictis. 5. Lusitana questione adhuc
exagitata contrarie que neget in prejudicium
domini directi majoratum fieri posse magnis ar-
gumentis adheret et singillatim argumenta
Barbose Cravionqta et Cabedo et ait novis-
sime idius questioni faciet mentionem Marius
Burgini tt. de laudimiis q. 2. in pect. 44
in additio. n. 8. ubi primum ait valere

in fidei Comisum vn dictum per emphiteutam
in testamento nevaleana heredes et successores
bona alienare licet redundet in preiudicium do
mini directi respectu Laudimij et prelationis
et allegat Pereg. d. art. 51. n. vbi et Rodri
guez d. l. 2. q. 22. n. 34. et Legg respondendo
tamen contrarie opinioni qui tamen vt vidimus in
preiudicium Jurium domini directi non valere
huiusmodi fidei Commissi Constitutionem dici
te ait vt sic Valluminatum vbi ejus allegatum
Burginium ambigi non debeat qui de inde n. 9
addit autumare Caualcanum decis. 6. n. 28.
p. 3. alienatione secuta emphiteusis. oneri
fidei commissi obnoxie vis Laudimij procul
dubio deberi.

Constat ergo questionem istam esse controuer
sam secundum Juris Communis regulas et
nostrorum traditiones frequentius tamen ponderan
tis nedum numeratis DD. receptum non posse
majoratum Constitui ex bonis emphiteusis in
preiudicium Jurium Laudimij, prelationis, con=
solidationis seu reuersionis domini directi et
omnes supponunt adesse expressam prohibitionem
alienandi ea enim semota cum valeat alienatio
saltem durante vita possessores fidei Commissi
a l. vlt. §. sed quia C. communis de legat.
et tradita a Molina. lib. 1. c. 26. n. 33.
quem et alios allegat Phebo. decis. Lusitani d.
6. n. 8. videatur cessare ferme domini directi
preiudicium majoratus ergo Constitutio cum

UVA.BHSC

expressa alienandi prohibitione ex bonis emphi=
teusis in damnum domini directi non valet Xt. com=
muniorem sententiam quam veriorem magis adequa
tam legibus justitie melioribus fundamentis
fulcitam ait Phebo. d. decis. 5. n. 9. ver.
& maxime —

Hinc inferri videtur ut communibus nostris re=
ceptum sit hujusmodi constitutionem majoratus
cum prohibitione expressa alienandi vel cum taci=
ta que ex ipsomet fidei commisso resultat
valere in hoc tantum valet ne dominus revocare
possit majoratus constitutionem ejus tamen indem=
nitati consulatur qui laudemiorum pensitatione id
enim leges equitatis et justitie videntur exige=
re verum cum iisdem moribus hactenus quoque
sit receptum ut quindenia que indempnitatis
nomine solent ab externis significari non prestan=
tur ex hujusmodi bonis emphiteuticis fidei
commisso perpetuo habeat nunc expressam prohi=
bitionem alienandi supponi consequens esse
videtur ut sententia judicis delegati in ratione mo=
rata non satis juri consona videatur & magis
quod majoratus plurimum a manu mortua hoc est
ecclesia vel civitate distet bona enim majoratus
jure fidei commissi plurimis ex causis possint
alienari et quidem sine decreto & saltem quoad
de substancia in alienationibus ecclesie minoris
civitatis bonorum. Necesse ut alibi tradito; ut sic
non omnino in manum mortuam transisse dici queat
ob hanc et alias rationes cum sit sive 3.
maij 1621. in domum doctoris Chrisostomi Agui=

UVA.BHSC

lar Caesarum de hac questione tractatum

Convenimus unum cum Aguiler Baptista Polo

insignium fori nostri aduocatis Don Cosmas Fenollet

et ego in hanc unanimes concessimus sententiam

ut in Regno et boni majoratui seu fidei commisso

perpetuo cum prohibitione abienandi obnoxijs non de

beantur quindemia Domino directo maxime in

occurrenti casu in quo proponebatur fidei commissum

ante vigessimum supra centessimum annum et

quod excurrit institutum quam quidem

exacta imo ne ipse ea vide des. d. Franci. Hiero

Leo de Laumatena in tercas quas nuper typis man

dauit n. 22. unde nouissime superiori anno 1620

editum et ad hanc ciuitatem in diem primum men

se may 1621 perlatum. 6. 2. tt. de legibus Chris.

fori Anguriano lib. 3. cont. 12. n. 343. que tota

et de hac bonorum emphiteuticorum majoratui sup

positione licet nec omnino exacte et accurate

questionem tractante nec proprie hujus nostre

obseruationi attigent —

151. De Concordia inter Colligantes prouisos

tatos ad idem beneficium diuersis pa

tionis qua alter liti juri renunciat

hoc pacto ut vel expensas quas in lite

fecit ei soluantur vel quas soluere

tenebatur remittantur facta propria aucto

ritate simoniaca sit necne —

Vide Serrientem Redoanum L. 2 des.

Redolam et alios allegatos per Garciam tt.

de benefic. to. 2. p. 2. c. 5. n. 350. et mihi-

to. qui resolvit non esse licitam hujusmodi pactionem quia non omnino gratuita quæ tantum nomine compositioni approbatur in c. cum pridem de pactis, idemq. colliges ex iis quæ accuratissime resolvit tradidit Suarez de religione to. 2 tt. de simonia c. 51. de hujusmodi transactionibus, concordiis et compositionibus.

152. De Locatione Baroniæ majoratui suppositæ facta a possessore ad instantiam creditorum et auctoritate judicis obliget necne successorem jure vinculi.

Don Michael Suarez Diez Giron de Rebolledo dominus Baroniæ de Andilla quæ erat sub Regio sequestro prævijs Regijs provisionibus quibus jubebatur Baronia subastari vel plus licitanti locaretur et locatio subastata in locum Regij sequestri obtenti a creditoribus Baroniæ et in presentia auditoris sequestri locavit redditus fructus et emolumenta Baroniæ Jacobo Fuster pretio nongentarum 900 librarum et tempore sex annorum quorum duo ultimi relinquebantur arbitrio conductoris finito 1. anno obiit Don Michael et in Baronia successit jure vinculi et majoratus Ferdinandus tanquam filius masculus primogenitus cujus curator D. Martinus Rebolledo noluit locationi stare quæsitum apud Regiam Audientiam sub examine doctoris Sancho jure ne subsisteret intentio Don Martini pro qua allegabat communiter receptam sententiam quæ tradit successorem

prelati seu prebendarij minime obstringi Locatione facta a suo precessore qui cum ejus rei fuerit restrictum et limitatum utrique terminatum ad successorem in prelatura vel prebenda non porrigi ius se et de ipso jure Locatio extincta manet ex vulgari regula resoluto jure dantis resolutionem jus accipientis L. lex vectigali 32. d. de pigno quam exornat Cancer Lib. 2. c. 11 de emphiteusi n.° 25. et cap 13. de emp.e ven.e n. 59. Hieroni. Lauren decis. aven 28. n. 18. gurruba decis. sci: silic 24. n. 8. Ubi infinitos more suo cumulat quam ad hoc propositum applicant ita censent et Abb. in q. 3. n. 19. in solu.e dub. 5. castren. cons. 7 lib. 1. n. 2. 3. et alios allegans Couar. lib. 2. vari. cap. 15. n. 6. quibus alijsq. adserelatis late subscribit Joan. Gutierres Canonicarum questio. lib. 1. c. 36. ex. phrase Maurica tit. 2. de racioci et ambigui Conventio. Lib. 5. tt. 12. an. 18. et 30.

Addebatur hanc communem procedere etiam si interuenerit superioris auctoritas ex.ª eaque eleganter scripsit Ancarra. Cons. 116. a. n. 2. et ex eo refert gutier. d. q. 36. n.° 4. qui adijcit ex Couar. d. c. 15. n. 6. in fine idem quoque juris esse tametsi canonicus locet nomine eclesie fructus ad suam prebendam pertinentes quia revera hec Locatio quanquam facta nomine eclesie personalis est.

Hec autem omnia aperantur successori in

majoratui quia non est vere successor ultimi posses
soris sed primi institutoris a quo jus habet et
ideo locatio a possessore facta eum obligare
non debet ut docet Molina lib. 1. de Hispa
primoge. cap. 22. n. 3. Anth. Gomez Padilla
gregorius Lopez Palaez Menjaca quos refert
et sequitur Gutierres d. c. 36. n. 8. 9.

Ex adverso replicabatur   limi
tari quoties locatio fit interposita auctori:
tate superioris nam tunc transit ad successo:
rem quia facta videtur ab eo qui legitimam
habet administrationem ut sentit Felgos.
Cons. 125. et recte annuberit gemmus
Cons. 127. n. 8. Baldus Abb. in cap. ulti.
n. 6. ver. et hoc verum nepiela. vic. hi. quibus
audit Hlaca cons. 527. n. 6. cui que ac allega:
bi Mantica de tacitis et ambig. conuent. lib. 1.
de lib. 5. tt. 12. n. 22. ver quod sane intel
ligitur

Caeterum difficultatem ingerebant con:
tra conductorem eaque ipsemet Mantica tra:
dit in tt. 13. sequenti n. 26. ubi concludi
dus requiri ad hoc ut successor contractu locatio:
nis teneatur primum ut fiat nomine dignita:
tis officii seu ecclesiae secundum ut ecclesiae
sit utilis in occurrenti autem casu licet loca:
tio videatur majoratui utilis quia totaliter
convertitur in solutionem alimentorum

UVA.BHSC

Solutionem debitorum quibus baronia est obnoxia

attamen non est facta nomine majoratus sed propria

dicti Don Michaelis unde videtur hoc requisitum

deficere ut ad successorem transeat idque etiam sen-

sisse videtur idem Mant. dum vult d. tt. 13.

assentiat sigillatim conditiones necessarias

(quarum etiam meminit Aloys. Ricci in prax. Eccle-

si. tt. de locatione decis. 412. pag. 214.) ut loca-

tio successorem adstringat ut ait primam esse ut con-

tractus realis non personalis ex c. de contr.

c. veniens et tertiae. c. conveniant prima (?)

glos. de mi(?) sitir, realem autem esse si fiat sub no-

mine officii c. quoniam Abb. de offi. del. secundam

ut superioris auctoritas adhibeatur d. cap. de cen.

vo d. c. veniens tertiam esse ut fuerit celebrat

propter utilitatem Ecclesiae argumento cap. nu-

per de reb. eccl. non alien.

Verum tamen re optime perspecta et in-

time examinata haud dubie dicendum est lo-

cationem transire ad successorem idque colligi-

tur ex his quae recte docet Mantica n.° 17.

et sequ. ex eo enim dicimus locationem

quandoque intelligi factam nomine alicuius offi-

cii seu dignitatis tametsi nomen proprium prelati

sive successoris sit adhibitum id autem accidit

ut alios casus mittam quando locatio sit ut

solvantur debita nomine Ecclesiae contracta

c. sicut 12. q. 2 amb. hoc ius porrectum

UVA.BHSC

et Bar. et Bal. C. de sacro ecle. minoris
et casu Locatio facta est instantibus Creditoribus
creditoribus Baroni d(ic)ti Creditis sacissiet ergo ...
Praeterea Locatio ista facta est in locum Regij se-
questri cui baronia supposita in vim c. 24. Re-
gie pragmatice generalis editae anno 1614 die
18 aprilis cum autem subrogatum sapiat
naturam eius in cuius locum subrogatur quemad-
modum locatio finit a sequestro successorem ar-
stavet tanquam facta nomine Regij et maioratus
ita illa facta a domino Baroni de qui sequestri
vices subiniet et haec ratio maxime Regiam
Audientiam permouit ut secundum conducto-
rem contra Don Martinum sententiam ferre-
ret igitur quia facta ad utilitatem maiora-
tus et auctoritate superioris et sic verolet
quantum ad effectum attinet nomine maioratus
et Regij Locatio ista transit ad successorem
eumque arctavit pro tempore dumtaxat quatuor
annorum in Regijs provisionibus prefinito et dum
Regium sequestrum sublatum non fuerit ita me
advocante conductori pronunciatum Regia sen-
tentia publicata per Franciscum Paulum
Alreus Regij mandati scribam die 19.
Junij anni 1621 Don Martini aduersus
parte Curente J. B. Polo aduoca-
to eruditissimo

De sindico vel administratore

Conventus Monachorum ementes merces ali-
quas ceu vestimenta necessarias qui in
usus proprios eadem Conventus obligent nec-
ne Communitatem —

Quidem Monachus Syndicus et procurator
monasterio deputatus cum liberali gene-
rali administratione qui palam et publice res
merces que Conventui necessarias coemeri solitus
erat et etiam alij qui ante eum hujusmodi pro-
curationem gesserant a quodam mercatore emit
merces aliquas secretarij Conventus usui ut
observit necessarias eas tamen in proprios con-
vertit mercator pretium mercium a conventu ex-
igit quae si cum an non probata versione in
utilitatem monasterij exigat &c.
affirmantes de hac re sententia ad serenda
notavi — Primo Communem esse sententiam
auctorum serendam Innocen. in c. 1. de
Jobl. probationem versionis in utilitatem
Ecclesiae non esse necessariam ex tractatus Ca-
sub depositi et vendendis producendis
ecclesiae debiti tractatus et alios Ferd.
decis. 256. n. ult. Molina lib. 4. de justitia
pen. c. 4. n. 23. Garcia to. 2. c. 45. n. 2. c.
196. n. 9. Secundo ex sententia jure ser.
docere Bald. in auth.a hoc jus porrectum
n. 6. ver. Item dicit C. de sacro. eccles. —

fere in terminis nostris Vendentem
Joannum Abbas pro monachis respondit posse
Contra monasterium agere quamvis Abbas non conuerteret
in illius utilitatem et hanc esse communem opinio-
nem allegat decis. cons. 36 cod. ult.
Vers. 3 principaliter surdo decis. 156. tradit
gratian d. to. 2. c. 196. n. 9. tertio opinio
conducere ex contractu facto cum sindico facto-
re aut administratore contemplatione domini
obligari dominum quamvis pecunia in eius utili-
tatem non fuerit conuersa ut late tractat Gratian.
c. 386. n. 1. 2. 3. 4. ibi adducit tex. op-
timum in l. 2 §. non autem vero unde quenit
ff. de exer. a. ex quo di
domino imputandum qui talem proposuit
et quia esset illi potius quam creditoribus
nocere debeat administratori qui palam publice
q. res alterius procurabat dolus et fraus et
licet Gratian. ibidem n. 17. 18. dicat in pupil-
lo et ecclesia necessariam esse versionem attamen
debet accipi cum distinctione et qua supra ex eodem
gratiano d. c. 45. n. 1. et c. 196. n. 8. q. sed
illud tamen necessario videtur probandum
licet versionis probatio necessaria non esse vide-
atur nempe tempore quo merces emit procurator
siue sindicus necessarias fuisse usibus societatis
ut colligitur ex tex singulari in l. ult. in
principio et § in credendum ff. de exercitoria actio-
ne quem perpende notabilis

154 De particita pro residuo —

Et ea probari reliquum debiti fuisse exsolutum docet glos. in l. sicex pluribus 89. de reliquum d. de solutio. commu recepta ex multis quos allegat et sequitur gratian. t. 3. c. 286 n. 34. 35. cui addes. fontan. 2. t. de pact. nubtia. clau. 14. glos. unica p. 2. n. 34. 35. p. 2. n. 36. cancer. lib. 2. varia c. 6. de solut. n. 5. 6. Rota genu en decis. 60. n. 6. costa de fasti sciencia cent. 1. dist. 2.

155. De edificatione Monasterij

De nova edificatione monasterij alicuius sequentia observari occasione cuiusdam monasterij de cuius nova constructione in villa de ... pro Regni agebatur Primo ... quis antiquum novum monasterium edificari et erigi bene posse sine episcopi in cuius diocesi edificantur licencia c. quimonacor. 10.

seqq. 18. q. 2. — secundo jure noviore c. cum ex eo de eccles. prel. lib. 6. c. vim. §. ceterum vero nec de relig. dom. eod. lib. 6 et clem.

depenis statutum ne absque licentia Pape aliqua monasteria de novo construantur non obstantibus quibusvis privilegijs

Tertio novissime Conc.

Triden. sess.e 25. cap. 3. de regular. v.o nec de caetero decretum ne de caetero monasteria erigantur nisi obtenta prius licentia episcopi in cuius dioecesi sunt construenda, propter illa verba nisi obtenta prius licentia videatur non esse locum opinioni glossae in c. de monachis 18. q. 2. cuius meminit Lib. 2. c. 15. n.o 48. fol. mihi 828. docentis posse sequi consensum episcopi post factum monasterium quia ratihabitione confirmatur cum prosforma tradat Trident. ut licentia episcopi praecedat et cum additam.o prius quod tollere videtur facultatem ut postea subsequatur. Quarto post Triden. extrat constitutio Cle. 8. quam integram refert Piasecca in praxi p. 2. c. 3. n. 47. et Quaranta in summa bullarij v.o monasteria fol. mihi 333. ca in qua praescribitur forma observanda in edificatione novorum monasteriorum quae sic redigitur ut non possint locorum ordinarij impartiri licentiam nova monasteria edificandi quin prius vocentur priores aut procuratores aliorum conventuum qui eo in loco existunt et alij quorum interesse habentes et causae cogni.e adhibita constiterit novum conventum sine aliorum detrimento posse commode erigi et sustentari ex qua constitut.e deducitur sine causae cognitione licentiam huiusmodi nova coenobia concedi haud posse et concessa non valere ut testes in curia Archiepiscopali

UVA.BHSC

neapolita. et ipsum non semel refert Aloysius
Ricci. p. 2 deci. 75. qui latius probavit
Juris debitaur an post Triden sufficiat sola
Licentia episcopi ad novi monasterij constructionem
an necessarius quoque sit assensus Papae Zerola
in praxi episcopali p. 1. ver. monachi ad 2um
§. necessariam esse Licentiam Papae et ita son
suisse Sac. Congre. Cardina. Tridi interpretandis
et ita practicari ut episcopus de eassensium mo:
nachis edificandi monasteria reservato benepla
cito Sedis Apostolicae impetrando intra certum
temporis spacium huius decisioni Sacrae Congre.
gationis mens habeatur in declaratio. Concilij
edita a Farina. ad d. c. 3. in fine ea que videtur
Juris Conciona ut iura juribus concordentur Roma:
Contrarium decidit Rota apud Farinac. in ult. p. 2. d. 2. decis. 745. n. 2.
ris quod Triden. non abrogat jus antiquum
c. uni de excess. prael. Lib. 6. et similium sedeci.
addit iubens ne deceterro monasteria edificentur
sine Licentia episcopi prius obtinenda pariterque
et Clem 8. non derogat d. c. un. sed for
mam prescribit observandam ab episcopis in
Concessione Licentiam ejusdem etiam decisionis
Sacrae congregationis meminit Zerola Allegato Au:
gusti Barbosa in remis. ad d. c. 3. in
fine et hujus opinionis refert fuisse Eman.
Rodriguez to. 1. qq. regular q. 23. ar. 7. Verum
haec declaratio et maxime juridica ubi ratio.
nem scribit superius insinuatam et addit
optime per dicta decis. non esse sibi satis intelli
nominatos et aliorum Ad num quibus permit

et a Romanis Pontificibus nouos conuentus
libere edificare possunt enim sine nece beneplaci:
cito sedis Apostolicæ dummodo prius obtineant
licentiam ab episcopo xª. Triden et id ipsum
docuit Rodriguez 2. to. q. 49. art. 3. ubi refert
priuilegia minoritarum et aliorum mendicanti:
um et art. 4. tractat de translatione monas-
terij in alium locum et in art. 8. et 9. alias
questiones ad rem pertinentes attingit.

Sexto in causæ cognitione adhibenda ab epis:
copo ut licentiam nouam construendi aut
transferendi impartiatur plura
antequam considerandā [sic] quorum aliqua indicat bul-
sunt consideranda quorum aliqua indicat bul-
la Clem. 8. superius memorata dat. Romæ
23. July 1603. nimirum ut commode ali
et sustentari valeant antiqui et noui conuen-
tus 2. ut fiat edificatio sine aliorum præ
judicio et detrimento in quo comprehendi-
tur in precesse de quo et alijs decime-
tis videnda est singulari decis. Rote apud
Seraphinum decis. 847. ubi late cujus memi:
nit penuenris in practica la. delectis q 506. —
ubi et hanc rem attingit 3º erit per
pendenda vicinitas aliarum ecclesiarum
et monasteriorum xª. precipuum modum a
Clemente 4. Julio. 2 lib. 4. urbano ab
alijs ut latius tractat Rodriq. d. 2. to. q. 49.
art. 5. quo remitto —.

Septimo semper in dubio pro constructione mo-

melior et construcltioni monasterij seu
collegij noui acomodatior decis. nouiss.
Rote de an 1615. apud Farina multi
p. 2. t. 2 decis 145. lib. n. 2. in
erectio collegij seu monasterij non est
necessa. observanda requisita c. ad
audientiam et 1. de ecles. edif. Trid.
sse. 21. c. 4. de refor. quia loquitur
de erecte. nove parochie non altarius
eccles non parrocialis et n. 3. non esse
inconsidera. prejudicium parochi:
alie

nalleij in favorem populi et divini cultus augmenti pronuntiandum Dn.a eaque tradit Genuensis in predicti praticalib. eclesijs q. 408. quem videas tunc enim hec breviter et velut per transennam advocasse sufficiet—

156. De procuratore fiscali possit ne aliquando in expensis condemnari nec ne.

Vide omnino de hac re q. A. Tesaurum Libro 2. forens. q. 45. vbi ad vtramque partem questionem disputat et contra fiscalem ex iure et consuetudine concludit et cumulat alios doctores antiquos et nouiores de hac re tractantes precipue clarum § f. q. 62. v.o sed nunquid in ibi et q. 7. n. 2. Peregri. de iure fisci lib. 7 tt. vlt in fine.

157. De censu vitalitio onerato per patrem et filium minorem 25. annorum patre ipso melhorante ad for. 63. tt. de iur. emphi.

Vide canc. to. 2. var. c. 1. n. 24. 41. 42 et n. 62 cum segg. grat. c. 281. n. 18. Manan. deci. 7. n. 6. 7. Ludouicium deci. 473. n. 10. et 23. in addi 9.—

Ex facto quesitum an census vitalitius oneratus per patrem et filium huncque minorem 25. annorum majorem tamen 24. sit nullus quo ad filium propter for. 63. ver item qualum menor tt. de jur. emphi. quo tractantur onerationem censuum vitalitiorum factum a minoribus 25 annorum sine expresso consensu

175 et Licentia patris. Sed autem adesset in ipsismet instrumento expressus Consensus Patris sed quia Pater ipse erat unus ex oneratoribus videbatur ejus Consensum tanquam pro Causa propria nil esset ex d. doctrinam Cova. in de

Hos omnes Allegat Philippus Pascalis de jur. patri potest. c. 6. n. 123. fol. 91. 92. —

Testame. 3. q. n. 7. quam veriorem et commu: niorem dixit Larius §. donatio q. 6. v.° quero etiam nunquid filius familias et probat G. A. Thesau. Lib. 2 foren q. 37. n. 2. qui tradit donationem Causa mortis factam a filio minore 25. anno. patri ipsi cujus consensus et auctoritas ad validitatem donationis requiritur non valere quia cum ille Consensus desideretur per modum auctoritatis non tam ratione patrii prejuditii quam ad integrandam personam filii minoris in re propria et ad validitatem patris adhiberi nequit hinc ex pretium Consensum fuit in totum invaliditatem patris videtur in totum nullus ex prop. dictis pro eo tamen Ita de jure Consultus respondi —

158. Ad Decretum Trid. Ss.° 24. c. 1. de reformatione matrimonii Vers. qui aliter

Occasione matrimonii Apolinaris Rocalum quadam filia viduæ Aviullona hec Cap. omnia ad causæ decissionem facientia observari

Primo quantum attinet ad questionem de promessa matrimonii) Contractu sequenti &c

Conclusiones notandas censui. 1.ª Conclusio post Triden. d. S. 24. c. 2. de reformatio. matrimo. ad validitatem matrimonij necessario exigitur presentia parochi et duorum trium vel testium d. c. 1. V.º qui aliter et videas cavendum a Navarro in Rdo c. 22. n. 70. cuius meminit Perez coni. q. n.º 85. 86. lib. 2. asserente matrimonium in facie Ecclesie hoc est palam in conspectu consanguineorum et amicorum et cum festivitate contractum assistente sacerdote non parochi validum esse.

2.ª Secunda Conclusio presentia hec parochi debet esse morali non mere phisica hoc est preter corpoream presentiam desideratur visui rationi et advertentia, ita ut tam parochi quam teste [illegible] advertant et intelligant utriusque contrahentis consensum id probatur autoritate [illegible] coram testis 20 [illegible] d. sex. 5. et ipsius met Concilij Triden. d. c. 2. vers. ubi parochus, et alijs firmissimi rationibus et [illegible] quam invenies in 2. to. advers. ubi ad marg. matrim. [illegible] Apollinari de Roca et ubi matrimonij de Dñi Claudio Vilarrasa

159

De rebus Majoratus alienandis pro defensione majoratus rerumque illum residencium adversus extraneum litigantem

Ex facto interrogatus an aliqua ex bonis majoratus aut fidei comm.º suppositi possint alienari pro defensione eorundem bonorum adversus eos qui ea vendicant tanquam libera

et Rᵈⁱ possedentis judicis precedente; maxime dubitante communi opinionis quam resolvit Peregrinus art. 50. n. 9. u. et 34. asserenti expensas factas a possessore in defendendis litibus adversus fidei commissum motis ex rebus ipsis possedentis ergo tacite fateatur communi sibi hanc causam posse res praedictas alienari ita Pereg. d. n. u. plures allegan et tum fructus non suppetunt cum quibus expensae compensentur recte et extra omnem controversiam ut constat ex traditis ab eodem Pereg. ibidem n. 22. immo etsi adsint hujusmodi fructus expensae debitae a successore repeti. decidit Rota apud Marescot. Lib. 2. variar. c. 109. n. 5. cui adde Seraphin. decis. 925. ad 3. Joan. Garcia de expensis c. 26. et tt. 2. et aliis rationibus mota R. A. auditore Marco Ant. Sitemes decreto publicato per Ant. Sulvicis cases die 28. novemb. 1622 dedit facultatem Don Hieronimo Corella alienandi mille libras ex proprietate ex majori censuali onerato super civitate subiecto maiorati instituto per comitem Cosentayne Don Eximenium Perez.

Fuit tradita per Pereg. decis. 23. n. 9. 10. optime Rota apud Sulvicis decis. 97. vtlai. Lib. 2. consulta v. 116. —

160. De insaculatis ad officium Jurati Justitiae minoribus 25 annorum majoribus tamen tempore extractionis sive electionis ad actualem exercitium officii —

Non dubitat in Regno haud posse eligi ad
officia Juratorum Justitiae et Aliis Sindicis Con=
siliariis urbis et Civitatum atque Villarum Regii
patrimonii eum qui non expleverit 25 annum cum
ita expresse dicatur fol. 41. §. [illegible]
tt. decima el Baiu. Lib. 2. fori [illegible] de Vd.
Francis Hiero. Leo. decis. 52. [illegible]
situm omni saeculario sive habitatio illius qui
non habet aetatem completam 25 annorum ha=
biturus tum sit tempore primae futurae electionis
sit nulla tanquam contraria dicto foro secundum
nulla existente possint publica insaculatione
[illegible] electores demum eligere eum salutare
habilem in locum incapacis propter aetatis de=
fectum

Et quod attinet ad primam quaestionem licet
videatur valida insaculatio debeat
tempus actualis electionis et qualitas superve=
nientes tempore quodammodo habili reg. adve=
integra prodesse ex habito a saculo sive bursa
idque sic adeo possit auctore decis. in cap. post
cessionem n. 21. de proba. qui loquitur de recu=
tione non tunc actu tempore effectum habitu=
ra eo iam effluxo abinde valida argument.
tex. in L. in tempus 62. ff. de her. instit. et approbata
ab advocatis civitatis in electione canonici guard.
la ad munus rectoris academiae nostrae quamvis tem=
pore nominationis inhabilis censeatur quoniam
adhuc non erat dilapsum triennium in bulla
erectionis praepositurarum praescriptum quia exer=

UVA.BHSC

174

sicium dilatum erat intempus habili ni-
hil ominus Concordibus suffragijs Baiul et
Mo Aznar et Bernat quibus ego adhesi
fuit resolutum nullam et invalidem esse
quia insaculatio sive habilitatio vera et
effectiva electio est ut tradit Les, decis. 49.
n. 8. et ex ipsius natura clare liqueat
extractio vero per sortes vel vti quedam execu-
tio et quasi consumatio presidentis rat. electi-
oni que pendenciam aut suspentionem ex
futuro euentu non potest habere quippe ad
actus eligentium vnico momento perfici de-
beant que fuit originalis doctrina Jas. de
Arena quam fundatis inet terminis insacula-
tionis et extractionis probat eleganter Bal.
inl. vlt. n.º 5. ver. tertio queris C. de condic.
ob turp. causam, omnino videndus, et male alle-
gatus in R. illius tt. in fine Asmont de Pearb.
cons. 78. n. 9. Lib. 1. quo non citato Bald. doc-
trinam quasi nostro casu quisito in ejus terminis
terminantibus vt vulgo Loquimur degni cur Paul.
Ant. Montanarius ad pragmatic. Regni Neapolit. su-
per pragmaticas rei ad administrat. cujus ponit
prag. 5. §. 17. 18. fol. 38. quas punctuali
doctrinas accepto ut firmius Bapaltabolo ad-
vocat varie eruditus et non vulgari diligenter
adde Bar. in l. impuberem §. 1. in fine. d. ad le-
gem Corneliam de fals. vbi docet non posse eligi
no barium qui minor est vt major fabus notiarij
exerceat et Suarez allegat. 12 n. 23. tra-
dentem requiri habilitatem ad officium
tempore procurationi nec fat esse tidem=

pro electionis superveniat quam formam addiert
Bar. ubi supra adipsum scribit Reverendo ad curiam
Pisanam Lib. 1. Cap. 12. n. 10 et Gavanda de
exequen. mand. 2. par. c. 26. nu. 3. faciunt
etiam que alibi cum clara, Cevallos et alijs
de defectu concursus qualitatum tempore presenta-
tionis ad beneficium patronatum non suplendo si
superveniant tempore in titut. nocivi et conse-
quer Electio debuit admitti quod fortius pa-
riter loquatur denominationibus et electionibus
primo et de admissionibus ibi admenses ne aliter.
Quo vero ad secundam questionem primo notanda
est tradita Curiae Pisanae Lib. 1. Cap. 12. n.
7. nempe semel in decurionem electum non posse
eiici et removeri. Licet ei impedimentum ali-
quod resistat quam declarans Azebe. ibi in ad-
ditio. n. 26. optime advertit duo primum predictam
traditionem non habere locum quando qualitas
defficiens omnino reddent decurionem inhabilem
ad officium ut in occurrenti casu ex d. forti et
ideo etiam si tempore in saculationis defectus eta-
tis non fuerit obiectus poterit abeum insaculatus
eiici et removeri a saculo et habilitata nul-
la declarari vel per viam recursus ad R. A.
ut docet Lio d. decis. 49. cum ad et Bovad. to.
2. politica Lib. 3. c. 8. n. 48. vel etiam
ad instantiam Syndici Villae, ab ipsis meo
electoribus qui ad nullam electionem non
fuerint privari potestate denuo reeligendi habi-
lem maxime de integra ut tradit ita in vi-
mi Azebedo. ad curiam Pisa Lib 2. C. 4.
n. 16. et Gavandano Ante cum de exeq. manda.
1. par. c. 19. n. 22. ver sicque plures allegans

post vero Bouadilla d. Lib. 3. c. 8. n. 46. et
Sane in hoc casu cessat difficultas quia in insaculan
di et eligendi spectat iure proprio et ex privilegiis re
giis ad Iusticiam Iuratos et Consilium generale
Villae et ita adhuc nullo non consumitur potestas
eligendi ex d. singularum dicta Bart. in
l. 2 §. data ff. de operis. Leg. et Cancellarius eunt
scientem dignum qua tantum d. sola scientia
potest habere locum poena privat. insaculationis et
aliis similibus casibus de quibus Azeue d. n. 62
supra et ita praeuenit Bouad. d. c. 8. n. 46.
et distinguit insaculationes iusta ruinam praxi
Iu. patr. p. 2 Lib. 6. c. 10. n. 27. et in nostris
fere terminis Fontanel. de pact. nupt. cl. 2. c.
Lau. 4. glo. 10. p. 1. n. 41. et seq. secundo
et inhabilitatem istam et acti posse semper
suppleri per aliam similem et equalem insa
culacionem si oporteat nihil fuerit oppositum et
tempore extractionis major repetatur in saculans
ancealia sublatum impedimentum vt ani
maduertit Azebe. d. Lib. 2. c. 12. n. 26. In
his terminis accipiens doctrinam Lucae de Penna
quam sibi refert et sequitur n. 7. curia
Pisana — resoluam fieri posse
electores denuo insaculare in locum mul
citer insaculati —

161 De Iudice In Competente
In Causa qualitatis Iuridictio =
nis fundatiue

UVA.BHSC

Ticius in actione vectigalium sive assertiorum Urbis plus seccui obtulit eum 2000. Lib. Sed antequam adveniret dies in quem Locatio adjecta propter quemdam casum supervenientem rescissam editionem putavit seque immunem a convenita Locatione civitati insinuavit que relaxationi huic sese opposuit et valide contradixit quamobrem Ticius R. A. adijt et totius negotij serie exposita contractum rescisum seque ab locationi addictione liberum declarari causamq. evocari petit. Jurisdictus urbis nervose evocationi resistit nixus varijs privilegijs quibus Rationali privative ad omnes concedi tur jurisdictio in civitatis debitores vel debita exolvant et precipue for. 107. tt. de jur. om. jud. et privil. 18. Ferdi. 2. Vº. providemus fol. 200. ubi de causis arrendationum et contractuum cum civitate solum Rationalem judicem esse statuitur et privi. 16. R. Marini. fol. 165. ubi cavetur ad officiales civis dumtaxat pertinere cognitionem ex actionis assisorum etiam eorumqui se a billis immunes allegant sed magis ad rem facit privile. 38. R. Marini fol. 192. cognitio assisarum arrendamentorum et contractuum contra illa a beig. dependentium civitati mandatur. asserebat autem ambigi non posse Titium esse civitatis debitorem quia licet pretium adhuc non deberet tenebatur tamen ad factum hoc est suscipiendam Locationem die prefinita —

Caeterum ex opposito Sicius allegabat privi-
legia Cesaraugustae in quaestionem vocatur qua-
litas fundativa jurisdictionis Rationalis
hoc est Locatio vel contractus unde dimanare
debeat obligatio ad aliquid dandum faciendum
vel praestandum civitati L. 3. D. de actio.
et obliga. qualitate enim ista sublata cor-
ruit tanquam sine fundamento jurisdictio
Rationalis et cum ea prius quam qualitas praedicta
stabiliatur non sit radicata consequens est
utribus quaestionis disceptatio ad judicem ordina-
rium inter et privatum hoc est
ad principem civis auditorum ex c. 50. libri
Gubernationis in extravaganti fo. 1. 52. pers-
tineat ut in simili statum est fo. 29. ver. quix.
tt. de ju. emp. Lib. 4. quem ... adducebat
similes evocationes Regijs Senatus Supremi
Aragonum praejudicijs communitatis quibus ad-
... causae assissarum Locorum de ...
et del Torrente quia disceptabatur de qualitate
fundativa jurisdictioni civitatis in exactio-
ne assissarum tandem fuerit evocata. —

Et addebam doctrinam Felini in c. super
litteris ex. de rescripti alijsque in locis et
apud Gail Lib. 2. obser. 3. n. 5. 6. 7. et
obser. 32. n. 2. 3. Lib singu. de pignora
c. 1. n. 2. Lib 1. de pac. pub. c. 13. n. 12.
cui adjunges Amon cons. 196. n. 5. et Cel-
sum Hugo cons. 22. n. 9. et Menno. cons. 2.
n. 92. 93. Lib. 1. ubi docet optime asserit
primum ante omnia de qualitate necessaria
ad fundandam jurisdictionem esse agendum

UVA.BHSC

secundum in hujusmodi questione ordinarium
Judicem esse competentem non alium cujus
Jurisdictioni fundamentum et Principium
existit qualitatis primitate derivatis
Vide Moneram de Conservat. Cap. 9.
num. 28.

Deinde Atque expendebam doctrinam Cacherani
decis. 98. n. 5. 10. 11. 12. quod quemadmodum
Licet Judex causae preparanti sit etiam judex
causae preparatae L. nulli. C. de Judic. L. ordi-
narij. C. de rer. vind. nihilominus id non pro-
cedit quando fit prejudicium Jurisdictioni
superiori alterius ut ex Monacho Geroni. et
alijs ibi allegatis ab Ostauia. d. n. 11. ita
et converso judex causae preparatae non sit com-
petens in preparanti quae pertineat ad fundamen-
tum suae Jurisdictioni si altera laedatur —

Et cum alijs congestis a Caval.
cau. decis 8. n. 17. § 2.

Nec obstare dicebam tex in L. cumque
dampuella et §. d. ad venid. om.
Judic. absque tradit Gail d. Lib. 1 ob-
ser. 31. Camer. Lib. 2. Ver. c. 2. an. 183.
quo vide de admissum perpensa in favorem hij
pronunciavit R. A. provisione facta auditore
Gabriele Sancho Del Venero 12. Maij anni
MDCXCvij actuario Philippo Juanez meo
patrocinium prestante quae fuit confirmata alia
provisione facta die . octobris ejusdem
anni qua nullitates adversus eam ductae repulsae
et tributi beneficium actuitate imploratum
denegatum

162. De Expensis Litis quas heres cum
beneficio Inventarij sustinet.

180 Quaesitum ex facto an heres cum beneficio Legis et inventarij teneatur victum expensas de proprijs solvere an ex hereditate deducere et ad heredis administrationem referre et invenio Concer Lib. 3. c. 2. n. 24. et segg. qui post. Bar. decis 13. per totam quaestionem disputat et in effectu distinguit aut heres habuit justam causam Litigandi aut non Primo casu cum in expensis condemnatur debeat intelligi quod etc. essent promisse et jure actioni debeantur tanquam ex causa necessaria factas hereditate imputat et de proprijs non solvit argumento ex. c. vl. §. in computa. C. de Jure deliberan. Secundo casu proprio sumpto litem tulisse censendus est et ideo expensas non deducit ex hereditate nec enim uti potest beneficio inventarij qui temere et sine ulla justa causa Litigat et ita in terminis de eadem vide. §. in computare Consuluit Bal. cons. 73. Lysius vol. 3. probatur Barcio. d. decis. 13. et Concer. d. n. 241. et ad hanc distinctionem quasi ad modum quae est temperandum est decretum Tholosani Senatus cujus meminit Mayuard. to. 1. cent. 2. decis 44. absolute censenti heredem cum beneficio Legis et inventarij teneri suo proprio et privato sumptu et nomine ferre litium hereditariam expensas accipiendum enim de litibus quas sine justa causa temere sustinuit adde decis in L. qui in alterius n. 8. d. de reg. jur et alios apud. Surd. de alimen. tt. 5. quest. 8. n. 37. questio ista disceptata apud. R. A. inter dominam Annam Roy ex una et heredem Don Hieronimi Aguilar, et ex alia Don Jacintum Aguilar creditorem cui aderam et auditore Blasco met amen necesse nec scripsi audio concessum

Iacintum pronunciatum provisione facta Me-
mensis anno 1623. que in gradu
supplicationis in alia aula sub examine doctoris
Arinyo fuit confirmata sine condempnatione
expensarum quia mee rationes quas voce et
scriptis quoadeius fieri potuit contentiose firmavi
visę fuerant secundum severitatem iuris disputandi
nationem inevitabiles prevaluit tamen equitas que-
dam ut loqui solet An. faber cerebrina unde pena
quod primam sententiam ad sui exoneratione
expectare debeant et heres et tutor et ita visum
fuerit receptum ut effugiantur iurgia et lites
que ex voluntaria solutione nasci facile possent in red-
ditione rationum (quod ex diametro pugnantes
cum tex. in L. quoties. 9. §. non utique ff. de adm.
tut. L. qui solidum. 38. §. etiam ff. de lega 2.).
addebam in dicti Barij et alijs in colonis consi-
derari pertinaciam litigandi in prima et alijs
instantijs que utique deficiebant (cum tamen ra-
tio fundamentalis non inea consistat sed in de-
fectu iuste et probabilis cause ad litem institu-
endam et obliga. agnoscendi bonam fidem
ex d. §. non utiq.) adiungebant decis. 40. Capelle
Tholose (que quam sit aliena a iuris principijs
vel ex eo liquet quod etiam si lis calumniosa
fuerit expensas heredi et tutori non imputat
sed hereditati contra tex. expressum in L. non est
ignotum 6. C. de admin. tuto.) hisce ergo in firmis
submixi fundamentis tametsi vim meorum ar-
gumentorum faterentur et supra citatis
legibus solutionem aliquam accommodari
requirerent pro herede pronuntiarunt
senten. publi. per Iann. Paulum Areu
scribam mandati Me 2. Dezembris 1623.

Vid. Allegaciones Gorris pro Don Iacinto Aguilaro

163 De restitucione aduersus Lapsum fatalium Curatori hereditatis jacentis Majoris danda nec ne —

Dandam exacta cognicione causae premissa censuit Rex. S. profacti post cuius decretacionem respiceri omni provisione facta Auditore Sanega in fauorem Petri Maço medecine doctoris Curatoris nomine et contra Vincenciam de Ramon Saluador et de Pasqual viduam die 4. mensis Maij 1648. actuario Melchiore Blanes quantum nunc non approbo Vide Vincentium de Ana d'migu. 122 ubi docet Curatorem hereditatis jacentis posse dicte decretis causam Compromitere et Rx. S.to publicata per Don Joannem Daça die 14. Aug.ti 1623 in fauorem Don Hieronimi Sanz et contra Ximenem Blasco Curatorem hereditatis jacentis Francisci Pardo et de Pardo ciuitatis Segobis que appel.o quo ad Iuridice prosecuta fuit declarata qui actu posito die VI. Febuarij 1623. aduersus decisionem quod ageret nomine Curatorio beneficium restitucioni imploraverat ex sic constet tacite a sentencia qua causa fuit declarata decreta declaratum quoque hujusmodi Curatoribus beneficium restitucioni non competere quod ego magis probo

164 Pater Iunique Liberos excusatur.

UVA.BHSC

necne a munere receptoris sive clavarij
alicuius Collegij mecanici officij &
G. sindicorum.

Quaeritur id ex facto ll. R. excusari quia
munus receptoris pecuniarum est personale
ut constat ex tex. in L. muneribus civilibus
C. de sumpt. recuper. Lib. 10. L. 10.a cum q.d
consideratur tradit expressim Fernandus Paes in
tt. de excusam parent a pacib numeri ob numerum
filiorum. autem sine oneri personali sive
civili excusare numerum quinque filiorum vul-
gatissimum est et probatur in d. L. 3. §. quamvis v.
Conralt in L. 4. d. demum et Ant. L. 2. ver.
numerus d. de vacatione mune. d. L. a muneribus C. de
sumpt. recup. Lib. 10. ergo ab officio receptoris
sive clavarij et nominatim de receptoribus fis-
cali pecuniae tradit Paez ubi suppra n. 638.
ubi tria requisita recenset quod sint num. quinq.
quod sint legitimi et naturales quod sint in potes-
tate quamvis hoc postremum requisitum juri
Lusitano restemi pugnet Communi enim necessari-
um non esse ait n. 10. et probat d. L. 2. v.
quae patrimoniorum d. de vaca. num. et an. 20.
late tradidit numerus filiorum excusset
necne a muneribus propter L. 1. C. de his qui
num lib. se excusant quam explicat n. 29. et
n. 30. Concludet excusare quinque libera
a muneribus personalibus quale hoc recep-
toris sive clavarij censeri debet et ita
quoque generaliter scribunt a numeribus
personalibus et civilibus excusare nume.

a tex. in §. 1. ubi exemplo ceterorum
munerum jus de excusa. tuts. ubi
omnes et allegavit
Richardo ibidem n. 30 —

UVA.BHSC

quinque Liberorum Paschal. de virib. patri[ae]
potestatis p[ar]te 4. c. 4. an. 6. fol. 390. exqui in
L. negotiis C. de his qui venie[m] Lib. Seless. Lib. 10.
gl. in L. 2. v[ers]o d. de mino[ribus] Regina vir[gin]i
que Amo. cum aliis quia res hic
difficultate carere videtur ad levem censum de
Ranch. decis. 64. et Natam cons. 539. qui docet
hoc fallere in munere ubi honor annexus, ut in modi
Judicatum munus electi civitatis prosediti nobili-
um, videlicet L. 2. §. numerus d. de vaca[tione] numer.
et vide Amendolam n. 1. in additione ad d. decis. 65.
Ranch. ubi ait tamen se intelligendam pro ut
constat et non in syndicis qui et personam
exercent et bona periculo exponunt et vide
eundem in add[itione] ad decis. 126. n. 92. ubi cum
Capicer. decis. 128. n. 2. ait officium exacto-
ris calcolatorum esse personale

165 DE Donatione facta Uxori filij spurij

Interrogatus de hac questione revocabam in memoria
Duas alias huic affines prima an rebilitum vel
donatum uxori amanti consanguineis presumatur
ipsius mulieris vel mariti potius contemplatione
datum ut huic magis quam illi vel e contra ad-
quiratur in qua questione ad limus tractata in L.
Sed si plures 10. §. in arrogato D. de v. et p. subst.
et Bal. in L. cum te n. 3. C. de donat. annup.
Palacios Rubius in R[ubrica] ex[tra] de dona. int. §.
45. fol. plures casus distinguit Menoc.
Lib. 3. presumpt. 26. et cum presserunt merita
Uxoris docet ut certum eius solius contemplatione
donationem factam censeri quare erit non mari-
to donata quia tantum ita ille ibi n. 2. et aliis

in loco de scribidem dicati ex mente Bar. in d. § in dengas et aliorum quando vero dicit in an sipii quidet 8. et oli. Cams pugnantes ait esse doctorum sententias ipse tamen in Baldi opinionem qui ait vxori adquiri in an 225. facta super quibus lib. 4. magis inclinat –

Secunda quaestio stantiamus nepoti ex filio spurio donare posse in qua idem Menoch. d. lib. 3. praesu pt. 28. n. 7. posse resoluit ex communi et vera doctorum sententia quam deffendit Palaeotus de nothis et spureis c. 53. an. 8. idem tradit cod. lib. 3. praesumpt. 17. n. 9. 10. et etiam Pereg. de iure fisci lib. 3. tit. 18. n. 45. et segg. praecipue in n. 49. 54. id q[ue] erit in dubium si animo prohibeat aliquid ex rebus donatis spurio filio adquiri quia tunc certum erit contemplatione patris donationem haud quaquam fieri quo casu eam valere non ambigitur vt ipse explicat n. 46. 47. et constat ex iis quae in genere tradit Menoch. d. praes. 28. et in specie communi adheret Nota apud Sudoui. decis. 443. an 3. videnda

Novissime Marthar. in tt. de succe. lib. Lega. § 1. q. 20. ar. 7. valensuela Cons. 97. n. 122. Stan. de Barry in tt. de succes. test. de inest. to. 2. de testament. lib. 1. c. de incapacibus n. 19. fol. 64. vbi pinel. Peretti fachine et alios allegat qui omnes docet posse auum nepotem ex filio spurio instituere si non contemplatione patris instituat et non instituere in dubium credendam

Aduertit autem Pereg. n. 48. in nepote infantem vel pupillo coniecturam esse faciendam [illegible] non illius sed patris contemplatione donatio intelligatur fieri quam ego leuem puto efficaciorem puto in nondum nato quia ad non nuncupatum et incognitum non cadit affectio. l. cum ita § in fidei commisso l. pater § fracie. D. de leg. 2. cum alijs apud Sudum decis. 323. n. 43. et Ulisseri ad consuetud. neapolit. to. 2. cons. 2. n. 11. 12. qui de donatione facta filijs nascituris ex filio loquitur –

Notabilis autem est in hac materia decis. consilij neapoli. apud franch. 28. quia diffinitum voluisse institutionem nepoti ex filio clerico

183

siue in minoribus siue in Sacri Consilii qui filium spurium heredem instituerit si capax esset et si incapax filios illius legitimos et naturales in usufructu filio relicto hoc quidem tenuit ut nepos sit heres in proprietate et in usufructu Patri uestro ex usufructu bonorum alimenta taxentur quam decisionem probant nunnius Tarragonensis et Ricci apud Baptistam de Thoro in Comp. decisionum 2° p. ley nat. fol. 236.

Et ex his in casu proposito quo proponebatur merita ex parte uxoris filij spurij erga patrem eundemque socerum adesse, deesse autem nepotes uidebatur posse Patrem uxori bona donare cum pacto quod disponere teneretur inter filios nascituros hocque casu adueniente usumfructum non esse querendum patri sed congrua tantum alimenta fieri si indigeret et ita consultaui.

Et in diuidendo quod Pater possit marito filie spurie donare constat ex traditis a Castalorio lib. 2. rerum quotidianarum c. 26. qui id posse fieri defendit cum Gom. in l. 9. taur. n. 17. et Duenas reg. 366. in si. per tex optimum in l. sin. D. de his quibus ut indig. argumento ducto de genero ad socerum de quo tex. tractat poterit ergo et uxori filij spurij maxime cum cautela superius insinuata quam omne remouet periculum.

166. An Mater que filio assignauit Patrem Tutorem Curatorem et generalem administratorem debeat uideatur eum usufructu priuare

Interrogatus ex facto quodnam in hac questione opinio esset respondi statui usufructu fori

dico posse patrem privare non solum expresse d.a auth.m
ex capitur C. de bonis que liber. sed etiam tacite ut
post alios resolvit Caldas d. l. si curatorem V.o
Lenis n. 145. fol. mihi 349. Pascha de Virib. patr.
potestat. 2. p. c. 3. n. 38. Fontanel. de pact. nuptiat.
1. clau. 4. glo. 7. p. 3. n. 44. Petrus Hergius quest.
Jur. p. 2. q. 12. n. 4 et ita declaratum senten.
Reg. publicata per Ludovicum Berbegal Mr. 8.
Julij 1615. In favorem Petri Vilaplana contra
Jacobum Vilaplana illius Patrem dum tamen consecu
ture ex quibus tacita hec voluntas abiciatur fuit
ita urgentes [illegible] nihil aliud quam huius
modi ususfructus privatio inferri inde posset ita
notant Cald. n.   et Fontanel. d. n. 25. ubi
supra —

Secundo add. queri ex contrario an ex prohibitio
ne usus fructus colligatur ademptio legitime admi
nistrationis et non censeri inductam tradit gl. in d.
auth. excipitur communiter recepta ex Caldas
d. V.o Lenis n. 147. cui consonat Gratian. c. 36.
n. 54. 55. ubi id optime explicat Mastril. decis.
59. n. 7. et per totam. Hinc deprehendere licet
in casu nostro ex ratione tuenda non videri patri
ademptum usumfructum cum videamus unum ab
alio recte separari et sic usque madmodum
potest usus fructus adimi et competere legitima
administratio ita ex contrario possit tolli admini
stratio legitima in ejus locum tutella subintra
et nihilominus salvum manere ejus admi
sum fructum

Tertio id ipsum persuaderi videtur ex traditis
a Mastrillo d. decis. 59. n. 7. ubi docet matrem
dando filijs a se instituti alium curatorem
quam patrem videri enim ususfructum

et consonat Petrus Hergius 2. p. q. 12. vi
q. 12. an. w. ubi tamen aliquas ratio
nes queruntur videntur id ipsum opponere
patri quoque curatore dato et etiam cons.t
Gratian. c. 128. n. 12 [illegible] ad quem
videas

UVA.BHSC

184

privare ergo eundem patrem tutorem vel curatorem dederit non intelligeretur ei usumfructum prohibuisse quanvis videatur hoc fuisse de mente eorum quos referunt et sequntur Paschalis d. tt. de virib. patriæ potestatis 1. p. c. 2. n. 83. fol. 26. et Cald. d. Vo. temi. n. 138. et n. 139. ut ceterum dum agentes de bonis in quibus pater usumfructum legitimum non habet exemplum constituunt in eo qui filii emancipati tutelam gerit qui usumfructum habet effectu et patriæ potestati quam emancipat sublata fuit sentientes patrem qui filium in potestate tutelam gerat non amittere usumfructum.

Sed in contrarium urget duplex ratio prima quod datione tutelæ videatur adempta paterna et legitima administratio nec enim qui tutor seu curator esse potest simul legitimas admin.^r ut colligere licet ex variis differentiis quas inter administrationem tutelæ sive curæ et administrationem legitimam patris doctores statuunt apud Cald. et Paschalem aliosque supra allegatos; secunda quia usumfructus ex vi patriæ et legitimæ administrationi proflui et eius de administratione sublata per dationem tutelæ sive curæ non magis quam detracto de radice ...ad usumfructum relicum esse queat ut argumentatur Petrus Nigidius 2. p. iur. qq. quest. 92. n. 11. ubi est aliam rationem addit ex inde delibatam quod curatoris constitutioni videatur testatrix velle ut cum ad majorem ætatem pervenerit hereditate fruatur filius ex quo sequitur ut velle quoque censeatur patri usumfructum adimere non minus quam quoties filio ad- sui iuris fuerit testatrix iubet qua usu fructu patrem prohibitum naturæ dd. in l. cum

filiis fame. n. d. lleg. 1. ait his adiungitur quia ratio ociosam omnino esse tutae seu curae dationem si ademptionem usus fructus ea non operetur et remaneat pater legitimus bonorum filij administrator ab quas et alias rationes ita declaratum sententia lata per Iudicem ordinarium urbis Infantem Francisci Pareja et Iosephi Albert et contra Iosephum Albert quam confirmata fuit in grada appellationis Regia sententia publicata per Don Ioannem Daça die Aprilis 1614. a qua tamen supplicarunt Albert et ne rescio an in S.A.C. aut confirmata fuerint scio tamen Don Franciscum de Castellvi tunc unum ex doctoribus Regiae Aulae ubi sententia promulgata contrarium sensisse cepto hac opinione sententiae contraria facit doctrina Bal. in L. pupillorum §. si pater ff. de reb. eorum cui tamen aduersatur totus in L. frater a fratre n. 55. 56. ff. de cond. inde

Vide L. litis §. pater tibi Bar. ff. de neg. gest. Bero. cons. 139. n. 29. lib. 2. Menoc. de arbit. cas. 209. n. 7. Caualca de tuto. n. 29. Decius cons. 85. n. 23. L. 2. Surd. cons. 126. ti. 2. Escob. de ratiocinij. C. 8. n. 23. Baeça de deci. quo. c. 2. n. 155. Ruuius de donat. §. 42. n. 9. Craue. 75. 218. Ab. cons. 63. in prin. lib. 2. Reb. in L. bonis §. hoc sermone pag. 545. Pinel in L. 1. 2. p. n. 23. C. de bonis mat. Rodr. Suar. in quaestio. de Marq. n. Ant. castil. de usu fru. c. 5. n. 5. gom. in L. 45. tau. n. 85. et allegationes pro Iosepho Roberjo presbitero contra Doctorem Hunes de an. 1625. in jan. ubi Patrem defendo aduersus minoris heredem tutelae rationes exigentem

167. 185

De Legato facto filia-
bus fratris matrimonij contemplatio-
ne an natae post testamentum com-
prehendatur

Filius omnibus fratris filiabus 50. ad ma-
trimonij contemplatione legavit hoc testamento
cuique earum 50.ad que dictum mea debeantur non
solum natis tempore testamenti sed etiam
postea natis deberi. Primo quia tex. in L.
qui filiabus 27. ff. de lega. 1. secundum ve-
riorem interpretationem Duareni ibi non contra
dicit L. si quis filiabus ff. de testam. tut.
§. pen. in. Cod. L. nomen filiarum posthu-
mas quoque intelligi quod in legatis quidquid
debet obtinere quia utilitatem et commodum
affert etiis qui in utero sunt quantum ad suum
commodum attinet pro nato habeatur L. qui in
utero 7. ff. de stat. homin. sed tantum pro-
ponit decisionem faciliorem ut si in testamento tes-
tator posthumae quoque fecisset mentionem ha-
ud dubie legatum filiarum posthumas com-
prendat quia efficaxtit coniectura que ex
ipsa parte testamenti ad latius interpreta-
tionem ducatur ut ibi late explicant DD.
Secundoque quia etiam si communem illius tex-
tus sensum probemus et generaliter admi-
ttamus in dubio legatum filiabus factum
ad posthumas non extendi hic de quo agimus
posthumae debebitur quoniam dict. L. qui
filiabus 27. accipi debet de posthumabus

postest[amen]tum testatoris nasi qui proprio posthumi dicunt et nullo unquam tempore vivo testatore filii dici vere potuerunt non autem dici qui testatori cogniti et potenati post testamentum vivo adhuc testatore in hac enim proprie cadit et nomen filiarum aliquo tempore et pari affectio testatori ex quo eis legatum filiabus relictum eis quoque debebitur ut testatoris cognati facto decidit tex. in l. si cognatis 19. D. de reb. dub. quod argumentum haud sonna. deffendit cum ad Alex. et Iason. ibidem n. 10. notat. 3. V.o limite cuius meminit

168. 1 Ex attentatorum ante omnia revocatione quandoque non facienda.

In instrumento onerationis censualis expresse erat cautum ut in casu redemptionis pecunia omnino in tabula cambiorum civitatis deponenda esset creditor censualis obtinuit decretum a iudice ordinario quo iubebatur pecuniam ibique deposito tradi et debitori censuali redimenti non deponeret hoc decretum notificatum fuit procuratori debitoris qui nihilominus pecuniam deposuit et circumpenetiorum cesare contendit et nullo tenui remedio adversus decretum est usus, creditor vero attentatorum contra depositum quasi spreto iudicis mandato facto et idem petit illud ante omnia revocari et postmodum de viribus decreti cognosci et replicat debitor depositum nullo modo designatum attentatum quia eodem die quo decretum fuit notificatum fuerit factum et ideo in viam iuris presumendum anterius fuisse

u An hec notificatio causet attentata tractat Beltrami ad decis. 435. lit. B. Geo. 15. ex qua causa re videtur colligi u ismilem ipsi addit apud Marchesa p. 1. fol. 963. coran [illegible] contrariam vero tenet Cavalerio.

notificatum et praeterea simul agendam de
attentatis et de viribus et validitate de-
creti monitorii depositi non obstante provisio atten-
tatorum quod ante omnia revocari debent cognoscendum
videlicet dancicum est ex vulgari quam late pro-
sequitur Lanselo de attenta. 3 p. c. 30 an.
198 —

Hec Abitoni allegatis via fiet ad modum
difficilis Rev.mo H. ego tamen hanc invenio
ejus firmandeviam: Attentata debent
revocari etmetsi notarie constet de non iud.
praecenti ex Rota decis. 235. n. 7. p. 1. farina.
cujus meminit Beltrani ad grego. 15. decis. 91.
n. 12. nec hec notarietas constet ex re judi-
cata vel confessione parti ex decis. 465. n. 7.
ejusdem grego. 15. attamen aliquando atten-
tata ante omnia non revocantur imo vel
retinentur vel suspenduntur ve una cum ne-
gotio principali dici damus retinuntur fieur-
bida fine effectuata tunc enim in erat ar-
bitrium de quo decisis coram Sacrata que refer-
tur a Marches de commu. 3. p. in comm.to
nullicatum fol. 178. n. 1. 2. cui ture locus
nonest quando attentata sunt clara ex
d. decis. 235. p. 1. for. et decis. 735. n. 2. p. 2.
ejusdem quas allegat Beltrami ad decis. 465.
n. 12. grego. 15. ubi ait retinuit quoque attentata
quando alias diminueretur cultus divinus ex d.
decis. coram Sacrato n. Sicuti et cum scan-
dalum ex revocatione oriretur ut docet idem
Beltrami ad decis. 276. n. 9. ejusdem
Suspenditur autem quando dependentia

UVA.BHSC

ac cognitione negotij principali ex celebri Doctri
na Capitij 72. quam late probat Lanselo cum d.
de attentat. p. 3. quest. 19. ubi alijs Rote de
cisionibus confirmat quibus addit Beltrami ad
d. decis. 465. n. 12. p. memoratam decis. p. C
ram Sacrae n. 3. et in additionibus ad decis.
282. grego. 15. n. 8. decis. 574. l. 3. p. 3. di
versorum quos declaratis nostro casui videtur con
venire quamvis attentata videretur pendere
a negotio principali nullitatis decreti et ratio
est quoniam si decretum Judicis Ordinarij fuit
nullum non potuit ejus notificatio in decreto attenta
ta. Et enim licet inhibitio rotalis sive justa sive
injusta est revocanda causet attentata ex Lan
selotto de attentata post inhibitionem ampli. 17.
Puteo caput, Cesari de grass. apud grego. 15.
decis. 475. n. 3. 4. ubi alios addit Beltrami.
Et tamen hoc magis procedit de stillo quod
de jure ut advertit idem Lanselo. amplia. 11.
cap. 20. 2. p. fol. 313. n. 1. et clanci a eglati
us ibid. ampli. 1. per totam fol. 423. qui ab
hanc causam docet d. ampli. 11. n. 25. et seqq.
adfert duas stilli rotalis limitationes prima
si inhibitio inhibitoria secunda si com.
m. et cum clausula provedit vir.

Si ergo inhibitio debet esse valida et
justa ut materiam praebeat vitio attentatorum
idem dicimus de precepto et decreto Judicis et
consequenter ut si allegatur nullum ut in hoc
casu debeant attentata una cum nullitatibus
tractari quia ab his illa pendent et ideo in
nostro casu causa nullitatum decreti conjun
gi debet cum causa attentatorum et de

Vberg. simul Cognosci ut fecerunt domini de Rota in dec. 10. nov. 1572. Coram Aldobrandino Casus meminit Sanseroeus d. ampla 11. n. 8 quod autem decretum illud de quo agimus tenendum inviolatum sit et nullum ambigi non potest quia Contraventionem pacti a iure non reprobari instro. opposiciis Satum est ex Rota apud Farinacium decis. 381. n. 2. p. 2.

His adde videri de bono iure attentatum esse rem iudicatam Constare quia Instrumentum guarentigium et executivum qui pactum illud depositi adiectum vim habet rei iudicatae ex doctrina Barth. et aliorumque alleg. in l. 1. ff. de pignori et hipothe. n. 3.

Adiunge etiam 35. Limitationem regulae quod ante omnia attentata revocentur de qua Tanscle. d. 3. p. c. 30. n. 122. et seq. fol. 382. hec adnotavi si oportuit accurati ur digerenda.

169 ○ 1 Et tertio qui litisse opposuit utriusque Litigantem exclusuro.

Dubitavi primo an huius opositionis In causa appellatio auersuplica. Locus dare tur Rp. decis sicuti etiam qui alterum ex Litigatoribus Coadiuvaturus se liti opponit ex Abbia. Cons. 235.

Secunda an retardare causae expeditionem et Rp. duas opiniones recenseria

Tom. 6. c. 14. pract. n. 4. qui magis probat non recedendum idem docet Trentac. var. lib. 2. tit. de judic. resol. 16. n. 6. Cancer. lib. 2. var. cap. ulti. de tertijs opositoribus an. 7. Ego addo du[illegible] posse hunc tertium sibi opponere primaque in prima secunda ut mitata ceterminis, ut optime animaduertit Rota apud Ludouic. sive Greg. 15. decis 303. et explicat Beltram. ibi ad decis. 259. quem videas ut in prima dicatur quando noua expeditur comissione et judicium de nouo incoatur mitatis et terminis quando interuenit certo judicio quasi cum eo agitatum Ret. Ad. d. decis 259. ad quam alios allegat Beltram. et d. decis 33. Ubi differentia notatur inter eum qui a ex proprio jure venit excludendus se opponit et eum qui alterum adiuuaturus.

170 De fideiussore seu correo de representando reo defendendo qui soluere vel sistere promisit

Reo debiti a carceribus relaxato cum promissione soluendi tres mille libras tribus mensibus elapsis aut se representando in carceribus fideiussoribus sive principalibus obligatis ut loquimur ad id datis. Medio post tempus [illegible] ad terminum et stipulationem comisam dubitatur an creditor summam trium mille librarum a fideiussoribus exigere possit

188 Et tribuebatur dicendum non posse quia
si de jure de representando unius sit ende
morte illius femini l. qui de cessent d. qui
sacri d. cog. explicat late Zymes Maur..
Aroli Inst. de Jdem cap. 3. n. 61. et
segg. fol. 52. et docet hic sit l. ... ...
de jure quonitam l. qui morte rei non ex-
tinguitur ex l. ... d. illo tt. Farinac-
tti de Carceri et car. quest. 34. n. 87. -
Maur. de cap. 3. n. 66. attamen fuit al-
ternative concepta ...

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA-BHSC

194

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

Adversariorum — Tomus. 5.us 200

De causa attingente sumam 1000 librarum an in gradu suplicationis cognosci posit ab alia R. A.e Aula ex vi prorogationis inductae tacito suplicato proconcensu —.

180

Cum dux Gandiae sententia lata in una ex duabus aulis R. A.e civilis condemnatus esset in summam mille librarum clericis opidi de Alulei solvendarum et causam supplicationis ab hac sententia interpositae introduxisset in aliam aulam nec contra dicentibus clericis processus esset conclusus. Dubitarunt regii consiliarii utriusque aulae an ex tacito concensu partium potuerit alterius aulae prorogati jurisdictio limitate concessa intra sumam mil le librarum for. 18. cur anni 1604. et in 1.o concensu non dubitarunt sed libras aduch revocandas censuerunt et decis. advocatis dubium communicari iusserunt —.

Ad de Martinum medi cei decis. Senensi. 55. per tot. ubi videtur iudicare et decidere prorogasse. jurisdic.

Et quidem videbatur prorogationem cum esse ex textu quasi expresse in lege, qua de re. 74 § 1. D. de judiciis cuius autoritatem decidet Guido Pape decis. 285 in princ.o in dicent qui usque ad certam summam cognoscere potest ita aput nos justiciam 300 L per se et concensu partium de maiori iudicare

id quod ut certum ponit et in similis iuris dictione castellanorum docet. C. fab. Lib. 3. tit. 12. de iurisd. omn. iudi. diffi 46 et in lib. 1. in prin. vers, sed potest tamen d. de Iudicijs Idem Cappe cons. 116. ante n. 1 et utrobique hanc sententiam tribuit Bal. et salise quam una cum Aviles defendit. Barbosa, in l. 1. art. n. 122. d. de Iudicijs et eo magis hoc videbatur admitendum qua for. 22. vers. Lo. Autja. tit. 1. de iurisdic. Lib. 3. probatur sit dic. § 1. et generaliter statutum iudicem minoris summe de maiori ex consensu partium posse Iudicare et ad ipsum generaliter traditur in. L. inter convenientes. 18. D. ad municipale et de decis. Guido Cappe 285. videndus Cap. pon. Lib. 7. tit. 7. ar. 32.

Ex contrario fortiter urgebat opinionem Cappe non placuisse Baldo. in. L. certo ratione. n. 4. C. quan. provoca. non sit neces. cui adherent corne. Cass. Roman. et Alessi. apud Barbosam. d. ll. n. 122. et Rugin. pracli. cap. 42. n. 18. ubi allegat Surd. decis. 88. n. 1. plures cumulantem et ponderat Doctrinam Anto. de Bruti decis. et nate. et deut. 78. gratior ubi n. 6. 7. doctrinam Baldi. d. n. 4. refere et defendit cui aliam similem

adde abeo memoratam n. 22. et fortius qui
dem nos verrari in causam supplicationis si
milis causae appel. in qua non datur proro
gatio ex cap. 6. et 9. de officio delegati
solin. et alij quibus accedit Rugi. ubi su
pra. n. 19 et etiam gratian. dic decis. 78.
n. 31. et licet Barbosa d. art. 1. n. 162.
et seq. eam inpugnet ut et aliam supe
riorem attamen concilliacio quam adfert
a. n. 165. alterius aule in ocurrenti casu iuris
dictionem prorogatam uertit enim tunc eam
non esse momenti quando iudex aditus non
est superior iudicis a quo quia tunc concen
sus partium iurisdictionem tribuere nequit
l. procurator. C. de iur. om. iudi. prodesse
autem posse quando vers. esset omissum
hoc enim casu gradationem partium concen
sus poterit suplere quia invenit iudicem
vers. superiorem ut docet optime Clari. scin.
in. c. significat. n. 3. de foro compe. et
aliquorum meminere Barbosa. scacli. a n.
166. scac. Lib. 3. de apel. quest. 7. n. 17.
18. 19. Gratian. d. decis. 76. in adde. ad
n. 34. n. 27. ver. quamuis.

Cum ergo una aula non sit alterius su
perior parita superioritate ratione summe.
iam adest materia capax prorogationis
ut in prima instancia euenit in qua
sufficit ut aliquo respectu vel loci. vel
temporis. vel rei. vel persone ad sit iuris.

dictio et prorogari possit ex l. 1. d. de iudic
ubi omnes et ita ego non invenio discrimen
inter 1. et 2. instanciam appella sicuti
nec inter iurisdictionem ordinariam et de
legatam regulariter ex donello Libro 17.
com. cap. 10. n. 2. hanc autem Regiam
audienciam in causis minoris summe 1000
librarum ordinariam esse non ambige
quia comprehendit universit. causa. et
est a foro statuta ad. l. more. d. de iur.
om. iud. vid. cancer. Lib. 2. cap. 2. a n.
192. 193. 194. nisi ratione sume et
in causis eam excedentibus per reperia
tur non potuerit partium consensus ei superio
ritatem tribuere eo q minus quod. Reg. Supº
Arag. cons. preiudicium fiat. in portulis de
quo non. nisi latingit Gratian. d. decis.
78. n. 41. ex bald. in l. si qui ex consensu
n. 8. vers. sed incidenter. C. de episcopale audª
pro priore. tamen pt. quamdiu est fa
vorabilis facit alia doctrina Bal. in
l. 1. C. sicum non compet. iudª. oppº. 5. n. 5.
ubi distinguit an iurisdictio concessa sit
favore iudicis puta digni. act. offiº. et
tunc non habet locum prorogatio aut prop
ter publicam utilitatem quo casu ei aditus
aperiri docet refert et sequitur Gratian. d.
decis. 78. n. 31. et conveniendi ad d. l. qua
dem 74. § 1. adducit ibi in rationabilibus
Ant. faber. nempe iudicem pedaneum.

in gratiam litigantium dari a pretore et ideo si de minore summa fuerit iurisdictio iudicare posse de maiore ex eorum concensu constat autem aulis ciuilibus respectiue O. for. 28. qui loquitur de aula criminali in causis locum quo adhuc est suffecta ciuilis detracta additam iurisdictionem in gradu sap.ª intra sumam mille librarum concessam non ipsius fauore sed in gratiam litigantium ut eorum sumptibus parare cur igitur ex doctrina Baldi prorogationi locus dari poterit. res est in ancipiti ampliandum ideireo hec autem fere extempore adnotaui vide Donellum enucleatum to. 2. lib. 17. cap. 10 —.

187 De ecclesie immunitate due questiones breuiter decisse —

Ex facto quesitum an immunitate ecclesie gaudere possit qui manibus trigulatim eclesie attingens per foramen quoddam domus ei contigue reliquo corpore omnino ab ecclesia et sane sepedibus supra textum facilitiret haud dubie immunitate frui possit quia vere in ea esse diceretur vedo ext in terminis. Suarez. to. 1. de relig. tit. 21. lib. 3. cap. 9. n. 8. cui a se relato subscribit farinac. in app.º de immunitate cap. 27. n. 182. sed cum corpore alibi existat

et manus dumtaxat attingat ecclesie cego
las videtur ad ecclesiam adhuc non confugisse
nihilominus contrarium consultus ab officia
li et Vicario Generali Rdi secutus doctrinam
Tiberij decciani to. 2. iud. crimina. Lib. 6. cap.
25. n. 17. quam etiam probat farina. Ubi su
pra d. cap. 12. n. 219. ubi tradit gaudere
immunitate ecclesie tangentem manibus
tantum locum sacrum vel fines ipsius
etiam quod totum corpus sit extra locum
sacrum ipsius fines dicta observatione
cum vidisse et observasse dum esset Assor.
facit. C. pateat. C. decis qui ad eccl. confu
giunt et cap. si quis contumax .20. 12. q. 4. et.
—— secundum hanc meam sententiam admissit
V.I generalis petitionem capti et literas
contentio in forma solita expediri Jussit
de anno 1627. in regg. sed in dubio de du
bio moto proparte Jurisd. Regie fuit de
claratum contentionem non esse admissibi
lem die mar. 1628 —

2. quest. Quesitum etiam ex facto fuit an qui dum
captus et vinculis alligatus a Regijs mi
nistris duceretur prope ecclesiam transiens
ad eam confugere nixus Januam ecclesie
contingit solo capite vinculis tamen
Liberatus immo a Regio acenso re
tentus et alligatus tenebatur
et sane non dubitarunt quin
supradicta eidem qui vel ad iolas?

Januam eclesiæ confugerit gaudeat immunitate ex. d. L. fatcant etiam sicam vel sola manu vel qua alia corporis parte attingerit ex dotrina deciani. d. L. 6. c. 25. n. 17. unde videbatur de quo agimus frui debere eclesiæ immunitate —.

Contrarium tamen consultus ab eodem vicario Generali Rdi quia in ea controuersa qe. an qui extra eclesiam captus per eclesiam deuitur gaudeat immunitate nec ne de qua post alios. Farin. vbi supra cap. 15. a. n. 201. Bouad. Lib. 2. politice c. 14. n. 61. 62. Suarez. Lib. 3. de relig. c. 11. n. 19. to. 1. vbi ad gram Ambrosinus et alios citaui verissima est distinctio Arebedi: in. L. 2. to. 2. Lib. 1. noue recopil. n. 11. vt si captus qui deuitur per eclesiam sese amanibus capiencium. eximit non gaudeat eius immunitate quamuis ea se frui velle allegaret sin autem libertatem recuperauit emanibus familiæ vel. omnino liber gaudeat et ratio distinctionis est quia non omnino ad eclesiam confugisse dici posset qui libertate sed potius acustodia retentus et ... hanc distinctionem Judicatum atestatur Areuedo cui adherent Gratior practi. qq. to. 2. Lib. 3. q. 6. n. 3. et Farin. in d. app. de Immunitate. cap. 15. n. 203. igitur innos=

tro casu cum captus qui capite atingit Januas ecclesie eius immunitate gaudere exoptans nunquam suaserit familie manus que cum fortiter semper retinuit sane ipso quo erat alligatus concludendum videtur non posse gaudere eclesie immunitate et consului. Die veneris 17. dicembris septem anni currentis. 1627.

182. Vid. fusar. de substitu. q. 665. an. 7. q. 666 n. 3. et q. 668.

De fructibus fidei commissarie hereditatis non imputandis indebita et Legata ab herede soluto.

Quidam ex veteranis nostri fori advocatis asserere non erubuit heredem gravatum de restituenda hereditate in diem vel sub conditione deducere quidem debita hereditaria et legata a se soluta veriorem et communiorem sententiam probatam Grave. cons. 316. a lib. 7. et alij quos sequitur Pereg. art. 35. n. 9. sed tamen fructus interim ex hereditate perceptos imputare. verum hec doctrina tametsi placuerit aliquibus quos refert Pereg. ubi supra n. 10. in pri. et obiter eam fuerit secutus Ludovi. Molina. de hisp. primog. lib. 1. c. 10. n. 4. probari potest quia contraria et communis vera et in iudicijs ubique admissa est ut testatur Pereg. d. art. 35. n. 10. avers. videamus obiect-

craie. Rolan. Menno. Hiero. Fabri. Marzar. et plures alios allegat et optimis rationibus eam fulcit opposita q[ue] erudite diluit et nominatim reprehendit Molin. in art. 40. n. 22. fol. mihi 1232. et rursus ad ipsum in decis Paduana 65. n. 6 vers. sed his non obstantibus fol. 21. et in d. art. 35. n. 34. docet ex veriore DD. censura debita ista et legata indubio pre sumi soluta ex proprie qre. heredis non vero ex hereditarijs bonis et ideo nisi con trarium subrectutur probet de ducenda ex his ita Rta. et curias et semper obtenta eam vidi—.

De successione intestata fratris spurii

183 Occiso Don Philippo de Cardona superstitibus matre moniali ordinis servitarum fratre utrinq. coniuncto et q[ue] spurio ex Mar chione de Guadalest uxorato et predicta moniali tunc soluta monacho cartusiensi et de cobus fratribus legitimis et natura libus consanguineis quesitum fuit de illius intestata successione et quidem in. 15. recepta in hac materia regula est ut mater ijs liberis succedat quia ad eius legitimam successionem aspirare po sunt ita ut reciproca sit eius modi succes sio liceatq. argumentare filius successit et

matri sine testamento defuncti ergo et mater
filio et vicissim mater legitima heres extitisset
filio intestato ergo et filius matri ita constat
ex 89. auth.º quibus mod. nat. effic
sui. c. 4. §. filium col. 7. et ex. Azon. Couar.
et Anto. gabri. docet eras successio. q. 29.
Surd. decis. 249. n. 16. Gratian. c. 138. n. 44.
45. 46. et. t. videamus ergo condefunctus, an
succedad patri, vide Pereg. decis. 81. n. 4.

cc. vide Surd. decis. 249. n. 1. et 2. vbi mater illustris nesit an glabria parum reffere ait ex com muni = vide etiam de ac materia Pereg. deci. 41. vbi de succesione fratris spurii.

proindubitata habet, successisset
matri si intestata fuisset mortua et sane.
cum loquamur de matre non ce illustre et filio
spurio quidem et ex damnato coitu non tamen punibili quia mater soluta licet pater
corporatus quo casu receptius est contrarium.

6. quis coitus dicatur punibilis tractat. ad hanc Pichar. doctrinam P. A. Thesaur. lib. 1. foren. q. 22. n. 15. 16. n. 18. vide Marchan in summa totius legalis sucessionis par. 1. q. 16. ar. 1. n. 15. 19. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 32.

non deci. 6. punibilem vt docet Couar. in
epito. desponsal. cap. 8. §. 5. n. 19. Surd. deci.
249. n. 7. et Pichar. ad tit. de heredi. qui
ab intesta. de fer. c. de succes.º spur. filio.
n. 16. qui ex inde infert. n. 20. naturm
ex adultero et soluta matri succedere
ab intestato ex Couar. d. n. 15. Ant. Gom.
in l. 80. tau. n. 14. Arandano ibidem. l. 9.
n. 20. quibus addit. Fran.co de Ary de succ
essio. ex testam. et ab inte.º lib. 18. de
succes. intest. c. 1. n. 18. ver. quid si econtra
fol. 322. Ant. fab. in c. lib. 6. tt. 31. defen
8. quamuis negari haud possit contrarium vt
minorum matri solute non succedad filius
spurius ex coniugato viriorum dicis. Couar.

UVA BHSC

D. l. 6. §. 5. n. 16. in fine proqua plures alle
gat Surd. d. decis. 249. n. 19.
hinc dicemus huiusmodi fratres spurios
utrinq. coniunctos eidemq. arbitror
secundum communiorem sententiam
legitimam intersese habere successionem quan
do ut in ocurrenti sese habere successionem
quando ut in ocurrenti cum essent ex non punibili
licet damnato coitu hoc est ex soluta et con
iugato ut colliges ex Covar. supra et surdo. d.
decis 249. n. 4. et 20. qui tamen non omnino
huic parti accedunt quam tamen probat ex
pressim. Cad fab. d. l. 6. tt. 31. de legitim. hered.
Def. 3. et def. 8. vers. cum autem ubi semper
distingunt inter damnatum et punibilem.
simul per leges civiles et damnatum tantum
qualis inter coniugatum et solutam et eandem
distinctionem insinuat in lib. 5. tt. 16. de natur
lib. defini. 2.
Sed ut daremus nullam hicce spurijs etiam
etiam ex damnato solum coitu communionem
esse in materia intestaticum matre intercedere
ut quando illustris est mater multi afirmant
nondari nihil ominus queri posit ant inte
7.
rse posent succedere abintestato quam ques
tionem proponit Marsi. d. lib. 18. et cap. 3. de
succes. collateral n. 9. fol. 339. et in ea due
sunt. 1. afirmatiua communiter recepta
quam deffendit Crav. d. §. successio. q. 34.
inn. ubi reprobat inin stit. de hered.

7. Vide. Mastr. ad consi. nea
polita p. 4. de succes. ab
intes. q. 43. n. 26. et rig.
cons. 22. n. 7. lib. 3.

quer. abintest. et allegat. Corn. cur. couar. d. Cap. 8. § 5. n. 29. et Ego addo franh. decis. 238. adiungit Narr. Afflic. decis. 96. et desinges intest. Li. 3. n. 141. sed ipse incontrarum inclinat quando mater ideo repellitur expdaminato et punibili coitu filius spurius sit. cuius opinionis sunt. Alex. dec. Anan. Cagno. foriterus quos allegat et sequitur fachin. Lib. 6. contro. c. 10 et certe comprobarunt. Surd. et fab. vbi supra sicuti Alex. cons. 174. Lib. 5. post vº. Separatis. et de succes. vniuer ingenere c. 7. —

Sed non facile inpraxi recederetur ab opinione Crassi quam multotiens approbabit Senatus neapolit apud afflict. deci. 96. et franch. d. decis 238. venet apud Pe regri. de Iure fisci. c. 18. n. 43. vt refert franch. vbi supra infine qui etiam in idem adducit Gutier. Lib. 2. practi. q. 103. inprº. et ego adicio decis. Perg. 42. et confirmari potest hec opinio extraditis asese decis. 48. a n. 31. ca. l. decisionem neapolitanam meminere ad consuetudi. neapolita. p. 4. q. 43. n. 26. Alysi. Ricci. p. 1. collecta 110. quos allegat Bapta. de thoro. incompº. vers. spurius natus exillegitimio fol. 476. et etiam et caual. et alios qui bus adder g. A. Thesaur. Lib. 1. for. q. 22. vbi n. 18. Senatum. Pedamonta cum venet

Similiter ait et apertius postea n. 24. ubi loquitur de natis ex damnato et punibili coitu. Ex his omnibus concludo in ocurrenti casu quo agitur de filio ex soluta et coniugato coitu damnato quidem sed non punibili eius successionem matri deferri secundum receptiorem et mea sententia veriorem opinionem una cum matre succedad frater utriusq. coniunctus ex eodem damnato ^ cc coitu progenitus queri potest et sane si legitimus esset defunctus res explorata esset ex for. l. ff. de intestat quo cum matre fratrem utrumque coniunctum succedere intestati iure deservitur, sed tamen non minus in occurrenti casu remcenseo explora tam nam inter spurium et patrem et ex eo latere cognatos nulla datur iure sanguinis et successionis contra docent couar. Cras. Berry. et alij omnes supra sequuntur ut cesset in fratre isto spureo superstite coniunctio quantum ad ad successionem ciuilem attinet et proinde venire queat ... frater utrinq. coniunctus sed solum uterinus nec una cum matre ad successionem venire obstante foro. l. d. ff. de intest

de alijs fratribus legitimis et naturalibus nulla est dubitacio quia ex latere paterno possint et quo ad spureos huiusmodi coniunctio cesset, cessabit quoque successionis ius non solum matre superstite quimo

cc quod si esset naturalis vide Pereg. decis. 16. a. n. 3. deci. 42. n. 89

quod simulcum utet fratres illegitimus ad succes sionem defuncti spurij ve mirent legitimi ex eodem patre disputat Pereg. cons 22. n. 6. lib. 3. in partem affirmantem.

nasterium est professa capax legitime adquisitio nis incommuni verum et ea pre. defuncta non concurrent ad hereditatem cum fratre uterino spu reo qui etiam monasterium capax successionis et professus sola ergo mater succedere poterit in hoc casu et ita desil. consultus R.di die sabati 9. octo. 1627. dño. don Ludovico ferrer et de Cardona.

184 De exeptione continentie causa di uidatur respectu pocessorij et petitori opponenda nec ne ante litem contestatam

Sertissimum est Judicem cause pocessionis iudi care quoque in causa proprietatis. c. 1. extra de cau. poces et prop. c. nulli. 10. c. de Judi. l. ordinarij. c. de rei. vind. autores cumulant Cenedo collectan. 94. ad decreta iur. to. 3. ad l. nulli.

Sed quesitum ex facto cum hac exeptio post litem contestatam singularem. Afflic. decis 354. n. 8. quam ibi [cc] optime explicat Cesar vrsill. notans diferenciam inter hanc exceptionem que est decisionis Judici et ex ceptionem litis pendentie que est Judicis de hac l. vbi ceptum. d. de iud de illa in l. nulli. 10. l. eod. et quidquid sit de exceptio litispendentie quam ait Ias. in d. l. nulli n. 6. dilatoriam opponendam ante litis contestationem illud certissimum

cc Adde Crentaquinq. to. 2. vari. tt. l. de Judi. resol. 3. n. 10. ver. sed dubitatur fol. 6. vbi questionem disputat et huic opinioni se subscribit. Jo disputa ad procesum Judiciarium direct. 4. de foro compe ten. § 4. n. 18. fol. 117. vbi dicit actor coram Judice diuidente cause continentiam esse nullam saltim apposita excepte. et postea quantum detinet ad tempus eius opponende remittit adueritatem vbi supra sichar ad. l. nulli. 10. c. de Judi et alios et sic etiam huic opinioni accedit.

ut hanc alteram Iudicij posessoris et necontinentia cause diuidatur inquacunque parte Iudice opponi posse Alex quam aprobat ibi. Curil. n. 3. vers et plus vbi eam confirmat his quitradunt Alex. in l. 1. §. sub. fatum. d. ad S. C. Trel. nempe quod vbi lex aut statutum inhabilitat personam agentis. vt sidicat non audiatur audiencia denegetur Iudicium esse nullum parte non opponente. et ideo multo magis si ea apponat et adducit dec. cons. 279. in causa vbi ex his animad uertit effici casum inquo per processum ad vlteriora non purgatur verium Incompetentiæ Iudicij facit doctrina Vantij. de nullit. tt. vlt. n. 58. ver. vel quod essemus inactu sol. mihi 596. in nostro casu adesse legem audientie resistentem constat ex verbis expressis. d. l. nulli. 10. C. de Iudic. nam ait nulli prorsus audiencia prebeatur qui causæ continenciam dividud eræ. et ideo verissima videtur sentencia corsitt. et Afflic. cuius meminit. Riui. l. p. collect. 368. p. l. sol. 197. vt post litem contestatam inquacunq. parte Iudicij possit hec exceptione continentia cause diuidatur opponi quod etiam sequitur. fran.^d Aponte. cons. 70 n. 17. lib. l. nec dicentit. farina. tt. deniqui sit. q. 7. n. 54. dum. se remitit ad notata per Curil. d. decis. 354. n. 3. et preualere debet aut dubie opinio. Ias. in d. l. nulli. 20. notab. 2. qui ait post litem

contentiosam opponi debere hanc exceptionem quamvis eam videantur aprobare Grave cons. 60. n. 5. et cons. 258. n. 7. Lib. 1. quem refert et sequitur. Anto. Monac. decis. floren. 66. n. 5. ubi explicat an opposita exceptione litis pendentis possit opponi exceptio connexit causae et decidit non posse eam. Nata cons. 135. n. 3. ver. nam actenus et n. 4. contra. Afflic. d. decis 354. n. 11. et Menoch. quoque cent. 4. cas. 371. n. 20. sed sub obscuris quia sententia Afflicti probatur. evitater. in. d. l. nulli 10. cui sine cavillatione responderi nequit et in hanc quoque sententiam inclinare videtur Bertar. Muscatel. in praxi civili par. 2. vers. seu gl. tribunali. n. 18. 19. 20. 21. 22. 23. nam primo resensit distinctionem ursil. deinde reprobat non distinctionem sed quod reprehenderit Afflicti. postremo. n. 27. magis explicat differentiam inter exceptionem litis pendentis et ne continentia causae dividatur et concludit decisionem continentia causae sepe prohiberi et inde quidquid de inde sequitur tamquam contra legem factum esse nullum ex Afflicto. d. decis 354. et Alex. cons. 33. L. 2. et sic aprobat doctrinam ursili et Afflicti et tenet exceptionem ne continentia causae dividatur in quacumque parte Judicii opponi posse reddit Judici an retro nullum adnotata per Borrel in summa decis par. 1. Lib. et. de exceptio. n.

hec ergo dici nullamque agitata fuit inter D. Joan Blasco et Don Gasparem Sarriga R. A. doctores in causa cuiusdam conferant suscitati ad petionem D. Marie Finollar ad virum cenobium Sancte Catarine Senensis ordinis divi dominici et tandem me partes domne Marie agente unanimi concensu decisum fuit in eius favorem et causa petitoria abrogata comitione facta Blasco redit ad causam D. Gasparis in qua possessoria tractata fuerat ad relationem Don Melchioris Sisternes cuius absencia Sarrigue commissa hec altera extiterat postea tamen cum atque eundem auditorem formiter pro hac parte positas fuisset omnis processus facti in alia aula denegata fuit provisione facta die Augusti eiusdem anni a qua suplicatum quia provisionem iniustam.

tam etsi lis fuisset contestata imo conclusa ad instanciam conventus tametsi.

vide Masa. 6. in gra. xi 1a6 conc. ad parro prelud. 7. dub. 9. an. 6. ad 14. fol. 80. 81

De donatione iuris presentandi approbata ab ordinario post mortem donantis. atque adeo post quam beneficium vocabit

De concensu subsecuto generaliter Moreta de contrac. vol. vol. c. 7. fol. 506. a. n. 383.

185.

Hic casus hodierna die que est 13. mer. octo 1628. agitata fuit apud concilium D. Archi

episcopi in qua ... vicarius Generalis Gar
et officialis Æ con. consiliarij Planes don Petrus
Sans censuimus et maturo Judicio deci
deretur memini me viginti fere ab hinc annis
in re sita ... addit. de Jure patronatus questionem.
attigisse quæ in varias Sindicum. 1ª est an.
ex intervallo adhiberi possit. is consensus (quem
necessarium esse cum laico sit donatio non
ambigitur ex. c. ... de iure patrona lib.
6. et DD. ibi. in c. ex insinuatione in c.
illud. 8. in c. cum secutum 13. de iur. patro.
et alij possim. ego in d. cap. illud. n. 14. 15.
16. to. vlt.) in qualicet lan. in disp. 5. Au
gorio. n. 4. Vº. et presupposito. neget omnes.
fere affirmant ex quibus allegara ibi. n.
30. decim. Rotæ. et tt. de iure patro in
antiquis Rochinus. Lamberti. Medices. Roland.
Beroum. Azor. et probatur ext. in c. cum
11. c. subgestum. 20. d. tt. de iur. patro. idque
pro. habent omnes inferens adlegan
do et dictat euidens ratio quia consensus
adhibetur non per modum autoritatis aut
ad integrandam personam donantis sed solum
per modum simplicis aprobatur propter inte
rese ecclesiæ ne alicui infestosus patronatus
donetur aut legitur sed donatio fiat ecclesie
aut loco religioso necessarium est ex dº. Jure
argumentum efficax requiri propter ratio
nem predictam. Vº. de consensu per modum
autoritatis aut alias prestando (Moneat ...

de Commutatione ultimarum voluntatum C. 7. a. n. 318. columna. 884. et C. 12. an. 227. colum. 1766.

2.a an mortuo donatore possit adhiberi is consensus Ordinarij in praeiuditium haeredis vel alterius universalis successoris in qua tres invenio opiniones. P.a est Panormitani in d. dispositione. n. 4. et 5. negantis. 2.a Rotae d. deci. ultima affirmantis. 3.a Lambertini. Lib. 3. par. 2. quaest. 1. art. 27. distinguentis de notationem a Legato ut hoc possit illa minime et sic, et effectu. Panorm.o acce dit inquires ego opinionem ferme inclina vi n. 34. 35. ubi I. propter Jus interim haeredi quaesitum cui decretum Ordinarij inscio praeiudicium facere nequit argument. Tx.q in l. ult.a d. communiam praediorum quem expendit Lambertinus. d. ar. 27. n.o 9. et 28. 3.a quaestio est nostra quando decretum Ordinarij interpositum post vocationem Ordinarij in qua celebre adest consilium Calderini sexto tt. de Jure patronatus qui negat valide adhiberi posse, et hoc quoque ibidem notavi. n. 35. —

Et nunc accuratius haec pertractanda erunt et sic his animadverto Calderium in praedicto cons.o 6. agere de legato et non excludere eius aprobationem post mortem testatoris immo eam fieri posse supponit et idsolum docet tam esse adhibendam

antequam presentº fiat quia sine ordinarij
consensu Ius patronatus in legatarium transferri
nequit ex d. c. nulla. cum sequent. et ideo
presentatio non previo decreto ordinarij va
lere non potuit. et hec fuit opinio Ioan.
Andreæ in c. cum secularum 13. n. 2. de Iure
Patr. qui de legato spetiatim loquitur. unde
non vere allegatur in hac 3. quest. Calderinus
pro opinione negante cum potius pro afir
mante debuisset quia solum excludit
tempus quo jam facta fuerat presentatio.
2º Rationes quibus Rota in d. decis ultima
de Iure Patronatus in antiquis adfirmat con
sensum Episcopi subsequi posse donatoris mor
tem et intervenire quoque posse post vacationem
beneficij ante presentationem tamen quia
ad hanc reducitur donatio Iuris Patrona
tus non eget ordinarij decreto ut ea valeat
in prejudicium donatoris sed ut transfe
ratur in donatarium Igitur quemadmodum
ipsemet donator non poterat resilire a do
natione invito donatario quippe qui jam
disposuerit de Iure suo in favorem alte
rius cui jus quesitum ita quoque nopo
terit eius heres qui eius personam represen
tat et factum impugnare quam rationem
docte prosequitur Campanilis in diversº Iu
ris canon. Rub. 12. c. 23. n. 373. 374. fol. 381.
et fol. 382. omnino videndus si ergo huiusmodi
consensus superveniat tempore habili fiat-

trans latio Juris Patronatus in donatarium et ultimum complementum donatio habebit. poterit donatarius presentare, exque exemplo donationis Rei enfiteutica recte confirmat Rota cuius rationes quamuis ipsa contrarium insinuet. n. 1. vers. et tandem apertius n. 6. vers et ante quam eque concentit concensus adhiberi posse ab ordinario ante vacationem beneficij quam post dummodo presentacio facta non sit ab herede —.

Idque sentiit eadem Rota in Picentina Juris Patronatus. 27. Marcij 1611. aput farinac. Decis. 357. n. 7. par. 2. ubi agens de beneficio iam vacante docet ius non abdicari a donante et eius heredibus si ante confirmationem episcopi heredes presentarint et ideo presentatum a donatario non impedire quominus presentatus ab herede donantis ante confirmationem debeat Institui exigitur ergo ut priusquam ea adhibeatur res sit Integra idest ut nec heres donatoris et donatarij presentarint nam cuiuslibet eorum presentio decretum ordinarij obstat immo scluis heredis ex cardinali in L. x. in C. Cum secularum 13. quest. 6 et In hunc sensum accepit ibi rota aliam decisione Puteri. 16. alias 18. L. 2. quia difinitum est quod licet donatio Iuris presentandi in prejuditium donantis statim ualore videatur attamen non abdicatur ab eo jus ante decretum Episcopi et Interim dum non adhibe

tur posse heredes donatoris presentare et ita Intelligi. d. decis vlt.a tt.o de Jure Patro inantiquis vnde sensit ibi Rota posse donationem mortuo donatore et beneficio vacante approbari dum modo confirmatio fiat antequam heredes pre sentet eumque non impediri quominus pre sentationem faciat si ordinarius donationem aduc non confirmauit. —

Hiis igitur positis dicendum est primo apud omnes constare contra opinionem Innocentij non valere donationem Juris patronatus aut pre sentandi Infauorem Laici sine decreto ordinarij C. illud. C. nullam. C. cum seculum. 13. de Jure Patronat. C. vnico. eodem. in. 6. dd. ibidem et omnes. & Rota decis. 420. Gregor. 15. decis. 136. n. fin. p. 2. farinac. ibidem. Calderin. d. cons. 6. de Jure Patronat. Azor. to. 2. lib. 6. c. 20. quest. 10. Rota. decis. 146. n. 5. p. 2. farinac Gracia. c. 177. n. 2. 3. Borrellus in conpen. seu summa. decis. tt.o 32. de Jure Patronat. n. 8. qui idem de legato quamuis aliq. contra dicentibus. n. 114. et. n. 115. Adde. Azor par. 2. lib. 6. c. 20. q. 10. et hunc consensum donationem perficere ait Rota decis. 688. n. 30. p. 1.a —

2.o huiusmodi decretum solum posse inter poni ab episcopo et a vicario cum spetiali man dato ex Calderino. cons. 1. de off.o vicarij Rota decis. 257. n. 2. par. 2. aput farinac. et decis. 420. apud Ludouis. n. 2. vbi Beltramin.

UVA BHSC

n. 3. vers. concensus similes decis et autorita
tes cumulat et n.º 9. agit de donatione Ju
ris presentandi antequam beneficia vacent
de qua campanil. in diversorio. R. 11. c. 12. n.º
366. et 367. et tenent Ricc. in praxi Resolut.
469. farinac decis 302. n. 7. p. 1.ª et decis. 576.
eadem par 1.ª et ibidem decis 311. quas non
allegat Beltraminq. Garcia. t.º 1. par. 5. c. 9.
n. 76. fol. 681. Ricc. in praxi decis 180. n.
148. fol. 185. cum tamen posse presare huius
modi concensum extra diosesim quasi sit volun
tarie Juris dictionis defenit decis 7. p. 3. V.º eun
dem Resolut. 469. Gratian. 9. c. 303. n. 12. et 2.
3.º Omnes fere conveniunt contra Panormita
num ut is concensus ordinarij possit ex in
tervallo adhiberi idque preter S. citatos et
Rotam in antiquis Puteum. d.ª decis. 16 l. 2.
farinac. dicta decis. 337. n. 7. p. 2. que id
presuponit ubi, et Caldrin. d. cons. 6. de Jure
Patronat. docet. Beltraminus ad d. decis. 420. n. 6.
vers neque enim ubi allegat Manticam decis.
86. n. 6 et 7. et alias duas Rote decisiones. Cam
panilq. in divers.º Juris canon R.ª 11. c. 13. n.º
371. fol. 380. ubi Mantice meminit et n. 372.
vers. suppetunt fol. 381. et Garciam. et alios
quos allegat t. 1. 5. p. c 9. n. 72. fol. 680. qui lo
quitur de concensu adhibendo in P.ª adquisitio
ne Juris Patronatus et de presentando in dona
tione ut possit in ipso actu vel post tradit
Rota aput eundem Garciam t.º 2. par. 12. et

UVA.BHSC

volt. c. 2. de unione n. 209. versic. consensus. fol.
307. adde Barbosam in collect. Juris Can. tt.o de
Jure Patro. C. cura 11. n. 6. Azor. t.o 2. lib. 6. c. 20.
quest. 5. et 10. Gratian. C. 577. n. 39. vers. 3.

4.o Vacante beneficio post mortem donatoris
adhuc posse confirmari donationem in preiudicium
heredis supponit Rota d. decis. 337. n. 2. Cal
derin. d.o cons. 6. de Jure Patronatus et conuin
cunt rationes decis. Rote ultima tt.o de Jure
Patronatus in antiquis quas s. expendimus ante.
quam uacet Licet post mortem donatoris docet
expressim Beltraminus d. n. 6. vers Immo etiam
et antea d. decis. ultima et pro constanti
habent Calderin. d. cons. 6. Rota. d. decis. 337.
n. 7. par. 2. farinacij nec est alienum a men
te Mantice d. decis. 86. a n. 7. Licet hunc
casum non attingat. attingit tamen et opti
me hanc sententiam confirmat. Campan.
in diuersi.o Juris canon. R. 11. c. 13. a n. 372.
vers. Quare hanc sententiam ubi pro ea expen
dit Lacinum Juniorem cons. 79. pers pectis
omnibus lib. 2. n. 33. d. decis. ult. Rote et
aliam de anno 1619. in Vicent.a Benefi.a que
est de[c]isio 335. n.o 7. par. 2. farinac. ex
[...] clemente Decij Rochi. Rolandi et Gon
sales ad Regul. 8. chancellarie glo. 47. n.
33. dum docent consensum ex interuallo ad
hiberi posse huiusmodi donationibus et citant
d. decis. ult. que loquitur de consensu
prestito post mortem donantis quam ait

Campanill. non alligaverint sed reprobassent si non sentirent post mortem consensum posse prestari. Barbos. ad. d.c. Mud. 8. n. 7. ubi campanil. citat unum pro omnibus. Rec. decis. 224. fol. 166. resolvitque idem Ricius posse heredem donatarij petere huiusmodi confirmationem Borell. in summa decis. tt.o 32 de Jure Patronatus n. 4. ubi sic constet mortuo tam donatario quam donatore eam obtineri et eam denegari non posse tradit in praxi d. decis. n. 252. et si denegaverit recurri ad superiorem tradit Salgado. tt.o de Protectio Regia. t. 1. p. 2. c. 14. a. n. 39. in fine maxime. n. 40. 41. fol. 455. Sed videndo ad alium casum quo beneficium iam vacaverat qui noster est videtur sentire Campanil. d. n. 372. vers. de similiter preferendum esse presentationem a donante vel eius herede preventato a donatario sed primo animadvertes eundem allegare posita quorundam sententia quorum mentionem inicit Socinus d. cons. 79 n. 37. non vero ex propria = 2.o id tantum docere vacante antequam aprobetur ab ordino preferri presentandum esse a donante non a donatario cap. decis. 26. Puteus. que non loquitur de present.e facta a donatario post confirmationem sed antea ut explicant decis. 337. n. 7. p. 2. apud Farinac. Campanil. ergo non dissentit ab opinione quam nunc adstrimus ex mente.

UVA.BHSC

Rotæ in d. decis. farin.

Quæ optime firmatur ex doctrina Cardina lis in C. cum Seculum 16. quest. 6. de Iure Patronat ubi aperte tradit posse legata rium ius patronatus presentare antequam ordinarius approbet legatam sub spe fu turæ approbationis laque adhibita valere et retrotrahi actum ex tunc non ex nunc idque confirmari ab eodem cardinali cons. 62. sigilatim n. 3. ait Campanill. d. n. 372. in fine quod tamen pugnat cum cons.º 6. Cal derin. supracitato et nescio an verum sit. Igitur concludendum est semper esse rem inte gram. et tempus habile confirmationis dona tionis antequam heres presentem quia dona tio in preiudicium donantis ualuit et solum ut ea efectum sortiatur et eficaciter in do natarium transferatur necessum est ut de cretum ordinarij adhibeatur ita tamen ut donans non possit a donatº suspetendi con firmationem auferre ut sentit Mantica d.ª decis. 86. n. 7. et 8. ergo vacatio istius beneficij non erit impedimento confirma tioni donationis quia ea non adficit ius heredi vel 2.º donatario qui loco he redis sit nec priori donataris quia de trahit quis iam presentasset heres dessinit res esse integra et non dabatur locus confir mationi in preiudicium iuris ex present.ª ad quisiti sed solum decidere voluit. Puteus.

UVA.BHSC

de decis. 26 lib. 2. ut explicat d. decis. 337. Fa
rinacij quibus non invenio contradictorem
Quod autem si non presentavit heres ante
confirmationem sed donatarius et postea
eam obtinuit ab ordinario tempus habile
fuisse et convalidari presentem ait Cardi
nal. in d. c. cum saeculum 13. quest. 6. de
Iure Patronatus contrarium tamen diserte
asseruit Calderin, quem refert et sequitur
licet hunc casum expresim non explicet
Riccij in praxi decis. 180. n. 151 fol. 186.
cui non accedo eo magis quod Cardinal
opinionem probat Campanil. quam non
omnino improbem.

His et alijs exactissime discussis in con
silio Dom. Archiepiscopi iterum a die
Veneris. 20. octobris omnium voto fuit re
solutum in favorem donatarij idemq. sen
serunt etiam si decretum non precesisset pre
sentationem illius contra opinionem Cardinal.
prout vero erat non precesserat: prout michi
soli dixit Vicar. Alis ob hanc rationem
subdubius ex auctoritate Cardinalis cuius
opinionem probabiliorem censeo quia ante
quam heres presentet semper est tempus ha
bile vesentit. Rota d. decis. 337. n. 7. par
2. Farinacij.

186. De Commissario Regio in
terra Baronis de

UVA.BHSC

Cinquent ~

Ex facto de hac re quesitum et presique ocatione Cuiusdam homicidij quod Intermino Ville de Benisa commissi per quosdam Regios Comisarios qui colore quesiti Commitionis quendam hominem prefate Baronie repetitis ictibus manuariorum tormentorum occiderunt et inimicum Regij nomine compellato ut homicidium obtegerent comprenderunt et Interminis obseruaui Bouadillam in sua politica t.º 2. Lib. 2. C. 16. n. 171. indistinte negare hanc autoritatem Baronibus. et Latius eodem Lib. C. xxi. nº 121. et presipue n. 126. ubi diferenciam constituhit inter Judices ordinarios Locorum et Barones et eorum officiales quam non probo—

2º. distinctionem communiter receptam esse. ubi delictum respiciat commitionem et eius executionem non posit Judicari nec puniri a Barone. sin vero extra eam posit ut ex Guidone Pape. decis. 328. Boerio. decis. 9. Cortoles. Pacho. C. fabriano resoluit cancer Lib. 3. variarum. C. 13. de Juribus Castrorum n. 221. et 222. et fuit doctrina Boerij singic. 21. cause cognicio. et confirmat Cancer exemplo delegati a principe vel papa adnotata per plures. quos sitat Mastrillus de Magistratibus. t. 2. Lib. 4. C. 16. n. 256. 257. et alegatis.

a Cancerio addc Capiblancum pragmaticas 8. n. 222. quem videat pragmatica 5. n. 75. 76. in noua editione. n. 167. fol. 137. et 138. et pragmatica octaua. par. 2. a n. 185. fol. 278. et 279. et eunde Mastrill. decis 147. 2. E.

3°. Adue hac distinctione probata aliquos exhistimare ministros inferiores ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ delinquentes extra officium si superiores maxime sint auctoritatis vt. Cons. Regium. vel Preses non posse ratione delicti extra officium commissi ordinarijs locorum aut Baronibus subdi quia familia gaudet foro sui superioris ad istar episcopi ita ex farinac quest. 8. n. 85. Rouito ad Pragmat de off.º S. Consilij et a Ponte clarius decisio 37. Capiblancus docet in d. Pragmat. 8. p. 2. n. 189. quibus consonare videtur Cancer d. c. 13. n. 224. Locutus de Regijs Portarijs et ita loquitur Bouadilla citatis locis de Regijs questoribus ex Anundario de exequendis mandatis. Lib. 1. c. 11. n. 9.

4 hac admissa sententia posse ordinarios aut barones commissarios grauiter delinquentes comprehendere et ad illos superiores vinctos remittere ita Capiblancus persepe in d. pragm. 5. n. 75. et 76. et in d. prag. 8. par. 1. n. 227. et part. 2. n. 185. et Cancer. d. n. 224. verum autem quod latius explicat Bouadilla. d. c.

UVA.BHSC

d. l. n. 121. 122 et seq. d

5.° Opinionem aponte et Rouiti videri solum admittendam in officialibus Commisarijs et Portarijs Ordinarijs non vero in fortuitis et ad tempus pro certis dumtaxat negotijs deputatis his enim si extra officium delinquant non vi deo cur à Baronibus cognosci et puniri nequeant. Quo proposito videtur dicendum in casu proposito commissarios prefatos ad Marchionem de Arisa dominum Baronie in qua omisi dium commiserunt remittendos quia vere non delinquerunt in exer.co officij nam illud con sistebat in captura delinquentium et non fuit expersus in officio sed potius Cuolor quesitus ad perpetrandum delictum et ita defendo Marchionis Jurisdictionem sed valde dubius propter maximam Conexionem quam homicidium cum obsentu capture et commitionis habet et multo magis quia R. C. et Judices non solent has causas abiicere sed efrengerre Jurisdictionem Baronibus per foros concessam. Qua vix alibi tanta quippe quibus omnis istancia elargita et de eorum procedimentis penitus denegatur Recursus nisi casu manifeste oppresionis foro 152. et seq. Curiarum. 1604.

187 De clerico Beneficiario delicta enormia Commitente an Recta via possit a Judice

Secularj puniri.

Id non semel ex facto quesitum et novissime de anno 1628. ob gravia et enormia ho- micidiorum et derobationum cum demora- per fraccionibus commissa a J. B. Dominico Phelipería advocato Valentino, simulque beneficiato in sede episcopali Dertusensi et de iure communi res fuerit dubia quamuis ego semper in affirmatiuam inclina- verim cum Avendaño de exequend. Mandatis 1. par. c. 22. n. 3. et 4. (quadere videnda Carol. de Grass. de effectib. Clericat. effectu. 1. n. 840. 235. et Priuil- Sur. decis. Colana 3.) nisi obstaret Bulla Clementis 8. cuius meminit Giurba consil. 49. n. finali qua iubetur nullum clericu aut personam ecclesiasticam et presertim militem ... assassinium puniri posse per iudicem secularem quin precedat ecclesiastici declaratio et tamen hoc unicum delictum iure vide- tur exceptum ut de eo sine declaratione iudicis ecclesiastici secularis cognoscere posit ex c. 1. de homicidiis. n. 6. et decis. Senatus Neapolit. apud Capicium decis 112. quam auream dicit Avendaño n. 4. unde finalis a fortiori dicendum videtur sine previa declaratione et traditione ecclesiastici se- cularem magistratum clericum saltem be- neficiarium iudicare haud punire non posse.

Sed Interim Bullę Julij tertij quę peculia
ris est huic Regno videtur longe probabilius
non pro expectandam in delictis In ea expre=
ssis declarationem ecclesię quoniam licet
ea loquatur de simpliciter tonsuratis et
ante consilium Sessione 23. c. 6. de refor
matione quo tempore predicta Bulla est
edita scilicet anno 1555 prima tonsura
initiatus aut in minoribus constitutus etiam
sine addicamento officij aut beneficij gau=
debat fori privilegio et ideo videretur di
cendum eam post consilium cessare vt ego
aliquando defendi nec sine ratione cum ex=
orbitans sit a iure et ideo interpretatione
non sadiuvanda nec sine Pontificia confir=
matione pretendenda. Attamen cum in ea
sint preiuponendi termini habiles, dandaque
materia capax amissionis prius quo
aliad clericus gaudere posset ne earum
effectus omnino irritus fiat ita Interpretari
Debemus post consilium vt procedat in clerico
qui fori privilegio att. gaudere possit, Atque
huiusmodi est secundum c. 6. Sessione 23.
qui vel officium vel beneficium habet vel
in vtroque quemadmodum equaliter lo=
quitur consilium equaliter quoque ser
vabitur et practicabitur Bulla Julij 3.
et cum hęc praxis in clerico officium ha=
bente iam dudum Inoleuisset et in beneficiario
aliquotiens admissa fuisset In causa occur=

UVA BHSC

renti quoque probata fuit et secundum ea pronunciatum a cancellario cum consilio Regiæ Aud.e Don Gasparis Sarriga in qua assidebant cum eo Don Melchior Sisternes Don Cosmas Fenollet et Don Baltasar Sans sententia lata die Martis 3. Januarij 1629. Contra procuratorem fisci eclesiæ et dictum Chelypperia qui die Lunæ proxime sequenti 8. eiusdem mensis priuilegio militari quo tamquam aduocatus gaudebat exutus, furca fuit suspensus mortemque, et antea torturas insigni fortitudine subiuit, voluntarieque crimina de quibus accusatus et legitime conuictus factus fuit, complicesque ritte et recte infamiatas detexit obligatione conscientiæ non aliquo questionis metu compulsus.

188. De uenia recognitione dominij directi cum censu fatica et laudimio — Vide Guidonem Papæ quest 272. cons 79 et 147. Cancer. lib. 1. variarum. C. 9. de emphyteusi n. 28. et 29. Gaspar Ant.o Thesaurum. lib. 4. forens. q. 42. qui Mascardum solam, Benedictum Soleonam et infinitos alias allegant et opinionem Baldi quod tam approbationem dominij directi etiam 3.a 3.um sufficere ait. Crauet. cons. 20. n. 11. probato tamen recognoscentem dominium fuisse ut ait

Cape. di quest. 272. Vt Paponium Lib. 13. tt. 2. arresto. 18. vbi additio quam etiam tangit arresto. 14 ibi huic affinis controuersia tractatur.

489 De fratre Vocali qui in electione Sibi ipsi suffragium dedit. 1.

Quesitum ex facto fuit. = 1. an sibi ipsi suffragari in electione Iure canonico prohibitum 2. prohibitum poena aliqua imposita = 3. an huiusmodi frater qui sibi ipsi suffragium tulerit incurrerit in poenam sua religione statutam contra eos qui in election. sibi vel alijs vota procurant.

Prime questioni vt respondeam animaduertendum tres esse species electionis Canonice per Inspirationem per scrutinium, per compromissum. C. propter de electio vbi DD. Azor t. 2. initit. Moral. Lib. 6. C. 14. de electione quest. 11. Miranda. in Manuali Prelatorum tomo. 2. quest. 23. art. 2. fol. 169. in terminis electionis per Inspirationem non est locus questioni quia suffragia feruntur sed omnes electores simul quasi a Spiritu Sancto inspirati in vnum repente sine vlla suffragiorum formalitate consentiunt. eumque nominant. et eligunt. —

Quatenus autem attinet ad electionem per scrutinium que communiter seruanda

Quatenus autem attinet ad electionem per scrutinium que communiter servanda est in electionibus prelatorum Regularium ex Conc. Tridentino sess. 25. c. 6. de Reformatione. Ideo receptum neminem sibi ipsi suffragium ferre posse contra Regulam. ex. in scriptis 8.ª quest. 1. et tradita in presentatione in C. per nostras. 26. de Jure Patronatus et ita stiterum supponit Miranda. d. quest. 23. art. 40. conclus. 2. vers de dest difficultas. fol. 198. et docuit idem eadem quest. 23. art 16. conclus. 2. vers verum et tamen. fol. 171 et ante eum Navarrus. lib. 1. cons de electione cons. 6. n. 3.

Quod ad vero ad electionem per compromisum duos casus distinguit Miranda. d. art. 39. et 40. quest. 23. quem omnino vide. Hanc questionem omnium exactissime tractavit principaliter de electione Pape locutus Campanilis in diversorio. Juris canon. R.ª 7. c. 6. n. 44 et 45. fol. 144. ubi tres opiniones adducit

1.ª eorum qui negant electum non computari in numero quam tribuit Glos. Innocentio. Decio Archidiacono. Geminiano Turrecremata, Paulo de Eleazeris, Hieronimo Albano.

2.ª aliorum qui affirmant computari et sic non posse quem seipsum eligere posse tamen coeligere et huius auctores facit plurimos ex antiquioribus Rodericum in quest. regularibus tom. 2. quest 53. art. 10 vers neque=

liiam —

Tertia distinguentium. an in forma Scrutinij fortuitu fiat electio, an publicatione priori casu non computari vocem electi. 2.º vero computari obrationem differentiæ S. traditam immo eorum aliqui addunt connumerari vocem electi si per scrutinium procedatur post publicationem quia scilicet data votum paritate addendo minorem partem efficiet electus: ita Abbas, Lambertin Corradus et Cavalc. an. locis ibi citatis a Campanil quiq. hac distintione inter Scrutinium et compromissum et inter scrutinium secretum et publicum allegat plurimos — .

Ex his omnibus ad decisionem Casus propositi colligo in electionibus Regularium quæ per scrutinium fiunt contra formam. d. c. quia propter d. electione et conc. Tridentini. Sess. 25. c. 6. neminem sibi ipsi posse suffragium præstare quia tamen etsi publicetur scrutinium et eo publicato videri potest licentiam dari altero ex electis paribus vocibus suam adjungendo aliorum vocem superare secundum doctrinam Abbatis in c. cum in Jure. 33. n. 5. attamen hoc fieri non potest in eiusmodi electionibus quia semper debent vota suffragantium secreta permanere ita ut numquam licitum scrutatoribus aperire, et revelare. ex d. c. 6. Sess. 25. Trident. sed nullam invenio in Jure inventam pœnam contra se eligentem cuius nam ergo effectus erit hec.

prohibitio maxime scilicet ubi forsan delegatur suffragium huiusmodi et eo computato maiorem partem vocum effectam e numero tollatur et electio irritetur.

21 Deveniendo autem ad peculiarem constitutionem Religionis certissimum puto poenam in ea impositam privationis vocis activae et passivae etiam respective procurantibus vota pro se vel pro alijs non comprehendere hunc sui ipsius suffragatorem quia his proprie nec pro se nec pro alijs procuravit huiusmodi enim procuratio seu sollicitatio dicit ordinem ad alium hoc est ad conquirendas et extorquendas aliorum voces pro se, pro alijs ut manifesto patet. Igitur casui suffragij sui ipsius aptari nequibat, nec extencio admittetur aut impropriatio in materia poenali cum vulgatis etiam ex identitate rationis quod tamen in casu proposito deficit nec enim ea constitutio nititur presumptione ambitionis seduitatione diligentiarum et subordinatione eorum qui prelaturas ambiunt et sollicite expetunt ex quibus tot mala quotidie gignuntur. Atque ideo sola presumptio ambitionis quae ex suffragio sibi ipsi prestito oritur incurrit in statuti poenam contra ambientes et procurantes, contra solum ambientes evincere haud quaquam poterit. Ita R. fere ex tempore die Veneris 26. Januarij 1629.

UVA.BHSC

190. De legato quantitatis annui Redditus cum obligatione dum non fuerit solutum.

Videndi preter ordinarios et alios vulgatos auctores quorum meminere (Surdus. 23. Lib. 1. Menochius cons. 441. Lib. 5.) Covar. Lib. 3. Var. c. 17. Rodriguez de Annuis Reddit. Lib. 3. quest. 6. felician. Lib. 2. de censibus. c. 5. et in additionibus. fol. 129. et 130. Avendaño de Censibus c. 3. federicus Martinus de Jure censuum. c. 3. an.º 24. ad. 70. Gratianus. c. 34. an.º 34. usque in finem cenius de censibus. 2. par. c. 1. art.º 1.º an.º 1. Casus dubitabilior est quando in voluntate Legatarij posita Legati exactio in qua Rodriguez et Gratianus usuram cum esse annuum interesse sentiunt. Sed contrarium defendunt Martinus. an.º 53. fol. 92. Avendaño. d. c. 3. an.º 11. felicianus. d. c. 5. an.º 1. qui in additionibus communiorem hanc opinionem dicit. in quam ego quoque magis propendeo ea fortissima ratione. quod utrumque ex dispositione testatoris promanat. et resolvitur in Legatum alternativum respectu exactionis quod non video quomodo Lavsuram continere queat principio inspecto quod a mutuo et ratione mutui abhorret sine usura vindari certo certius est ita. ex tempore de Jure cons. R.ª die Jovis. 22. Martij 1629.

191. De Professione in Religione.

nulla nec ne ob homicidium Vo
luntarium Profitentis.

De hac questione interrogatus tria tempora
breviter distinxi Primum Juris communis
quo homicida Voluntarius irregularita
tem quidem contrahit, sed non inhabilita
tem ad pro. fitendum in Religione Ut colli
gei ex. C. 1. de filijs presbiterorum. C. 2. de
Apostatis. C. 2. de Clericis non ordinand.
quibus docemur Irregularitatem non hunc
producere effectum ut privet aptitudine
ad moniachatum. Ita notat. Suares de
Censur disput. 40. sec. 2. Disin. 4. n.º 29.
2.m Constitutionis Sixti. 5. que incipit ce
terum quoniam et inhabiles reddidit non
solum homicidas, verum et quosvis alios
criminosos eorumque proffesiones nullas esse
voluit quam integram referunt Miranda
In manuali prelatorum 1.ª par quest. 19.
art. 8. fol. 105. Quaranta verbo Monas
teria et alij passim et sigilatim explicat
Suares de religione t. 3. c. 7. a. n.º 14.
3.m Motus proprij Clementis 8 qui inci
pit in suprema Datis Rome 2. Aprilis
1602. et moderato atque corrido ri
gore constitutionis Sixti. 5. eam quantum
attinet ad causas nullitatum Professionis
monastice ad terminos Juris communis
reduxit et Ideo hodie homicide Volun
tarij alterius Criminosi professio et it.

valida ut observauit Suarez. t. 3. de Religione. lib. 5. c. 7. in fine et c. 10. nº. 11. lib. 6. c. 10. n. 2. fol. 311. recipientes tamen huiusmodi criminosos incurrunt paenas statutas in d. extrauag. Sixti. 5. quam quo ad receptores voluit incorrectam remanere Clemens. 8. ut aduertit. Suarez. et Sumus Pontifex clare decernit —.

Ex his constat caute Legendos Mirandas. d. art 8 et alios nonnullos qui meminerunt solius extrauagant. Sixti. 5. et obliti sunt extrauag. Clement. 8. —.

192. An Pragmatica Regni Prohibens delationem vel retentionem ensium Longioris mensure, comprehendat retinentem ensem domi sine pugno, et capulo —

Haec quaestio, vel dubitacio incidid in Regio consilio Criminali cum apprensi fuisset enses in domo cuiusdam artificis absq pugno et capulo et dixi non comprehendi hanc, cum

in prohibitione Regiæ Pragmaticæ quæ cum loquatur de ensibus longioribus intelligenda est de ensibus perfectis et ad usum destinatum aptatis prout innuit Lallarte de decima venditionis. c. 20. n. 70. et licet quod ibi decidit nempe deberi decima de ensibus informibus absque pugno et capulo. deducat ex verbis. l. 40. tt. 17. lib. 9. recopilationis tamen idetiam probat ratione quæ nostro casui convenit et expressius id firmat et declarat in additionibus ad d. n. 70 Idetiam comprobatur ex Riccio decis 93. par. 1. In qua plura adducit argumenta ad probandum non comprehendi in prohibitione delationis Archibusseti qui illud de fertinutile et ad usum ineptus. et in spetiæ agit de hijs ensibus informibus ex quibus fuit resolutum pro negativa et nichil executum contra apprehensum fuit tamen iussum ut enses ad iustam mensuram reducerentur.

193. An in Reciproca inter plures institutos si unus moriatur cum filijs et alius sine illis filij predefuncti excludant causam piam substitutam ultimo morienti et intrastota hereditate.

Sedes huius quæstionis versatur in l. heredes.

nui. §. cum Stans. Di. ad Trebelianum cuius ma
teria adeo vaga et difusa est vt breuioribus
huius dubij. cancellis includi non posit vnde
resolutio petenda est. ommissa disputatione
ex his que comuniter et magis communiter
a doctoribus sunt recepta. Primo itaque pre
mitti opportet dubitari non posse inter filios
testatoris heredes istitutos fuisse factam
reciprocam. Inueniuntur enim hec verba. y mo
rint algu dells sens fills etc. sia y portany ga
als altres sobreuiuint gairei as seguei reca
dells bens als altres fins al darrer lo qual morint
gairei matteix sens fills etc. en lo dit cas. ex qui
bus expressa resultat reciproca, nec opus
est ad coniecturas recurrere. 2.º premitendu
ultimo morienti sine filijs substitutas tres
causas pias pro tertia hereditatis portione
vnicuique ex causis pijs applicanda ex qui
bus constat substitutionem vltimo morienti
in tota hereditate factam fuisse in casu quo om
nes istituti sine filijs decederent alias enim
mortuis ex istitutis vno aut altero imposibile
esset substitutum totam capere hereditatem
nec illam inter tres partes diuidi. vt innuunt illa
verba: Lo dit tots los dits bens drets y herencia
entregament etc. Vt arguunt plures quos alle
gat vin. fusarius. de substitutio quest 482.
n. 13. cum igitur pro conditione sit adiecta
substitutioni non fit eis locus si vnus aut alter
cum filijs decesserit licet vltimus sine illis.

UVA.BHSC

obierit implere enim In omnibus debebat con
ditio et si In vno defecerit substitutus non
admititur Ripa. in §. cum ita nº 149 versº.
2. casu Mantica de coniectur. Lib. 11. tt. 5. n.
29. vers quod vero: plures per fusarium. quest.
483. n. 97. et licet 92 referat primo loco con
triam sentenciam et d. d. qui Illam tenuerunt
postea tamen. n. 94 primam sentenciam decla
rat et intelligit quod substitutio non est
facta vltimo morienti tantum si omnes de
cederent sine filijs prout contigit in hac specie
in qua substitucio facta vltimo totam distri
buit hereditatem. in tres partes, et consequenter
integra et plena per aliorum institutorum de=
cessum sine filijs nouissime ad morientem esset
peruentura —

Preterea filij alterius ex heredibus predefuncti
cum sint positi in conditione ad substitutio
rum exclusionem et sic nepotes testatoris
Iure transmissi admitendi sunt ad portionem
vltime morientis sine filijs adqui eam si pa
ter viueret admittendus erat excluso subs
tituto quod late comprobari potest ex de
ductis per fusar. quest. 490. n. 147. et se
quenter maxime cum testator de substitu
tione totius hereditatis senserit pretulit
enim heredes filios quos omnes substituit
2. loco contemplatus est filios istitutorum
quos In conditione posuit ad pie cause ex
clusionem. et 3. loco causam piam

UVA BHSC

Facit etiam quia quatuor filij fuerunt heredes Instituti et vocati ad eandem hereditatem et In eadem oratione unde inter eos fuit Inductum Jus Accrescendi quod unitum cum Substitutione fidei comissaria facit spem fidei commissi condi tionalis transmissibilem ad filios choeredis pre defuncti. Fusarius. quest. 490. n. 95. quod pro cedit etiam ubi plures fuerunt Substituti ut ex Trentacinquio Cephalo et alijs tradit ibi dem. n. 99.

Nec obstat quod reciproca Substitucio inter Institutos sit incepta sub dictione: Superviuen tium quia ex vero simili mente testatoris ad exclusionem Substituti quousque quo omnes non decederunt sine filijs habet contra se testatoris voluntatem. fit transmissio non obstante dictione Superviuentes. Fusar. d. quest. 490. n. 58. et n. 161.

Idea vero qui videtur decisiuus huius questio nis ut consuluit Peregrinus. cons. 46. Lib. 5. respondet ex traditis a Peregrino. cons. 70. n.º 6. et ex traditis a Grabiele cons. 121. n. 45. Lib. 1. nempe non procedere ubi resultant ex dispositis coniecture voluisse testatorem Substitutioni de esse locum nisi omnes instituti sine filijs de cederent et In persona omnium istitutorum conditionem verificari, et impleri hic vero plures militant coniecture et adest persona predilecta, nam neptis testatoris que cause pie preferetur. Fusar. quest. 157. n. 38 Pere=

gring. art. 13. n. 35. et cons. 31. n. 21. lib. 1. vbi res erat cum ecclesia substituta —.

Vltimo quia causae piae substitucio fuit facta verbis restrictiuis: tunc vel eo casu: quae restringunt dispositionem ad casum expressum et demonstratiua quia mostrant in quo casu locus sit vocationi et dispositioni. casus autem expressus et demonstratus est mortis omnium institutorum sine filijs et consequenter altero mortuo cum filijs alio vero sine illis substitutus non admittitur quasi defecta conditione. substitutionis Menoch. cons. 117. n. 28. lib. 2. et cons. 327. n. 59. lib. 4. Peregring. cons. 31. per totum et praesique n. 4. et art. 13. n. 65. Fusarius. quaest. 473. n. 75. et n. 119. sic. s. hac vltima ratione quae non transit sine dificultate videnda sunt obseruata infra. c. 234. ex quibus respondi Domn. Annam Ferrer filiam. d. Hieronymae despuig admitendam esse ad partem hereditatis contingentis ad Domnam Annam despuig. eius amitam exclusa causa pia substituta —.

194. An poena delationis sclopetorum confundatur cum poena homicidij —.

Contigit in consilio in facto occurrenti dubitari an poena delationis sclopetorum per Regias pragmaticas prohibitae confundatur cum poena homicidij postea sequenti facit Glosa in. L. qui de Crimine. verbo plurima capita. d. Isacus

sationibus. farinac. quest. 108. n. 166. Vicarius de

cis. 5. 7. 2. 2. et de Confusione poenarum Vt. fa

rinac. quest. 22. per totam Guasinus. defens 33. c.

11. n. 3. Giurba cons°. Criminali. 82. n. 41. et

sequentibus Caball. resolut. 158. —

Sed cum in R. C. sepius fuerit Iudicatum de

bere utramque poenam et plures condemnati

ad penam delationis et homicidii hec praxis

et recepta traditio non visa fuit probabili

ratione carere Immo potius Iuri conformis est

sibene que adoctoribus in hac materia tradan

tur inspiciamus. —

Primum namq. diversa delicta diversis tempori

bus commissa diversis poenis puniuntur Giurba

d. cons 82. n. 43. sed delatio armorum et Archi

bucceti et homicidium diversa habent tempora

quia ante homicidium dicta Arma prohi

bita detulit et sic locus et duplici pane quod

aperte colligitur ex Bajardo ad Clarum quest

82. n. 26. vers°. Item Adde quod si delictum

est ante Insultum et tunc punitur delictus

et Insultus. —

2. occurrit fundamentum ex doctrina Jo

an de Platea et Jacobi de Bellovisu quos

refert et sequitur farinac°. quest 108. n. 167.

qui docent deferentem simpliciter arma pro

hibita non ad certum finem huius homicidij te

neri poena delationis quia detulit contra pro

hibitionem et non fuit delatio preordinata

ad hunc finem homicidij. —

Ex doctrina Baiardi. d. n. 26. quem sequitur addictio ad Bertazolum. cons. 205. lib. 1. Fariñac. d. quest. 108. dicentium quando poena delationis est maior pœna percusionis vulneris vel homicidij tunc non confundi poenas sed vtraque deberi et sic fuisse iudicatum testatur d. addictio esset enim absurdum quod melioris sit conditionis qui cum archibusetto occidit vel vulneravit quam qui simpliciter illud detulit sed poena archibuseti est poena mortis et 500 librarum homicidij opera ducentorum morabatini. ergo vtraque poena exigi debet et cum hec opinio sit in consilio recepta immutanda non est hec praxis que longam sic iudicandi consuetudinem habuit iuxta vulgaria iuris principia.

195 Ius accusandi et faciendi pacem quibus competat et ansi proximior et remotior accusauerint ab vtroque habenda sit pax.

Cum frater occisse et avunculus istantia accusationis per fiscum proposite se inmiscuisset et latta fuisset sententia in causa reus accusatus pacem et remitionem obtinuit, a fratre et non auunculo. dubitatum fuit an ab vtroque esset obtinenda et fuit me referente dictum ius accusandi competere proximioribus, ex. cluisis remotioribus stante

proximiore remittente sequenti in gradu via
ad accusandum precludatur quod est demente (?) fori.
19. de accusationibus in quo gradus prescribuntur
personarum quae ad accusandum admittuntur et
de iure Romanorum tradunt preter ordinarios
in l. si plures. ff. de accusationibus et in lege
4. § cato. ff. de verborum obligationibus Co
uar. lib. 2. variarum resol. c. 10. n. 5. vers.
9. idem Coresles ad Molinum. verbo Accu
sario. n. 5. et sequentibus. Marlim. 30. in l.
2. glosa. 7. n. primo. lib. 5. recopilationis. Gra
tiany. disceptat forens. lib. 3. c. 318. n. 3. et
4. late. farinac. in praxi quest. 14. n. 1. re
probata decisione Melchioris Phebi in
quo videtur innuere quod remittente pro
ximiore sequens in gradu admittatur quia
si hoc esset verum nunquam vel dificillime
daretur remissio partis nisi ab omnibus ha
beretur et esset occasio procedendi in infini
tum quod concedi non potest —.
Nec obstabat quod frater et avunculus insimul
accusauerint quia ad accusandum possunt
admitti et qui primum locum habent in
accusando et qui secundum. sed parte istante
formatur articulus qui debet preferri in accusa
tione et faciendo pacem et proximior admittitur
alijs exclusis. ut eleganter practicam huius
articuli obseruaui. Vincent. de franchis decis.
382. n. 10. et 11. et v. Bajardum ad clarum
quest. 14 n. 28. in fine licet enim admisses-

sit avunculus ad accusandum non tamen inde sequitur admitti debere ad transigendum vel remitendum ut in terminis consuluit. Tiberius, Decianus. cons 38. a n. 12. et precipue n. 16. lib. 1. quod est dubij decisiuum ex quibus fuit conclusum sufficere pacem habitam a fratre et auunculo. autem nullum ius competere. Sed quia in accusatione interuenerat, articulo discusso esse decidendum.

196 Quando causae ad Regiam audienciam euocatae deuoluantur ad ordinarios propter pro Regijs licenciam ultra decemdium.

In visitatione Regni facta per ex.^m dominum Marchionem de los Velez, locumtenentem pro Regem post decem dies recessus a Ciuitate et ciuitatis termino cessauit exercitium iurisdictionis Regiae Audienciae, ob dispositionem fororum 18. et 19. sub titulo de Iuditijs qui licet non loquantur de Regia audiencia que foris posterioribus anni 1564. 1585 et 1604. fuit stabilita et confirmata, et propter has causas doctissimus Pet. Gerardus. de Sota non obstare hos foros sepius contrarium sensit, tamen in pluribus visitationibus et absentiis locatenentium a Ciuitate et Regno a tempore Marchionis. Viuie usque hunc vidi practi

catum suspendi exercitium Regiæ audientiæ causasque devolui ad Judices Ordinarios urbis: Que uniformis plurimum annorum obseruantia etiam. quod fori hunc casum non determinarunt dici debet foralis dispositio. quia vbi actus. Lex vel statutum informatur ab obseruancia et abea dicitur actus. Lex vel statutum. Vt docet Barbosa inter vota decisiua. voto. 4. numº. finali vbi, allegat, Alicius, Sesse, Salgado etalios et Ita Sensit regij consilij maior pars cum inanno 1641. ex iussu principis fuit In Regio consilio proposita dubitacio.

Sed an. his foris posset perpragmaticam derogari varia et parum sibi consonantia fuerunt dicta sed nullus dificultatem erigit immediate preter. Dom. Regentem Blasco et me qui diximus attendendum esse exqua fororum specie sint predicti fori. cum triplex sit = 1ª. de illis quos Rex Jacobus acapta vrbe cum consilio procerum condidit = 2ª. de his quos reges pro Regimine Regni et eius bono et foelici statu absque curie, et Regni petitione promulgarunt Tercia Illorum quos princeps. curie tranceunt seu contractum: 1ª et 2ª. species mutabilis ad principis voluntatem, cum causa et ratione agentem cum diferencia inderogatione quam adducit Reginus, Leo. indecis. 144. et has fororum species ad diferenciam cumprime

propositum nullus ex collegijs aprobabit cum nec rei noua esset nec ex meo capite sed recepta in Regno et approbata Regijs sententiis et per Bellugam repetita in speculo. R.a 44. §. multitudo et R.a 47. §. videndum n. 2. R.a 1.a ubi de Re V.e Borellum in additione ex quo deducit principem etiam posse Leges et foros absque Curiæ assensu et voluntate condere.

Sed Quia hoc non ita apud omnes constat in quibus terminis procedant, aliqua ad horum forum intellectum et pragticam annotabo.

Primo. Causas ad Regiam Audientiam euocatas deuolui ad judices ordinarios Locorum ad quos illorum cognitio spectabat, nisi fuissent euocatæ. utendo foro 19 in fine ibi: dauant losquals ecc. Unde sequitur causas hominum de Xatiua, Oriola, Morella, et aliarum Villarum que non sunt de jurisdictione Urbis nullatenus ad eius Justicias deuolui potuisse vt male sibi arrogant.

2.o Similiter colligitur ex foro pracito 19 causas per sentenciam decisas non deuolui. Utinnunt illa verba. Les quals no seran estades determinades ex quo dixi non potuisse Justiciam in criminalibus Urbis remittere poenas per Regias sentencias impositas quia hec causæ decisse ad Justiciam non deuoluuntur et ita fuit in cons. Resolutum pro invaliditate remitionis quam fuerat

Justicia Criminalis.

3.º Judices ordinarios adquos Causae devolvuntur nolle posse poenas remitere quas alias ipse non poterat remitere. Si absque devolutione de illis cognosset quia devolutio non auget Jurisdictionem Judicis adquem fuit devolutio et negotium transiit cum suis qualitatibus. Georgius. Cabedus. Decis. 92. par. 2 fontanella. de pactis. claus. 4. glosa. 10. p. 1. n. 45.

4.º Cessante absentia Locum tenentis causae redeunt ad Regiam Audientiam absque noua euocatione etiam quod in illis Judex ordinarius ad aliquos actus processerit quia cum propter. absentiam exercitium Jurisdictionis fuerit suspensum cessante absentia ipso Jure reintegratur absq. vllo homini ministerio sed ipso iure prout etiam ex causa absentiae ad Judices ordinarios fuerant devolutae et ita fuit resolutum deliberatione trium aularum die 9. decembris 1627. vt fuit anotatum in dietario. Regij consilij sub. d.º die et obserua haec in alijs factorum contingentiis ad Intellectum forororum qui in illa amultis etiam Jure peritis fuerunt Intellectae.

An Regia Audientia possit exequi Sententiam Capitalem a Barone prolatam.

Capitu Jacobo Albert in Regno Castelle

497

et Regie Audientie remisso pro observatione
pragmatice edite a sua Catolica Maiestate
s. Remitionibus delinquentium ab hoc Regno
et Castelle vicissim faciendis. cum Iacobus
Albert licet delinquens esset famosus et
ut talis in caput cum premio bannitus nullam
tamen aliam Capitalem condemnationem
usque tunc passus esset, quam prolatam
a Barone de Torres Tores propter de
licta ibi commissa et cum inanimo. Om=
nium Dominorum de consilio esset iure per
mittente tam sceleratum hominem poenis con
demnationis et sententie luendis tradere
fuit dubitatum de pluribus, et Primo an
Regium consilium penes exequi posset sen
tentiam Baronis et dixi de iure posse iudicem
ex officio et ad requisitionem alterius. senten
tiam contumacialem in personam rei capti
exequi facere ut resolvunt. Bar. Cumanus.
et alij in l. a divo Pio. §. sententiam
Rome et ibi Jason. n. 10. d. de Re iudicata.
Clar. in §. finali quest. 96. vers. Item quero
Rossius in praxi. tt. de foro competenti. n. 86.
flamin. Cartarius in tract. de executione
sententie. Reo bannito capto. c. finali. n. 24.
et Clarius postea in deris. 68. n. 23. cum
sequentibus quod procedit quando diversi sunt
fori sed sub eodem principe a quo omnium
Iuris dictio uti a fonte dimanat id etiam
docuit farinac. quest. 11. n. 62. versic. sub.

UVA BHSC

Similiter hanc decimam limitationem et
In hoc casu aderat specialis ratio quae
executionem suadebat. nempe quod captus
fuerat ad instantissimam Domini Proregis re
quisitionem et sumptibus Regiae Thesaurariae
et per proclama Regii Consilii fuerat
et dictus in capud bannitus unde videbatur
ius magis firmum et radicatum fuisse quae
situm ad dictae sententiae executionem. Nec
obstabat quod non sat decorum videbatur
sententiam Baronis in urbe et per dominum
proregem executioni mandari quia hoc
numquam fuit habitum pro indecenti et
quod Regii consilii preminentiae ac auctoritati
repugnaret prout contigit in executione
sententiae Joanni Ravanals de anno 1624.
qui captus et remissus a Regio consilio fuit
in urbe laqueo suspensus pro executione
sententiae Justiciae Villae de Cervera et
forsan eodem rationes quae hic militant
moverunt Dominos de Consilio ad dictam
executionem faciendam et pro complemento
duxi dubium siquod est tantum posse
versari comparente Barone et petente re
mitionem delinquentis ut post sententiam
in loco delicti exequatur sed ipso renuente
nec instante remitionem ab executione nullum
potest dubium subesse quin Regium consili
um ad instanciam fisci et in casum fatille
et post tractae vel denegatae Justiciae possit

VVA BHSC

adire uti alias causas hanc criminalem quoad executionem evocare prout ita fuit factum et remansit omnis dificultas sublata nullique causa commissa

198 An remisso a Regno Castelle non petente se admitti ad novas defentiones sit supersedendum in executione sententie contumaciat.

Facta recognitione persone Jacobi Albert plures dies transierunt absque eo quod peteret aut allegaret se admitti et audiri ad defentiones juxta disposita in Rª Pragmatica que vult captum remissum audiri prout in Regno Castelle disponitur etiam post annum ad effugiendas pœnas corporales de quo. vª L. 3. et ibi Lace. Azevedo tt. 10. lib. 4. recopilat Ant. Gomes in L. 76. Tauri. Avendaño Responso. 5. per totum in quibus locis est sedes materie de qua agimus. Et dixi beneficium hoc admitionis ad defentiones et audientie non obstante condemnatione contumatiali debere allegari per reum qui illo uti et juvare vult qd. supponunt omnes DD. quos viderim qui legem Castellam glosis et commentarijs illustrarunt dum nunquam de hoc dubium expressis legis verbis iam desinum dum dicitur quod intra et extra annum quoad

poenas corporales. Sea oido. quod in reum factum hominis et fauile videtur. Azevedo. in d. l. 3. n. 124. ubi declarans predicta verba Sea oido. dicit hodie tamen ex dispositione legis nostre licet absens accusatus pro confesso sit declaratus, tamen auditur volens se purgare et excusare, et idem etiam antea dixerat sub eodem verbo volens Avendanus dicto resp. 15. n. 7. vers. hodie tamen ex quo dicendum videtur beneficium hoc competere si rei voluerint admitti et audiri ad defentiones hec autem voluntas a lege vel ab omine concessa indiget declaratione. Salycet. in l. 1. C. si maior factus Alexander. cons. 55. n. 5. et 12. l. 5. Tiraquell. in l. Sinunquam. ver. bo. revertantur n. 10. et seq. Surdus. desis. 69. n. 24. et 25. et sub terminis huius questionis videtur expresse dixisse Farinac. d. quest. 11. n. 6. ubi post constitutam regulam afirmativam de exequendo sententiam contumacialem in reum captum condemnatum primam subiungit limitationem dicens non procedere si reus diceret domine iudex non exequamini sententiam contra me, quia volo probare contrarium eius quod in sententia continetur; et infr. eadem questio 11. n. 69. in fine dixit a Principe impetrandam gratiam audientie ad defentiones sed necesse esse ut aliquis id. petat nomine reorum condemnatorum et cum Rª. Pragmatica nichil aliud concesserit

quam admissionem reorum et audienciam adno
vas defentiones dicendum sentenciam esse va
lidam et firmo robore remanere, reos vero
admissos allegare debere suas defentiones si
quas habent ipsis vero nichil allegantibus aut
probantibus sentâ. venit exequenda. absque
alio processu quia admissio ad defentiones non
tollit confessionem ex contumacia nec condem
nationem sed permitit condemnatos ut possit
se defendere Ita. Boss. in. tto. de literis brin
cep. admit. bannitos ad novas defens. ante
finem sub. n. 5. quem refert et sequitur
Caballe. resolut. crim. Cent. 2. casu 110. n. 23.
et n. 27. licet ipse aliut sentiat pro ut
sentiendum est non in simplici admitione ad.
defentiones disposita per Regiam pragma
ticam. sed in restitutione principis aduersus.
sentenciam in qua etiam nichil. allegante.
vel probante restituto non est exequenda.
cum eius virtus per restitutionem. fuerit subla
ta. Nec obstat si dicatur Pragmatice dispositionem.
esse conceptam sub his verbis no puedan ser exsecu
tadas las penas de la sentencia que verba
remouent potenciam ab actu ut late de vi horum
verborum Lancellotus Gallia. ad consuet
Alex. verbo non possit quia id nunquam
negauimus, quod parte oponente et allegan
te, si velle probare defentiones possit exequi
sentâ. sed quod nichil allegante, nec pro.
bante virtus et efectus sentencie remaneat

Sub Latur; nec pragmatica dixit aut dispossuit
exquo exalijs Iuris principijs supra deductis
res est dicenda, sed cum beneficium Regiæ prag
matice sit extra ordinarium et Iure speciali
contra Iuris patrij regulas competens. Ignorantia
cuius presumitur. Glosa in Autha. qua inprouin
cia. C. de Crimine vbi agi opporteat certa
de facti Scientia et Ignorancia. in specit. 99. n.
1. existimarem adexclusionem huius remedij esse
assignandum terminum a Iudice intra quod reus
alleget defentiones quas allegare voluerit
Iuxta doctrinam Iulij Clari in q. 44. vers vere
ro quando Infine quam sequitur farin. d. q.
11. n. 47. quo termino transacto et si reus nichil
proposuerit aut probauerit poterit sententia
exequi quia per Lapsum termini videbitur
approbare sententiam et condemnationem et
Iuri se defendendi renunciare quod potest fieri
tacite perlapsum termini vt per menoch. de
Arbitr. Lib. 1. quest. 7. n. 17. Azeuedo in d. L. 3.
n. 150. et 151. ad instar contumatijs condemnati
qui sciens condemnatum non appellauit. Car
tarius de execut. reo capto Bannito. c. 1. n. 351.
et hac ratione vtriq. parti scilicet fisco et
reo videtur consultum —

199. Testes recepti inprocessu Informatiuo non
sunt repetendi in Iudicio cum contuma
ce admisso ad defentiones —

Hec questio diuersimode decidinda est profactorum

Diversitate et ita aliquod casus distinguemus-

Pmus est inadmisso ad novas defensiones tantum et in hoc videtur dicendum testes haberi debere prorepetitis nec alia agere ratificatione quod consuetudine receptum dicit clarus quest. 45. vers. ceteris. caball. cent. 2. cassu. 110. n. 36. farinac. d. q. 11. n. 205. quorum opinio fundatur in contumacia rei nouiter ad defensiones admissi que non elidetur per similem admitionem prout nec tollitur aut innouatur condemnatio, cum fiscus in ea habeat fundatam intencionem etiam quod nichil probet contuma cem. Cartar. de executione sententiz. C. 1. n. 205. et etiam hec consuetudo illud habet fundamentum quod testes recepi pro informatione curie postquam reus fuit legitime citatus nec judicio sistere curauit habentur pro legitime repetitis quam rationem posuhit Cartar. de execut C. finali. n. 175. vers. nec postea Caplo Banni to. Azeuedo. in. d. l. 3. n. 127. vers. eo quod cum a parte censentur examinati non tamen desunt qui hac pragticam non esse Iuri formen dixerint vt per farinac q. cons. 22. n. 25. lib. 1. vbi allegat Boer. et foller. Prazin. defens. 24. C. 9. n. 14. vers. licet de Iure et in terminis huius primi casus nunquam vidi quid in concil. fuerit receptum-

2us. Casus est quando ob nullitatem processus contumatialis condemnatus presens acusatur et hoc casu crederem repetionem testium qui.

super iis erunt esse faciendam et totus processus cor ruit si observate non sint solemnitates aprag.ma s. contumatiali processu Cartar. d. c. finali. a n. 154 cum pluribus segq. ubi dicit nec contumacem dici nec confessum cum contra quem non legitime fuit processum unde cessante fundamento contumatiæ nullo modo dici poterunt testes legiti me examinati et repetiti et in hoc casu vidi observatum repeti testes quorum copia supererat

3.us Casus est cum princeps per rescriptum contumatiam indulget et reum restituit tunc etiam repeti debere probant ea que diximus in precedente questione ex caballo. casu 110. n. 25. et 27. et expresse tenet farinac. d. cons. 22. n. 25. et ita etiam vidi practicatum in causa Ant. daça qui obtinuerat a Principe gratiam contra contumaciam et restitutionem adversus processum contumatialem et sententiam ad partis querellam prolatam ex integro fuit factus processus testes reproducti et omnia alia observata que servari debuissent in presentia rei et exhibiti decidenda erit dubitatio proposita iuxta terminos primi casus -

200 A sententia latta per advocatum fisci iudicem competentie inter officiales regios admitit appellatio -

Dubitatum fuit in regio consilio an licita esset appell.o a senta. advocati fiscalis s. competentia -

Jurisdictionis inter regios officiales, et proneyati
ua videbatur facere doctrina Angeli in L.
2. n. 8. D. si insus uocatus non ierit quem et
alios referunt Ruginellus de Appellatio. §. 2.
C. 3. n. 188. et Juxta hanc doctrinam fuit
In simili judicatum auditore Don Mar. Anton.
Sisternes provitione facta in Regio consilio.
Die 10. februarij 1608. —
Contrium tamen Jure verius michi visum fuit
et com receptius quia Appellatio permittitur
a sententia vel inter locutoria defimiente. Arti
culum, nisi spetialiter Jure prohibitum reperia
tur, cum edictum de appellationibus recipiendis.
sit permissorium. Glossa. in l. qui constituere
D. de rei vindicatione quam dicit singularem
Couar. in pract. C. 23. n. 4. vers. sexto. et
communis Jure autem non reperitur decisum foro
vel lege scripta a sententijs Judicis contentionis
Inter Judices regios non posse appellari, nec doc
trina superius adducta casum, vel dubium
decidit quia preterquam quod doctrina doctoris
sicubi pro lege habeatur requirit quod non
habeat contradictorem Menoc. de presum. lib.
2. presum. 71. n. 16. et doctrina superius ad
ducta non tantum habet contradictores sed con
traria et Jure et autoritate fundatur. Jure
ex tx. in c. Ab arbitris. de offo. delegati.
et auctoritate quia Illam fuerunt plures se
quuti. Abbas. Immola. Bella mera et Decius
quos sequitur Povoles ad Molinum verbo-

UVA BHSC

competencia. n. 25. fol. 433. vbi n. 27. doctores contrarium tenentes adduxit exquo motiuum prouitionis dequo. S. omnino corruit, dum dixit deratione naturali scripta nonposse appellari asimilibus sententijs. Satis S. competentijs. cum ideam sit controuersum et dubium. et pro vtraque parte adsint et antiquorum. et recentiorum. doctorum auctoritates et rationes quibus contrarium tenentes vtuntur de modico preiuditio partium et depresumptione quod aeque bene vnus vel alius Iudex Iudicabit quos adduxit. Portoles vbi. S. n. 27. parum stant nichil. attingunt et euidenter patet.

Nec quidquam prodest ratio vel motiuum. alterum. Regie prouitionis de Abbreuiand. litibus quia hoc nonpotest auferre remedium. Appelationis vbi Iure expresse non reperitur sublatum immo potius contrarium. fouent fori Regni dum adeclaratoria Iudicis qui se competentem. vel incompetentem pronunciauit, licet at semel abvtraq. parte appellare, vt in foro. 9. tt.° de appellation. et declaratio fisci aduocati. S. competencia Iurisdictionis inter Regios officiales pura est et simplex pronuntiatio S. articulo fori et competencia vel incompetencia Iudicij et solum diferunt in Iudice sednon innatura declarationis vnde concessa Iurisdictione aduocato fisci perforos Regni addictas declaratorias fori decidendas causas remanent eiusdem nature necexmutatione Iudicis potuerunt mutare qualitates et exnatura appellabilium fieri inappellabiles; quod pulcre Iuuari potest ex Georgio. Cabedo, decis 52. p. 2.

UVA BHSC

fontanella. de pactis. Claus. 4. Glosa 10. p. 1. n. 45. qui ex alijs resolvunt causas transire cum suis qualitatibus ad Judices in aliorum locum quibus antea Jurisdictio competebat Substitutos, vel nominatos nostro casui non parum convenit. Quibus additur quod usu receptum fuit ante ultimas provisionem ab huiusmodi Sententijs appellare ut in sententia Regia de Anno 1585. 10. decembris publicata per deona. Inter Sindicos xativae et Villae dela olleria et alia. 5a. R. C. publicata per Alreus. 4. Novembris. 1605. inter Bajulum Civilem Setabis et eius Justiciam et de hoc usu et consuetudine testatur. Dr. Cerdan de Tallada qui per plures annos officium fisci advocati exercuit in Arbore Juridict. Regni ubi posquam descripsit fisci advocati Jurisdictionem circa officialium competencias dicit ab eius Sententijs appellari ad regium consilium et Idem testatur eruditissimus. Sola in Judice Sentenciarum manuscripto: verbo appellatio admititur. n. 42. unde posquam habemus. DD. traditionem usu et consuetudine receptam, non est de contraria opinione curandum ut docuerunt Menochius. de presum. 71. n. 21. Gregor. Lopez. in. l. 7. tt. 7. p. 4a. verbo porfiaron. Immo si contraria negativa opinio esset communis adhuc cum alia esset in Regno recepta non potuit Judex ab ea recedere ut dixit Cardinal. Zeraphinus decis. 162. lib. 1. pro admitione appellationis.

UVA BHSC

concludendum existimo et Sta fuit conclusum vel resolutum in R.° C.° me referente. Die 21. Martij 1630. provisione facta dicto Die apud Benauides Actuarium Causae Inter Gubernatorem et Baiulum. Super contentione Inter eos orta Super causa Criminali inter Llaser Virgarium d. Baiuli —.

201 De cedula codicilli facta manu tercij et atestatore subscripta coram tribus testis —.

Hec testatoris dispositio et Voluntas terciam spetiem constituit inter testamentum in scriptis et nuncupatiuum vt obseruauit Nicolaus Genua de priuata. Scriptura Lib. 6. c. 1. n. 5 et De eius forma Loquitur for. 18. De testamentis in. in vers encara. enadex, sed cedula codicillaris de qua Loquimur participat de solemnitate. Voluntatis de qua agit prima pars. fori nempe de adhibitione testium preter scripturam cedulae codicillaris vnde videndum an sit voluntas perfecta ratione voluntatis et formae.

Et quidem quod voluntas fuerit perfecta constat ex eo quod in Schedula expresse testator dixit se disponere et velle in vim vltimae voluntatis et codicilli vt vxor post mortem habeat vsum fructum caste et vidualiter vixerit idque coram tribus testibus declarauit ad interessandum rogatis, et monitis nec refert a quo fuerint rogati, si testator

sit presens, et consentiens, ut in facto proba
tum extabat in hoc casu. Clarus. §. testa
mentum. q. 58. Cras. eodem. §. quest. 57. n.
7. farinac. quest. 62. n. 155. etiam si heres ro
gaverit francisc. de Barry. tt. de testam. lib. 1.
tt. 1. n. 38. ad medium preterquam etiam quod
in codicillis non requiritur rogitus ut ubi. n.
39. versic. nec in codicillis et sufficit qd. tes
tibus fuerit expositum quod voluntas vel dis
positio continebat, cui rei adhibeantur intelligant
l. ultima. C. de testamentis. l. qui testamento.
§. ultimo qui testamenta facere possunt. Bary.
d.o tt.o 1. n.o 11.

Ratione vero formæ, ac solemnitatis aduc di
cendum est quod fuerit perfecta voluntas pro
quo observandum est quod si res esset inter
filios dubitare non poterat quod sedula va
leret in vim testamenti et absque testi
bus ut resoluunt franc. de Bary. eodem
lib. 1. tt. 3. de testamento inter liberos
n. 2. Marta. de succes. legali par.
4. quest. 7. sec. 3. n. 1. nec refert quod
cedula ab ipso met testatore, sed ab ex
traneo a testatore subscripta. Barry. d.
n. versic.o eadem omnia latius Genua.
d. lib. 6. c. 1. n. 38. et 39. Marta. dicto
articulo. 3. n. 5. et seqq. et decissum testa
tur Puteus decis. 235. par. 1.a

Sed cum agatur de voluntate inter liberos
sed de usufructu extraneo, ut iest uxor

UVA BHSC

relicto recurrendum est ad for. 18. in quo
expresse disponitur, vt innuit eius Ge
neralitas etiam quod extraneos valere tes
timonium scriptum manu testatoris abs
que testibus, et eorum subscriptione
cui consonat Ius singulare apud venetos
de quo loquuntur Peregrinus cons. 63. lib.
1. et cons. 32. lib. 4. Genua. d. lib. 6.
c. 1. n. 272. et seq. in cuius statuti
et consimilis huic nostro similisime
disputat an procedat in scriptura tan
tum a testatore subscripta, et contra.
Menoc. cons. 639. n. 9. lib. 7. resolvit
sufficere quod sit subscripta, nec re
quiri quod testes viderint testatorem
scribere, sed sufficere quod dicant notam
habere litteraturam testatoris. Peregrinus
d. cons. 63. n. 22. Genua. n. 287. vel
quod fiat probatio per operationem
litterarum Marta d. quest. 7 art. 4. n.
11. Barry. d. lib. 1. tt. de testam. inter
liberos. n. 2. vers. sed communis opinio
est in contrarium.

Sed dubium est an subscriptio debeat esse
spetialis nempe cum mentione quod illa
scriptura est eius ultima voluntas, et
requiri spetialem contra Bart. dicit Barry
ubi s. vers. sic ex communi Genua. d. lib. 6.
c. 1. n. 45. sed cum subscribens omnia que
subscripserit videatur aprobare, et habe

atur pro scribente, sat durum est contra
presumptionem scientie contentorum
in scriptura subscripta exigi proba
tionem quod subscribens legerit tem
pore aprobationis sive subscriptionis
unde Gail. lib. 2. practicarum quest
112. nullam constituit diferenciam inter
subscriptionem generalem et spetialem
et mihi hec opinio que fuit Bartoli
licet contra eum sit communis, magis
placet maxime hoc casu inquo constat
testatorem coram testibus dixise quid.
schedula illa codicillaris continebat –

Accedat provaliditate voluntatis quod
fuerunt adhibiti tres testes ultra testa
toris subscriptionem que solemnitas etiã
sufficit inter extraneos ut tradit viden
dus Caballus. cons. 106. n. 8. ubi plures .
allegat. lib. 2 –

Nec refragatur. for. 28. dum requirit
ultra scripturam manu testatoris sigillum
quia in regno solemnitas sigilli fuit le
vis reputata nec eius ommisio defectum
induxit in voluntate ut fuit decisum
sententia regia publicata per deona
die. 17. mensis decembris anni. 1588. con
firmata in. S. S. consilio et hoc videtur
in mere idem forus dum in fine dicit

UVA.BHSC

valere testamentum. Licet non dixerit
coram testibus illud esse suum testa-
mentum. Dum tamen sic scriptum ma-
nu testatoris nec requirit solemnita-
tem sigilli quasi illam parvi faciens.
prout etiam illam remisit ubi tes-
tatum sit extra villam exquibus dis-
cendum videbatur pro validitate
codicilli qui et solemnitatem habeat
scriptura testatoris et trium testium
interventione quorum fides absq dubio
excedit cautionem et probationem si-
gilli.

202. Insuper exceptionibus per-
emptoriis oppositis in vim
dilatoriarum ad impedien-
dum littis ingressum sit
concedenda dilatio ad tes-
tes producendos.

Opponit Don franciscus Rocamora
seu elisabet eius consors Comitissa
dela Granja intra quinque dierum
dilationem quam forus Regni dila-
toriis exceptionibus prefingit varias
exceptiones q. ex sui natura inter
peremptorias numerantur In vim di-
latoriarum ad impediendum littis
Ingressum petitque super facto-

dictarum exceptionum secter rece
pi et fuit dubitatum an justa
esset petitio et aput omnes fuit
habita procerta regula exceptiones
dilatorias esse probandas. l. penult
ff. de exceptionibus. l. ult.ª C. eodem
Zanger de exceptionibus. 2. p. c. 22.
quod intelligi tamen opportet in peren
toriis oppositis in vim dilatoriarum
et praxi non semel receptum vidimus
et me advocante bis observatum
vidi in causa Petri Joannis Vilanova
cum officio Panniparatorum cuius
sindicus in vim dilatoriae opposuit
quadraginta annorum praescriptio
nem et in causa petitionis de Cala
roja inter don Antonium de Calata
yu cum Comite del Real, et ratio id
docet naturalis nam frustra iure et
lege permitteretur exceptionem utri
usque speciei opponere ante litem
contestatam si probatio esset de
neganda ut post Baldum. consider
rat Asin. in praxi. §. 13. c. 1. n. ulti
mo; est enim reus in exceptione actor
et obid. nichil mirum si intentionem
probare debeat.

Hec est constituenda diferencia in
probatione per instrumenta ac per

UVA.BHSC

(Testes, nam exempla in testibus procedunt et cum huiusmodi probatio in hoc casu non reperiatur de Jure prohibita, dici debet permissa quod sentire videtur et Bartol. in extrauag. ad reprimendam verbo sumarie. vers. n. 85. quaedam sunt emergentes quae se habent et ita sumpsit eleganter Ancharranus. cons. 372. n. 2. Mastrill. decis. 148. n. 33. et seq. lib. 2. Surdus. in pract. litt.a E. conclus. 383. n. 12. et 15. et 19. et licet Colerus solus quem viderim. in c. venerabilis. n. 10 de exceptionibus existimaverit exceptionem oppositam ad impediendam litis contestationem et ad processum non posse per testes probari tamen eius opinio simpliciter admitenda non est prout eam non admitit frisius hummius ad processum Juditiarium. disputat. 8. n. 57. fol. 867. vers.o quod si per testes, ubi dicit id non procedere ubi reus in presentia testes habeat et incontinenti probare paratus sit quod etiam sensit Menoch. de Arbitrar. casu. 19. in fine et de recuperanda remet primo numero. 160. Unde. S. R. Audiencia referente eruditissimo Carranza inclinabat concedi debere dilationem ad testes producendos super facto exceptionis quae

eius esset naturæ, vt testibus probata absque maiori indagine, litis in gressum impediat siuero probata alias Iuris discussionem requirat reseruandam esse ad merita causæ. Inscius discursu fiat probatio quod praxi receptum tradit. Iul. Cesar. Galluples in praxi Regij consilij Nea= politane. C. 5. n. 9. vbi numero. 20. id etiam intelligit in peremtorijs. in vim. dilatoriarum oppositis vt S. di ximus de obseruancia. R. C. que forte nititur autoritate Angeli. cons. 161. colum. 3. versº vnio ad vltimum Alexand. cons. 213. in presenti lib. 2 cui cui litera. E. Conclus. 394. n. 13 et facit quod pro regula constituit Humius frisius. dicta disputatº 8. n. 87. et 57. fol. 362. versº ideoque pro regu la ponamus, toties reum ob oppositas exceptionem litem Hestari non debere quoties exceptio talis est ut proba actoris institutam actionem eneruet et reus veniat absoluendus —

Unde cum in articulis probatorijs de ducta per comites de la Granja tantum includant factum (per aduersam partem confessatum ingenue) nempe extare mas culos legitimos, et naturales descen dentes a don Joane Maça dicto el natural

UVA.BHSC

et obid. excludi agentem qui naturalis est
et etiam in hijs terminis agens Succesionem
pretendit vt filius naturalis Masculus
vltimi masculi possessoris dictum fuit fac
tum illud Indilatorijs contentum etiam
quod probetur non eneruare vel elidire
actionem institutam sed opus esse alia
vlteriori discusione et obid admerita
reseruanda, nec testium productioni locus
concedendus et ita fuit resolutum.-

203.

Quando Restitutio in Integrum
sus pendad executionem Regie
Sententie.-

Adaer sacr.

Quando restitutio in integrum suspendat executionem Reg. Sententiae

N. 33.

Cum adversus Sententiam Regiam commissa fuisset Supplicatio et postea principaliter in integrum restitutio ex privilegio minoris etatis dubium insidit an supercedendum esset in executione Sententiae et interim testes recipi super noviter deductis in articulis probatorijs, et dicebam regulam esse per restitutioné impediri executionem et quod sit principis et senatus dummodo non adsit vera vel presumpta caliona Capic. decis. 53. Afflict. decis. 356. Vincent. de Franch. decis. 86. n. 8. et decis. 37. n. 1. et 2. Ther. decis. 81. Galip. in prax. Neapol. § 3. cap. 6. n. 1. et 2. Vincent. de Ana. in cap. 1. n. 240. tt. de vassall. decep. etatis Don. Joan del Castill. decis 199. lib. 2. Trentacinqui. Variar. resol. lib. 2. tt. de restitu. resol. 2. Sed dubitabam in facto an constaret de calumnia et animo protellandi quia omniaque pro ipsa probanda considerabant non conveniebant Licet enim non fuerit supplicatum sed tantum petitio restitutio tamen id sicut et caret omni calumnia cum uxor permitatur si in uno consulatur

UVA.BHSC

a doctoribus ut tradit Fontanel. de pact. claus. 4. glos. 5. n. 86. et 87. Praeterea petens restitutionem quod ante sententiam non probant nunc direxit articulus probatorijs in hac restitutionis instantia et etiam scripturas presentauit que ad causam conferre possunt ex qua cessant calumniae presumptio Trenta cinqui. d. resolu. 207. vers. et nota Ana in d. cap. 1. n. 241. et cum in inducenda calumnia certa regula dare non potest quia hoc residet in arbitrio Judicis et probabilibus coniecturis desumendo Trenta sing. d. resol. 2. n. 2. Galup. d. c. 6. n. 5. non potui presumptae calumniae adherere que alijs dominis videbatur indubia forsan quia decisioni causae et prolationi sententiae interfuerant et merita causae cumarunt ex quibus auisum fuit dominis esse testes recipiendos absque presuditio executionis sententiae quia putabant quod articulata licet probata non releuabant sed hoc de iure fiere poterat ne ac impediendam executionem sed ad denegandam restitutionem et dilationem probatoriam fuit et dictum quod executio fieret prestanda cautione etiam quod non esset petita ex dispositione

tex. in cap. Suscitata de in integ. restitut.
Licet contrarium sentire videatur Carossi. de
except. contra sententiam except. 48. n. 66.
quia varijs visum fuit exequi debere
sententiam cum cautione ex dicto cap.
suscitata quod id disponit in distincta nec
dixit a parte fuisse petitam cautionem
ad exemplum cautionis requisitae in exe-
cutione sententiae pendente supplicatione
quae offerri debet ad quod non petatur
Surd. decis. 57. Cancer. lib. 3. c. 17. n. 251.
et hoc iure utimur fuit facta supradicta
resolutio in causa vertente inter d.o
nissuim Assio patrum et legitimum admi-
nistratorem Siluiae Assio minoris ex-
una et Dominam Sebastianam Herrero et de
Pueyo auditore Tarrega =

204 Admissio sororis dotatae ad patris in-
testati successionem non praeiudicat fratri-
bus ius habentibus ad eam exclusa so-
rore ÷

Defuncto patre intestato superstitibus
duobus filijs et totidem filiabus non mari-
tatis nec dotatis et altera filia maritata
et dotata quasi omnes in paterna hereditate
succederant comparuit in iuditio unius ex=

fratribus et nomine omnium filiorum petit
declarari bona omnia patris Intestati equa
liter ad omnes pertinere et ità fuit de
claratum et pro huius declarationis exe-
cutione procuratorem constituerunt
dictum fratrem expendentes nomen
heredum patris Postea deprenso errore
cum iuxta fa. 6. et 7. de dicta promotione
intelligi possent non admitti ad hereditatem
patris filiam nuptam et dotatam
ab ipso eam ad Iudicium vocarunt et
petierunt declarari nullum Ius illi com
petere in bonis patris et ea integre ad alios
fratres et sorores pertinuisse non obstan
tibus admissione dicti sororis nuptae in
coheredem et alijs postea secutis et pro
resolutione fuit dictum nullum Ius
fuisse ex dicta admissione acquisitum
quinimo detecto errore quod non erat
heres nec successor omnia sub praetextu
et falsa causa facta corruere quod pro-
batur ex l. cum solus. 29. d. de usu capio.
Ubi I. C. Pomponius. in sua verba cum
solus heres essem existimarem autem
te quoque pro parte heredem esse res
hereditarias pro parte tibi tradidi pro
prius est ut eas usu capere non possis
quia nec pro herede usu capi potest

UVA-BHSC

quo ad herede possitum est neque aliam
habes causam possidendi Ad idem et est
tex. in. L. Sroron. tua 7. C. decollationibus
Ubi retractatur error in successione patris
Intestati commissus in utilitatem Sororis
que dotem non contulit fauit proprius
ad rem de qua agitur L. cum peterem 36.
D. familie herciscundae Ubi decidatur com
petere conditionem earum rerum que pro
diuitione obuenerunt ei cum quo diuissa
sunt bona quasi recussasset heres cum
non sit horum dubium argumentis contra
pro Satum heredem resoluit Castren. in L.
fin. §. item quesitum est n. 2. d. de condict.
in debit. Ubi docuit bona tradita Uni ex
fratribus Sub. Sub nomine heredi cum
non esset esse condicenda Ut indebita Idem
Castren. cons. 125. n. 3. Uero. sexto dubitat.
Lib. 2. Ubi reuocatur diuitio heredum errorati
tam in iure quam in facto Gratian. discep. forum.
Lib. 2. cap. 324. a n. 1. cum seqq. Aluar. Velas.
de partitionibus cap. 38. 67. et seqq. Carol.
Salongus in x simultis. 119. per tot. Hert. felicias
de societate cap. 40. a n. 2. cum seqq. Mennoch.
Latius. ceteris cons. 91. a n. 26. et respondi
ad omnia argumenta que in contrarium

UVA BHSC

non cui prouidentibus adduxit aquod quos
alios complures idem sentientes minue
nies nec immorandum et indubio an per
fratres errantes in iure fuerit translatum dominium ita ut competat tantum
conditio non vindicatio ut videtur sentire
Gratian. d. cap. 324. n. 26. segg. an
vero oppositum iustitiæ sit proquo non
leue prestat argumentum l. cum solus
ff. de usucapio. et consuluit Alex. cons. 132.
n. 21. lib. 2. deci. in l. traditionibus n. 6.
C. de pact. et inclinare videtur Menoch.
cons. 91. n. 36. et segg. sufficit enim
quod comperto errore per conditionem in
debiti vel ex falsa causa alta auocent.
Nec obstat quod fuerit error in iure
non in facto quia cum agitur de iure
quisito et de damno vitando ut in hoc
casu cum admitatur in heredem qui
non est in damnum aliorum eredum
Hett. Felici d. cap. 40. n. 2. prout etiam
non fuit visum releuare quod admissio
videbatur facta scienter et ita inducta
erat in alio inter fratres quia ignorantia
etiam in facto proprio presumitur ubi
agitur de damno vitando Menoc. d. cons.

9i. n. 52. et donatio semper excluditur
ubi alia dari potest causa erroris Mandel.
de Alba. cons. 2. n. 7. et 8. lib. 1. Menoch.
d. cons. 9i. n. 53. Latius Felisi. d. cap. 40.
n. 11. et 12. et eadem L. cum putarem d. fa
miliae erciscundae q. [illegible] non dari repeti
tionem soluti heredi putativo cum sent.ª
post condemnationem fuit responsum
procedere ubi super errore fuit causa cognita
et secuta condemnatio in iuditio contra
dictorio secus vero si iudex decretum inter
posuit ad volendum petitionem ita declam
legem declarat ex mente Ancar. Sosinus de
cio et Decij Menoch. dict. cons. 9i. n. 35.
et seqq. et idem repetit cons. 105. n. 95. lib. 1.
et cons. 320. n. 26. lib. 4. Felici. d. cap.
40. n. 9. et 10. idem sentire videtur franch.
decis. 60. n. 16. et seqq. dum ad id ut confessio
heredis alium ibi est eiusdem praeiudicet re
quirit quod libellus sit presentatus lis con
testata et lata sententia ex quibus fuit
me causam proponente resolutum contra
sororem et tantum admisisse ad supplementum
legitimae iuxta fol. 6. et 7. de dobi ex pro
mitione.

205. Ad alienationis et contractus delinquentis cuius bona sunt confiscata facta post delictum praejudicant fisco.

Non leue dubium incidit in R. S. C. criminali decidendum an contractus facti per delinquentem occultum post delictum commissum praejudicent fisco ita ut in alia reuenient nec ad debita ex contractibus persoluere teneatur. Cuius dubij decissioni fuerit Ex.mus Domg. Marchio de los Veles ut interuenirem una cum Nobili don Joanne Blasco ad diem decissioni praescriptam interfecimus cum doctoribus Regij consilij Criminalis et Nobile Regente Reg.m Cansselleriam et dixi post tria vota conforma licet perdixi pares rationes et fundamenta si dubium ex Iure Romanorum Principis esset deciden dum minus difficultatis habiturum Quippe resumenda forent tempora quae consi derat Bart. in L. donationes et in L. post contractum de donato. Ubi sedes ordinaria huius materiae nempe ante delictum post delictum et ante occurrentem post et ante sententiam et post sententiam.

240

De alienationibus et contractibus ante delictum preter ordinarios agunt Thomas Sanchez op. cons. moral. to. 1. lib. 2. cap. 21. Carpan. ad capitulum omnium n. 309. Peregrin. de jur. fisi. lib. 5. tit. 1. n. 150. a quo plura mutuatus est. Gualin. de confi. conclus. 13. limi. 12. ex quorum dictis absolucio est valere contractus et alienationes factas ante delictum nisi in fraudem fisci facte probetur ad cuius rei confirmationem plura adducunt doctores locis precitatis. At in alienationibus et contractibus post delictum etiam ante

et acusationem quam post varie loquuntur doctores. sed verior et comunior sententia que docet in delictis lese Mayestatis diuine et humane et in alijs in quibus per iura patria vel propria ciuitatum bona confiscantur ipso iure ita ut sententia solum declaret non vero penam imponat dominium acquiri fisco a die criminis commissi et consequenter nullas esse quascumque alienationes et contractus postea factos et quod bona fides in emente vel contrahente.

tradunt Scaccia de Iudicijs cap. 98. n. 12. Carp. dict. capit. omnium verbo ipso facto et iure n. 584. Peguer. decis. 49. n. 8. et 9. et decis. 153. n. 10. Azeue. in l. 2. tt. 18. lib. 8. recopil. Gregor. Lopez in l. 4. verb. non deue valer et verbo el señorio tt. 2. pt. 7. gualin. dict. conclus.

UVA.BHSC

12. Limit. 13. Surd. decis. 245. et decis. 289.
farin. de delicti et penis q. 28. et in crimine
Lese Magestatis q. 116. et in heresi q. 190. n. 59.
Lardereh cons. 6. ubi plures casus magistrali
ter distinguit Caball. (quem allegavit Blasco)
resolut. crimi. cent. 3. cas 295. a n. 1. usq.
ad 28. et mouentur fere omnes ea ratione
quia a die delicti dominum abcessit a de
linquente et fisco fuit adquisitum.
Et licet in crimine Lese Magest. hoc non desint
quamplures doctores dicentes non statim a de
licto sed a condemnatione dominium adqui
ri ut probare lex in l. quesitum d. quiet
manum et comuniter acceptum dixit
Pereg. dic. tit. 1. n. 121. Sanchez lib. 2. cap. 22.
n. 3. cabal. d. cas. 295. a n. 39. tamen et Sanch
et Pereg. idem quod alij admitunt sinon ex
trans latione dominij (quam abnegant) ex
vi sententie retro tractive ad tempus delicti
dicentes alienationes et contractus in benefitium
fisci ex tunc esse recuscandas Caball. autem
nec ab his discentit sed effectum reuocationis
attribuit inter
administrationis bonorum quam habet rem
Magestati ut expresse ibi n. 41. in effectu igit.
omnes conuenuint in causa autem efficiente
discordant pro suo quisque sensu et judicio: =

Difficultas ergo reducitur ad foros Regni an confiscationem imponant ipso jure in crimine Lesae Magestatis falsitatis instrumentorum et falsae monetae quia hoc attendi debet ad decissionem quaestionis ut per Cabal. D. Cas. 295. n. 14. ubi equiparant casus confiscationum quasdam ipso Jure inducit confiscationi in causa heresis

Et certe confiscationi in casu falsi in foro 4 de crimine falsi et in crimine lesae mayestatis in foro 1. de crimine lesae maiestatis concepta sub eiidem verbis nempe Perda tots sos bens salua la llegitima dels fills e salus tot sodret dles mullers e dels creheedors et indi. foro 1. perda lo cap e tots sos bens Lleuat lo esposalisi el dret della muller els altres deutes verbum autem amitat vel perdat non est latae sententiae nec operatiuum ipso Jure et facto et tradit Pirag. in l. Si unquam verbo revertatur n. 152. cum segg. Farin. in fin. verbo. Lex n. 127. et 128. licet adiunctum cum alijs similem naturam habentibus sit latae sententiae ut in cap. cum secundum de hereticis in 6. ibi ipso Jure amitit et indubie tenendum est non esse operatiua ipso Jure et facto late Pirag. ubi supra n. 244. et segg. Farin. d. Verb. Lex n. 59. =

UVA.BHSC

Praeterea for. 12. de falsis loquens de falsa moneta confiscationem imponit his verbis tots llurs bens sien confiscats que correspondent omnia bona confiscentur et cum sint temporis non sint latae sententiae Tiraquel. d. verb. ae uertatur n. 39.

Suadetur et quia in pena corporali eisdem verbis utitur forus quibus in confiscatione nempe perda lo cap que inducunt ferendae sententiam et consequenter in confiscatione dicendum est ut obseruauit Scaccia. d. cap. 98. n. 11. Calcan. cons. 51. col. 3. verb. ad tollendum et cons. 68. vol. 1. facit etiam quod Reges nostri actum voluerunt non tam cum delinquentibus quam cum tertijs qui cum illis contraxerunt ipso iure sed per sententiam Regis fisco aplicentur et ita indistincte et dotem et debita noluerunt amiti et cum fori non distinguant de creditoribus ante vel post delictum et facile id regibus fuisset exprimere dicendum est confiscationem non induci a die criminis commissi.

Nec obstare dicebam forum 66. et 72. de criminibus 37. de male factoribus for. 1. de crimine proditionis in quantum excipiuntur a confiscatione debita prius contracta per haec verba salvats los contractes o deutes primerament fets ex quibus verbis aliqui ex doctoribus inferebant

UVA.BHSC

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] confiscationem [illegible] [illegible] [illegible] bona [illegible] confiscata [illegible] correspondent [illegible] bona [illegible] [illegible] [illegible] tamquam confiscata [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n. [illegible]

[illegible] [illegible] quia in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae indicant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. [illegible] n. 11 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad tollendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] tam cum delinquentibus quam cum tertijs qui [illegible] tertiis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] confiscationem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] confiscatione

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

UVA.BHSC

243

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

245

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

Tomo 7 T 247

UVA.BHSC

UVA.BHSC

249

UVA.BHSC

249

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

281

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

255

UVA.BHSC

285

UVA.BHSC

236

UVA.BHSC

UVA.BHSC

257

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

251

UVA.BHSC

UVA.BHSC

262

UVA.BHSC

525

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

265

UVA.BHSC

UVA BHSC

266

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

268

UVA.BHSC

UVA BHSC

269

UVA.BHSC

UVA.BHSC

270

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

292

UVA.BHSC

273

UVA.BHSC

UVA.BHSC

274

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

276

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

277

UVA.BHSC

Adverß. T. 8.ᵘⁱ 106. Asserit enim id provenire favore alimentorum quorum vicem sustinent relicta ministris ecclesiæ, vel favore piæ causæ quæ alimentis æquiparatur, Guido Pape decis. 576. Puga. in L. penult.ª prima. §. heres nº. 14. ff. ad Trebellianum, Tiraquell. de Privileg. piæ causæ privileg. 51. et 52. Idem tradiderunt in terminis Anniversarij licet ex speciali favore et non ex jure, et naturali ratione, scripta cuius contrarium defendit Lara d. c. 7. nº. 28.

Sed ex quacunque ratione proveniat illa resolutio habuimus pro vera et indubitata, quam invenimus approbatam et sequutam per Regium consilium S.ª R. publicata per Alvreus. Julij 1603 pro Don Onufrio Grau Bou, domino de Villas, et contra Don Galcerand. Carroç, et D. Anna Sancti Ioan, pro qua fuit declaratum favore piæ causæ censum anniversarium impositum rei super qua legata erat pensio pro anniversario.

Ex hoc sequitur per venditionem curiæ non potuisse liberari domum affectam onere reali et quæ ipsi domui realiter inheret quorum onerum obligationes exceptæ videntur in foro de eviccionibus in quo hypotecæ ordinariæ tantum extinguntur prout vidimus in oneribus decimarum tributorum collectarum servitutum et aliorum jurium quæ non personis sed rebus inherent, et res ipsa non persona convenitur ut est. tx. in L. imperatores. D. de Tutel. et rationibus distrahend. ubi agendo de tributo Regis, dicitur quod persona non est obligata, sed res. c. quarto. in fine. de decimis quæ jura allegat Guido Pape d. quest. 576.

Movit etiam sacrum Concilium favor animarum quæ missarum et anniversariorum suffragijs quam

citissime opportet adjuvari, quod difficile esse cuncti
si agendum esset hypotecario contra creditores qui
pretium extraxerunt et ab his et eorum fideiussoribus
forte difficilis exactionis recuperandum, et sic dicunt
bona obligati personaliter ex legato et postea hypo=
thecariam proponere quod cum ita consequi
non possit ut expensas, labores, et sumptus non
adsint, fauore piae causae et animarum contrarium
observari debere conuenit quod cum judicio
aduertit Perez de Lara. d. lib. 1. c. 8. n.º 3. et
ita fuit decisum, S.ª R. publicata die Decembris
anni 1638, forsan tamen non ita distincte et dilucide
concepta, cum michi non liceat ex ingenii ratione,
et concepti, semper alienis addere studii —

237 Diminutio Annui Redditus ex Edicto Principis, an cedat periculo debitoris an Creditoris qui annuam prestationem consequi debet.

Dubia, et anceps diu fuit in S. R. Consilio
referente Don Baltasare Sans an filius legata=
rius patris de Centum aureis, annuatim haben=
dis consequi posset a fratre herede instituto quod
ex annuis contractibus censuariis in eum trans=
latis juxta paternam dispositionem decreuerat
in pensione, ob reductionem fori censualium
ad minorem quantitatem edicto Principis
postea subsequutam, et non fuit omnium notorum
unus sensus ut dicam, et pro materiae dilucidatio=
ne tres casus arbitror distinguendos, qui non
unam habent juris rationem —

Primus est cum obligatio sive a contractu, sive

a Legato procedens de annuis censibus loquitur et ab ipsis dispositio incipit, Vt si testator legasset annuum censum, vel debitor illum promisisset, vel in contractum deduxisset, et in hoc casu videtur quod diminutio pensionis post adquisitionem contingens cedit periculo Legatarij, sive adquisitoris, quia cum Legatarius, vel alius ex titulo habili Legati vel emptionis, aut alterius contractus facti fuerint Domini annui redditus diminutionis aut alterius deterioris conditionis periculum ad Dominum spectat per. tx. in. L. non amplius. 26. §. si certum corpus. D. de Legatis primo. et in. L. cum ita. 34. §. species D. de Legatis. 2. L. si ex Legati causa, et in his terminis loquuntur Peregrinus de fidei com. art. 4. n.º 55. et art. 36. n.º 32. et cons. 15. n.º 13. lib. 6. Jacob. Antoninus. Tesaur. lib. 3. quest. forens. quest. 10. Mangilius de evictionibus quest. 95. n.º 10. et. 9. quos omnes ego allegaui, Nec agi potest evictione vbi damnum provenit ex facto Principis quod pro casu fortuito reputatur, qui emptorem sequitur non venditorem. L. lucius. 11. D. de evictionibus Quod declarauit. S. R. A. in causa Marielle Larisa et de Matheu, cum administratore bonorum Domnae Vrsolae Deza. S. R.ª publicata per Don Joan. Daça regium scribam mandati Die. 8. Januarij. 1628: In qua causa agenti pro evictione contra venditorem cuius annui census inexigibiles effecti vel diminuti ob maurorum expulsionem a Regno patrocinium validissime prestitit Matheus Rejaule Vir multae eruditionis michique Vti frater amantissimus prout patebit evidenter vnicuique eius consultationem typis excusa perlegenti et idem postea fuit declaratum contra Don Hyeronimu ferrer, et pro hac resolutione Ordendus Rodriguez

UVA BHSC

de Annuis redditibus. lib. 2. c. 21.

Secundus casus est quando dispositio incepit a legato vel promissione annuae praestationis et per debitorem fuit assignata consimilis pensitatio ex annuo redditu exigenda, et in hoc casu diminutio cedit damno debitoris et supplenda est ex alijs bonis illius. tx. expressus in legato. loquens in l. lucius. 54. D. de Aliment. et Cibarijs legatis et in contractu Donationis. l. si quis argentum. §. si vero redditum C. de Donationibus ex quibus iuribus DD. inferunt assignationem praedictam non inducere obligationis limitationem, sed demonstrationem tantum ad effectum exactionis. Quod intelligunt sive designatio facta fuerit a testatore dummodo sit in separata oratione et in executionem praecedentis perfecta dispositione sive ab herede ut legatarius legatum annuum sequatur ex fructibus rei consignatae, quod facere posse heredem tenuit lananus. cons. 54. n.° 5. et 6. Surd. cons. 319. lib. 3. quidquid in contrarium voluerit Polidor. Ripa singul. obseruat. obseruat. 363. per totam, et ultra tx. supracitatos faciunt tx. in l. quaedam testamento. 96. in principio. de legat. primo. l. Firmio Heliodoro. 26. in principio. D. quando dies legati cedat. tradunt praeter ordinarios in. d. l. si quis argentum. §. si vero redditum. Surd. de Aliment. tt.° 4. quaest. 26. n.° 4. et seqq. Garcia de expensis c. 4. n.° 34. et seq. Ioan Gutierrez decis. Dolana. 55. n.° 21. et 22. et agnouit et non est ausus negare Alphonsus Guzman qui in

UVA.BHSC

contrarium allegatur de Cautionib. quest. 30.
nº 21. versiculo. 4. Urget et numeris sequentibus.
quorum traditionem, favore alimentorum vel piæ
causæ admittunt etiam quod res designata sit
in dispositione vel executione sive gratia de=
mostrationis, vel taxationis utex Guido. Pape.
decis. 8. et ibi Ferrom additionibus observavit
Gusman. d. c. 30. nº 25. quod ultimum de
taxatione tum videtur admitti posse quia favor
piæ causæ ubi de contraria voluntate constat
nichil potest efficere, operatur enim ut in casu
dubio, verba intelligantur potius apposita de=
mostrative quam limitative in casu vero
claræ voluntatis taxativæ non est favendum
piæ causæ contra voluntatem testatoris ut tradit
idem Gusman. d. c. 30. nº 91. ut responderet
ad singulare. 435. Ludovici Romani, et in
his duobus casibus omnes fuimus concordes.
Tertius casus est cum heres ut legatum annuum
solveret transtulit in legatarium annuum, vel
annuos census qui tempore translationis annuam
prestationem debitam equabat, et postea sine
facto heredis sunt diminuti, qui casus erat
de quo agebatur, et fuit per omnes de
consilio me dempto resolutum contra lega=
tarium ex eo tantum motivo quod prædicti
annui redditus per actum cessionis et
venditionis fuerunt translati in legatarium
quo ad usum, et proprietatem, et consequen=
ter extincta illa prior obligatio annuæ pre=
stationis, et periculum vel detrimentum

illorum in damnum cedit legatarij proqua sententia adduci possunt quæ scripsimus in primo casu, et in hoc ita argumentatur Gusman. d. quest. 30. n.º 83. vers. ulterius confirmatur et seq. n.º 86. ubi dicit. Exquo resultat precise quod diminutio superveniens cedit contra cappellanos, quia effectus dominij est quod damna patiatur dominus rei sicuti commodis potitur in idem conuenit Gasp. Rodrigues de ann. Reddit. lib. 2. c. 21. n.º 18. et secundum hanc opinionem plures judicatum in Pretorijs castellæ testatur.

Ego tamen non potui huic desisioni aquiescere quippe illam arbitror non sat testatori voluntati conformem, qui filio voluit centum annua in alimenta relinquere quibus frueretur; quod non dicitur factum, nec adimpletum, quoties illi integris uti frui non licebit legatario qui creditor est annuæ prestationis de centum cuius obligatio non potuit extingui per censuum translationem, quæ facta dici debet ex testatoris ordinatione non ad liberandum heredem sed ad faciliorem et commodiorem legati exactionem, et ut legatarius a se ipso centum acciperet, et a manu heredis habere non adigeretur quam rationem considerauit. Jc. in l. quidam testamº. ibi verosimilius patremfamil. demostrare potuis voluisse heredibus unde aureos quadringentos sine incommodo rei familiaris contrahere

UVA.BHSC

281

possent. quam conditionem fidei comiso inseuise quod in initio iure datum esset, unde quod fauore legatarij atestatore dispositum est non debet in eius damnum retorqueri, damnum vero eui- denter apparet cum legatarius pro conseq.do legato annuo habeat obligati omnia bona testatoris et per cessionem si ex ea nasceretur effectus extin- ctionis legati ius hipotece et obligationis contra omnia bona competens restringeretur ad annuos census, translator, vel cessor, quod vero simile non est testatorem sentire qui centum voluit haberet legatarius ad alimenta quott annis: Hocidem suadetur ex proemio cessionis fieri tamquam heredem id expressedicitur quod illud fit pro soluendis centum libris annuis li- velutti, et de datione en solutum, que poterat esse extinctiua obligationis legati nec verbum ullum, nota autem differentias cessionis sim- plicis pro soluendo, cum datione in solutum. Glossa magna in fine. m. L. legaui. D. de li- beratione legata. Surdus. cons. 22. sub. n.o 11. Lib. 1. Mattitt.s decis.s 179. n.o 13. et seq. lib. 2.

Nec refert quod heres per cessionem censuum qui hunc redditum annuum centum efficiebant, videatur obligationi satisfeuise et voluntati testatoris paruise quod minuere videtur Gus- man. d. quest. 30. n.o 47. et refert censuisse Supremum Castelle consilium. Quia cum in- tencio et voluntas testatoris fuerit quod legata- rius centum annuis fruatur licet semel heres ei tot census cesserit quod efficiant dictam annuam prestationem non dicetur impletum

UKA.BHSC

non durat aut deficiat, aut quo quomodo
Contingat legatarium illa centum integra
non habere est enim regulare non consumi
obligationem in prima vice, ubi per primam
vicem vel actum non est satisfactum
disponentium vel contrahentium inten-
tioni. Ut venit R.ª Aud.ª pro francisco Rora
contra administratores Vincentij Rota canonici
et Decani. S. R.ª publicata per Morreus die
16. Julij. 1591. quo ad limitationem Re-
gule. l. Boves. §. hoc sermone. D. de V. S.
observavit Tiraquell. in Comm. ad d. §.m Limit.
6. et 12.

Quibus me non parum moventibus, qui pro
voluntate testatoris in quantum illam licet
exquirere semper sto non defuit auctoritas
Senatus qui in eisdem fere terminis censuit
pro nostra sententia et declaravit diminu-
tionem contractus censuarij i. juribus civitatis
qui fuerat cessus et translatus per administra-
tores Doctoris Ribera Beneficiato et sui beneficij
instituti cum dotatione, centum, et quinqua-
ginta ducatorum monetae Castellae Regni aureorum
annuorum census indamnum Administrationum
non beneficiarij supplendumque esse ex aliis
bonis. S.ª R.ª Publicata per Ant.º Ludovico
Casses die 24. April. 1624. referente Blasco

Quibus non obstantibus contrarium fuit
conclusum in favorem Margarita Gutierrez
et de Trobat Doctoris Medici et contra heredem
Joan. Gutierrez Civitatis Setabi. S.ª Publicata

UVA.BHSC

per Don Franc. Bagao Die 4. mensis Aprilis. anni 1639.

238. Legatarius cui mutuanda est pecunia ex dispositione testatoris non adigitur ad cautionem per heredem.

Disposuerat Don Eximeneus Perez Ruiz de Liori in suo ultimo testamento mutuari per heredem Don Francisco suo filio bis mille libras in subsidium expensarum et sumptuum pro obtinendo aliquo canonicatu, vel dignitate Ecclesiastica oblata occasione agebat Don Francis. ad mutuum, exigebat heres de prestanda cautione pro illius restitutione et referente Don Balthazare Sanz fuit per omnes resolutum nullam prestari oportere cautionem propter generalem decisionem tex. in l. Jubemus. C. ad Trebellian. qui liberis primi gradus remittit de legato vel de hereditate restituenda satisdationis necessitatem etiam quod fuerint grauati restituere propriis filijs sed etiam fratribus et extraneis ut expresse probat. tx. in d. l. Jubemus. juncto principio, cum §. ei supradicti eiusdem legis quod habuimus omnes pro explorato; Ego tamen pro decisione dixi mutuum faciendum per heredem verum esse legatum, quod non solum versatur in rebus, sed etiam in factis heredis, ut si testator illum obliget ad vendendum, locandum vel mutuandum, tx. est in. l. etsi aequo pretio 66. et in. l. si seruus legatus. 108. §. finali. D. de legatis primo: quod late exornat collegium

UKA.BHSC

Argentoratense ad Pandectas Juris. tit.º de legatis n.º 29. Et in huiusmodi mutui legato ab herede faciendi, etiam ante decisionem d. L. Lubemus. Et quando in omnibus legatis vel fidei=commissis nomine cauendi obligatio urgebat legatarius ad cautionem non adigebatur. per tex. express. in L. fidei commissa. 11. §. si heres rogatus sit. 15. D. de legatis. 3. Ubi JC. Ulpianus. Si heres rogatus sit certam summam usuris certis foenori dare, utile est fidei commissum, sed Maecianus putat non alias cogendum credere quam idonee ei caueatur. Sed ego proclivior sum ut putem cautionem non exigendam, ex quibus absoluimus legatarium ab onere satisdandi. S.ª Regia publicata per Ant. Ludovic. Cases regium scribam die. 8. octobris. 1632. condemnauimus tamen ad firmandum instrumentum obligationis et nudae promissionis de mutuo restituendo. juxta doctrinam Glosae finalis. in d.º §. si heres et etiam quia futurus debitor non juste recusat de contractu, et obligatione publicam conficere scripturam. L. sicut datum, de liberali causa Heryng. de fide iussor. c. 5. n.º 5. et. c. 17. n.º 80. et. 89.

239.
Vid. sup. n. 13

Sententia lata cum procuratore domino litis quando sit valida

Inter alia quae procurator Don Philiberti Miralles in oppugnationem Decreti Molendini quod creditores eius patri obtinuerant, in S. R. C.º allegabat, illud praecipuum fuit ad quod

UVA.BHSC

28 omne robur nullitatum fuit reductum, Pendente
lite executiva et ante causae conclusionem, obiisse
Don Petrum Miralles hunc bonorum possesorem et
heredem neum conventum in judicio quia ab ini-
tio fere procuratorem constituerat, cum quo
Causa concludi non potuit, nec Sententiam
ferri, sed curator minoris Successoris citandus
erat, quod non ita expresse et radicaliter
fuit pretensum, sed ego dixi decretum posse
dici nullum quia publicatum, et latum
contra mortuum, et non contra procuratorem
dominum litis ut probat. tex. expresi. in. L.
in Summa §. finali. D. de Re Judicata. L.
Paul. D. quae sententiae sine appellat. resundi,
quod pluribus exornat Gratianus discept.
forens. Lib. 1. c. 18. an.º 19. et Vincent. de Fran-
chis decis. 243. qui huius juris censura ratio-
nes plures adferunt. Surd. cons. 99. n.º 12. lib.
1. Hartman. obser. pract. tt.º 7. obser. 2. Ber
nard. Grevens ad observat. Andrae Gail.
obser. 109. n.º 16. et seq. et consideratione
1.ª tradit quae requiruntur ad validitatem
Sententiae Latae. mortuo jam reo cum pro-
curatore domino litis efecto. Nec opportet
ferri sententiam in procuratorem, nomine
propio, quia sufficit exprimi nomen procuratoris
et domini principalis, cum procurator licet
sit dominus Instantiae et litis non tamen
sit dominus causae, ut propio nomine con
demnetur. Ut cum judicio contra Surdum
d.º cons. 99. n.º 22. et 23. advertit Anton. Be-

UVA.BHSC

Mon.ª cons. 65. n.º 59. et seq. et hec nullitas committitur suie part, vel judex mortem scivenint, vel ignoraverint, et ex statuto agi debeat remissis omnibus solemnitatibus sacciis de sententiis et re judicata. glosa. 14. quest. 25. n.º 74. 75. et 78.

Addebam quod fortius stringit mandatum procurationis in hoc casu expirare, licet procurator causam egerit quia quod dicitur cum procuratore domino litis procedi posse ad sententiam licet constituens diem suum obierit locum habet quando heres, vel successor est eiusdem status, cum defuncto, non vero ubi diversi ut quia defunctus fuerit major, et successor vero dicitur minor ut in hoc casu, in quo D. Philibertus successit in jus universale quod possidebat Don Pet.º eius frater qui procuratorem constituerat tunc namque insignis est limitatio communis sententiæ, asserentis morte mandantis non extingui mandatum si procurator sit factus dominus litis ut non procedat si de persona mandantis ad heredes mutatio heredis contingat, per quam juris ministerio censetur revocatum. l. si alicui. D. de Adq.ª hereditate, adeo ut non sit opus revocationis notificatione ex notatis per Bart. in. l. 1.º C. de satis dando et in. l. per procuratorem absentem D. de procuratoribus. Quam limitationem tradit Socinus Senior. cons. 112. n.º 12.

UVA.BHSC

Lib. 1. Vti. nº 13. quod est Verissima doctrina, nec
contradicentem inuenisse Sequitur Anton. Maria
Galler. de obligat. Camerali. 5. par. quest. 1ª
nº 6. secundum antiquam Impressionem et
2ª nouam Silvestri Zachia questio 21. et post
hos Alexan. Tretauing. Lib. 2. Var tt.º de Pro=
curatoribus. resolut. 4. nº 15. Vnde Cum ultra
mortem mandantis contingerit heredem diuer=
si status existere, dicendum est non potuisse
ad Sententiam procedi cum procuratore per
mutationem reuocato, quantumcumque domino
liti effecto = Tertio Conciderabam licet in
procuratorem mortuo principali transeat
instantia liti cum eo inchoata, tamen morte
debuit enim Successor, vel heres citari vt
Causæ assisteret, et de suo jure doceret proui=
so ei tutore et curatore, qui per procuratorem
vel perse ipsum causam duceret. Pro quo est
doctrina. tx. in. L. 1.º C. si pendente Appella=
tione mors interuenerit. Pauli de castro. in. L.
cum hominem, nº 2. in princ.º Vers. Aduerte,
tamen. ff. de fideiussor. et expressius Alexander
in d. L. in Summa. nº 8. ad finem. ff. de Re
judicata. ibi tamen post Citationem defuncti
semper heres debet iterum citari. optime
Ægidius. Bos. tt.º de Sentent. nº 106. et 107.
Vbi dicit quod potest fieri Sentª. contra here=
dem ex eadem instantia prosequendo litem
contra eum facta tamen prius liquidatione
quod sit heres et prosequendo contra eum
non contra mortuum, quia aliter non vale=
ret talis Sententia et subdit, quod licet

UVA.BHSC

domino mortuo sentã. fieri posset cum procuratore effecto domino litis tamen prius mittendum esse perem torum heredi, et postea finire causam cum procuratore et hoc indubium procedat quando mortuus est principali ante causæ conclusionem ut in hoc casu in quo causa fuit conclusa post mortem. ut observat Andr. Gail. lib. 1. obser. 109. n.º 5. verũ.º quod si ante conclusionem, et ibi Greveus considerat. 2. ubi in fine dicit. In omnibus igitur indiferenter casibus, excepto ubi definitive conclusum viuente principali fuisse citatus ad reasumendam Idem tradit ante eos Harmatnus obseruat. lib. 2. tt.º 8. obseruat. 2. n.º 4.

Et licet cancer lib. 2. varay. c. 14. de procuratoribus n.º 38. videatur sentire, posse procedi in causa cum procuratore domino litis absque heredis citatione tamen loquitur contra omnes supra citatos, et nullum allegat pro sua opinione, cum tamen potuisset Marin freciam. de subfeudis Baronum. lib. 3. c. 15. et movetur ex ratione in qua dubitatio consistit, nempe quia procurator fuit factus dominus litis, quod non negamus non tamen tantum huic rationi tribuimus ut citationem heredum vel eorum

UVA.BHSC

ad quos interesse causae pertinet excludamus
non enim ex eo q.d sit dominus litis consequitur
non esse citandum heredem, et successorem
sed tantum citato ex reasumendam causam
cum procuratore ad difinitivam posse procedi
quod summam habet equitatem ne iura
minor. et pupillor. remaneant in defensa
conviniente procuratore, in cuius electione
nichil pupillus aut minor commisit per
quod non subvertatur mens. L. nulla. C. de
Procuratoribus qua de citatione nichil dicit,
et succurritur actori, ut mortuo ne habeat
procuratorem dominum litis cum quo cau=
sam expediat quia citatio heredum ad
eos certiorados tantum impedimento esse
non potest quod secus esset si citatio fieret
ad finem trasferendae instantiae in succes=
sorem in quibus termin. loquuntur frenia,
et Trentacinq qui eum sequitur contra
zanum resolut. 40. n.º 16.
Ex quibus praedictum decretum de vendendo
nullum dici pone domini de consilio proviero
habuerunt, et res eo deducta fuit ex bono
iure decreti et quia si non fuerit provisum de
novo venirent providendum sonatae vel purga-
tae existant nullitates, et certe quando allegans
nullitatem ex defectu alicuius solemnitatis, vel
alias nichil proponit, quod ipsius probabile ius
et interesse contineat convenit sacrum con-
cilium ex bono iure sententiae nullitates repellere

UVA BHSC

et Sententiam Confirmare Quod observuarunt Cancer. Lib. 3. Variar. c. 17. n.° 562. et n.° 563. Grabiel Pereyra Loquens de nullitate ex defectu citationis, omisa in dicursu causa desis. 76. n.° 4. et 5. Pet. Luna Civilibus cons. 28. n.° 23. et seqq. et ibi Additio quamplures allegat et rationem adducit quia non interest petenti revocationem fieri si de novo est explendum, ex quibus Domini Inclinarunt pronuntiandum Contra nullitates et ita fuerunt ex hoc motivo repulsae Sententia regia Publicata per Don Franciscum Alcu. die mensis Julij 1643. n.

240 Ex Duobus Litigantibus Super possesione titulum habentibus a defuncto, quis preferatur in articulo: quis interim.

Egerant remedio possesorio retinendae S. Baronijs de Alboalat et Segart, et domibus Gentilitijs Villarrasarum, Domna Elena Villarrasa Creditrix pro Jure dotis et heres Don Vincentij ultimi bonorum possesoris et Domna Theodora illius soror, et donataria universalis, et prolata inter locutoria uti possidetis fuit motum Judicium quis illarum erat interim in possesione tuenda, et multo tempore in dicutione continuum insumpto quod juditijs ordinarijs sufficienter referente fuit propositum manutenendam esse in possesione Domnam Elenam, quae in probatione

possessioni facti, et actuali detentationi tem-
pore mota litis et adhuc vivo Don Vincentio et
testes et instrumenta produxerat: ex quibus manifesto
apparebat traditam sibi possessionem dictorum bonorum pro
securitate dotis dicto Don Vincentio constituta tempore
matrimonij et eo dissoluto et sequuto casu restitu-
tionis dotis eandem possessionem apprendisse in qua
remanere debebat quamtumvis Domna Teodora
se in possessione exuisse contendebat, virtute
donationis universalis facta per Don Vincentium
adhuc innuptum, et in extremis vita degentem;
quia preterquam quod titulus donationis erat
factus litigiosus per litem, et causam quam d.
cuius invaliditate suscitaverat Don Vincentius,
et in hoc Judicio non leviter impugnatus existe-
bat ex probationibus in eo factis s.o lo sibi et
quod licet concepta per notarium verbis dona
tionem inter vivos innuentibus, donatio tamen
vere fuerat causa mortis, et ut talis tractata
et conventa inter donantem et donatarium
pro quo videri poterunt adducta per Mar-
till.o decis. 2011. Lib. 3. Joan. de Keri. decis. 11.
Camill. Borell. in summa decis.o Lib. 3. tt.o de
donatio. inter vivos et causa mortis a n.o 19.
cum seq. quid qd. dixerit Cancer in contra-
rium. Lib. 1. C. 8. n.o 116. Tamen ex alio donatio
respectu Baroniarum et locorum erat invalida, quia
ex instrumentis, et partis confessione constabat dicta
bona fidei commisso esse supposita, et tantum aderat
inter partes dissensus ad fidei commissum ex disposi-
tione paterna, an ex avita descenderet quo
extanto dicebam in dictis bonis nichil donationem

domnae Theodorae sufragari nec ad propietatem nec ad possessionem nec in eam aliquid de dominio, nec de possessione translatum. l. si mulier. §. ex asse. D. de jure dotium. l. quoties ab omnibus C. de fidei commis. et ex adductis per Molina. lib. 1. de Primog. c. 21. n.º 15. et lib. 4. c. 1. n.º 12. et 13. Addentes ad eundem Molinam lib. 3.º c. 13. n.º 52. Vers. sed itarum Paz. de tenuta. 1.º tomo. c. 18. n.º 4. Grabiel Pereyra desisione ad casum desis. 108. per totum Ubi in individuo tractat an tuendus sit in possessione is in quem possessor bonae fidei commissariae alienavit, et cum possessio domnae Theodorae ab ea allegetur et deducatur a titulo donationis non poterit de manutentione tractari absque tituli discutione Gregor. 15. desis. 283. n.º 5. Postius de manut. obser. 43. n.º 7.

His tamen non obstantibus in contrariam sententiam itum est ex eo solo motivo, quod articulus erat summarissimi possessorij in quo non admittuntur replicationes contra titulum possessionis. sed debent resservari ad judicium plenarium possessionis, vel propietatis, et licet nichil allegaretur pro justificatione motivi, poterat adduci Paz. de tenuta. c. 9. et d. c. 18. n.º 5. per discursum. Achillis de Grass. de Restit. spoliatorum. desis. 15. n.º 2. Grabiel. cons. 44. n.º 11. lib. 1. Peregrinus. de fidei com. art. 48. n.º 31. qui tradunt in judicio summarissimo possessionis si producatur titulus apparenter validus non admitti replicationem nullitatis tituli sed hoc

UVA.BHSC

facilem admitebat responsionem. Primo quod hoc habet locum ubi nullitas tituli altiorem requirit cognitionem, et extrinsecam probationem quia hoc aborret a natura articuli possessorii summarissimi, non vero ubi in promptu constat de injustitia et tituli invaliditate ut late tradit Ludovic. Postius obser. 42. n.º 137. et n.º 140. dicit semper admiti exceptionem, defectus iuris proprietatis vel dominii, sicut clara et liquida et non eget probatione, sive hoc procedat, quia invaliditas resultat ex ipromet titulo sive quia in iudicio manutentionis pars est parti manutentionem petens de titulo cognosci, et probationes fieri prout parta est D. Elena que probationibus non contradixit, licet in productione tituli fuerit protestata, se titulum producere ad confortandam possessionem, et absque animo sciendi merita proprietatis a quas protestatione videtur recessise in probationibus Addebam liquido constare, de invaliditate donationis quo ad bona Baroniarum et domus que inter partes erant in confesso esse de majoratu et perpetuo fidei commiso Postius d. obseruat. 42. n.º 153. Secundo dicebam.

Sed et contra Achillem et alios citatos adesse gravissimos doctores. Felin.º in c. Veniens. el. 2. n.º 13. de testibus. Puteus. decis. 166. lib. 1. Cartar. decis. 447. n.º 4. et 5. Montar. decis. Aragonie 42. n.º 96. Osas. decis. 26. n.º 14. et decis. 23. n.º 16. Roland. cons. 1. n.º 70. lib. 1. quos omnes refert add.or ad Molinam. d. c. 13.

UVA.BHSC

nº 52. vers. nos autem. verbo. quibus accedit, et in hoc casu non abrediui potest Judicium inter heredes duas ligantes habere mixtam causam propretatis cum agatur de excludenda actrice, quae inposesione conservari supplicavit, et sic succedit doctrina Baldi. in. l. 3. §. nichil commune. D. de adquir. possesione, quam refert Molina. dº. lib. 3. c. 13. nº 13. Igitur an bene senserim in hac causa peritiorum censurae relinquo —

241 Tertius veniens ad Judicium reum defensurus an fruatur beneficio Restitutionis in Integrum ex Jure speciali, et privilegiato.

Comparuerat Monasterium Beatae Virginis Mariae de Araceli ut defenderet Vincentium Fornet emptorem cujusdam domus in Judicio Reyvindicationis contra eum istituto, et ad cuius luitionem tenebatur monasterium, quia illam vendiderat et cum lapsae essent dilationes et publicatae attestationes, novos formavit articulos super quibus testes producere supplicavit, et fuit dubitatum an esset concedendum, et dicebatur in materia tertij intervenientis in causa, petentes se admiti ad probationes testium lapsis dilationibus receptam esse distintionem inter tertium

288

Jus proprium deducturum quod litigantes excludat, vel eorum alterum, et tertium neutrum exclusurum, sed juvaturum actorem vel reum: primo casu tertius admittitur ad novas probationes, licet quoad litigantes lapsae sint dilationes, in 2º. vero casu negativa resolvitur. Ita prae ceteris dilucide et eleganter tradit Honde decis. cons. 25. fere per totum lib. 2. et ante eum explicavit Bernard. Greneus ad Andream Gail. lib. 1. obser. 71. et obser. 105. nº 44. Cuius distinctioni et differentiae ratio traditur, quia tertius jus proprium defensurus par est principali, et judicium constituit diversum, ab alijs collitigantibus et sic jura sibi competentia deducere et probare potent lapsis dilationibus, quia non astringitur tertius superveniens jus novum proponens. At vero in tertio assistente reo et eius merita defensuro, una est causa cum principali conexa et unica sententia terminanda et sic si principalis non poterit testes producere, nec potent hii tertius, sive saverint sive ignoraverint litem agi, quas rationes observavit Fabius de Anna. cons. 98. a nº primo usque ad 9. et reassumpsit Giurba decis. 1ª. a nº. Quorum doctorum traditionem libenter admittimus omnes, ubi tertius interveniens est major, et probationem per testes petit jure ordinario: secus vero si esset minor et jure speciali ac privilegiato ad vitandum evictionis periculum, et lesionem

UVA.BHSC

ex victoria adversarij, sibi contingentem id
petient ut in casu occurenti nunc namque
dubitavimus denegandum, cum aequitati
non conveniat, ut optime tradit Jacob.
Cancer. Lib. 2. var. c. ult.º de tercijs opposito.
n.º 12. et seq. et judicatum refert Gisarell.
in cons. Neapolitano, et sic ussor fuisse ma-
jores dens. 41. an.º 14. vers. hinc orta
fuit et sequuntur quamplures quos allegat
Hondedeus. d. cons. 25. n.º 6. quorum doctrinae,
et auctoritati licet satisfacere voluerint
n.º 29. tamen eius responsiones non prestrin-
gunt dificultatem ut cuilibet recte intuenti
videre licet maxime attenta prima respon-
sione in qua ausus non est negare se minori
intervenienti beneficium restitutioni, sed
tantum asserit non fuisse legitime im-
ploratum.—

Nec videtur contradicere fabius de Anna
d. Cons.º 98. in quo duos cassus proponit unum
de tertio majore in quo considerat ad eum
excludendum a probatione testium rationes
supra deductas an.º usque ad n. 9. in n.º vero.
10. vers. quo ad materiam legalem casum
discutit in tertio qui per restitutioni in
integrum benefitium pretendebat ad-
mitti, et non negat juvari hoc beneficio,
sed ei per procuratorem renunciatum
, et hac renunciatione sibi nocuisse.—

Nec obstare dicebatur decisio prima Gurbe

UVA.BHSC

quia ut ex pluribus eius numeri colligitur intelligenda est in casu quo principali, nec benef.º restitutionis admitteretur, ut quia beneficia jam sibi eran concessa, vel lapsa tempora ab ipsa petenda quod non obscure sensit Fabius de Anna d. cons. 98. n.º 10. ibi: neque obstabat, si diceretur, quod tercio fuerunt semper concessa beneficia si est persona privilegiata quia respondetur hoc fuisse decisum, quando principali aut non habuit privilegia aut fuit major cui concedi non debebat; Hoc ipsum de Consilio Fabij de Anna tradit Bab.ta de Thoro. in 1.º par. compendij decision.º verbo Beneficia annitit concedenda tercio comparenti: Ex quibus colligitur tertium intervenientem beneficio restitutionis [illegible] juvare se posse si principali ab eius modi privilegio vel beneficio non esset exclusus si minor esset ex Couar. pract. quest. c. 14. n.º 3. tradit. Cancer. d. c. 16. n.º 13. et juxta hunc sensum intelligi oportet dictas decisiones Guibe et Gratiani; alias namque ubi parum severe caute et cum judicio essent legenda maxime ubi de lesione minoris intervenientis apparet, si beneficium restitucionis denegaretur et ita fere omnes pro monasterio inclinabamus sed ex qualitate articulorum qui materiam non per testes, sed per publica documenta probanda continebant denegandos testes fuit interlo-

actum. referente nobili: D. Petro Sanz de mense Julij, 1640.

242

Appellatio Rei principalis prodest fideiussori qui non appellauit.

Egerat creditor contra principalem debitorem et fideiussorem, insolidum obligatos et quoad reum correos debendi, et condemnationem obtinuerat, a qua debitor appellauit fideiussor tamen omisit contra quem creditor sententiam, quasi in rem Judicatam exequi supplicabat, dubitatum fuit an justa esset petitio et fuit dictum Regulam Juris esse sat notam ut appellatio interposita ab uno ex pluribus condemnatis, vna senta prosit alijs qui non appellauerint. L. 9.a et 2. C. si unus ex pluribus. L. si qui separatim. §. f. finali. D. de appellation. recipiend. c. vna senta. de appellat.o quam regulam exactissime ornauit preter ordinarios Simon Harman.s Pistor, et alius addentes. lib. 1.o quest. Juris. quest. 47. per totam, et licet aliqui tenuerint apellationem debitoris non obesse creditori quin agere possit contra fideiussorem loquuntur quando cum fideiussore nichil fuit actum in judicio, sed tantum cum debitore, secus vero ubi ambo fuerunt conuenti et condemnati ex eadem causa debendi, et vna et de senteno, ut optime hos casus distinguens obseruauit Andreas

UVA.BHSC

29º Raubarus. Lib. 2. quest. Juris. quest. 7. a nº 16. vers. nec desunt tamen, et nis sequentibus. et in terminis fideiussoris condemnati non appel lantis tradit Deciu. cons. 33. Mandos. de Inhibitionibus. q. 47. nº 2. et q. 68. Valen= tin. Franc.º quem citat Raubars. d. q. 7. in tradt. de fidejuss. c. 3. nº 133. Pirrus Maurus de fideiuss. 2. par. sect. 9. §. 16. fol. 536. Ant. Faber in codice fabriano. lib. 7. tit.º 26. de appellation. diffe. 33. in qua tamen fabri sequie curia Senem, in illis verbis: Quia cum principali appellatio prosit fideiussori, nichil plene refert, utrum fideiussor adversum quem executio fit appellaverit, an principali debitor cuius periculo, et incommodo communis sit effectus exe cutionis. Idem tradit Gratian. decis. 142. ubi nº 2. tradit regulare esse appellationem unius alteri prodesse, si unum est negotium una causa defensionis, et una condemnatio, et licet in facto d.e decisionis fuerit contrarium defini= tum, id tamen fuit ex particulari ratione facti quia condemnatus non appellans sententiam aprovaberat ut observavit Riccius collect. 2133. Flamin. Cartar. decis. 65. quoz aliqui quantum loquantur in pluribus litis consortibus condemnatis non est in totum tra= ditionibus constituenda differentia quoad fideiussores qui eiusdem litis iniqua exi= guntur socij sunt et consortes, et quoad

UVA-BHSC

creditorem ex clausulis obligationis fuerit conrei debendi quidquid sit inter eos, et debitorem, proque intercesserunt, et rationes ac fundamenta quibus moventur DD. in fideiussore non appellante, eedem sunt quae militant in litis consortibus condemnatis, scilicet quia ex eadem causa et in una senta. condemnatio procedit, et quia una est omnium causa defensionis ut ex Lancelloto de Attentatis. p. 2. c. de Attentatis appellatione pendente. c. 12. amplia. 11. n.º 5. et 13. tradit Cantar. d. decis. 65. n.º 5. 6. et 7. Anton.º Faber. in. c. lib. 7. tt.º 30. si unus ex pluribus definit. 1. et tt.º 31. Definit.º 1.ª n.º 4. in glosa, optime Scacia de Appellatio. c. 4. n.º 39. ad finem. et c. 5. n.º 58. ubi id ampliat ad prosecutionem appellationis, ut haec facta per unum ex litis consortibus prosit non prosequenti, cum igitur in facto supponatur, cum inter partes non dubitetur debitoris, et fideiussoris unam esse defensionem, eandem debiti, et obligationis originem et unicam sententiam et condemnationem absque dubio dicendum est, appellationem principalis prodesse fideiussori, alias nec appellanti prodesset contra quem fideiussor ex actus ageret actione mandati ut consideravit Faber, d. diffin. 33. tt.º de Appellationibus.

Sche

243. 291 Schedula manu patris conscripta valet inter filios in vim testamenti

Defuncto Don Francisco Cornesio ex gravi et improvisio symptomate relicto Don Emmanuele filio primogenito et alijs quattuor filijs non apparente aliquo testamento reperta est, in una ex capsulis scrinij in qua scripta ponderosa, et rerum gravium asservabat quaedam scriptura eius manu a primo usque ad ultimum exarata, continens folia quattuor, electionem manumissorum et sepulturae designationem, quantitatem pro animae suffragijs, et pias causas erogandae, legata filijs natis, et nasciturii prestanda, cum adiectione pactorum, et substitutionum et postremo universalem institutionem haeredis cum majoratu, et primogenitura in favorem filij majoris Emanuelis, et eius descendentium in perpetuum, cum eisdem pactis, et conditionibus cuius scripturae occasione Costantino Cornesio patruo D. Emanuelis judicium institut. adversus curatorem decretatum alijs filijs D. Francisci, ad removendam successionem intestati et ut ex testamento succederet, in vim dictae scripturae, quam vim ultimi testamenti tenere supplicavit declarari, et causa michi commissa, et factis ab utraque parte probationibus recognitione d. scripturae, et eius literaturae manu proprij defuncti, fuit unanimiter dictum scripturam praefatam pro ultima voluntate observandam, moti fuimus ex eo quod I. ad=

cerrario. 201. obseruaui, Schedulam manu defuncti consriptam valere in vim testamenti inter filios, absque testibus notario aut alia solemnitate, idemque esse si manu tercij exarata defunctus se subscripserit proquo allegaui Franc. de Bary, Genuam, Martael et alios, quibus nunc addo Ludouicum Morotium. cons. 6. n.º 2. et 3. Reges de Leo. decis. 32. n.º 14. et 17. vbi allegat L. Hac consultissima. §. ex imperfecto C. de testamentis, Auth. quod sine. C. eodem quæ elicita fuit ex Nouella constitutione Justiniani, 107. et refert plures. DD. decisiones hunc casum nostrum determinantes inter alios Julium Clarum. in §. testamentum. quest. 14. n.º 1. [et ibi quilere Joanes Hac perchets in additione verbo tali Schedula vbi pro hac sententia refert quamplures. DD. contra Salicetum Alexand. et Cuiacij qui contrarium docuerant] Don Garcia Mastrill. decis. 132. n.º 16. lib. 2. et in eodem casu Don Franc. del castillo. decis. 69. Rotam Romanam. in nouissimis decis. 74. n.º 16. lib. 2. Card. Seraph. decis. 833. n.º 5. et hoc in dubiis procedit ex jure nostro fororum quo viuimus juxta quos scilicet. 18. et 51. de testamentis omnis solemnitas de jure Romano necessaria remissa conceditur in testamento scripto per testatorem ne dum inter liberos sed etiam inter extraneos quod sat expresse innuit Regens de Leo. d. decis. 32. n.º 15. vers. et

UVA.BHSC

maxime hoc procedit in Regno. et n.° 26. vers.
et hoc jure utimur in presenti Regno in quo
cessant alia qua de jure Romanorum rege-
runtur scripta.-

Nec obstare visum d.e Schedule seu Scripture
non reperiri adjectum diem ut requiri videtur ex d.
Autha. quod sine, quia fuit responsum diem videri
posse apponendum ubi aliqua falsitatis suspicio
subesset facile depreendi posset. ut dixit Jul. Clarus.
d. q. 14. n.° 2 vers. Sed nunquid, ibi debet ergo
apponi, sed nihil Joan. Hacpretus in additione
ad d.a questionem. 14. Julij Clari. n.° 9. et 10.
quia si diversa Schedula sine die deprenderen-
tur, sciri non posset qua Schedula ultimo loco
exarata fuisset si una cum alia pugnaret quam
rationem probat ex Gilchenio, et Sichardo. in d.
Autha quod sine et Thadeo Pisone. lib.° 1.° variar.
resolutio. c. 7. n.° 11. Quod non solum contingere
potest in concursu Schedularum. Sed etiam si
Schedula concurret cum alio testam.to solemni.
in quibus casibus pro validitate Scripture in
vim testamenti quod presedens solemne revocaret
defectus diei vitiaret Scripturam, sed in hoc
casu in quo nulla alia ultima apparet de-
functi voluntas, nec aliqua subest, nec subesse
potest falsitatis suspicio haud dubie dicendum
est ex defectu diei qui nec nocere potest nec
prodesse, non desere concurrere dispositionem
premeditatam tam ex diversitate temporum
in quibus fuit facta quam ex multiplicii le-
gatorum. substitutionum et aliarum clausularum

UVA.BHSC

appositione, et universali dispositionis et majoratus constitutionis, quæ certe arguunt prudentis hominis voluntatem preterquam quod ubi cessant absurda quæ ex ommissione dici subsequi possunt cessat etiam necessitas illud apponendi a cessanti ratione legis, et quia omnis solemnitas a jure Romanorum statuta per foros Regni reperitur remissa, qui tantum attendunt ad testantium voluntatem, de qua quomodocumque constet, pro testamento observatur ut s.º ex R.te de leo. notatum est et tantum dici ommissio noceret, si cum alia voluntate concurreret, ommittere tamen nolui in quibusdam antiquis annotationibus ad foros Regni quas habeo ad for. 18. de testamentis quorum autorem ignoro vidisse observatum in causa creditorum de Picasent fuisse Regia sententia declaratum valere testamentum manu tertij scriptum, et atestatore subscriptum in quo deerat dici et filij erant heredes instituti, minus oberat quod dicebatur scripturam predictam non continere voluntatem perfectam, sed preparatoriam, ut elicii videbatur exprimis clausulis quæ concepta reperiebantur per verba non dispositiva, sed aliam dispositionem futuram denotantia quæ perfectæ dispositioni repugnant. Morotius. d. Cons. 6. N.º 1. vers. 2.ª conclusio, quia fuit responsum post dictas tres clausulas cepisse testatorem, per verba dispositiva

UVA.BHSC

 Loqui; scilicet. Volo, mando, lego, et alia similia quibus vti incipit, in claus. 4. per verbum Item. qui sit continuatiua, siue repetitiua quam voluntatem dispositiuam exprimit in clausula cui fuit apposita eandem voluisse in clausulis praecedentibus dicendum est, et quidem congrue et in propio sensu dici potest dictionem: Item: in hoc casu significare quod dictio: similiter: Vt obseruauit. Barbosa de Diction. Vsit. Item. n.º 14. At dictio. Similiter repetit similitudinem facti, et modi. Barbosa. dictione Similiter. n.º 1. et 2. Vnde cum testator dixerit Item Volo: quod idem importat, ac similiter: Volo: absq. dubio aliquo quod dispositiua disposuit clausula quarta vsque ad finem et in praecedentibus ex eadem dispositiua voluntate disponere voluisse: Fuit etiam dicta voluntatem in d. scriptura expressam non posse dici imperfectam, quia illa habet prosequi praesumptionem quae dispositionem praesumit perfectam, et completam. Et si probetur et constet testatorem vltra disposita per eum voluisse, ad alia ordinanda procedere. tx. expressus, in l. si quis cum testamentum. D. de testamentis. ibi: si constaret voluisse plures eum qui testamento fecit heredes pronuntiare plenissime Don Joan. del Castillo qui pro omnibus sufficit Lib. 4. Controuers. Juris. c. xxj. a n.º 44. cum sequentibus. et vltra generalem praesumptionem legi adest specialis in hoc

casu in quo Don franciscus testamentum ordinauit, secundum voluntatem quam Viuus pluribus testibus declarauit, qui in hoc Judicio deposuerunt, hoc autem arguit perfectionem testamenti, et dispositionis vt ex Rota Romana et Menochio tradit. D. Joan. del Castillo. d.c. 21. n.º 48. nulla etiam fuit habita ratio inequalitatis inter filios per ea que tradit Morotius cons. 34. n.º 28. ex quibus fuit declaratum pro validitate testamenti. S.ª Regia publicata per Don francis. Abreu. Die. 7. Augusti anni. 1640. et extat sententia cum motiuis, typis excussa et fuit confirmata in. S.S.C. S.ª R.ª publicata Die. 24. Decembris 1641.

244. Cessio Actionum fieri potest fideicomissori etiam post Cessionem et Longum Interuallo etsi in separato contractu se obligauerat.

Inter nullitates quas Comitissa de Cosentayna mater, et curatrix Domnae Joannae de Corella filiae et heredis Comitis Don Hieronimi aduersus decretum Venditionis obtentum per Marchionissam de Benedicto allegabat illa erat precipua qua asserebat non potuisse Marchionissam adquirere Jura annui Redditus Censuarij, ex quo agebatur quia per Luitionem illius factam per Marchionissam creditori Censuario remansit extinctus, et obid nullum Jus per cessionem

294

redemptione posteriorem potuit in Marchionisam dicti redditus corream, et obligatam transire iuxta Regulam, in L. Modestinus D. de Solutionibus et dubio proposito me referente fuit concorditer dictum in occurrenti specie Indubium factum et constans inter partes existere quod regulam predictam limitabit; Census namque fuit obtenta per fideiussorem Comitis Don Hieronimi ad quem Utilitas contractus peruenerat, et fideiussio Vel principali obligati constitutio fuerat facta, longe post constitutum et formatum Censum et in separato instrumento ex quo sequitur prima limitatio Regule Ut non procedat quando solutio fit per fideiussorem Vel obligatum pro Contractu Cuius Utilitas fuit principali debitori, pro soluendo se obligauit, tunc namque solutio non presumitur facta ad liberandum debitorem sed gratia fideiussionis ex propria obligatione. L. Papinian. 28. et ibi Glosa. Vers.o et suo nomine. D. mandati. L. Dominus Stichus 23. et ibi Glosa. V.o Pro quibus. D. de Peculio legato. Ubi Stichus qui soluit consequitur cessionem etiam post solutionem qui soluit sui ipsius contemplatione, et ut Libertatis conditionem impleret, ad idem est tx. in L. Si Res obligata. 57. et ibi Glosa Verbo: Pro suo tempore. D. de legatis. 1.o Ubi dicit, ideo soluenti potuisse cedi actiones post solutionem quia magis liberandi se causa soluisse Videtur quam heredis causa et hec est Communis traditio Bartolini. d. L. Modestinus. n.o 4. Vers.o aut soluit nomine ipsius soluentis.

UVA BHSC

Paul. Castrens. ibi in fine versiculo, et per predicta Mennochius de Presumpt.e lib. 3. presum. 143. n.º 3. Gutierez allegat. 4. n.º 10. Castanate. cons. 14. n.º 6. 7. et 8. et in terminis, quod fideiussori solventi semper cedi possint actiones contra principalem debitorem pro quo fideiussit, tradunt Sergio Romanus cons. 47. n.º 4. et 5. lib. 2. et Heggius quest. Juris. lib. 1. q. 38. a n.º 10. cum sequente. Scaccia de Commercijs. §. 2. Glosa. 5. n.º 89. Vers. Amplia. 2. Ubi citat Grabiele cons. 63. n. 3. et. 10. lib. 2. et novissime quam plures referentes tradit Antonius de Amato resolut. 37. n.º 33. et. n.º 39. et me advocante sic censuit senatus in causa Ludovica Esteve cum Eugenia Blanc. S. R.ª publicata per Alreus die primo Aprilis. 1622. Alia etiam insurgit limitatio ex eo quod Marchionisa non fideiusserat, nec se obligaverat cum Comite et alijs tempore constitutionis census, sed post annos plures, quo casu cessio fieri potest solutionem, quia l. Modestinus, tantum procedit in obligatis in simul uno contractu et obligatione non vero in obligatis dispariter, et diversis obligationibus ut in hoc casu in quo Comes Don Hyeronimus et alij correi cum eo redditum censuarium constituerat, Marchionisa vero longe post se principalem obligatam in eo constituit, Ita distinguens tradit Bart. in l. Modestin. n.º 2. 3. et. 4. quem sequitur Saly cet. in. l. cum alter. n.º 2. et in. l. mandati actio oppont. 3.º C. de fide=

iuvoribus Gutierrez. d. allegat. 4. n.º 10. et nouissime tradit Ant.º de Amato. d. resolut. 33. n.º 34. et ratio est quia cum soluens non teneatur ex primo contractu et obligatione sed ex 2.ª et posterior non videtur soluisse ut correos primi contractus deliberet, sed se ipsum tantum diversa obligatione devinctum, et sic remanent actiones quae etiam post solutione, et nullo pacto praecedente transferri possent per Cessionem, quod secus est in soluente qui vno et eodem obligationis nexu tenentur quia soluendo, se et correos vno contractu obligatos liberat. L. 3. §. finali. ff. de duob. reis. l. si ex duobus. ff. de Tutelis. Ex quibus fuit rejecta nullitas defectus cessionis jurium R.da S.ª publ.ta per Alreu. die Mensis Martij anni 1641.

Quibus addebatur adfuisse pactum de Cedendo tempore solutionis, et consilio de lius conuentione fuisse condemnatum Creditorem Censuarium cui facta fuerat redemptio Censu ad firmandam cessionem sed voluit Senatus punctum decidere etiam si pactum non adesset, contra aduocatum qui probationes S. pacto in Dubium reuocabat;

245. De Potestate Seculari in Ecclesiasticos Criminosos Exegui

Impegerat Dominus Prorex consiliarijs Cruminaulas. Vtr. potestate Regia in exemptos ecclesiasticos Criminosos et pacem publicam perturbantes Libros consulerent: Proquo Ego infrascripta

UVA.BHSC

garauerant, et qd Draga de cons sessioni cit. hoc habeat interesse non gobu.

Qm. observauerant personas Ecclesiasticas exemptas a jurisdictione ordinaria quoties judex competens abest a loco, vbi vel contrahunt, vel delinquunt jurisdictioni soeculari subjacere ex consuetudine immemoriali optimis juribus ac fundamentis comprobata ac munita et in omnibus fere vrbis partibus vtru recepta vt tenatur Carol. de Grass. de effectib. Clerica effectu. 1.º n.º 963. Grabiel Pereyra de manu Regia t.º 2. c. 22. n.º 18. vbi allegat Cened. Molinum pro obseruatione huius consuetudinis, in Aragonia: Pet. Belluga in hoc Regno. Thomam Mieres, et Olibanum in principatu Catalonia, Bouadillam, et Ceuallos in Regnis Castelle, quod quinoppositum dixent Camill. Borell in additione ad Bellugam. R.º 11. §. videndum n.º 17. litera. G. Quod intelligendo de exemptis ex priuilegio nullam apud me habet dificultatem, vt sit in regularibus, et alijs huiusmodi etiam quo ad jurisdictionem contentiosa in alijs tamen exemptis propter saserdotium aut alios ordines sacros quoniam exemptio est de jure diuino non gositiuo cantillum subuisto quoad effectum jurisdictionis, quam differentiam agnouit ex Gregorio Lopez. Mastrillus, decis. 290. n.º 86. et 87. hic atque diferentia et indistincte tam in exemptis

296 jure positivo, quam in Clericis consuetudo usu recepta per quam plures tradatur.

2m. adnotaueram ubi in Principe Saeculari desi=ciat potestas jurisdictionali ad cognitionem, et punitionem Criminum per exemptos Comissorum residere tamen penes eum potestatem, politicam et oeconomicam ad regimen dum Corp. debitam in Reip. praesta preventioni et defentioni, pacis et quietis Reipublicae, cuius curam adeo habeat commendatam a Deo cuius auspicijs Regni suscepit gubernacula, et uirtute huius po=testatis extrajudicialis oeconomicae potest Ecle=siasticos Criminosos et pacem publicam pertur=bantes extra fines Regni ponere, et regressum uel redditum interdicere, quam doctrinam sequun=tur plures grauissimi DD. utriusque censurae et theologicae, et canonicae ut colligitur ex resolut. 81. Antonini Diana. 4. p. tract. 1º de Immunit. Eclesiastica, in qua huius sententiae Auctores allegat Calixtum Ramirez, Franc. Bo=dilla, Emanuelem Rodriguez. Bonadillam, Ant. de Vallis. Paul. fuscum et Marium Gi=urbam cons. 48. cum tamen sit cons. 49. anº 6. videndum pro hac extrajudiciali potestate et poli=tica in principe residente ut in capite corporis mystici Reipublicae. Idem docet Carol. de Grassi. de effectu. 2º nº millessimo et undecimo, ubi ex Guilermo Benedicto asserit caput. quicumque de Episcopis, et Clericis praefiguratum fuisse in Lib. 3. Regum. c. 2. in conjuratione Abiatar

UVA.BHSC

Sacerdoti contra Salomonem, et hic Diana in
d. resolut. 81. praedictam sententiam impugnat
tamen non omnino eam reprobauerat in
Resolut. 27. par. 1. tract. 2. vbi circa finem
dixit quod si tanta adesset necessitas, quod
clare, et euidenter periculum esset in mora,
tunc liceret principi saeculari aduersus cle-
ricos per modum iustae defensionis facere
quod ad impediendum damnum Reipub. ne-
cessarium recta ratio dictauerit.

Tertium quod Princeps saecularis indubiis potest
criminosos et pacis turbatores sub custodia deti-
nere, non vt de illis judicialiter cognoscat sed
vt captos ad suos judices remittat. Carol. de Grass.
d. effectu. 2. n.º 862. vbi allegat Petrum Cenedo
et alios illaris Futellus, quem allegat, licet
non sequatur Diana. 4. par. tract. 1.º de Immu-
nitate Eccles. resolut. 5. in principio, qui loqui-
tur in Episcopo detento ad effectum remittendi
Summo Pontifici vel ad Sum. Pontificem.

Nec me latet contra supra dicta plures DD.
tenuisse libertati Ecclesiasticae et Immunitati
clericor. a foro saeculari innitentes, quor. ratio-
nes et fundamenta ducta a jurisdictionis in
capacitate et prohibitione canonici decreti
et censuri inducta procedunt in jurisdictione
contentiosa, aut voluntariam vt in subditos
cum judiciali cognitione: seu vero in potestate
Oeconomica principi competenti vti capiti Reg-

UVA.BHSC

247 publica et in modum iuste defensioni, iuxta distinctionem Pereyra de manu Regia. p. 1. pre ludio primo, n.º 6. et c. 12. Vbi Vers.º Nec obstabit docet censuras Bulla Cene Domini locum non tantum habere cum Princeps procedit in vim propria defensioni, idem latius tradit Giurba d. cons. 49. n.º 16 vers. sed licet praxim hanc et n.º 24. resol= uit sufficere ad exercitium huius potestatis Econo= mice, in ecclesiasticos paci perturbatores, et cri= minosos solam suspitionem sufficere, consule illum cum casus contingat, et mature pensan= dum quando sit iusta, et probabilis suspicio, aut notitia sufficiens ad ponendum Ecclesiasti= cum extra fines Regni aut eum capiendum ad remissionem superiori et Iudici competenti faciendam.

246. De extintione census per successio nem debitoris in haereditate Cre= ditoris:

Agebat creditor censuarius contra possesionem specialis obligationis census, et opponebant de extintione illius eo quod debitor qui censum vendiderat heres instituttus extiterat creditoris, per cuius aditionem, et actionum confusionem remansit extinctus contractus, et obligatio et visa fuit oppositio releuans, sed serius per= penso negotio ad dubium fuit redacta. Licet ena quae verum sit debitore in locum et iure creditoris succedente perimi obligationem

ex vi confusionis, inducta per aditionem cum nemo sibi ipsi possit esse obligatus. l. debitor. 59. ad Sc. Trebelliani. l. debitori. 50. l. ~~Utrumque~~ Utrumque. 71. ff. de fideiussoribus. l. Stichus 95. §. aditio. ff. de solutionib. quod non solum procedit in actione personali, sed etiam in Hypothecharia. ut per Schifordegeri disput. forens. lib. 3. tract. 6. quaest. 5. et 6. et in terminis Contractus Censuarij tradit Cennius de Censibus. q. 3. c. 1º quaest. 5. n. 1º et 2º Gaspar Rodriguez de Annuis redditibus. lib. 2. quaest. 19. n. 32. licet contrarium sentire videatur Antonius de Amato resolut. 56. n. 10. lib. 2. ubi materiam confusionis actionum reasumpsit. Tamen haec procedunt ubi per confusionem actionis non fit tertio Creditori praejudicium. Confusio enim actionis inducitur per aditionem quo ad res agitur inter debitorem, et Creditorem secus quo ad tertium qui ex confusione laedi potest et expresse tenet Rodriguez. d. c. 19. n. 1. ubi allegat. l. debitor. ff. de separationibus. l. haeres. §. quod si hic servus. ff. de solutionibus. Bart. Paul. et   et ad corroborationem adducit quod de compensando debito tractatur ipso jure ad evitandas usuras. Vel penam ut locum non habeat, si adsit Creditor antiquior Creditoris cum quo debitor vult compensare tunc namque in praeiudicium priori Creditoris non fit compensatio. Franchiz

298 decis. 53. n. 10. Rota Genuens. decis. 190. n. 19. idem repetit. n. 2. asseren non induci confusionem contra tertium si tempore confusionis ius jam erat illi quaesitum, licet aliud sit in quaerendo quod antea dixerat Corasius in L. frater a fratre. n. 20. D. de condict. indebiti et post eum Concioli Morta. in Emporio. tt. 8. n. 18. et pariter non est audienda confusio in casibus in quibus heres ex confusione vel damnum sentiret vel lucrum quereret ex Doct. Bart. in L. sijs qui pro emptore. n. 67. D. de Usucap. pro emptore Neguzant. de Pignoribus. 5. par. membro. 1. n. 54. ver. sed huius effect. solution. Amato. d. resolut. 56. n. 20. ver. quod procedere. Et cum in facto proponatur creditorem testatoris cui per debitorem fuit datus in solutum censu post hereditatis aditionem pro exoluendo credito hypothecario habuisse obligatum dictum censum antequam cuius debitor heres extitisset non potuit per confusionem extingui census in damnum creditoris habentis ius pignoris et hypotecae et debitor census idemque heres ex confusione lucrum quereret extincto jure obligationis tam personalis quam pignoratitiae et sequuta ex illa ficta solutione plena liberatione in damnum tertij creditoris hereditarij cui jura sua per factum debitoris nempe per heredis institutionem,

de persona debitori non potuerint auferri ad quod videnda est definitio 3. Anti fabri lib. 3. tt. de compensatio.

Praeterea apte ad rem dici potest ad debitorem census pervenisse creditoris haereditatem non in comutabiliter, sed revocabiliter ex ad petitionem creditori haereditarii pro cuius credito exolvendo condemnationem obtinuerat et bona evincere et a debitore herede istituto avocare, quo in casu confusio cessat. L. cum qui. 21. §. finali. ff. de inoff.[o] testam.[o] L. si maritus. 22. C. eodem tradunt census. d. quest. 9. n.[o] 12. ubi plures DD. refert et Rota Romana decis.[o] Rodriguez. d. quest. 19. n.[o] 9. et 42.

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ DE VALLADOLID

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

fin.

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA-BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA BHSC

UVA.BHSC

UVA:BHSC